

ACADEMIA ROMÂNĂ

ANALE

TOMUL LV

ȘEDINȚELE DIN 1934 — 1935

22 OCT 39

MONITORUL OFICIAL | DEPOZITUL GENERAL
ȘI IMPRIMERIILE STATULUI | CARTEA ROMÂNEASCĂ
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ | B-DUL ACADEMIEI, 3-5
BUCUREȘTI
1935

✓ R 3145

6:1
11.

Univ. "Petru Maior" Tg. Mureș

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

1 Iunie 1934 — 10 Mai 1935

ȘEDINȚA PUBLICĂ

1 Iunie 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l General R. ROSETTI face o comunicare despre *Problema militară românească alaltăieri, ieri și azi*.

În ședință intimă s'au prezentat volumele:

1. Al. Cretzianu, *Din Arhiva lui Dumitru Brătianu, acte și scrisori din perioada 1840—1870* (Buc. 1934), două volume;
2. Th. Văscăuțeanu, *Formațiunile siluriene din malul românesc al Nistrului* (Buc. 1931).

ȘEDINȚA ORDINARĂ

8 Iunie 1934

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

* O coincidență fericită a făcut ca Academia Română sub forma ei de început, să ia ființă în luna și în anul când poporul român, prin libera sa voință, a ales și a chemat ca Domnitor pe întemeietorul dinastiei domnitoare române, ai cărei membri de atunci sunt Protectori și Președinți de onoare ai Instituțiunei noastre.

* În mersul ascendent al evoluției fericite a Statului nostru, poporul român, sub conducerea măreață a regilor săi, a putut să cucerească locul ce i se cuvenea în rândul țărilor libere și independente.

* Năzuințele domnitorilor se confundă cu acele ale poporului și interesele poporului se contopesc cu acele ale dinastiei, formând astăzi un tot indisolubil.

* Tot așa aspirațiunile Academiei se confundă cu acele ale protectorilor ei și sunt strâns unite cu aspirațiunile neamului întreg. Orice evenimente mari și înălțătoare din viața națiunii își găseau răsunet în forul celui mai înalt așezământ cultural al țării și nu arareori, cuvântul sau acțiunea Academiei a avut o înrăurire asupra lor.

Domnilor Colegi,

* În ședința publică din 13 Iunie 1930, colegul nostru Bianu, atunci Președintele Academiei, anunța, adânc mișcat, reîntoarcerea în țară și urcarea pe tronul înaintașilor săi, a regelui Carol II, cu următoarele cuvinte: * Văzându-l întors la marea Sa menire, la marile Sale datorii pentru patria în care s'a născut pentru neamul care îl iubește *.

* Iar în 25 Mai 1931, Academia a avut fericirea de a saluta în incinta ei prin glasul Vicepreședintelui său Gh. Balș pe Protectorul și Președintele ei de onoare, pe Regele Românilor.

* Date istorice pentru țară, date istorice pentru Academia Română.

Domnilor Colegi,

* În viața unui stat intervin atâția factori din afară, cari cer vigilență și prevedere, așezate pe o înțelegere justă a realităților.

* Nici îndrumarea politică, nici interesele economice, astăzi mai mult ca oricând, nu pot să facă abstracție, sub nicio formă, de curente politice din lume, nu pot ignora pericolul sau avantajele ce le provoacă mișcarea economică mondială, astăzi așa de grea și apăsătoare.

* Nimeni și nimic nu poate stăpâni aceste forțe, cari în acțiunea lor actuală, istovindu-se singure, în cele mai multe cazuri, — sdrobesc în convulsiunea lor, tot ce li se găsește împrejur.

* Un singur factor esențial poate scăpa influenței acestor puteri.

* Acest factor, ce poate fi ferit de o influență vătămătoare străină este *cultura națională*, unul din cele mai puternice scuturi pentru a putea ocroti ființa spirituală și existența chiar a unui popor.

* Regi mari au fost făuritorii României de astăzi, au fost realizatorii uneia din marile legi naturale ale omenirii: legea convergenței, a unirii tuturor de același sânge, de același graiu și suflet, în un singur tot.

* Întărirea acestei înfăptuiri stă în consolidarea factorilor naturali ce au creat-o, prin dezvoltarea lor optimă, care se realizează numai prin urmarea de aproape a progreselor civilizațiunii și prin intensificarea și adâncirea culturii în masele poporului.

* Realizarea aceasta garantează Statului și neamului drepturile sale în colaborarea spirituală a omenirii, — dreptul intangibilității sale pe baza culturii naționale.

* Cuvintele regești rostite la acea primă pășire a Regelui Carol al II-lea în incinta Academiei, prin care a luat în stăpânire dreptul său de Protector

asupra Instituțiunii noastre și Președinția de onoare, rămân profund înțipărite în gândul și inimile noastre. Ele sunt: « Hotărîrea Mea de a deveni un voievod al culturii. Năzuința Mea cea mai mare este de a duce cu toată energia lupta pentru ca acest scop să se îndeplinească cât mai desăvârșit ».

« Aceste cuvinte descoperă voința fermă de a inaugura o eră nouă, o intensificare în evoluția culturală a țării.

« Sprijinul nemărginit și luminat ce M. S. Regele îl dă larg și înțelegător tuturor manifestațiunilor culturale; îndemnul la propășirea lor și voința de a consolida temeinic cuceririle făcute pe acest tărâm, a deșteptat în sufletul României vederea unui viitor cultural strălucit și a aprins atâtea năzuințe pline de speranță la muncă rodnică în folosul științei, în folosul patriei și al neamului.

« Dacă ziua de 8 Iunie este o dată istorică importantă pentru menținerea și consolidarea Statului român în tradiția sa monarhică și în securitatea sa structurală, — ea este și o zi de sărbătoare, de inaugurare a unei epoci de intensificare culturală, ca țel suprem pentru a ridica națiunea la cel mai înalt grad de civilizațiune.

« Academia Română, serbând această zi de mare însemnătate națională, urează M. S. Regelui Carol II, Protectorul celui mai înalt așezământ cultural al țării, și Președintelui său de onoare, o domnie lungă și fericită pentru a putea realiza în întregime năzuințele sale de voievod al culturii românești. »

D-l I. BIANU atrage atenția asupra unui articol al d-lui P. M. Mathev publicat în « La Bulgarie » din 5 Iunie curent, privitor la origina Academiei de Științe bulgară. Se arată că această instituțiune s'a dezvoltat din « *Societatea literară bulgară* » fondată de emigranții bulgari la Brăila în 1870 cu autorizarea lui Mihail Kogălniceanu, pe atunci Ministru de interne al României.

D-l I. SIMIONESCU arată că în Polonia se află un caiet de cântece și doine românești culese de Miculi, fostul prieten al lui Vasile Alecsandri, cu care a stat împreună la Paris în anii 1844—1848. E de părere ca Academia să-și procure fotografiile de pe acel caiet.

D-l G. BALȘ prezintă fotografia unui orar dăruit unei biserici necunoscute de către Petru-Vodă, cunoscut în istorie sub numele de Radu Paisie, care a domnit dela 1535 la 1546. Orarul se află în Muzeul Victoria și Albert din Londra.

D-l General R. ROSETTI prezintă în dar, din partea d-nei Natalia Vlădoianu, o condică de socoteli a amicului său Mihail Cantacuzino-Pășcanu.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

15 IUNIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU a prezentat recenta scriere a d-lui Const. Kirîțescu « *La Roumanie dans la guerre mondiale 1916—1919* » tradusă din românește de L. Barral și publicată în « *Collection Payot de Mémoires, études et documents pour servir à l'histoire de la Guerre Mondiale* », cu prefață de d-l André Tardieu.

D-l AL. LAPEDATU a făcut o comunicare despre « *Doi misionari scoțieni în Țările Române acum o sută de ani* ».

D-l I. BIANU a prezentat lucrarea « *Le Accademie e le Biblioteche d'Italie nel sessennio 1926—27, 1931—32* » (Roma, 1933) publicată de Ministerul italian al Educației Naționale.

Dela Uniunea Academică Internațională se primește înștiințare că, primind suma de 4.000 fr. belgieni vărsată de Academia noastră drept o parte din cotizațiile pe trecut, Uniunea a aprobat scutirea de restul cotizațiilor până la 1934 inclusiv.

Academia a delegat pe d-l coleg C. Rădulescu-Motru s'o reprezinte la al VIII-lea Congres Internațional de Filosofie, ce se va întruni la Praga între 2—7 Septembrie viitor.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

22 IUNIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

La ședință asistă d-l Louis Barthou, Ministrul de Externe al Franței și Membru al Academiei Franceze.

La intrarea în incintă, d-l Louis Barthou este întâmpinat de d-l Președinte L. MRAZEC prin următoarele cuvinte:

Monsieur le Président,

« Il m'échoit l'honneur et le devoir très agréable de vous saluer au nom de l'Académie Roumaine, qui se flatte de pouvoir vous recevoir en son enceinte.

« Notre salut s'adresse d'abord à l'illustre représentant de l'Académie Française.

« Les portes du Palais Mazarin vous ont été ouvertes par la haute appréciation de votre oeuvre littéraire et de l'activité d'historien, où, en particulier, vous avez mis toute la passion du scrutateur scientifique, du psychologue, pour découvrir les aspects d'intimité d'âme des grands poètes et hommes d'État.

« A ces appréciations se joignit encore la reconnaissance des services inoubliables que vous avez rendus à votre patrie, avec un dévouement incomparable.

« Notre salut s'adresse également à l'éminent homme d'État, ami du peuple roumain, à l'un des grands artisans de la victoire et au défenseur impliable de la paix d'aujourd'hui.

Monsieur le Président,

« L'Académie Roumaine, dès sa constitution s'est posé comme but principal, si non comme but unique, l'union spirituelle de tous les Roumains, but qu'elle a atteint pleinement, en réalisant l'union de langue et d'âmes bien avant le grand bouleversement sanglant de peuples de ces dernières dizaines d'années.

« L'Académie a préparé ainsi le terrain pour le grand acte de l'Union politique de tous les Roumains, organisant l'élan indomptable d'un peuple invoquant des droits millénaires.

« Ce n'est pas sans émotion que notre pensée évoque les moments d'un souvenir non pas trop éloigné. C'est la vision de la levée des épées, épées amies, unies et soudées, dans le glaive flamboyant de la victoire assurant la justice et la liberté aux peuples, la vraie liberté, qu'est la liberté de la pensée, condition essentielle pour assurer le progrès dans tous les domaines de la civilisation et sur toutes ses voies.

« Un premier effet de ce principe qui peut être un des meilleurs liens d'estime et d'amitié entre les peuples, nous le trouvons dans la coopération intellectuelle, un des aspects de l'activité de la Société des Nations.

« Paul Painlevé, dont nous regrettons vivement la disparition prématurée a été le Président de son Conseil d'administration.

« Le but de cette institution est « de développer la collaboration des peuples dans tous les domaines de l'esprit, afin d'assurer l'entente internationale pour la sauvegarde de la paix ».

« Un devoir de nos institutions est de travailler au service de ces principes. Car, dans le culte de la vérité en tout, dans le culte du beau dans la nature et dans les sentiments les plus fins de l'être humain on peut trouver une source inépuisable du génie humain et la possibilité de donner à l'Humanité le sentiment du bonheur.

« Une amitié sincère, une amitié séculaire nous lie à la France, berceau de tant d'idées grandes et nobles, de tant de mouvements généreux servant les intérêts de l'Humanité.

« Un attachement profond et pur issu d'une communauté de race et d'intérêts généraux supérieurs lie nos manifestations scientifiques et

toute notre pensée aux mouvements scientifiques et artistiques du génie français.

* Sous la domination de cet ensemble d'impressions et comme interprète fidèle de mes collègues, j'ai l'honneur de vous exprimer les meilleurs vœux pour la grandeur de la France et pour la gloire de l'Institut de France — et de vous souhaiter — Monsieur le Président — la bienvenue parmi nous.*

D-l Louis Barthou, răspunzând, zice că dacă ar fi să definească aspectul României, după experiența pe care o are de când este oaspetele țării noastre, ar spune că este o țară în care n'ai timp de repaos. Dela venirea sa în România, a fost când între Români, când între Francezi și a avut ocazia să constate întreaga sinceritate pe care și-o acordă cele două țări — Franța și România — în legătura ce le unește.

* Prezența mea în mijlocul Domniilor Voastre — zice d-l Barthou — este un omagiu din partea Academiei Franceze, Academiei Române și o nouă afirmare a raporturilor vechi cari unesc Academia Franceză cu Academia Română. Aflarea mea la această ședință mă despăgubește de ședința obișnuită de ieri, a Academiei Franceze.

* Președintele Domniilor Voastre a spus că Academia Română este adânc legată de trecutul de lupte și de jertfe al poporului român, ea fiind reprezentanta unității naționale românești prin cultură și sub acest raport este o asemănare și o nouă legătură între Academia Română și Academia Franceză. Când Cardinalul Richelieu a întemeiat Academia Franceză, gândul său nu era nici la rolul ce ea îl va avea în formarea unității naționale franceze, nici la trănicia instituției. Forța ei însă s'a afirmat și durează de trei secole reprezentând întreg spiritul nostru național. România a avut de asemenea ideea că Academia ei poate cuprinde tot ce contribuie la mărirea țării și la afirmarea unității ei naționale, fie din domeniul literar, fie științific, fie în sfârșit din domeniul politic.

* S'a vorbit de activitatea mea de istoric și de literat și de alegerea mea la Academie pe aceste temeuri. Și totuși literatura și istoria n'au fost preocupările mele de căpetenie. Cu cei cincizeci de ani de parlament ai mei, sunt în primul rând un om politic. Mă cred totuși autorizat să vă aduc salutul Academiei Franceze. Intre aceste două instituții de înaltă cultură sunt legături neșterse. Sunt bucuros că pot contribui la solidaritatea franco-română. Simpatia ce mi-ați arătat aci și pretutindeni o resimt ca reprezentant al Franței iar omagiile Domniilor Voastre către mine, merg la țara mea. Și înainte de marele războiu și în timpul său și după războiu, am fost în contact cu români iluștri, printre cari mi-am făcut mulți prieteni. Cunosc istoria poporului român, cunosc lupta de secole ce ați dus pentru înfăptuirea unității voastre naționale și politice. Am o desăvârșită încredere în veșnicia acestei unități realizate, pe care am prevestit-o încă dinainte de 1918.

* Funcția și calitatea mea de Ministru n'au niciun rol în sentimentele mele față de România, al cărei bun și devotat prieten sunt de foarte multă vreme. Această funcție mi-a dat numai ocazia de a veni aici spre a vă cunoaște cât

mai bine ca amici politici și de a admira bărbăția poporului român. Pot să declar că România este un popor unit și că nimeni nu s'ar putea atinge de unitatea poporului român fără de a comite o crimă, — o crimă împotriva celui mai mare bun care există, împotriva libertății. Franța nu va suporta această crimă. România să fie sigură de aceasta.

« Îngăduiți-mi să păstrez puțină voce și pentru zilele ce urmează, ca să pot vorbi guvernului și țării mele despre măreția țării Domniilor Voastre, despre unitatea indisolubilă a părților cari compun poporul Domniilor Voastre, despre credința ce păstrați Franței. Și ca ministru și ca academician accentuez încăodată nestrămutata unitate de vederi, solidaritatea și alianța traicică între țările noastre. Ne-ați spus că putem conta pe Domniile Voastre. La rândul-mi, în numele guvernului meu și al Academiei Franceze, vă asigur că puteți conta pe noi. »

D-l N. IORGA cetește următoarea propunere semnată de 18 domni colegi:

« Les soussignés, appréciant hautement les mérites de M. Louis Barthou comme historien littéraire et ses sympathies plusieurs fois témoignées, aux moments les plus difficiles de notre histoire, à la Roumanie et à la nation roumaine, proposent un élection comme membre d'honneur de notre Académie. »

N. Iorga, G. Marinescu, L. Mrazec, C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, Andrei Rădulescu, G. Vălsan, D. Pompeiu, I. Simionescu, Ion Inuleț, D. Voinov, G. Balș, G. Țițeica, I. Bianu, Gen. Crăiniceanu, G. Murnu, Al. Lapedatu, I. Nistor.

— D-l Louis Barthou este aclamat de unanimitatea membrilor prezenți membru onorar al Academiei Române, rămânând ca formalitățile alegerii să se îndeplinească în cea mai apropiată sesiune generală, conform statutelor.

D-l LOUIS BARTHOU, mișcat de surpinderea acestei alegeri își exprimă recunoștința sa, arătând că acest vot, echivalent cu votul ce i-a dat acum 16 ani Academia Franceză, unește imortalitatea Academiei Române, în care crede din adâncul inimii, cu imortalitatea Academiei Franceze.

Ședința se suspendă. D-l Louis Barthou se întreține cu domniile colegi.

După plecarea d-lui Louis Barthou se intră în ordinea de zi:

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Memoriile unui vechi dascăl*.

D-l AL. LAPEDATU face o comunicare despre *Evreii în țările noastre acum o sută de ani (după relațiunea a doi misionari scoțieni)*.

În ședință intimă, d-l Președinte L. MRAZEC salută pe d-nii Oscar Niculescu și Scarlat Lambrino, venind pentru întâia oară la Academie după recenta alegere a Domniilor lor, a primului ca membru onorar, a celui de al doilea ca membru corespondent.

D-nii Oscar Niculescu și Scarlat Lambrino, mulțumesc, pe rând, emoționați.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R A

29 IUNIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU prezintă marea publicațiune a Marelui Stat Major « *România în Războiul Mondial, 1916—1919* », întocmită de « Serviciul Istoric » de sub direcția d-lui General Gr. Constandache, iar d-l I. BIANU prezintă scrierea d-lui coleg N. Iorga « *Scrisori vechi de studenți, 1882—1889* » (Buc. 1934). D-sa mai prezintă manuscriptul genealogiilor familiilor Paianu ot Paia et Gubanca și Măldărești, întocmite de d-l Colonel C. G. Demetriade.

Se mai prezintă următoarele scrieri:

1. Al. Bărcăcilă, *Monumentele religioase ale Drubetei cu noi descoperiri arheologice* (Craiova, 1934);

2. General C. S. Dumitrescu, *Fotogrametria în România* (Buc., 1934).

Dela *Academia Asiatica*, din Teheran, se primește cu mulțumiri Diploma de numire a Academiei Române ca Membru de Onoare al acelei Academii.

Se decide prelungirea mandatului d-lui coleg G. Murnu în Consiliul de Administrație al Teatrului Național din Capitală.

Dela d-nii St. Mazurkiewicz, Emile Borel, L. Joubin, W. Sierpinski, Eduard Beneș, C. Meissner și Oscar Niculescu se primesc scrisori de mulțumire pentru recenta alegere a Domniilor lor ca membri onorari ai Academiei noastre; de asemeni, dela d-l Iorgu Iordan pentru alegerea d-sale ca membru corespondent.

Ș E D I N Ț A P U B L I C A

5 OCTOMVRIE 1934

D-l Vicepreședinte AL. LAPEDATU, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

Salutându-vă de bună întâlnire la reluarea ședințelor noastre săptămânale, am trista datorie de a vă reaminti că soarta a fost nespuse de vitregă cu Academia noastră, răpindu-ne, în ultimele săptămâni ale vacanței, pe doi prea distinși și valoroși colegi — Gh. Bogdan-Duică și Gh. Balș, săvârșiți, primul, în Brașov, la 21 Septemvrie, al doilea, în București, la 22 Septemvrie.

Moartea lor, pe cât de neașteptată pe atât de năpraznică, a aruncat val de doliu nu numai asupra Academiei, ci și asupra altor multe instituțiuni culturale, sociale și naționale, în cadrele cărora mult regretații noștri colegi și-au desfășurat neobosita și rodnică lor activitate — Gh. Bogdan-Duică ca critic și istoric literar și Gh. Balș ca arheolog și istoric de artă.

• Operele lor, multiple și variate, în aceste două domenii de studii, sunt adevărate tezaure de informație și adevărate monumente de erudiție. Ele vor rămâne, pentru istoria culturală națională a timpului nostru, între cele mai merитоase și valoroase și vor constitui, sub anumite rapoarte, indestructibile pietre angulare pentru istoria literaturii române moderne și pentru istoria arhitecturii noastre medievale.

• Căci arari învățați și scriitori mai pregătiți, mai pricepuți și mai devotați studiilor cărora și-au consacrat întreaga lor ființă intelectuală și spirituală, ca Gh. Bogdan-Duică și Gh. Balș și cari să-și fi câștigat, prin această operă a lor, o mai deplină și necontestată autoritate științifică.

• Iar dacă la aceasta adăugăm calitățile și însușirile personale — deosebite, firește — ale fiecăruia, calități și însușiri care distingeau personalitatea lor, așa de bine cunoscută nouă, ca oameni de știință și publiciști, ca colegi și prieteni, se va putea și mai bine înțelege marea și dureroasa pierdere pe care Academia noastră o încearcă prin moartea lor.

• Dar nu numai Academia, ci, cum am spus, atâtea alte instituțiuni culturale, sociale și naționale, au pierdut în Gh. Bogdan-Duică și în Gh. Balș pe conducătorii, membrii sau colaboratorii lor devotați și meritoși, cari, prin munca lor pozitivă și constructivă, au contribuit, în cea mai largă măsură, la consolidarea și propășirea acestor instituțiuni.

• Ambii au stat, apoi, cu nespusă iubire și râvnă, în slujba marilor interese naționale în momentele cele mai grele ale vieții neamului: Gh. Bogdan-Duică, ca militant, infocat și neînfricat, în lupta pentru unitatea culturală și politică a tuturor Românilor, iar Gh. Balș, ca Președinte, de nepilduit zel, al Societății naționale pentru Crucea Roșie, în războiul pentru întregirea neamului.

• Toate aceste numeroase și nepieritoare merite au fost relevate — ce-l privește pe Gh. Bogdan-Duică — în cuvântările ce s'au rostit la Sibiu, în Catedrala metropolitană, din prilejul ceremoniei pentru înmormântarea rămășițelor sale pământești, înmormântare la care am avut trista misiune să reprezentăm Guvernul țării.

• Ce-l privește pe Gh. Balș, ele n'au putut fi relevate la marginea sicriului său, aceasta fiind dorința de ultim moment a celui ce a fost, în toată viața sa, întruchiparea celei mai sincere și neprihănite modestii. Dar această dorință nu ne va împiedica pe noi, cei ce l-am cunoscut, și, dintre viitori, pe cei ce vor utiliza scrierile și lucrările sale, să relevăm, oridecâteori ni se va prezenta ocazia, meritele bogatei și fecunde sale vieți.

• Cu aceste sentimente, să ne închinăm, domnilor colegi, memoriei scumpe și neuitate a celor ce ne-au părăsit pentru totdeauna și, ținând seamă că viața curge și lumea se primenește mereu, să reluăm lucrările noastre cu aceeași conștiință a datoriiilor ce avem de împlinit față de Instituția ce înscrie, azi, în analele ei, încă două nume de vază, în șirul celor ce au ilustrat-o, prin activitatea și devotamentul lor. •

D-I AL. LAPEDATU prezintă apoi următoarea notă a d-lui coleg Gen. R. Rosetti despre regretatul coleg G. Balș:

* *Gheorghe Balș* a fost fiul lui Alex. A. Balș și al Ruxandei născută Sturdza (sora lui D. A. Sturdza) și s'a născut la 12/24 Aprilie 1868. Toate studiile (primare, secundare și de inginerie — Școala politehnică din Zürich) și le-a făcut în Elveția.

* Reîntors în țară a intrat în corpul tehnic al Statului și a lucrat la podurile dela Cernavoda și dela Vădeni (Brăila) precum și la construcția portului Constanța.

* S'a căsătorit, în iarna 1897, cu D-ra Marietta Știrbey.

* Părăsind corpul tehnic, s'a dedicat mai ales studiilor.

* Cunoștințele sale erau multilaterale și adânci. Nu se mulțumea în nimic cu rezultate superficiale.

* A fost unul dintre cei dintâi, dacă nu cel dintâi, care s'a ocupat de chestiunea irigațiilor la noi. A fost apoi un pasionat umblător; este unul din întemeietorii Societății Turistilor Români și a luat parte la trasarea unor poteci în munți și la construirea unor cabane. Ii plăcea mult mineralogia, ca de altfel aproape tot ce producea mintea și destoinicia omenească. Ocupațiunile sale de seamă au fost:

* *Arhitectura bisericească și în special cea moldovenească*, în care a stabilit definitiv principiile pe care se baza. În legătură cu aceasta, îl interesa archeologia în general și cea clasică și sculptura în special. Era un cunoscător cult al picturii. De cunoștințele sale artistice sunt dovadă nu numai publicațiile sale dar și faptul că a fost unul din organizatorii expoziției de artă română din Paris, de acum zece-doisprezece ani. În Comisiunea Monumentelor Istorice, în comitetul muzeului Toma Stelian și în multe comisuni și comitete provizorii, Balș nu numai a dovedit temeinice cunoștințe, dar a exercitat, cu toată modestia ce era în tot ce făcea, o influență binefăcătoare și adeseori decisivă.

* *Desvoltarea industriei noastre*. Calitățile sale de om cumpănit și de bun gospodar au făcut ca să fie chemat în consiliile de administrație a multe societăți industriale în care colaborarea lui a fost nu numai prețioasă dar a contribuit puternic și pentru desvoltarea întreprinderilor la care se interesa și pentru gospodărirea cu multă chibzuință a banilor acționarilor.

* *Conducerea din țreziua marelui războiu, a Crucii Roșii Române*, care sub imboldul său și-a îndeplinit pe deplin datoria în timpul războiului iar de atunci s'a desvoltat mereu. Crucea Roșie nu a fost singura instituție de acest soi de care s'a ocupat. Profilaxia Tuberculozei, C.T.C.-ul l-au avut printre colaboratorii săi de frunte.

* În fine, Academia noastră s'a folosit nu numai de colaborarea sa intelectuală și culturală ci și de colaborarea ce nu i-a precupețit, pe terenul administrativ.

* Inteligent, foarte cult, de o modestie excesivă, bun gospodar, bun sfătuitor, având o inimă foarte bună și foarte pricepătoare pentru suferințele și pentru slăbiciunile omenești, Gheorghe Balș lasă în urma sa

un mare gol, care, pe zi ce va trece, se va vedea mai mult cât este de mare. *

D-l N. IORGA face o comunicare despre: 1. *Legături cu mănăstirile Meteorele din Tesalia cercetate de d-l M. Beza, cu o notă despre Nicolae-Vodă Pătrașcu, fiul lui Mihai Viteazul*; 2. *Știri noi despre Axinte Uricariul*.

D-l Mareu Beza, Membru Corespondent al Academiei Române, face o comunicare despre: *Trei săbii moldovenești din vremea lui Ștefan-cel-Mare*.

D-l General R. ROSETTI prezintă scrierea colegului nostru onorar R. W. Seton-Watson « *A History of the Roumanians* », arătând marea ei însemnătate.

D-l I. BIANU arată că în 15 August 1934 s'a desvelit la Constanța un bust al lui Eminescu. Monumentul este opera sculptorului O. Han, a fost ridicat din inițiativa comitetului « Pro Eminescu » sub președinția d-lui amiral Bălănescu și a fost inaugurat în prezența Majestății Sale Regelui Carol II, în cadrul unor frumoase serbări. D-l I. Bianu a reprezentat Academia la solemnitatea desvelirii, rostind următoarea cuvântare:

Mărite Poete,

« Neamul întreg — cu Regele lui în frunte — îți aduce astăzi ție — cel mai mare al lui poet-cântăret și gânditor — închinare și proslăvire de admirație și de recunoștință.

« După o jumătate de secol dela ieșirea ta din viața pământească, lumea noastră te-a înțeles și te înțelege din zi în zi mai mult.

« Astăzi ți se împlinește de fiii Mărei românești « singurul dor », « dorul cel din urmă », pe care l-ai lăsat în grija urmașilor iubiți de a-ți așeza chipul vieții tale chinuite de focul iubirii, de multe și grele doruri și suferințe pentru viitorul neamului nostru:

« La marginea mării,
Ca s'auzi pe valuri vânt
Când
Izbind s'or frământa
Eternele valuri ».

« Acest chip al tău reprodus în bronzul etern al artei sfinte acum se așează aici pe pământul stăpânit înainte cu cinci secolii de marele voevod Mircea dela Rovine, a cărui vitejie ai cântat-o în versuri înălțătoare, iar acum oo de ani a fost readus de viteazul și înțeleptul Mare Rege Carol, eroul dela Plevna, în stăpânirea neamului, căruia i se răpise în valurile vrăjmașe ale secolelor întunecate.

« Aici vei avea tovarăș pe confratele de suferințe de acum două mii de ani, venit fără voia lui dela veșnica Roma, victima dragostei. Chipul

lui turnat în bronz îți va sta pe aproapele deal și amândoi vă veți asculta durerile în cântecul valurilor mării:

« Valurile mării îți vor cânta », după dorul tău,
 « Vor arde în preajma ta
 « Luminile 'n dealuri », în jurul confratelui.
 « Te-or troeni cu drag
 « Aduceri aminte.
 « Luceferi ce răsar
 « Din umbră de cetini,
 « Fiindu-ți prieteni,
 « O să-ți zâmbească iar.
 « Va geme de patimi
 « Al mării aspru cânt ».

« Și așa se vor face toate după dorul tău. Iar noi urmașii mititei nu vom înceta a ne înălța prin recunoștință pentru darurile tale nesfârșite, bogate și luminoase, căci tu ne-ai purtat prin nesfârșita lumină a lumii spre care nimeni altul nu ne-a îndreptat privirile:

« Pe când nu era moarte, nimic nemuritor,
 Nici simburul luminei de viață dătător... »

« Tu ne-ai cântat ca nimeni altul focul arzător al dragostei,

« Tu ne-ai spus « Povestea Codrului » și ne-ai spus cum:

« Impărat slăvit e codrul », și

« Tu ne-ai arătat ca nimeni altul frumusețea « teiului sfânt ».

« Tu ne-ai înălțat spre prea înaltele sfere ale « Luceafărului » mistic, una dintre minunile mistice ale închipuirii omenești.

« Tu ai concretizat în atot-cuprinzătoarea ta putere de simțire și concentrare nu numai toate simțirile omenești de fericire și de durere, toate avântările neamului tău iubit « dela Nistru pân' la Tisa », pe care nu te-ai învrednicit nenorocul vieții să-l vezi încheșat în dorita unire, dar pe care o simțeași și o prooceai tuturor.

« Pentru a spune toate aceste feluri de frământări sufletești ai întocmit florile unei limbi așa de curată și de armonioasă, cum nu se mai auzise și nu se mai rostise înainte, încât scrisul tău formează el însuși un fericit început de viață nouă.

« Frumosul monument așezat — după dorința ta — aici la malul mării, este un semn de închinare, de recunoștință, a neamului tău pentru bogatele daruri ce i-ai dăruit din bogățiile geniului tău, din focul în care ți-ai ars prea scurta ta viață pentru lumina lui.

« Laudele neamului și închinare recunoscătoare ți se cuvin ție, cât valurile mării vor bate în apropiatul țărm și vor cânta armonia valurilor la piciorul acestui monument.

« Laude se cuvin acelor fii ai marinei românești cari au îngrijit de realizarea lui și mai pre sus de toți artistului sculptor O. Han, care a

cioplit formele figurii tale din tinerețe și a figurai de frumoasă armonie care îți este dată ca tovarășă pentru secolii nesfârșiți din partea patriei pe care ai iubit-o atât de vulcanic.

• Inchinare îți aducem dela Academia Română, slujitoarea și păzi-toarea limbii și scrisului neamului românesc. •

D-l I. BIANU prezintă volumul *Omagiu lui Eminescu* tipărit cu această ocazie.

D-l Dr. GR. ANTIPA anunță că Primăria Municipiului București a aprobat planurile întocmite de Fundațiunea M. Elias pentru spitalul prevăzut în testament. Speră că până la 1 Noemvrie Academia va avea bucuria de a asista la punerea pietrii fundamentale a clădirii spitalului.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

12 OCTOMVRIE 1934

D-l Vicepreședinte AL. LAPEDATU, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

• Stăm încă sub impresia sguđuuitoarei tragedii care a răpus viața Rege-lui Alexandru al Jugoslaviei și pe cea a lui Louis Barthou, Ministrul de Externe al Franței.

• Impărtășind durerea, imensa durere, pe care aceste cu adevărat ireparabile pierderi au cauzat-o nobilelor țări amice și aliate, — poporul român a îmbrăcat haina de doliu, iar Academia noastră, expresia tot-deauna fidelă a simțimintelor naționale, ia vie și emoționantă parte la acest doliu.

• Căci poporul peste care a domnit marele și gloriosul Suveran defunct, este singurul dintre vecinii noștri cu care nu am avut, în tot cursul istoriei, vreun fel de conflict și cu care am păstrat, veacuri de-a-rândul, cele mai bune și folositoare relațiuni. Interese și aspirațiuni similare ne-au legat, apoi, de el în epoca contemporană, a renașterii și restaurării Statelor creștine din Sud-Estul Europei, și cu deosebire în vremea marei epoei războinice ce ne-au condus la realizarea idealurilor noastre naționale. Iar după așezarea păcii, o temeinică și nezdruincabilă alianță, pecetluită prin legătura familiară a celor două dinastii domnitoare ale Statelor noastre, ne-a asigurat și ne asigură fructul victoriei comune — granițele actuale!

• Legăturile aceste, rare, unice chiar, în viața popoarelor, le vădesc azi jalea sinceră și adâncă ce ne stăpânește sufletele și ne umple inimile pentru moartea *Regelui unității jugoslave și Eroului ei, intrat, din viață*

încă, în lumea legendelor, — pentru dispariția Ctitorului, brav și vrednic, al patriei reîntregite și Părintelui, iubitor și înțelegător, care a menținut și a asigurat desvoltarea unitară a acestei patrii, — pentru pierderea nobilului și devotatului nostru Aliat, pildă vie și de-a-pururea luminoasă, întru statornicia în credință și jertfa în datorie.

* De aceea națiunea română este astăzi profund mișcată de moartea Regelui, care, lăsând urmașilor cea mai strălucită moștenire, va sta de acum înainte, în sanctuarul istoriei, deasupra tuturilor înaintașilor săi și va rămănea, pentru cei viitori, în analele glorioase ale patriei sale, cel mai de seamă Suveran al ei. Și de aceea Academia noastră, ține să înscrie, în efemeridele sale, cu acest trist prilej, întreaga admirație și recunoștință pe care o datoresc lui Alexandru I al Jugoslaviei, toți cei ce, prin lupta și jertfa lor, au contribuit la realizarea idealurilor noastre comune.

* Cu Louis Barthou, națiunea franceză pierde pe unul din marii și vestiții săi cetățeni, pe unul din străluciții și devotații săi slujitori, iar noi, Românii, pe unul din cei mai călduroși și valoroși susținători și apărători ai cauzei noastre naționale și, acum în urmă, ai liniștei și păcii, după care râvnește azi, fără însă să o poată măcar întrezări, lumea întreagă.

* Pierdem, apoi, pe bărbatul de Stat eminent și pe diplomatul iscusit, care, venit în mijlocul nostru, ca mesager al nobilei și generoasei națiuni franceze, să a firme, sus și tare, voința hotărâtă și neclătinată a patriei sale, de a menține integritatea granițelor noastre, a câștigat pentru totdeauna sufletul poporului român, care, prin reprezentanții săi legali, într'o manifestațiune fără precedent de măreață, l-a proclamat cetățean de onoare al României întregite.

* Pierdem, în fine, pe ilustrul membru de onoare al Academiei Române, care a ținut să cinstească instituțiunea noastră cu memorabila vizită ce ne-a făcut, în Iulie trecut, prezentându-ne-o ca pe unul din momentele cele mai plăcute și de neuitat ale șederii sale în România. Și aceasta cu o bogăție și fineță de simțire, de cugetare și de elocvență, cum nu ne-a fost dat să ascultăm până atuncea în această incintă din partea unui oaspete strein.

* Iată de ce, țara, în care nu s'a stins încă cu totul ecoul aclamațiunilor, calde și însuflețite, cu care a fost întâmpinat de către populația de toate clasele sociale, țara aceasta își îndreaptă, plină de emoție, gândul său pios spre cel ce a fost Louis Barthou, iar Academia Română se înclină cu respectuoasă admirație în fața rămășițelor pământești ale marelui cetățean francez și român, trimițând amintirei sale un ultim și suprem omagiu.*

Se decide a se expedia telegrame de condoleanțe către Academia Regală Sârbă din Belgrad și către Academia Franceză, în următoarele cuprinderi:

Président Académie, Belgrade,

* Académie Roumaine douleureusement impressionnée par le malheur qui frappe la nation yougoslave envoie ses condoléances émues pour la perte irréparable du grand roi Alexandre. *

*Président Académie Française,
Institut de France,
Quai Conti, Paris,*

* Académie Roumaine envoie ses condoléances émues pour perte irréparable et douleureuse de son membre honoraire Louis Barthou. *

Intrându-se în ordinea de zi, d-l I. PETROVICI face o comunicare despre « *Activitatea filosofică în lumina congresului dela Praga* ».

Dela d-l Coleg S. Mehedinți se primește în dar pentru colecțiile Academiei următoarea scrisoare ce i-a fost adresată la 27 Aprilie 1923 de mult regretatul Coleg G. Bogdan-Duică:

Stimate D-le Mehedinți,

* De mult mă socoteam dator să-ți scriu ceva p. * Conv. lit. *. Dar din 12 luni am stat în pat 8; și nici acum nu calc prea bine.

* O să-ți scriu ceva fiind la Academie, în sesiune.

* În schimb am să-ți fac și să-mi fac plăcerea de a-ți trimite în curând vol. I din Istoria liter. rom. cont. (Întâii poeți ai Munteniei: Iancu Văcărescu, Eliad, Cârlova, Alexandrescu, Făca, C. A. Rosetti, C. Bolliac). Vreo 300 de pagini.

* Te rog să o citești cu gândul cu care am scris de-a spune *adevărul*; a privi în adânc sufletul oamenilor; a revizui părerile de reclamă și de ură care bojbăie și în istoria literaturii noastre. *Revizuire și educație spre iubirea de adevăr.*

* Vei găsi pagini care te vor întrista; altele care te vor înveseli; căci așa este la revizuire.

* Am scris cu vechea mea bună credință; nu cred că am greșit nicio dată, de când sânt.

* Aceasta va fi importanța scrierii pe care, fiind sănătos (??), o voi continua; de-oi fi tot bolnav, rămâne ca exemplu *.

* Cu dragoste colegială
(ss) G. Bogdan-Duică.

— Se exprimă mulțumiri d-lui Coleg S. Mehedinți.

Dela d-l Vasile D. Rosetti-Filipeni se primesc în dar documentele moșiiilor Filipeni și Fruntești din județul Bacău.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

19 OCTOMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică trista știre că la 15 Octomvrie a încetat din viață marele bărbat de Stat francez Raymond Poincaré. Academia Română, care se mândrea de a-l socoti printre membrii ei de onoare, a adresat în această tristă împrejurare telegramă de condoleanță Academiei Franceze, al cărei membru era ilustrul defunct. Academia Franceză a răspuns prin următoarea telegramă:

« Académie Française très touchée vous remercie de votre sympathie dans son grand deuil. »

D-l G. Țițeica arată marea pierdere suferită prin trecerea la cele veșnice a lui R. Poincaré atât de Franța cât și de noi și de lumea întreagă. Căci Raymond Poincaré a fost un om de Stat, cum rareori a avut omenirea. Cariera sa politică s'a desfășurat pe o linie de ascensiune într'adevăr uimitoare. Născut în 1860, este deputat pentru întâia oară la 1887. Apoi la 1889. În 1893 era Ministrul Instrucțiunii Publice, în 1894 al Finanțelor, în 1895 din nou Ministrul Instrucțiunii Publice, pentru ca în 1906 să fie iarăși Ministrul Finanțelor. Intervalul dela 1895 la 1906 este ocupat de activitatea sa parlamentară ca senator.

Mare scriitor, mare orator, om de o înaltă cultură, de o vedere clară a situațiilor și de un perfect echilibru sufletesc, care distinge pe omul superior, Raymond Poincaré este ales Membru al Academiei Franceze la 1909. De aci înainte cariera sa politică continuă cu o și mai mare strălucire.

Chemat în 1913 prin voturile poporului francez la cea mai înaltă situațiune civică în Franța, acea de Președinte al Republicei, lui Poincaré îi revine imensa sarcină de a prezida destinele poporului francez în timpul războiului mondial, susținând la încheerea păcii interesele poporului român, cu simpatie și cu energie.

În sfârșit, după încetarea acestui celui mai înalt mandat, Poincaré conduce mai departe politica patriei sale ca Președinte de Consiliu în guvernele dela 1923—24 și 1926. Raymond Poincaré a încheiat această excepțională carieră acum câteva zile, după un scurt repaș în ultimii ani ai vieții, în momentul când prevederile medicale dădeau cele mai bune speranțe de însănătoșire.

Academia Română se înclină în fața memoriei acestui ilustru om de stat și mare amic al poporului nostru, păstrându-i neuitat numele în Analele ei.

— D-nii Membri păstrează în picioare un minut de tăcere și pioasă reculegere.

D-l Dr. G. MARINESCU, luând cuvântul, zice:

« O telegramă din Madrid aduce vestea dureroasă a morții celui mai ilustru neurohistologist contimporan, a lui Santiago Ramon y Cajal, decedat la 17 Octomvrie curent.

* Născut în 1852 în Petilla de Aragon, dintr'un tată energic, muncitor și ambițios și din o mamă robustă și frumoasă, Cajal a moștenit dela tatăl său religiunea unei voințe atotputernice, cultul muncii și convingerea că silința și perseverența sunt în stare să modeleze și să organizeze totul, dela mușchi până la creier, suplinind lipsurile constituției și stăpânind până și caracterul considerat ca fiind neschimbător.

* Dela începutul studiilor lui, Cajal iubea natura și avea mare dragoste pentru desen.

* Fire îndărătnică, a trebuit să lupte cu prejudiciile compatrioților săi, cari credeau că *știința, ca și aureola boreală, se găsește numai la Nord*, a luptat și cu prejudiciile propriului său tată, dar grație geniului și muncii lui, Cajal s'a impus admirației universale. I s'au ridicat statui în timpul vieții, i s'a decernat premiul Nobel, a fost decorat de Împăratul German cu « Pour le mérite » și mai toate Academiiile din Europa și America i-au făcut onoarea de a-l număra printre membrii lor.

* Pentru ce atâtea onoruri?

* Răspunsul e foarte simplu.

* Ramon y Cajal a adus lumina în structura atât de complicată a sistemului nervos central și a ganglionilor sensitivi simpatici și a pus astfel bazele histologice ale funcțiunii diferitelor regiuni din sistemul nervos arătând, astfel, care e substratul proceselor reflexe și psihice superioare.

* El a mai arătat că sistemul nervos e compus din elemente independente botezate de Waldeyer cu numele de neuroni. El a formulat legile propagării influxului nervos. Apoi a studiat până în cele mai fine amănunte, conexiunile acestor neuroni și structura lor fină creind metode noi de investigație și perfecționând metoda lui Golgi.

* Nu există regiuni din nevrax care să nu fi fost explorată de Cajal.

* A fost primit cu oarecare neîncredere la Congresul Societății Anatomice Germane din 1889 unde erau de față Hiss, Schwalbe, Retzius, Waldeyer și Kölliker, dar când acești învățați au examinat la microscop piesele lui Ramon y Cajal, neîncrederea a dispărut repede și i s'au adresat felicitările cele mai călduroase.

* Kölliker, Nestorul neurohistologiei germane, se puse la muncă, studie cerebelul, măduva și bulbul cu metoda lui Golgi modificată de Cajal, confirmă cercetările acestuia și merse până acolo încât traduce el însuși o lucrare a lui Cajal asupra Cornului lui Amon. În acest moment numele lui Cajal deveni celebru și descoperirile lui fură recunoscute în toate laboratoarele de histologie din Europa și America.

* Invitat, în 1894, la Londra de către Royal Society să țină o conferință despre cercetările sale asupra morfologiei și conexiunea celulelor nervoase, Schaeffer profesor de istologie și de fiziologie la una din universitățile Londrei, spuse că în repetatele sale călătorii prin toată lumea a fost impresionat puternic de trei ori: 1. Privind Niagara. 2. La Roma, contemplând Coliseum și 3. Ascultând conferința lui Cajal la Societatea Regală.

* Răbdarea divină a lui Cajal se vede din faptul că a stat nemișcat 20 de ore ca să examineze mișcările unui leucocit.

* Sacrificiile lui bănești rees din faptul că publica *Revista Trimestral micrografica*, redactată în întregime de el și pe care o trimetea gratuit laboratoarelor din Europa și America.

* Soția lui, o demnă și devotată colaboratoare, ca să facă față cheltuielilor acestei reviste, și-a concediat bucătăreasa.

* Noblețta lui de caracter fără pereche, făcea din acest demn spaniol un om de o rară modestie și adversarii săi, numeroși la început, au trebuit să constate că sunt tratați cu bunăvoință și nu cu înverșunare. N'aș putea decât să reamintesc polemica cu Apáthy, care și-a permis, în termeni puțin cuviincioși la adresa lui Cajal, să-i critice teoriile, la care Cajal a răspuns cu amenitate și demnitate.

* De asemeni în discuția ce a avut cu Bethe, un eminent fiziologist, dreptatea lui Cajal s'a arătat fără însă să-și înjosească adversarul.

* Ce să mai zic despre cercetările lui Cajal în domeniul embriologiei țesutului nervos, al regenerării.

* Admirația de care se bucura în Franța reese din aceea că profesorul universitar Mathias Duval (Paris) începea lecțiunile sale asupra sistemului nervos cu cuvintele:

* De astădată lumina ne vine dela apus, din nobila Spanie, țara soarelui... *

* Ca să se vadă respectul de care se bucura Cajal în țara lui, e destul să spun că i s'au ridicat 3 statui în viață și la Parcul Retiro statuia lui Cajal, prinț al științei, se află în vecinătatea aceleia a lui Alfonso al XIII.

* Gloria acestui mare servitor al științei va fi mai durabilă decât aceea a Regelui.

* Cajal a refuzat de a fi Ministru de Instrucție, crezând că poate fi mai folositor consacrandu-se științei.

* Am cunoscut personal pe acest om ilustru și m'am bucurat de simpatia lui. A scris o prefață cărții mele « *La cellule nerveuse* », prefață care e o adevărată capodoperă de cugetare biologică și a propus să mi se dea, pentru prima oară, premiul Achucaro, deși combătusem, cuviincios, punctele slabe din teoria neurotropismului lui Cajal.

* Nu știu dacă un alt învățat de o valoare inferioară lui Cajal ar fi avut aceeași conduită față de mine. Cajal, dotat de o inteligență superioară și calități morale eminente, judeca cu indulgență pe cei ce-l combăteau. În cursul vieții sale, pe care a străbătut-o prin muncă intensă și eroism tăcut, Cajal nu s'a străduit decât pentru propășirea culturii științifice. Pentru a-i judeca opera să ne gândim ce era histologia spaniolă pe vremea când el își începuse cariera (1880) și ce este acum. Munca lui îndărătnică a contribuit mult la renașterea biologiei spaniole.

* Și iată cum caracterizează el idealul omului de știință:

*...Să ne ocupăm de viață, care este energie, reînnoire și progres. Să muncim continuu. Numai prin fapte tenace în slujba adevărului merită cineva să trăiască: munca în sensul acesta te mângâie de dureri și de nedreptăți. Numai ea are puterea să prefacă un obscur parazit social într'un erou de legendă. Să ne îndeplinim datoria de oameni și de patrioți. Pentru

biolog idealul suprem consistă în rezolvarea enigmei propriului eu, contribuind în același timp la lămurirea formidabilului mister care ne înconjoară. Puțin să ne pese că munca noastră e prematură sau necompletă; cu timpul universul va deveni mai bun pentru om căci lumina se va face prin silințele noastre către ideal. Natura ne este vrăjmașe pentru că nu o cunoaștem: cruzimea ei față de noi nu e decât răzbunarea față de indiferența noastră. Dacă îi cercetăm sufletul cu căldura unei curiozități pasionate, atunci îi descoperim tainele și facem, dintr'o mamă vitregă și rea, o mamă duioasă. Și oare ce scop mai nobil și mai omenesc ar putea să aibă inteligența? *

* Mă închin cu adânc respect în fața memoriei acestui om nobil și generos, care a făcut pentru Spania științifică ceea ce a făcut Cervantes în literatură, Velasquez și Murillo în pictură și după cum artiștii se duceau să viziteze Muzeul El Prado, oamenii de știință vizitau laboratorul Cajal, căruia îi aduceau tributul lor de recunoștință. *

D-l DIM. GUSTI prezintă numerele 1 și 2, an. XII, din Arhiva pentru Știința și Reforma Socială, de sub conducerea d-sale, care a devenit *Organ al Federației Internaționale a Societăților și Institutelor de Sociologie din Franța*.

D-sa prezintă și volumul *Un an de activitate la Ministerul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor 1932—1933*.

S'au mai prezentat: 1. Fasc. VIII din *Dicționarul limbii române*, Tom. I, partea II, cu cuvintele *Climăi-Cojoaica* și Fasc. XII, tom. II cu cuvintele *Înzdrăveni-Îzvrâți*, recent apărute.

2. Dr. J. Rypka, *Diplomatische Miscellen. I, Turco-Valachica*, Praha, 1933.

Dela Academia Regală Sărbă, din Belgrad, se primesc mulțumiri la telegrama de condoleanțe a Academiei noastre în dureroasa împrejurare a morții tragice a marelui Rege Alexandru I al Jugoslaviei.

Asemenea se primesc mulțumiri telegrafice dela Academia Franceză ca răspuns la condoleanțele noastre pentru pierderea lui Louis Barthou.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică tristele știri primite în timpul vacanței academice că au încetat din viață la 29 Iulie Don Frane Bulić, fostul Director al Muzeului Arheologic din Split, la 9 Iulie Profesorul Preot Giuseppe Gianfranceschi, din Ordinul Jezuiților, Președintele Academiei Pontificale *I Nuovi Lincei* și Benjamin Baillaud, Directorul Onorar al Observatorului Național din Paris.

Dela Legațiunea Republicii Cehoslovace se primesc mulțumiri transmise din partea d-lui T. G. Masaryk, Președintele Republicii Cehoslovace, pentru alegerea ca Membru onorar al Academiei noastre.

De asemenea se primesc scrisori de mulțumire dela d-nii Prof. Dr. G. Roussy, Prof. Maurice Lugeon, Prof. Ramiro Ortiz, P. S. Grigorie Comșa, Episcopul Aradului și dela d-l George Plopu, din Oradea Mare, pentru alegerea domniilor lor ca Membri onorari ai Academiei Române.

Dela d-l J. Bonnacase, Profesor la Universitatea din Bordeaux, se primește scrisoare de mulțumire pentru alegerea d-sale ca Membru corespondent al Academiei Române.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

26 OCTOMVRIE 1934

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă, ca omagiu din partea autorului, două volume de poezii datorite d-lui Dr. Ionel Calinciuc, medic în Marienbad: 1. *Traumland* (Țara visurilor) în ediția a doua (Wien, 1934) și 2. *Die Glocken von Boruti* (Wien und Leipzig, 1908), cu traducerea ei făcută în românește de Iancu Tomoiaga: *Clopotele din Boruti* (Cernăuți, 1927).

ȘEDINȚA PUBLICĂ

2 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l I. LUPAȘ a făcut o comunicare despre *Împăratul Iosif II și răscoala lui Horia*, comemorând un secol și jumătate dela izbucnirea acestei răscoale.

D-l N. IORGA dezvoltă o comunicare despre *Regina Elisabeta și societatea germană a tinereții sale*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

9 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

La ședință iau parte d-nii Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice și Membru Onorar al Academiei Române și Victor Slăvescu, Ministrul Finanțelor.

D-l Președinte L. MRAZEC le adresează următoarele cuvinte:

Onorate Domnule Coleg,

* Academia Română e fericită de a vă putea saluta în incinta ei.

* Imbrățișând calea științelor medicale, ați cucerit prin autoritatea lucrărilor d-voastră, încă de tânăr, un loc de frunte în domeniul specialității ce ați ales, unind în cursul anilor distincția omului de știință cu pasiunea bibliofilului și a colecționarului frumosului și alesului în artă.

« Aceste însușiri și iubirea de neam au îndreptat activitatea d-voastră pe tărâmul cultural al poporului român, unde, ca sfătuitor al Tronului în treburile instrucțiunii publice, ați desfășurat o muncă vie și rodnică, dând dovadă de înțelegerea adâncă și dreaptă a nevoilor culturale ale țării.

« Ați continuat astfel cu succes în România întregită, opera de organizare a învățământului nostru de toate treptele și în toate direcțiunile, corespunzător nevoilor și aspirațiunilor neamului, operă ce are o înfrăurire netăgăduit de mare nu numai asupra evoluției vieții noastre culturale dar și asupra vieții economice a țării.

Stimate Coleg,

« Legăturile d-voastre cu Academia Română nu sunt de acum. Instituțiunea noastră vă numără de mulți ani printre donatorii ei, iar prin însăși statutul ei de organizare ea este legată de departamentul al cărui titular ați fost și sunteți și astăzi.

« În două rânduri, sub ministeriatul regretaților Ion I. Brătianu și Vintilă Brătianu, Domnia Voastră ca Ministrul Instrucțiunii Publice, călăuzit de convingerea rolului important ce l-a jucat Academia Română în evoluția culturală a neamului și ce-l are și astăzi, ați sprijinit-o în marea ei, dându-i puțința, printre altele, să construiască depozitul de cărți al bibliotecii, așa de necesar, și apoi să transforme și să înzestreze instalația bibliotecii.

« Apreciind în cel mai înalt grad valoarea d-voastră culturală ca om de știință și îndrumător al învățământului național, Academia Română, recunoscătoare atât pentru munca d-voastră neobosită, înțeleaptă și patriotică în slujba țării și pentru propășirea culturală a poporului român, cât și pentru interesul ce ați arătat Instituțiunii noastre, v'a chemat printre membrii ei de onoare.

« Sunt fericit, scumpe coleg, că-mi revine mie cinstea să vă urez bună venire printre noi. »

« Am plăcerea, d-le Ministru de Finanțe, să vă salut în casa noastră.

« Profesor distins de științe financiare și în special în tehnica bancară la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale și publicist eminent, v'ați câștigat repede o situațiune de autoritate cu totul deosebită, prin numeroasele d-voastre lucrări și studii din domeniul vast al economiei finanțelor, cât și prin principiile ce ați dezvoltat în ele. D-voastră atingeți în marea lor majoritate atâtea probleme la lumina vie a intereselor politice de Stat și ale Economiei Naționale române, ce le dă tocmai o valoare deosebită.

« Sarcina grea de a îndruma finanțele țării în spre îndreptare, în împrejurările așa de grele de astăzi, este o dovadă strălucită a încrederii de care vă bucurați.

« Sunt fericit, Stimate Domnule Ministru, să vă exprim în numele colegilor mei satisfacția mare de a vă vedea în mijlocul nostru. »

D-l Dr. C. Angelescu, răspunzând, mulțumește d-lui Președinte pentru bunele cuvinte de primire și adresându-se d-lor colegi le exprimă profunda d-sale recunoștință pentru votul dat la alegerea d-sale ca membru onorar al Instituțiunii noastre. «Mi-ați vorbit, d-le Președinte — zice apoi d-sa — de activitatea mea de Ministru în treburile instrucțiunii publice. Trebuie să adaug la măgulitoarele d-voastre cuvinte că această activitate se datorește faptului că am urmat cu credință calea trasată de predecesorii mei la acest Minister, predecesori cari au fost și membri ai acestei Instituțiuni de înaltă cultură. Alegerea mea printre membrii de onoare ai Academiei este un îndemn mai mult de a-mi da tot sprijinul și a-mi depune toată munca pentru propășirea și înălțarea cât mai sus a acestei Instituțiuni, care este sprijinul de bază al culturii românești și de care, cu drept cuvânt, țara este mândră. Prezența d-lui Ministru de Finanțe aci este dovadă că Guvernul, cunoscând nevoile Academiei, își înțelege datoria de a o sprijini. D-l Ministru de Finanțe vă va face în această privință o importantă comunicare.

« Profit de această ocaziune spre a vă înmâna personal insignele ordinului « Meritul Cultural » în gradul de ofițer, pe care M. S. Regele a binevoit a vi le conferi. »

— D-l Ministru Dr. C. Angelescu distribue d-lor colegi insignele ordinului amintit.

D-l ViCTOR SLĂVEȘU, Ministrul Finanțelor, luând cuvântul zice:

« Domnule Președinte, vă mulțumesc călduros pentru cuvintele elogioase adresate persoanei și activității mele, cu ocazia vizitei ce o fac acestui înalt așezământ de cultură al Țării. Am întovărașit pe colegul meu d-l Dr. C. Angelescu în această vizită pentru a împărtăși Academiei Române grija Guvernului Țării pentru starea precară financiară a înaltei Instituțiuni și pentru a vă face o importantă comunicare ce vă interesează în legătură cu viitoarea așezare materială a Academiei.

« Știm că situația materială a Academiei este foarte puțin înfloritoare, mai ales de când a fost deposedată de bunurile ei rurale prin efectele reformei agrare. Cuvântul de « deposedare » este cel adevărat și-l mențin, deoarece despăgubirile acordate pentru exproprierea totală a moșiilor Academiei sunt departe de a fi echivalentul valorilor dinainte de războiu a bunurilor expropriate. Știm, de asemenea, că această deposedare a împiedecat și împiedecă Academia în mersul ei. Dar, fără să ascund greaua stare a finanțelor Statului, ținând în totul seamă de marele rol al Academiei, m'am hotărât de a supune Consiliului de Miniștri și Suveranului aprobarea și votarea prin Parlament a unui proiect de lege prin care să se aloce Academiei Române din Imprumul de înzestrare a Țării suma de 100.000.000 lei, ca o justă compensațiune pentru pierderile suferite prin expropriere.

« Vă asigur că aceasta nu este numai o intențiune a mea, ci este o hotărîre matur chibzuită a Guvernului. După suggestia d-lui N. Iorga, am propus Maiestății Sale Regelui ca întrebuițarea Imprumulului de înzestrare să fie hotărîtă de Parlament prin lege, care să se aplice sub supravegherea unei Comisiuni din care să facă parte foștii Primi Miniștri ai Țării. Indată ce se

va cunoaște încheierea Împrumutului, voi prezenta în Parlament legea prin care se va aloca Academiei Române, precum am spus, 100.000.000 lei pentru acoperirea nevoilor ei celor mai simțite, dar mai ales pentru clădirea noului palat al Academiei. Acesta este scopul principal și Domniile Voastre veți ști, de sigur, să-l împliniți cum veți crede mai potrivit. »

D-l Președinte L. MRAZEC a rugat pe d-l Ministru Dr. C. Angelescu să exprime M. S. Regelui devotata și profunda grațitudine a Academiei pentru distincțiunile conferite și a mulțumit adânc emoționat d-lui Ministru Victor Slăvescu pentru dania atât de generoasă pe care Țara prin Guvernul său vine s'o facă Academiei pentru asigurarea viitorului culturii românești.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA a prezentat actele și documentele din procesul Memorandului Românilor din Transilvania, datorite de d-l Ioan P. Papp, Președintele Curții de Apel din Cluj, secția II.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

16 NOEMVRIE 1934

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința, zice:

« Umbra aripelor grele ale doliului s'a scoborit în acest an din nou asupra Instituțiunei noastre.

« La pierderea neașteptată a distinsilor noștri colegi membri activi și a iluștrilor noștri membri onorari din țară și străinătate, vine încă pierderea dureroasă a colegului nostru onorar I. P. S. S. Pimen, episcop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

« Calitățile sufletești și erudițiunea sa teologică au dat acestui om luminat autoritatea morală ce l-a ridicat repede la una din cele mai înalte trepte ale ierarhiei în Biserica noastră ortodoxă.

« Cu un devotament sincer și nemărginit a dat tot din al lui misiunei sale înalte, slujind, pătruns de cele mai nobile principii ale creștinismului și de înaltă morală, și bisericei și neamului.

« Și așa privea cu un rar bun simț problemele ce se ridicau în calea dezvoltării țării și a intereselor neamului, le judeca cu un patriotism cald și înțelept și întotdeauna dominat de un sentiment împăciuitoar.

« Situația sa înaltă, respectul și admirația care-l înconjurau, nu micșorau întru nimic sentimentul și dorința de a revedea cât de des satul său natal și pe ai săi, în valea îngustă a Proviței, cu casele risipite între grădini și flori.

« Academia Română omagiind calitățile sale de om și înalt ierarh al Bisericii naționale ortodoxe, l-a ales în 1918 Membru de onoare.

« El moare la o vârstă înaintată, totuși pentru toți, și mai ales pentru acei cari îl cunoșteau, moartea acestui om de bine era prematură.

« Biserica ortodoxă română pierde pe unul din cei mai stimați prelați înalți ai săi, iar țara pe un bun român.

« Să închinăm o minută de reculegere memoriei Colegului nostru onorar. »

Apoi d-l Președinte salută pe d-l Iuliu Marțian, care vine pentru întâia oară în Academie după alegerea d-sale ca membru onorar.

D-l G. MURNU face o comunicare despre *Elada și România*.

D-l I. NISTOR face o comunicare despre *Tratatul lui Mihai Viteazul cu Polonia*.

D-l G. ȚIȚEICA, Secretar general, comunică trista știre a încetării din viață a lui Edmond Pottier, Membru onorar al Academiei. Numele său în arheologia clasică este din cele mai strălucite pe care le-a avut vreo dată Franța. Ilustrul defunct era totdeodată și un bun prieten al țării noastre.

D-l General R. ROSETTI atrage atenția că în atlasul Quillet (Paris, 1933) numirile de localități, râuri, etc., din Ardeal sunt ungurești, iar în harta etnografică a atlasului se arată că majoritatea populației Basarabiei este rusească. D-l General R. Rosetti protestează împotriva acestor afirmațiuni neconforme cu adevărul.

— Academia și-a însușit în unanimitate protestele d-lui coleg R. Rosetti și a decis intervenirile necesare.

S'a hotărât ca Academia să fie reprezentată la aniversarea Centenarului Comisiunii Regale de Istorie din Bruxelles prin Preotul Hippolyte Delehay, Membru onorar al Academiei Române.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

23 NOEMVRIE 1934

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința, semnalează d-lor colegi și asistenții prezența în incintă a d-lui Sébastien Charléty, Membru al Institutului Franței și Rector al Universității din Paris.

Adresându-se d-lui S. Charléty, d-l L. Mrazec zice:

Monsieur le Recteur,

« J'ai l'honneur de vous saluer dans l'enceinte de l'Académie Roumaine.

« Dans cette même enceinte, a été reçu solennellement le 15 juin 1919 la mission universitaire française formée des professeurs Ch. Diehl, Gustave Fougères, le Dr. Balthazard, Daniel Berthelot, Paul Janet, Joseph Bédier, Emmanuel De Martonne et Edouard Mesnial, ayant à leur tête Lucien

Poincaré vice-recteur de l'Université de Paris, mission qui fut accompagnée par le Marquis de Saint Aulaire, Ministre de France en Roumanie.

* Aux paroles de bienvenue de Petre Poni, alors Président de l'Académie, répondit Lucien Poincaré. Dans un discours émouvant notre collègue Iorga fait l'éloge de la latinité, montrant le rôle qu'a eu le Peuple Roumain dans la conservation de cet héritage millénaire, aux bords de la Mer Noire. C'est cette visite mémorable qui porta déjà le germe de l'idée, dont a jailli quelques années après, l'Institut Français des Hautes Études en Roumanie.

* Nous devons le plaisir de vous voir dans notre maison, à la fête de l'anniversaire de ce jeune et vaillant *Institut Français des Hautes Etudes en Roumanie*, fondé il y a dix ans avec le but de serrer le plus étroitement possible la collaboration intellectuelle entre les deux Nations sœurs, sur le sol roumain. Nous constatons avec pleine satisfaction que les résultats obtenus sont des plus heureux.

* Le mérite de cette réussite revient presque exclusivement aux directeurs de l'Institut. Par l'ardeur qu'ils ont mise au service de la cause, par leur dévouement et juste compréhension de leur tâche, ils ont pu triompher des toutes les difficultés et consolider l'œuvre.

* De nombreux et remarquables travaux viennent d'enrichir ainsi notre littérature scientifique, et en particulier la littérature géographique roumaine grâce aux directives données par notre ami Emmanuel de Martonne, Professeur à la Sorbonne et membre de l'Académie Roumaine.

* Nous saluons en votre personne, Monsieur le Recteur, l'illustre membre de l'Institut de France et l'éminent historien, anciennement professeur à la Faculté des Lettres de Lyon dont les travaux lui ont valu l'honneur d'avoir été appelé à siéger à l'Académie des Sciences Morales et Politiques.

* Parmi vos nombreux travaux il faut relever vos études sur le Saint-Simonisme, qui réveilla autrefois la curiosité et l'attention un peu partout, surtout dans le monde intellectuel. Cette école philosophique constituée après la mort du maître, a eu un sort qu'elle ne mérita point. Le fond d'idées élevées, idées de justice sociale et humanitaires ont formé le noyau de cette doctrine si attrayante au début, aussi bien par son côté étique et la générosité de ses principes que par la formule de voir dans la science et l'industrialisme des soutiens des systèmes économiques en formation à cette époque.

* L'école s'est effondrée, il est vrai, mais le germe ne s'est pas perdu, car les idées fondamentales ont fait tout de même leur chemin et, il paraît qu'elles ont pu avoir une influence sur le développement de certaines conceptions du socialisme occidental.

* A vos qualités d'homme des sciences, se joigne très heureusement le talent du grand organisateur clairvoyant de l'enseignement en général.

* Comme directeur de l'enseignement en Tunisie, d'abord, où tout a été à faire, vous avez pu lui donner une organisation s'adaptant aux besoins et aux mœurs de ce pays de protectorat français, point de croisement,

jadis, des grandes civilisations méditerranéennes, où, sur la civilisation phénicienne hautement développée, s'est superposée la puissante civilisation de l'empire romain, effacées toutes les deux par le fanatisme destructif de l'Islamisme arabe, conquérant tout le nord du continent africain. Des témoignages intéressants de la grandeur du passé se trouvent dans le Musée du Bardo, dans les collections des Pères Blancs à Carthage et dans les nombreuses ruines de l'époque romaine et celles du premier établissement du christianisme, parmi lesquelles je me borne à ne citer que les restes du beau cirque romain d'Ain Djema.

* J'ai insisté sur ce passé, parce que c'est par votre intervention féconde qu'a été fait le premier pas, le pas décisif, pour diriger et élever ce pays vers une nouvelle civilisation, qu'il mérite largement par sa situation spéciale dans le bassin de la Méditerranée, par son climat qui fut un des attraits principaux de la métropole romaine, par son passé et par les richesses de son sol.

* Comme recteur de l'Académie de Strasbourg vous avez pu accomplir au contentement le plus exigeant, la tâche bien difficile de réorganiser les trois ordres d'enseignement des provinces revenues à la patrie mère. L'enseignement supérieur est représenté par l'Université de Strasbourg, école couronnée par l'œuvre géniale de Louis Pasteur. Avec ses 7 Facultés, ses grands instituts et laboratoires et sa riche bibliothèque, elle occupe actuellement une place d'honneur dans l'enseignement supérieur en France et en Europe. Dans l'aire d'influence scientifique de l'Université s'est formée à Strasbourg l'École Nationale supérieure du Pétrole et des Combustibles liquides, la première école de ce genre en Europe.

* Vous avez été appelé ensuite de prendre la succession d'un Paul Appel et de Louis Lapie. Recteur de l'Université de Paris, vous présidez la Sorbonne, six fois centenaire, chef lieu de l'Académie de Paris, la reine des écoles de France, centre d'attraction mondiale, vers lequel s'acheminent depuis des siècles, des milliers et des milliers vers la source inépuisable, répandant la lumière des sciences.

* Les Roumains ont fourni et fournissent encore un contingent important dans l'affluence des étudiants et des curieux de la science.

* Des liens profonds, forts et indissolubles attachent d'ailleurs notre développement scientifique et littéraire à la vie scientifique et intellectuelle française.

* Il ne faut pas chercher la cause seulement dans une affinité de race, mais également dans une parfaite concordance de vue dans l'intelligence, dans la compréhension spirituelle de la haute culture latine, triomphatrice à travers les siècles.

* Rien ne peut mieux illustrer cet état d'esprit et l'ampleur de ces liens, rien ne peut traduire mieux l'hommage rendu à la France scientifique et latine, que le nombre des Français, hommes d'état et princes de la science, élus membres d'honneur de l'Académie Roumaine.

* En effet, notre institution compte actuellement plus de 50% Français parmi ses membres d'honneur étrangers.

« En faisant nos meilleurs vœux pour la grandeur et la gloire des institutions françaises dont vous faites partie et que vous présidez, je viens vous prier au nom de mes collègues, Monsieur le Recteur, de croire que nos sentiments de haute estime et toute notre affection vont vers votre personne et votre œuvre, et c'est sous l'empire de ces sentiments que je vous salue la bienvenue parmi nous. »

D-l Sébastien Charlêly mulțumește emoționat pentru cuvintele adresate de d-l Președinte, arată asemănarea între Academia Română și Academia de Științe Morale și Politice al cărei membru este, insistă cu deosebire asupra constatării că lucrările și comunicările Academiei Române sunt adresate unei elite intelectuale formată de un public restrâns, și exprimă Academiei Române întreaga afecțiune și sentimentele de admirație din partea colegilor d-sale dela acea Academie.

D-l N. IORGA face o comunicare despre « *Mitropolitul Antim Ivireanul în luptă cu Ierusalimul* ».

D-l General R. ROSETTI face o comunicare despre « *O mică întregire la istoria lui Ștefan-cel-Mare* ».

Se decide a se trimite felicitări Direcțiunii Casei Chimiei din Paris, cu ocazia inaugurării ei la 30 Noemvrie, 1 și 2 Decemvrie curent.

De asemenea se decide ca Academia să ia parte la sărbătorirea a 150 ani dela înființarea Societății de Științe și Litere a Boemiei, în ziua de 8 Decemvrie curent, delegându-se în acest scop d-nii Cyril Purkine, membru onorar al Academiei Române și R. Kettner, Membru Corespondent al Academiei Române.

Dela d-l Julius Marțian, Membru onorar al Academiei Române, se primește în dar un *Catavasiariu* tipărit în Râmnic la 1759.

D-l I. SIMIONESCU, Vicepreședinte, prezintă lucrarea D-sale « *Les Vertébrés pliocènes de Berești* », extras din Buletinul Societății Române de Geologie. Vol. I (București, 1932).

ȘEDINȚA PUBLICĂ

30 NOEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. C. Parhon, Membru corespondent al Academiei Române, face o comunicare cu subiectul: *Contribuțiuni la studiul metabolismului apei în raport cu funcțiunile endocriniene.*

D-1 Dr. G. MARINESCU prezintă recenta publicațiune a d-lui Dr. I. Nanu-Muscel, profesor la Facultatea de Medicină din București « *Travaux Cliniques* » în colaborare cu alții.

Dela d-1 coleg General R. ROSETTI se primesc în dar 109 hărți, 3 atlase geografice, 306 fotografii, desene, litografii, 9 albume cu fotografii.

Se prezintă apoi scrierea colegului nostru:

Julien Bonnecase, « *La pensée juridique française de 1804 à l'heure présente — Ses variations et ses traits essentiels* », tom. I, II (Bordeaux, 1933).

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

7 DECEMVRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-1 Dr. G. MARINESCU a prezentat *Volumul Jubilar în onoarea Prof. Dr. C. I. Parhon* (Iași 1934), întocmit de prietenii și elevii d-sale cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani.

D-1 Dr. GR. ANTIPA a prezentat traducerea în ungrește de d-1 Schiller Rezső a unei lucrări a d-sale sub titlul: « *Az Alduna haltermelésének biológiai alapja és mechanizmusa* » (Budapest, 1934).

D-1 Președinte L. MRAZEC a depus următoarea cuvântare rostită de d-sa în Senatul Țării în ședința dela 1 Decemvrie curent, la serbarea zilei Unirii tuturor Românilor:

« Am cerut cuvântul, domnule Președinte și domnilor Senatori nu numai ca reprezentantul în Parlamentul Țării al celei mai Inalte Instituțiuni culturale a țării și a Românilor, dar și mai ales în virtutea dreptului ce decurge din rolul covârșitor ce l-a avut Academia Română în procesul de Unire a tuturor Românilor.

« Academia ia parte cu bucurie la sărbătorirea zilei de astăzi, a zilei de amintire scumpă tuturor ținuturilor locuite de Români, ea ia parte și cu mândria de a fi fost întâia instituție culturală înființată pe temeiul Unirii dela 1859, cu menirea nu numai de a consolida această sfântă Unire, cum i se zicea atunci, dar pentru a pregăti întinderea acestei uniri peste toate ținuturile românești, ajunse sub stăpâniri de limbi străine.

« Prin însuși actul ei de fundație și constituire, sunt 68 de ani de atunci, Academia Română cuprindea, dela început, pe reprezentanții gândirii și graiului românesc, tot ce România avea pe atunci mai ales și mai nobil. Toate ținuturile aveau solii lor în acest întâiu for al culturii integrale românești. Deopotrivă erau reprezentate atât Principatele de curând unite, cât și Ardealul și Banatul, Bucovina și Basarabia și Aromânii. Acest raport între ținuturi s'a păstrat neschimbat și până astăzi.

* Academia era atunci constituită de 7 Ardeleni și Bănățeni; de 3 Basarabeni, de 2 Macedoneni și 7 Moldoveni, Munteni și Olteni.

* Primii membri ai Academiei, trebuie bine să se rețină aceasta, au fost numiți de însuși Guvernul Principatului, iar toți Domnitorii țării au înțeles să distingă în mod deosebit instituțiunea acordându-i, ca protectori ai ei, sprijinul lor nemărginit.

* În toată activitatea ei, Academia a avut ca țintă supremă ridicarea culturală a tuturor Românilor. Cu satisfacția de a fi lucrat la unirea culturală a întregului neam de mai bine de $\frac{1}{2}$ veac și de a fi realizat-o chiar de atunci, Academia își exprimă dorința prin reprezentantul ei în Parlamentul Țării, că ceea ce s'a obținut pe tărîmul cultural, să fie o pildă pentru toți, să fie un îndemn la o consolidare cât de perfectă și adâncă a ținuturilor unite.

* În timp de secole, prin energiile și virtuțile inerente neamului românesc, acesta și-a păstrat individualitatea și independența sa etnică și politică trecând-o neștirbită și neciuntită în entitatea sa, prin toate sbuciumările și vijeliile ce au căutat să-l desrădăcineze. Nimic nu a putut să slăbească și să oprească sau să înfrângă impulsul impetuos și natural al poporului român de a-și contopi ținuturile în o Românie întregită una și indivizibilă.

* Suma energiilor secular latente devenite libere și acumulate în acest efort suprem din care s'a născut această mare Unire, după Unirea cea sfântă, pe care le sărbătorim astăzi, este incalculabil de mare și nu există putere omenească ce ar putea vreodată să distrugă opera aceasta sublimă. *

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

14 DECEMBRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

Dela d-l Ștefan Capșa, din Capitală, se primește un foarte însemnat dar conștând din întreaga d-sale colecție de medalii, plachete române și streine, precum și o colecție de monete Regele Carol I.

D-l General R. ROSETTI a prezentat romanul *Capitaine Conan* de Roger Verceel.

D-l I. BIANU a prezentat un volum format din 73 table lancasteriene compuse de G. Cleobulos Filippopolitos și tipărite în limba greacă la Paris în 1819 cu cheltuiala boierului moldovean N. Rosetti-Rosnovanu. Exemplarul prezentat a fost primit în schimb dela colegul nostru d-l Demostene Russo.

Apoi d-sa a prezentat Tom. I, An. I din * *Revue Internationale des Etudes Balkaniques* *, apărut la Belgrad.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

21 DECEMBRIE 1934

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Testamentele Domnișoarei Elina Cantacuzino*.

Dela d-l coleg AL. LAPEDATU, Vicepreședinte al Academiei Române, se primește următoarea cuvântare rostită de d-sa Duminecă, 16 curent, în Blaj, în calitate și de reprezentant al Academiei Române, la serbarea pentru comemorarea regretatului coleg Augustin Bunea:

« S'au împlinit 25 ani dela moartea lui Augustin Bunea. Și totuși, cât de vie și de puternică e încă și azi, în amintirea și simțirea noastră, consternarea provocată, pretutindeni printre Români, de moartea fulgerătoare a acestui strălucit fiu al neamului, în care națiunea întreagă, nu numai Biserica română unită, căreia îi aparținea, punea așa de mari și de îndreptățite speranțe.

« Moartea lui a fost, cu adevărat, un doliu național, o manifestațiune spontană și impresionantă a durerii sincere și profunde a lumii românești, care considera această moarte, întru acele împrejurări, ca o mare și ireparabilă pierdere și care a dat expresia acestei dureri în forme și accente cum până la acea vreme nu se mai cunoscuse la Românii ardeleni.

« Căci nu era, atunci, între frunții vieții naționale de dincoace de munți, personalitate, care, prin fire și caracter, prin cultură și talent, prin hărnicie și vrednicie, prin credințe și convingeri, prin hotărâre și bărbăție, ca și prin tenacitatea și vigoarea spiritului și sufletului său românesc, să-și fi câștigat și asigurat, la conaționalii săi, o autoritate morală și un prestigiu național asemenea lui Augustin Bunea.

« A fost în toate privințele — și ca scriitor și ca prelat și ca român — la culmea chemării. Contemporanii săi, cu deosebire cei din Transilvania, unde, firește, era mai bine și mai general cunoscut și apreciat, priveau la dânsul, cum am spus, ca la o mare nădejde a neamului, iar noi, tinerii, abia intrați în ogorul politicii naționale, aveam pentru dânsul un cult, cum numai pentru Nicolae Iorga mai aveam în vremurile acelea.

« Ca istoric, Augustin Bunea marchează o nouă și însemnată etapă, în dezvoltarea istoriografiei române transilvane. Publicațiile sale sunt tot ceea ce această istoriografie produsese până atunci, mai de valoare sub raport științific. Căci întocmite pe o largă și bogată bază documentară, cu pătrunzător spirit critic și analitic și prezentate într'o expunere limpede și luminoasă, operele acestea ale lui Augustin Bunea stau la temelul dezvoltării întregii literaturi istorice române ardelenesti dela sfârșitul secolului trecut.

« Ca prelat, în slujba devotată a Bisericii sale, Augustin Bunea a susținut și apărât, cu fanatică râvnă, interesele și drepturile acestei Biserici, totdeauna în legătură cu acele ale neamului. De aceea n'a fost nimeni între

semenii săi care să fi luptat cu mai multă tărie și hotărâre, cu mai multă convingere și vigoare, împotriva înglobării Bisericii române unite în autonomia catolică maghiară, ca dânsul. Și, ca să dea o bază legitimă acestei lupte, alcătui un magistral studiu istoric, dovedind că Biserica română unită și-a avut, își are și trebuie să-și aibă individualitatea și autonomia sa proprie.

« Era așa de hotărît și de categoric în această atitudine și luptă a sa că, dacă, cu sila, Româniilor uniți, ar fi înglobați în autonomia catolică, atunci nu ortodox, cum zicea, ci protestant s'ar fi făcut, știut fiind că pentru romano-catolici aceștia sunt mai depărtați decât ortodocșii. Un respectuos omagiu deci memoriei aceluia, ce, ca și marii săi predecesori, concepea și susținea rolul Bisericii române unite numai în funcțiune de interesele neamului și numai cu deplina sa individualitate și autonomie.

« La fel, ca român, Augustin Bunea și-a făcut, întru toate împrejurările datoria. Oriunde a fost trebuință de prezența, de lucrarea și, mai ales, de cuvântul său, el n'a lipsit. La toate acțiunile și demonstrațiunile naționale, dela procesul Memorandului, unde s'a prezentat în rândul apărătorilor, până la adunarea Societății pentru fond de teatru dela Alba-Iulia, unde a rostit — ca ultimă a sa cuvântare — una din cele mai în-suflețite pagini de profetică elocință românească, Augustin Bunea a fost de față.

« Pretutendeni, cuvântul său într'aripat și impresionant s'guduia sufletele și întăria conștiințele. Sunt multe aceste cuvântări. Din toate însă, cele mai măestrite, sunt acele în cari a fixat și înfățișat rolul și activitatea celor mai de seamă fii ai națiunii române din Transilvania, din a doua jumătate a secolului trecut — Iacob Mureșanu, Timoteiu Cipariu, Gheorghe Barițiu, David Urs de Marginea, Ioan Rațiu, etc.

« Așa a fost Augustin Bunea. Și așa și-a câștigat el autoritatea și prestigiul, iubirea și încrederea de care s'a bucurat la ai săi! Evident, unui asemenea strălucit bărbat îi stăteau larg deschise înainte căile viitorului.

« Ca istoric, a fost chemat în sânul Academiei Române. Dar moartea l-a împiedecat să ajungă sub cupola înaltului așezământ de cultură națională cu discursul pe care și-l pregătea pentru solemnă ocazie — « Stăpânii Țării Oltului », ai țării sale de origină, ai țării care a păstrat cele mai vechi tradiții și mărturii de viață națională organizată, ai țării din care a izvorât Principatul a toată Țara Românească, ai țării ce veacuri de-a-rândul a făcut legătura dintre românii de o parte și de alta a Carpaților, ai țării ce și azi încă este un nesecat rezervor de energii naționale. . . Căci așa voia el să înfățișeze Țara Oltului și pe stăpânitorii ei români de pe vremuri.

« Ca prelat, Augustin Bunea a avut și el un ideal — dar nu idealul celor ce râvnesc numai decât o cârje episcopală, ci idealul celor ce urmăresc a-și sluji Biserica cu zel și conștiință misionară. Reese aceasta clar și lămurit din scrierea sa postumă, « Incercare de Istoria Românilor » și în care voia să trateze chestiunea ierarhiei noastre bisericesti, dela început, dela epoca romană, până încoace, în epoca modernă, scriere, care,

se vede bine, trebuia să fie un far luminos al căii pe care să se îndrepteze, după Augustin Bunea, pașii viitori ai neamului, întru urmărirea și împlinirea misiunii sale culturale și civilizatorii, ca popor romanic în Orientul Europei.

* În sfârșit, ca român, Augustin Bunea, ar fi putut ajunge în viața politică a neamului, la cele mai înalte demnități și importante roluri. Nu le-a căutat însă, ci, modest cum era și lipsit total de vanitate, s'a mulțumit cu demnitatea și rolul ce le avea, aci, în Blaj, în cadrele Bisericii sale. Căci s'a prăbușit în neant, tocmai în momentul când națiunea avea mai mare trebuință de oameni ca dânsul în preajma marilor evenimente ce au adus realizarea unității noastre politice și naționale.

* O fatalitate pe care a trebuit să o suportăm, ca voie a Tatălui Ceresc, dar care nu ne poate împiedeca de a ne gândi, cu nostalgic regret, ce ar fi fost și ce ar fi însemnat Augustin Bunea în viața României întregite, dacă ar fi apucat-o. Fără teamă de a greși sau exagera, cutez a zice că ne-ar fi dus, mai direct și mai sigur, la unitatea sufletească și la consolidarea națională, de care avea atâta trebuință pentru organizarea și dezvoltarea noului Stat român întregit.

* Iată de ce gândurile și reflexiunile acestea le aduc ca un suprem omagiu memoriei scumpe și neuitate a lui Augustin Bunea, atât ca ministru al Cultelor, cât și ca membru al Academiei Române, în numele acestei instituțiuni, care a ținut să fie reprezentată la duioasa pomenire pe care Blajul i-o face azi, la 25 de ani dela moartea sa, ca mărturie a simțirii sale de veșnică iubire și de nepieritoare admirațiune. *

D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă lucrările:

1. Cincinat Sfintescu, *Urbanistica Generală*, partea I, și *Urbanistica Specială*, partea II, Buc. f. a.
2. Em. Ciomac, *Viața și opera lui Richard Wagner*, Buc. 1934.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

11 IANUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l AL. LAPEDATU, Vicepreședinte, arată că la 28 Februarie viitor se împlinesc 150 de ani dela martiriul suferit de eroii naționali ardeleni Horia, Cloșca și Crișan. Guvernul și societățile culturale și naționale din țară, mai ales cele ardeleni, vor comemora pe cei trei martiri și mișcarea lor revoluționară. D-sa propune și Academia admite, ca Academia să facă în sala ei de expoziție, o expoziție de stampe, broșuri, manifeste revoluționare, etc., în legătură cu mișcarea lui Horia, expunându-se bogatul material al d-lui Oct. Beu, Consilier de Legație, împreună cu materialul Academiei și acel pe care d-sa îl va putea aduce dintr'alte părți, și dându-se d-sale însărcinarea

de a organiza această expoziție sub auspiciile Academiei, cu participarea funcționarului respectiv al Academiei și sub conducerea d-lui coleg Bibliotecar I. Bianu.

După propunerea Secțiunii Istorice, se delegă d-l N. Iorga să reprezinte România în Comitetul permanent al Congreselor bizantine.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA depune următoarea listă a concurenților la premiile ce Academia are de acordat în acest an:

I. PREMII GENERALE — PRIN COMISIUNE SPECIALĂ

1. Premiul Năsturel, de 4.000 lei

8 scrieri cu conținut de orice natură:

Elefterescu (Em.), Locuri ardelen, monografii, Vol. I, II. București, 1934.

Firu (Nicolae), Monografia Bisericii Sfintei Adormiri (Biserica cu lună) din Oradea, scrisă cu prilejul împlinirii a 150 de ani dela întemeierea ei, 1784—1934. Oradea, 1934.

Gănescu (Locot. Gh.), Gaze otrăvitoare. Broșură de propagandă pentru apărarea populației civile contra gazelor otrăvitoare. Ploești, 1934.

Petrescu (V.), Studiu asupra Banului Mărăcine și a originii poetului Pierre Ronsard. Craiova, f. a.

Prigor (Maura), Statuia care arde, roman. București, f. a.

Sevastos (M.), Aventurile din Strada Grădinilor, roman. București, 1934.

Spirescu (Cleant), Cosmos sau Cântarea Stelelor. Poem filosofic-spiritualist. Concepție nouă care explică Dumnezeuirea, Universul și Nemurirea. București, f. a.

Vlădescu (G. M.), Moartea fratelui meu, roman. București, 1934.

2. Premiul Asociațiunii Craiovene, de 4.000 lei una scriere didactică:

Brezul (G.), Carte de cântece pentru clasa IV secundară de băieți și fete. Craiova, 1933.

3. Premiul N. Chrissoveloni, de 2.000 lei (divizibil) una scriere asupra comerțului:

Pizanty (Mihail), Statistica — Conferință ținută pe ziua de 7 August 1933, la Universitatea populară « N. Iorga » din Vălenii de Munte. București f. a.

4. Premiul Eufimia și Ioan Andrei Profesori, de 3.500 lei (divizibil)

2 scrieri conținând *Predici bisericesti duminicale*:

Chiricușă (Preotul Toma), Cunoști tu calea? Chemări către suflet. București, 1934.

Iliescu (Pr. Ioan), Gânduri în liniște. Râmnicul Vâlcei, 1931.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. *Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei*

18 lucrări dramatice și 6 volume de poezii:

Blaga (Lucian), 1. La cumpăna apelor, versuri. Sibiu, 1933.

* * * 2. Avram Iancu, dramă. Sibiu 1934.

Bacovia (G.), Poesii. București, 1934.

Cazimir (Otilia), Licurici și Cântec de Comoară.

Ciocâlteu (V.), Poesii. București, 1934.

Ciprian (G.), Omul cu mărtoaga, comedie în patru acte. București 1930.

Cuclin (Dimitrie), Doine și Sonete. București, 1932.

Dronca (Crăciun C.), Setea, tragedie în 6 tablouri. București, 1934.

Fara (Dimitrie), Frământare, roman dramatic în cinci acte și un tablou.

Timișoara, 1933.

Fara (Dimitrie), Amăgire, roman dramatic în cinci acte. Timișoara, 1934.

Luca (Ion), Rachierîța, dramă în versuri. București, 1934.

Mușatescu (Tudor), Titanic Vals, Comedie în 3 acte. București, f. a.

* Sosesc deseară, comedie în trei acte. București, 1934.

Nanu (D. Al.), Plecarea recrutilor, Comedie muzicală în 2 acte. Pitești, f. a.

Smara, Corbul cu pene de aur, feerie în versuri, patru acte. București, 1934.

Stamatiad (Al. T.), Mărgăritare negre, poeme. Ediția III definitivă. București, 1934.

Ungur (Victor), Tortul clipelor singurătății, poezii. Lugoj, 1929.

Ungur (Victor), Căminul veghiază, operetă în trei acte și un prolog. Lugoj, 1931.

Voiculescu (V.), Destin. București, 1933.

2. *Premiul Demostene Constantinide, de 3.000 lei (divizibil)*

9 scrieri de literatură și filologie:

Byck (J.), La répétition en roumain. Bucarest, 1934.

Furtună (Horia), Iubita din Paris, roman. București, f. a.

Georgescu (Ioan), Căntece din umbră. București, 1934.

Lesnea (George), Cântec deplin, versuri. București, 1934.

Oprescu (Horia), Arena cu un singur spectator. București, 1935.

Speranția (Eug.), Papillons de Schuman. București, 1934.

Stamate (Mihail D.), Spre lumină. Piatra Neamț, 1932.

Stamate (Mihail D.), Virtuți strămoșești, legende și istorisirii. Piatra Neamț, f. a.

Țuculescu (I. P.), Siluete din trecut. Craiova, f. a.

*Premii cu subiecte date:*3. *La Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei (indivizibil) pentru traducerea în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu:*

3 manuscrise cu motto sau pseudonimele:

a) « Englezul » (289 file);

- b) «...vis al morții eterne e viața lumii întregi» (264 file);
 c) «The passionate Pilgrim» (119 file).

4. *La Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei, cu subiectul:
 Al. Depărățeanu*

Un manuscris cu motto «Ay Dios de mi tierra» (260 file).

5. *La Premiul General Constantin și Maria Burghel, de 4.000 lei pentru o
 compunere literară, istorică sau didactică:*

Un manuscris intitulat «Isus» cu motto: «Ferițiți sunt, cari n'au văzut
 și au crezut» (147 file).

6. *La Premiul Statului Eliade Rădulescu, de 50.000 lei, cu subiectul: «Studiu
 asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale
 dintr-o regiune românească»:*

Un manuscris cu titlul: *Nume de persoane și nume de animale în Țara
 Oltului* cu motto «Davus sum, non Oedipus» (525 file).

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

1. *Premiul Vasile Pârvan, de 30.000 lei*

2 scrieri sau descoperiri arheologice:

- Rosetti* (Dinu V.), I. Descoperiri paleolitice în preajma Bucureștilor;
 II. Săpăturile dela Vidra (Raport preliminar). București, 1934.
Rosetti (Dinu V.), Siedlungen der Kaiserzeit und der Völkerwande-
 rungszeit bei Bukarest. Berlin, 1934.

2. *Premiul «Constantin Kirișescu: Istoria războiului pentru întregirea României
 1916—1919», de 25.000 lei*

Pentru opere literare sau studii de psihologie socială a poporului român
 în timpul războiului de întregire:

Popa (Victor Ion), Floare de Oșel, roman de războiu. București, f. a.

3. *Premiul Statului Gheorghe Asachi, de 50.000 lei*

21 scrieri istorice, economice, juridice, filosofice:

- Anastasiu* (Gen. I.), Oastea română de-a-lungul veacurilor. București, 1933.
Brucdr (I.), Filosofi și Sisteme. București, 1933.

- Ciomac* (Em.), Viața și opera lui Richard Wagner. București, 1934.
- Cosma* (Preot Vasile), Cinci Sate din Ardeal. Cluj, 1933.
- Dimitriu* (Constantin V.), Doi dregători moldoveni, I Portarul de Suceava, II Hatmanul și părcălabul de Suceava. București, 1934.
- Grințescu* (Dr. Ernest), Probleme Agrare. București, 1934.
- Manolache* (General C.) și *Konya* (Maior Ed.), Manual de Drept Internațional public pentru uzul ofițerilor Armatei Române. București, 1934.
- Moroianu* (George), Les luttes des Roumains Transylvains pour la liberté et l'opinion européenne, épisodes et souvenirs. Préface par Wickham Steed. Paris, 1933.
- Olenin* (St. Georgescu), Contractul de asigurare și reasigurare. Vol. I, Asigurarea bunurilor. București, 1933.
- Pașșalea* (Dem.), Revizuirea tratatelor. Studiu juridic asupra forței obligatorii a tratatelor internaționale. Craiova, 1934.
- Popa-Lisseanu* (G.), Izvoarele Istoriei Românilor:
Vol. I, Faptele Ungurilor de Secretarul anonim al Regelui Bela. Text și traducere, cu un facsimil și o hartă.
Vol. II, Descrierea Europei Orientale (1308) de geograful anonim. Text și traducere.
Vol. III, Români în poezia medievală.
Vol. IV, Cronica Ungurilor de Simon de Kéza. Text și traducere.
Vol. V—VI, Cântecul de jale de Rogerius. Descoperirea Ungariei celei mari de Ricardus. Text și traducere. București, 1934.
- Roșca* (D. D.), Existența tragică. Incercare de sinteză filosofică. București, 1934.
- Sacerdoțeanu* (Aurelian), Marea invazie tătară și Sud-Estul european. București, 1933.
- Scondăcescu* (Barbu I.), *Devesel* (Dumitru I.) și *Duma* (Const. N.), Legea asupra proprietății literare și artistice, comentată și adnotată, cuprinzând: expunerea de motive, doctrina și jurisprudența română și străină, legea presei din 1862, convențiunea dela Berna, legea franceză, italiană, polonă, cehoslovacă și yugoslavă. București, 1934.
- Secășeanu* (Corneliu C.), Numismatică. Noțiuni de numismatică greacă, dacă, romană, bizantină și românească. Cuprinzând o hartă geografică și o planșă cu monete. București, 1934.
- Șolea* (Ioan I.), Prăbușirea Societății Națiunilor și a păcii eterne. Revizuirea tratatelor. București, 1934.
- Soreanu* (Lt. Colonel A.), Dezarmarea. București, 1934.

4. Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2.000 lei

Una lucrare asupra Științei Dreptului:

- Cuțcutache Râmniceanu* (C), Societatea Națiunilor și noile tendințe de reorganizare economică și politică a Europei. București, 1934.

5. *Premiul Dr. Cornel Nicoară, de 12.000 lei (divizibil)*

9 scrieri istorice, economice, juridice, filozofice:

Atanasiu (Constantin Maior), *Raționalizarea serviciului militar. Determinarea inteligenței și aptitudinilor.* Cernăuți, 1934.

Chiru (Colonel Vasile D.), *Justiția administrativă militară.* București 1934.

Chiru (Colonel Vasile D.), *Comandamentul și Administrația. Studii asupra separațiunii și specializării organelor de conducere administrativă a formațiunilor sanitare militare.* București, 1934.

Condurachi (Ioan D.), *Istoricul sistemelor monetare în Țările române până la 1867.* București, 1934.

Cornicioiu (G-ral Gr.), *Opriș* (Lt. Col. Ștefan) și *Dumitrescu* (Maior A.), *Contribuțiuni la istoricul Grănicerilor. Vol. I (1834—1904).* București, 1934.

Cretzianu (Al.), *Din arhiva lui Dumitru Brătianu, acte și scrisori din perioada 1840—1870 publicate, cu o schiță biografică. Vol. I, II.* București, 1933—1934.

Gabrea (Josif I.), *Școala românească, structura și politica ei, 1921—1932.* București, 1933.

Ionașcu (I.), *Biserici, chipuri și documente din Olt, Vol. I cu 43 ilustrațiuni.* Craiova, 1934.

Mureșanu (Aurel), *Problemele economico-sociale spre Planul quinquenal al României Mari 1935—1940.* Turda, 1934.

Premii cu subiecte date:

6. *La Premiul Camerei de Comerț și Industrie Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele, de 20.000 lei, cu subiectul*

Teleormanul economic:

Un manuscris cu motto: « Meleagurile copilăriei întotdeauna îți răscolesc amintiri dragi și te predispun la cercetări cari niciodată nu te pot obosi », (126 file).

7. *La Premiul At. Toncoviceanu, de 1.000 lei, cu subiectul:*

Istoria unei mănăstiri din România:

Un manuscris cu titlul « *Istoricul bisericii monastirea Răducanu* », cu motto: « *Căutarea și cercetarea adevărului trebuie să fie ținta activității noastre (Henri Poincaré)* », (36 file).

8. *La Premiul I. C. Atanasiu, de 4.000 lei, cu subiectul:*

« Criteriul biologic în Drept »:

Un manuscris cu motto: « *Natura non vincitur nisi parendo (Bacon)* », (183 file).

IV. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

1. Premiul I, Oroveanu, de 70.000 lei

10 lucrări sau descoperiri în știința medicală:

Cimoca (Dr. Valer), Formularul terapeutic al Clinicilor Facultății de Medicină și Farmacie din Cluj. Vol. I completat. Vol. II. Cluj, 1933—1934.

Hațieganu-Goia, Tratat elementar de Semiologie și Patologie medicală, în colaborare cu d-nii asistenți ai clinicii medicale: Docent Dr. L. Daniello, Docent Dr. I. Gavrilă, Dr. M. Hângănuț (Șef de lucrări), Dr. A. Moga și Dr. T. Spârchez. Cluj, 1934.

Mangiurea (Dr. Romulus St.), Tuberculoza, mijloace de combatere. Date statistice, critici și sugestii. București, 1934.

Odobleja (Dr. St.), Fonoscopia în colecțiile pericardice. Craiova, 1934.

» » Fonoscopia. Craiova, 1934.

» » Semnul banului. Craiova, 1934.

» » Transsonanța sunetelor de frecare și plescăit la cord.

București, 1934.

Popoviciu (Dr. Gheorghe), Elemente de Fiziologie Medicală, Vol. I.—Vol. II în colaborare cu Dr. Gr. Benetato. Cluj, 1934.

Radovici (Dr. Anghel) și *Meller* (Dr. Oscar), Encefalo-Myelografia lichidiană. O metodă de radiografie a nevraxului, cu o contribuțiune anatomomicroscopică de Dr. Ioan Bazgan. Cu 48 figuri. București, 1934.

Rădulescu (Al. D.), Mica Chirurgie și elemente de patologie chirurgicală. Cu 197 de figuri în text. Cluj, 1934.

2. Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu, de 10.000 lei:

3 scrieri de natură silvică:

Cristea (Cezar), Rolul pădurilor în economia și apărarea națională. București, 1934.

Nedici (Dr. Gh.) și *Zotta* (Const. Gr. C.), Tratat de Drept silvic român. București, 1934.

Sburlan (D. A.), Fabrici de cherestea. Instalarea și exploatarea lor. 162 figuri în text, 2 planșe și numeroase tabele. Sibiu, 1934.

3. Premiul Contribuția Muncii de 10.000 lei

una scriere despre selecționarea cerealelor:

Săulescu (N.), Ameliorarea plantelor agricole. Cluj, 1934.

4. Premiul Dr. Victor Babeș, de 20.000 lei

2 lucrări medicale în legătură cu lucrările D-ului Victor Babeș:

Bacaloglu (Prof. C.), *Răileanu* (Dr. C.) și *Enăchescu* (Dr. M.), Cercetări asupra cirozelor atrofice neoplazice. București, 1934.

Ionescu (Dr. Dimitrie), Turbarea la om și animale. București, 1934.

5. *Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil).*8 scrieri cu *conținut științific*:

Basgan (Dr. Ing. I.), *Die Arbeitsweise und Form des Rotary-Meissels*. Wien, 1934.

Chelaru (Gh.) și *Cristea* (Cezar), *Problema șomajului românesc. Aspectul tehnic industrial*. București, 1934.

Minovici (Dr. Nicolae) și *Kernbach* (Dr. Mihai), *Osteologia medico-legală*. București, 1932.

Patin (Edgard), *Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube*. Paris, 1933.

Poenaru (Dr. Căplescu), *Absența durerii și a reflexului faringian*. București, 1933.

Roată (Lt.-Colonel Victor), *Pericolul aerian și mijloacele de apărare. Apărarea activă, apărarea pasivă, urbanismul. Cu 90 ilustrațiuni*. București, 1934.

Vancea (Petre), *Introducere la Neurologia oculară. Zece conferințe ținute la Facultatea de Medicină din Cluj*. Cluj, 1934.

Vasilu (Locotenent Colonel D. I.), *Fortificația permanentă contemporană (1914—1934)*. București, 1933.

Premii cu subiecte date:

6. *La Premiul Statului Gh. Lazăr, de 50.000 lei cu subiectul*
Febra exantematică (febra de Marsilia):

Un manuscris cu titlul: *Cercetări experimentale asupra Febrei butonoase*, cu deviza « Prin muncă și cu răbdare frunza dudului devine mătase » (70 file).

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

18 IANUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGA a făcut o comunicare despre *Bucureștii de acum un veac după romanul unui avocat Ion M. Bujoreanu (1862)*.

În ședință intimă Academia Română a primit pe d-l Gheorghe Macovei, Directorul Institutului Geologic al României, venind pentru întâia oară la ședințele acestei Instituțiuni după alegerea d-sale ca membru corespondent al Academiei.

D-l Macovei a oferit Academiei volumul jubilar tipărit cu ocazia serbării aniversării de 25 de ani ai Institutului Geologic al României și publicația d-sale în colaborare cu d-l I. C. Atanasiu « *L'Evolution géologique de la Roumanie — Crétacé* » (Buc., 1934).

ȘEDINȚA PUBLICĂ

25 IANUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU a făcut o comunicare despre *Congresul de Electro-Radiobiologie și colaborarea oamenilor de știință* (cu proiecțiuni).

ȘEDINȚA PUBLICĂ

1 FEBRUARIE 1935

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința, zice în ascultarea asistenței în picioare:

« Vestea morții I.P.S.S. Dr. Vasile Suciu, Arhiepiscopul și Mitropolitul de Alba Iulia și Făgăraș, a îndurerat adânc Instituțiunea noastră, care era mândră de a socoti printre membrii ei onorari pe marele dispărut, încă din anul marilor prefaceri naționale 1919.

« Votul unanim, prin care Academia Română l-a chemat atunci în sânul ei, s'a adresat deopotrivă păstorului devotat al bisericii române unite, care a înscris o nouă pagină glorioasă în istoria marilor vlădici ai Blajului, — teologului săvânt, autor de însemnate opere de Teologie dogmatică fundamentală și specială, — și ctitorului de așezăminte culturale și religioase românești, fie pentru adăpostirea orfanilor de războiu, fie pentru educația fetelor — ca în acel vestit « Institut al Recunoștinții » din Blaj — fie, în sfârșit, pentru instrucția și pentru pregătirea pentru viață a tinerilor în școli normale, de meserii sau de comerț, pe care Înaltul prelat le-a înființat cu contribuția generoasă a oamenilor de bine și mai ales cu zelul său neînfrânt și cu jertfa sa personală, reușind a da un nou avânt și de a adăogi un nou spor vieții culturale a Blajului istoric.

« Dar votul unanim al Academiei s'a adresat în și mai mare măsură marelui patriot, care a fost Mitropolitul Dr. Vasile Suciu.

« Operele sale culturale amintite sunt în întâia linie produsul conștiinței sale de bun român, al credinței sale vii că prin puterea învățaturii și prin luminarea poporului se asigură și se apără permanent ființa națiunii românești.

« Când, în epoca întregirii neamului, tot pe atât de glorioasă pe cât de critică, vicarul capitular și-a văzut nația amenințată de dezordine, patriotismul său inflăcărat l-a făcut să treacă de îndată la fapta eroică politică, prezidând în 1918 Consiliul Național din Blaj, înființând gărziile naționale pentru apărarea ordinii și pentru înstăpânirea puterii românești — până la venirea trupelor române cuceritoare — în ținuturile Târnavelor și în Apuseni până la Abrud.

* Alături de biserica română unită și neamul românesc întreg, Academia Română deplânge pierderea acestui mare fiu al țării și a membrului ei onorar. *

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Influențele românești și germane în opera literară a reginei Elisabeta*.

În ședința intimă d-l N. Iorga aduce la cunoștința Academiei că d-l Ostrovski, Plenipotențiarul Sovietelor, i-a promis, de curând, că tezaurul Academiei evacuat la Moscova ne va fi retrocedat. D-sa propune a se interveni la Ministerul Afacerilor Străine pentru aducerea obiectelor noastre în țară.

— Propunerea se aprobă.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

8 FEBRUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l N. Carțoian, Membru corespondent al Academiei Române, cetește comunicarea despre *Poema cretană Erotocrit în Literatura românească și izvorul ei necunoscut*.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

15 FEBRUARIE 1935

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând această ședință consacrată pomenirii mult regretatului nostru coleg Vicepreședinte Ioan Bianu, decedat în seara zilei de 13 Februarie curent, zice:

Domnilor Colegi,

* Am sarcina dureroasă de a vă aduce la cunoștința D-voastră, în mod oficial, decesul colegului nostru Ion Bianu, Vicepreședintele și Bibliotecarul Academiei Române, fostul ei Președinte și Secretar General.

* Cu Bianu pierdem pe cel mai vechiu dintre colegii noștri.

* Slujind în timp de aproape 57 de ani instituțiunea noastră cu un devotament și abnegațiune incomparabilă, el a fost de fapt unul din principalii făuritori ai măririi ei, cum a fost prin ea unul din marii făuritori ai unirii culturale a neamului.

* În personalitatea lui Bianu se contopea tot ce privea ființa și aspirațiunile instituțiunii noastre. El a știut să păstreze intactă tradiția ei,

moștenire lăsată de predecesorii noștri mari, Ioan Ghica și mai ales Dimitrie Sturza; știa să păstreze neștirbită autoritatea și prestigiul ei cu toate vicisitudinile grele din ultimile decenii.

« Pierderea lui Bianu este una din cele mai mari și în orice caz cea mai dureroasă ce a suferit vreodată Academia Română.

« Durerile mari sunt mute. Nimic nu poate să traducă ceea ce simțim în momentul de față, nimic nu poate reda doliul și impresiunea ce provoacă în inima noastră vălul copleșitor al sentimentelor unei profunde mahniri, cum nimic nu va putea vreodată să ștergă golul pe care-l lasă dispariția scumpului nostru coleg.

« Academia Română îi va păstra pentru totdeauna amintirea unei profunde recunoștințe, iar fiecare dintre noi pierdem un prieten sincer și un sfătuitor înțelept în zilele bune și mai ales în zilele grele. »

Domnii Membri păstrează câteva minute de reculegere, după care ședința se ridică în semn de doliu.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

22 FEBRUARIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l P. P. Panaitescu, Membru corespondent al Academiei Române, citește o comunicare despre *Mihai Viteazul în lumina unor noi documente.*

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA depune următoarele cuvântări rostite la ceremonia înmormântării mult regretatului coleg I. Bianu, în ziua de Duminică 17 Februarie curent, de d-nii Președinte L. Mrazec, Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice; Octavian Goga din partea Secțiunii Literare și C. Rădulescu-Motru, din partea Facultății de Litere din Capitală:

Cuvântarea d-lui Președinte L. Mrazec:

« Ca Președinte al Academiei îmi revine sarcina tristă de a exprima durerea pe care acest Institut a încercat-o prin pierderea celui mai vechiu și celui mai devotat membru al ei.

« Îmi revine și onoarea de a aduce omagiul suprem al înaltului Institut Național de Cultură, același, care în timp de aproape șase decenii, a slujit-o cu abnegațiune și cu devotament incomparabil, dând tot din ceea ce era al lui, dar absolut tot, pentru propășirea Instituțiunii noastre.

« Ion Bianu e un fiu al acelor locuitori români, viguroși și inteligenți, ce stăpânesc malurile îmbelșugate ale Târnavelor. Ca urmaș al unui neam ce a dat poporului român pe un Nicolae Pop dela Bia, Vicarul Episcopiei

Române Unite dela Blaj, pe Canonical Bunea, pe Petru Paul Aron și alții, el a făcut studiile secundare la Blaj, iar după terminarea lor a venit în « țară », cum se zicea și atunci, pentru a urma prelegerile Facultății de Litere și Filosofie la Universitatea din București.

• In ultimul an al facultății, în 1876, fiind cunoscut lui August Treboniu Laurian, el a fost numit bibliotecar la Biblioteca Universității. După ce și-a luat licența în filosofie, e trimis de Stat și de Academie la Milano și Paris pentru a se specializa în Filologia Romanică. In timpul acesta — după Războiul Independenței — când vechea Societate Academică Română a fost transformată prin lege în Academia Română, declarată Institut Național, tot Laurian a intervenit ca Bianu să fie numit bibliotecar arhivist la Academia Română în anul 1879. Aici l-a cunoscut întâi Ioan Ghica care, apreciind însușirile tânărului ardelean, i-a purtat o afecțiune caldă recomandându-l lui Dimitrie A. Sturza. De acesta a rămas apoi strâns legat până la moartea marelui om de Stat român, ca colaborator și realizator al aceluia plan grandios, care din începuturile timide ale înjghebării Academiei a imprimat acesteia caracterul său de Inalt Institut Național al Culturii Neamului.

• In 1884, la vârsta de abia 28 de ani, Ion Ghica și Dimitrie Sturza, îl definitivează bibliotecar al Academiei și mai în urmă ca Director al Academiei, acordându-i deplina lor încredere.

• In mediul acesta al marilor oameni de Stat și cărturari ai poporului român, reprezentanți ai unei culturi și unor aspirațiuni izvorâte din sbuciumările din țară și din afară — ca ultime repercusiuni ale marilor schimbări provocate de revoluția cea mare și de mișcările din 1848 în toată Europa — in mediul acesta înălțător, mediu de lărgime de vedere și de libertate în gândire și grai, a crescut și s'a adaptat tânărul Bianu, venind în contact și cu Al. Odobescu, B. P. Hașdeu, T. Maiorescu și atâția alții, grupați sub cupola Academiei Române.

• Inteligența sa vie, spirit ordonat, clar văzător și prevăzător, inclinarea sa pozitivistă, erau însușirile sale de frunte care îi imprimau repede pecetea organizatorului științific și bunului gospodar.

• Toate aceste însușiri erau pătrunse de un patriotism cald dar înțeles, de o iubire de neam sinceră și adâncă.

• Școala severă a lui Sturza, membru al Academiei din 1871 până în 1914 și Secretarul ei perpetuu, școala aceasta a completei desinteresări personale și a datoriei față de neam și de țară, școala prevederii prudente a avut o înrăurire adâncă asupra lui Bianu. Ea i-a dat ultima formă a felului de a fi, ea i-a dat acest relief în care se oglindea inteligența sclipitoare, suplețea și energia românului din Câmpia Transilvaniei, asociate cu simțul datoriei și al demnității, și, cu rigiditatea până la intransigență a principiilor lui Sturza.

• Așa l-am cunoscut noi pe Bianu, așa l-am văzut personificând pilda omului de datorie până la sacrificiul persoanei sale, subordonând orice era al lui, intereselor superioare ale Instituțiunii pe care o servea cu pasiunea bunului român și a omului de știință.

* Dotat în felul acesta de un complex de însușiri rare, inegalabile, el desfășura susținut de o putere de muncă cu totul excepțională, o activitate prodigioasă, deopotrivă, atât pe tărîmul didactic și pe calea cercetărilor în domeniul istoriei culturii neamului, cât și, mai ales, pentru a desvolta și consolida acea operă mare ce e Academia Română și cu deosebire Biblioteca ei.

* Pe tărîmul didactic îl vedem mai întâi profesor la Liceul Sf. Sava numit în 1881, unde a educat o întreagă serie de elevi printre cari mulți au ajuns la locuri conducătoare în țară. Câțiva ani în urmă e numit la Facultatea de Litere a Universității din București ca titularul catedrei de Istoria Literaturii Române, unde repede a câștigat stima colegilor și respectul și recunoștința elevilor.

* O voce mai autorizată decât a mea, cuvântarea colegului Octavian Goga, va arăta locul eminent ce l-a ținut Ion Bîanu în activitatea sa științifică multiplă desfășurată în Secția Literară a Academiei, din care făcea parte dela 1886 ca membru corespondent și dela 1902 ca membru activ.

* Dar câmpul cel mare al activității sale unde s'a desvăluit vocațiunea sa, era Academia, cu viața căreia și-a identificat viața. E greu de a arăta aici, opera ce a realizat-o în scurt timp dela 1879 până la 1919, cu mijloace la început extrem de modeste; de a arăta ce tezaur cultural s'a acumulat în acest templu al culturii românești, care a avut un rol precumpănitor și chiar uneori hotărîtor — în evoluția culturală a neamului, începând prin stabilirea și întreținerea vie și neîntreruptă a legăturilor între Regatul Vechiu și toate ținuturile locuite de Români, până la Unirea cea Mare; apoi în realizarea unității limbii și purificarea ei de toate neformațiunile străine limbii vechi românești, căci unitatea limbii netezea drumul unirii neamului. Și mai ales, ce a realizat prin crearea acelei biblioteci splendide, care e mândria țării și a Instituțiunii noastre, a unei biblioteci cu adevărat naționale a Neamului.

* În ea s'a adunat printr'o muncă uriașă și neobosită — din țară și străinătate, de pe la mănăstiri, dela particulari, din arhive părăsite, și din atâtea și atâtea locuri, manuscrise, documente, cărți vechi, odoare istorice, care interesau de aproape istoriografia românească, cu un cuvânt tot ce scrisul și arta românească putea să intereseze manifestările culturale ale neamului dela începuturile lor depărtate până astăzi. În ea s'au adunat pe lângă cărți, colecții de manuscrise și de documente, colecții de stampe privitoare la țara și trecutul poporului român, la care se mai adaugă și alte colecții de valoare din trecutul țării. La toate acestea au venit încă colecțiile numismatice bogate ale lui Dimitrie Sturza și Mihail Sutz.

* Din câteva mii de volume, puținele manuscrise și câteva sute de documente și stampe ce formau biblioteca la începutul ei, biblioteca numără astăzi peste 500.000 volume, mii de manuscrise și zeci de mii de documente și stampe.

* Dar mai mult încă, *Bianu* nu și-a cruțat munca migăloasă de a culege în timp de decenii el singur, zi cu zi din toată presa țării, tot ce putea

avea o valoare pentru istoria și viața ei, organizând o secțiune specială în acest scop.

« Iată ce e Biblioteca Academiei Române, iată care e caracterul ei: o comoară plină de nestimate privitoare la trecutul neamului, adunate prin o muncă uriașă, un tezaur al Națiunii. E mândria țării și a poporului român.

« Ei bine, toată această bibliotecă, acest inventar de Istorie și Literatură română, cu excepția colecțiilor numismatice, e în cea mai mare parte opera lui Ion Bianu, care i-a dat și definițiunea: « Cum Academia este menită să funcționeze ca centru directiv pentru cultura națională a neamului, biblioteca trebuie să fie și ea un organ în neîncetată dezvoltare spre a servi scopurilor culturale și științifice ale Instituțiunii ».

« Este opera acestui mare erudit și modest, acestui înțelept prin povara anilor și experiența vastă a unui trecut, pentru care scopul cel mai înalt al vieții era « Unirea Neamului, consolidarea lui prin cultură, prin muncă stăruitoare și neobosită pe toate tărîmurile vieții și intereselor patriei », cum se exprima el cu ocazia sărbătoririi lui ca profesor universitar.

« Cu o pasiune neînfrântă până în ultimile lui zile a lucrat la dezvoltarea și consolidarea acestui instrument cultural al țării. Și așa se explică identificarea lui completă cu scopul și interesele instituțiunii pe care el o slujea.

« Calitățile superioare ale organizatorului prevăzător, dorea ca biblioteca să rămână în curent cu tot ce se publică în România. Aceasta a obținut-o prin legea care obligă tipografiile să dea exemplare din tot ce tipăresc spre a asigura colecționarea imprimatelor. Legea era făcută de Bianu.

« Cu toată munca aceasta absorbantă, omul de știință găsea încă timpul liber de a munci și pe ogorul științelor în genere, cum dovedesc numeroasele sale publicațiuni privitoare la cultura și mai ales la trecutul cultural al poporului român. De altfel, aproape în fiecare din ședințele Academiei până în ultimul timp, și spre marea mulțumire a colegilor săi, el aducea câte o comunicare sau cel puțin un document, însă întotdeauna însoțite de foarte interesante comentarii din partea sa, căci cu toată vârsta lui înaintată, inteligența i-a rămas întregă nealterată, facultățile sale intelectuale absolut intacte până în ultimele clipe ale vieții sale.

« Și pe lângă toate aceste preocupări atât de variate, el administra ca un bun gospodar, neîntrerupt în timp de aproape 50 de ani, bunurile Academiei cât și acele lăsate în sarcina acestei Instituțiuni.

« În viața lui Bianu se oglindesc trăsăturile vieții Academiei. Intrat ca funcționar în momentul organizării ei, el a fost printre cei dintâi membri corespondenți ai Secțiunii Literare. În 1902 a fost ales membru activ, succesiv Secretar general, apoi Președinte și acum Vicepreședinte. El era aproape să încheie semicentenarul de cetățenie academicească, dacă Atropos nu i-ar fi tăiat firul vieții prea de timpuriu pentru colegii săi care-l înconjurau cu venerație, iubire și respect.

« Bianu era pentru colegii săi de astăzi paladinul tradițiilor vechi și nobile ale Academiei, tradițiile care sunt trăsătura sufletească de unire între trecutul ei glorios și între realitatea prezentului, și care le vom păstra

neștirbite și le vom transmite ca o moștenire scumpă pentru acei ce vor fi urmașii noștri.

« Bianu era un aprig apărător al neatarnării absolute a Academiei și știa să mențină neatinsă autoritatea și prestigiul ei.

« Pierderea ce o încearcă Academia prin dispariția lui este din cele mai grele și în orice caz cea mai dureroasă ce a suferit.

« Noi, colegii lui, pierdem un sfătuitor încercat, un înțelept în concepția înaltă a cuvântului. Atât în ședințele delegației Academiei, cât și în ședințele plenare era întotdeauna ascultat cu atenție. Cuvântul lui era mai în toate cazurile hotărîtor, căci avea greutatea unei experiențe îndelungate în treburile Instituțiunii noastre și în evoluția preocupărilor ei științifice.

« Pierderea lui Bianu lasă un gol ce niciodată nu va putea fi șters în ființa însăși a Academiei și în inimile tuturor colegilor săi.

« Neuitat rămâne el alături de Ion Ghica și Dimitrie Sturza, locul lui fiind între marii făuritori ai Academiei. Alături de alții, numele lui, al modestului, trebuie să fie scris pe pagina făuritorilor mișcării culturale a Neamului și a Unirii celei Mari.

« În numele Academiei Române recunoscătoare, membrii ei adânc îndurerăți, se pleacă cu venerație înaintea aceluia care atâția ani a întrupat ființa spirituală a Academiei și ale cărui rămășițe pământești se trec somnului etern. »

Cuvântarea d-lui Prof. Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice:

« Conducem astăzi la locul de veci pe unul din bărbații, care de peste o jumătate de veac, se găsea în prima linie a frontului culturii românești.

« În lumea cercetătorilor istoriografiei literare, la Universitate, la Academie, Ioan Bianu a tras brazde adânci, în care a aruncat semințe fecunde, creatoare de opere nepieritoare.

« În special, Academiei Române el i-a consacrat dragostea și munca sa. Cincizeci și șapte de ani a stat el în serviciul acestei înalte instituții de cultură. Bibliotecar, membru al Academiei, secretar și președintele ei, Ioan Bianu se identificase cu Academia; ei îi consacrase întreaga lui ființă. El era cel mai vechiu servitor al ei; indisolubil legat de ea; membrul cel mai activ. Bianu își contopise ființa cu instituția: era Academia însăși.

« Cu Ioan Bianu dispărea unul din marii reprezentanți ai glorioasei generațiuni, care a văzut începuturile culturii românești; care a muncit cu pasiune pentru deșelinaarea ogorului ei; care a știut să scoată din bucoavnele vechilor tipărituri, conștiința drepturilor unui neam și care se stinge fericit că a fost dat ochilor ei să vadă desfășurată splendida epopee națională și întruparea visului îndrăzneț, făurit în anii tinereții sale.

« Bianu a avut norocul să-și formeze personalitatea lui, la școala unora din cei mai iluștri bărbați ai neamului. La Blaj, în acea cetate a românismului, a învățat el dela un Timoteiu Cipariu să iubească vechea carte

românească. La sânul focarului de cultură națională, care a fost totdeauna Universitatea din București, a deprins tânărul ardelean dela un Vasile Ureche și dela un Hașdeu, să cunoască tainele Filologiei și ale istoriei literaturii românești. Iar mai târziu, întors din Apus și intrând în serviciul Academiei, pe lângă un Ion Ghica și un Dimitrie Sturza și-a desăvârșit el personalitatea lui.

* La școala acestor mari bărbați ai neamului, la școala acestor dascăli, Bianu a devenit ceea ce a fost în toată viața sa: un servitor al catedrei, un servitor al științei, un servitor al instituțiilor în care el a muncit și cărora el s'a consacrat. El le-a slujit pe toate așa cum slujește credinciosul în templul divinității căreia i se închină: modest, fără șgomot, concentrat, fără să știe ce e odihna, cu dragostea și cu evlavia apostolului.

* Această muncă merită cu atât mai multă prețuire, cu cât rezultatele ei nu sunt din cele ce au, răsunset șgomotos în afară.

* Munca lui Bianu a fost dimpotrivă, o muncă meticuloasă, onestă și discretă, care a adus lumină în colțurile întunecoase ale problemelor culturale, în legătură cu producțiile sufletului românesc și ale cărei rezultate adunate, an cu an, au ajuns la asfințitul vieții lui, să formeze o comoară, de mare preț în capitalul cultural al neamului românesc.

* În avuția sufletească a unui popor, limba și literatura sunt manifestările cele mai caracteristice pentru originalitatea lui etnică. Cercetătorii lor sunt cei mai apropiați de sufletul poporului. Bianu a fost unul din cei mai lumați și neobosiți dintre dâșșii, unul din cei mai îndrăgostiți de această formă de vieată a poporului nostru.

* Vieată lui a fost închinată cărții, pe care a iubit-o, a adunat-o și a studiat-o, păstrând-o și pentru ceilalți. De aceea, alături de activitatea sa de erudit cercetător al Filologiei și Istoriei literaturii vechi, activitatea lui, ca autor al Bibliografiei românești și ca organizator al bibliotecii Academiei, adaugă la titlurile de glorie ale acestui neobosit și pasionat muncitor.

* Dar, în afară de această activitate, Bianu a lăsat urme nepieritoare și ca profesor.

* La liceul Sf. Sava și apoi la Universitate, el a fost profesorul de elită, model de exactitate, de punctualitate, de o precizie matematică în expunere, sever cu elevii, așa cum era sever și cu el însuși, respectat fără să fie temut. Influența sa de profesor se simțea, nu numai prin prelegerile sale dela catedră, dar mai ales prin exemplul vieții și al activității sale. Bianu era pilda vie a muncii ordonate și cinștite. El posedă în gradul cel mai înalt această calitate superioară, care e ordinea și metoda în lucru.

* Prosperitatea instituției căreia el i-a consacrat mai mult de o jumătate de veac din vieată sa, exemplara ordine ce domnește în colecțiile numeroase și așa de variate ale bibliotecii Academiei, sunt o dovadă a acestui spirit de ordine în muncă, calitate prețioasă pe care a reușit s'o inspire colaboratorilor și discipolilor săi.

* Bianu pleacă dintre noi după o lungă carieră, bogată în fapte pilduitoare și în realizări însemnate. De sigur că, în momentul când se pregătea pentru călătoria cea lungă, el și-a scrutat conștiința și și-a găsit-o limpede.

A închis ochii cu gândul împăcat, că și-a făcut întreaga datorie și că lasă în urmă-i un monument nepieritor în instituțiile pe care le-a sporit și consolidat, în opera de cultură pe care a scris-o și în sufelele acelor cari atâtea decenii de-a-lungul vieții, l-au ascultat și l-au urmat. El moare fericit, ca înțelepții cari nu mai aveau ce reclama dela viață, căci ea le-a fost plină de fapte rodnice și înălțătoare.

* În fața sicriului ce cuprinde rămășițele lui Ioan Bianu, Ministrul Culturii Naționale își pleacă genunchii și aduce, adânc mișcat, omagiul său de adâncă recunoștință omului care a iubit cu atâtea pasiune cartea și cultura românească. *

Cuvântarea d-lui Octavian Goga:

* Societatea în prefacerea ei continuă, e o înlănțuire de energii care s'au dus lăsând în urmă fiecare o contribuție la patrimoniul comun.

* Piedestalul gloriei prezentului e totdeauna hecatomba zilei de ieri.

* Cultura românească, această acumulare de avuție spirituală, construcție nedesăvârșită încă în plină creștere, poate fi urmărită de-a-binelea în procesul ei de desfășurare. Ce s'a clădit aici și cum s'a clădit, se știe. Temeiurile moștenite se cunosc, avânturile și piedicile de asemenea se desfac în mintea noastră, ca 'ntr'o carte deschisă. În clipe de cercetare rezumativă apar ca la lumina unui fulger eforturile uriașe ale unui popor nedreptățit, care luptând cu obida vremilor se smulge dintr'un cadru de viață primitivă, și pe deasupra tuturor obstacolelor afirmă cu îndârjire o năzuință spre o civilizație proprie. E un caleidoscop de imagini triste, tragice de multe ori, în acest calvar, dar este o linie ascendentă care nu se frânge, o neconținută alergare spre culme.

* În istoria României moderne e bine fixat rolul fiecărei părți din marele tot. Provinciile, categoriile de oameni și zestrea oricărui ins sunt pe deplin lămurite în paginile trecutului nostru. De unde au fășnit limbile de foc, ca și unde au pălpăit candelile de veghe, cronică le-a însemnat pe toate. Cu deosebire veacul al XIX-lea, cu tot sbuciumul lui fără răgaz e un câmp de luptă văzut limpede și controlat până în mici amănunte. Ca într'o mare familie oropsită, cu puteri unite s'a făcut ridicarea noastră. De pretutindeni instinctul de conservare a trimis un strop de fluid creator și-a întărit un început de procreație intelectuală. Cele două principate îndrumate spre o libertate politică au devenit, firește, fundamentul existenței de mâine spre care din ambele flancuri se concentrau svâcnirile aceluiași organism.

* În această largă revărsare de forțe redesteptate, se împletește munca așa zișilor dascăli ardeleni din ultima jumătate de veac, înainte de războiu. Configurația nouă a Statului român a cam pierdut din vedere tagma lor, dar generația care a făcut unirea cea mare nu-i va putea uita niciodată. Unitatea națională de astăzi s'ar putea zice că e o rezultantă directă a ideologiei care s'a creat de către acești pribegi răslețiți aproape prin toate

centrele mai de seamă din Moldova și Muntenia. Străbunul lor Gheorghe Lazăr le-a indicat drumul pe care aproape toți l-au urmat cu sfințenie. Plecând din Ardealul unde s'au născut și-a cărui atmosferă de opresiune devenise irespirabilă, ei au trecut munții la frați și-au devenit învățătorii lor. Nu este școală secundară în țară, la care să nu se fi păstrat tradiția acestui prototip al cărturarului nostru de legea veche. Istoriograful sau poate romancierul de mâine, va trebui să-l fixeze, dacă va vrea să zugrăvească în mod veridic instrumentarea sufletească a societății românești.

* Dascălul ardelean n'a fost, de sigur, o flacără orbitoare ivită pe orizont, nicio energie eruptivă care să uimească cu deslănțuirea ei. El a reprezentat însă în economia spirituală a neamului, într'o vreme de oscilări agitate și adese desordonate, principiul continuității de muncă persistentă și metodică. Fiu de țăran sau de preot, el n'a năzuit spre vârful piramidei sociale, dar a încarnat și practicat ideia purității de rasă cu toate consecințele ei. Într'o lume începătoare, al cărei echilibru nu se stabilise încă, în golul dintre pușinii de sus și protestarea sumbră de jos, acest nou venit s'a intercalat și gândurile lui au fost puntea de trecere dela o clasă la alta pentru înfăptuirea unei conștiinți de unitate organică. Într'o perioadă când aici la Dunăre stăruia încă spuma incertă a unei exploatați străine de veacuri, acest apologet al Romei antice a instalat cultul lui Traian adus de-acasă cu tot cortegiul unor sugestii de străveche mândrie. A realizat astfel un punct de razim pentru o renaștere morală, deschizând în același timp drumul reinvierii noastre politice. La liceu sau la Universitate, ori unde a fost sortit, dascălul ardelean a rămas omul datoriei. Față cu vivacitatea spiritului muntenesc care primise poleiul influenței franceze, sau față cu speciale înclinări spre abstracțiune ale moldovenilor, el mergea înainte pe linia bunului simț, călăuzit de o robustă sănătate populară. Așa cum a fost el cărturar drămuitor și inveterat latinist, temeinic fără strălucire dar stăruitor fără oboseală, greoiu dar rectilin, ponderat și onest, intrupând virtuțile burgheze la un început de înfiripare el devine un stâlp al românismului în ascensiune. Pe deasupra însă a tuturor îndeletnicirilor sale, acest profesor e un ambasador de fiecare clipă al Ardealului robit, în al cărui microcosm învăluit de duhul străin el nu se va mai putea reintegra niciodată, dare pe care-l plimbă cu o sfântă devoțiune pe toate cărările lui. Dacă din clipa cea dintâi a marelui războiu, în sufletul vechiului Regat cucerirea Ardealului s'a impus cu puterea mistică a unei predestinări, minunea se datorește faptului că visul nostru de izbândă, înainte de a primi botezul de sânge, a făcut popas un veac aproape la catedra dascălilor ardeleni.

* Din această lume de simțire a descins Ioan Bianu, care pleacă astăzi dintre noi, un exemplar de elită, poate cel din urmă al unei tagme istorice care s'a stins.

* E datoria de onoare a posterității să se oprească la ființa lui, să-i judece rostul și să transmită viitorului aspectele unei vieți excepționale. Figura lui se încadrează cu precizie în această galerie de înaintași, urzitori ai gândirii românești moderne. Noi, de sub această cupolă, care

cincizeci de ani și mai bine a resimțit palpitând frământarea lui I. Bianu, suntem prea supuși de durerea clipei ca să-i putem cumpăni azi vrednicia și s'o putem arăta de-a-proapelui. Analistul de mâine nu va întârzia însă să schițeze profilul intelectual al distinsului filolog și istoric literar, ale cărui studii au luminat în tainele trecutului nostru. Judecătorul obiectiv se va opri de pildă la *Bibliografia românească veche*, sau la studiile *Manuscrisurilor* sau *Documentelor românești*, ca la operele de amplă orientare, menite să rămâie cărți fundamentale pe seama specialiștilor; tot astfel cercetările sale de literatură veche și nouă vor fi invocate ca tot atâtea dovezi ale unui spirit științific perfect înzestrat cu toată armătura trebuincioasă.

* Ceea ce-i dă însă vieții lui I. Bianu o semnificare particulară și dispa-riției lui o părere de rău mult mai intensă, e legătura cu Academia Română. De când există Instituția, a trecut pe-aici în cursul anilor o întreagă pleiadă de aleși. Din portretele de pe pereți ne privesc chipuri luminoase de scriitori și savanți. Fiecare a semănat un gând, a lansat o preocupare. Din toate laolaltă s'a încheșat prestigiul care a introdus această aulă în conștiința publică. Unul singur a fost pentru care Academia a însemnat rezonul de căpetenie al unei vieți. Este I. Bianu. Noțiunea însăși a așezământului nostru e legată de numele lui. El n'a fost oaspe aici, a fost acasă. *Academia a înzestrat-o el, e opera lui ne suritoare*. Stăpân și maiordom, a petrecut sub aceste ziduri vechi adunând cărți și azi și mâine, peste o jumătate de secol. Nu există aici colț să nu-l fi chibzuit, foaie în bibliotecă să n'o fi atins. O nobilă și anahronică pasiune de humanist bibliofil strălucea în pupilele vii ale acestui cap caracteristic de țaran de pe Târnave. De unde aducea el oare impulsul supracivilizat de fanatic al cărții? Dela Cipariu sau Moldovănuș dela Blaj, al căror ucenic a fost, dela vizionarul Treboniu Laurian, dela biblioteca din Milano unde și-a desăvârșit studiile, sau dela Dimitrie Sturza care a ocrotit neîncetat din primele zile pe tânărul învățat? Numai cine i-a văzut degetele alunecând cu savoare pe pergamamentul unui vechiu codice al limbii românești, sau i-a surprins clipirile șirete după o achiziție rarisimă pe seama bibliotecii, numai acela va putea aprecia competența, munca și patima neobositului colecționar al neamului. Subt mâinile lui, dintr'un maldăr de cărți răvășite, după cincizeci și șapte de ani de neîntreruptă priveghere, aproape o jumătate de milion de volume s'au așezat în rafturile neîncăpătoare și sărace ale Academiei!

* Dar activitatea aceasta a fost mult mai complexă și mai dificilă! La Academie, dincolo de bibliotecă cereau cuvânt un șir întreg de obligații care de care mai migăloase și mai disparate. Aici s'au administrat fonduri, s'au editat cărți, s'au gospodărit moșii, s'au împărțit premii s'au supravegheat școli. Un lung convoiu de îndatoriri fără înrudire una cu alta. Toate se concentrău la I. Bianu, catalogate meticulos, cumpănite pe toate laturile, urmărind invariabil același scop: beneficiul Academiei, interpretat cu demnitate și devotament. Scrupulul corectitudinii era împins până la extrem, o promptitudine occidentală diriguia totul.

Cât despre ordine, ce să mai vorbim, era formula lui sacramentală. Decenii de-a-rândul el a păstrat-o în același ritm al muncii oneste.

* Și cu toate aceste, omul socotelilor precise n'a fost mizantrop retras după obloanele unei mândrii reci și disprețuitoare. Dimpotrivă! I. Bianu era un temperament deschis, fire blândă, inclinând spre umor și duioșie. Câte anecdote de-ale lui n'au descrețit frunțile bătrânilor colegi... Glumeț, cu nuanțe de fină ironie, muindu-și săgețile în discreție și eleganță, el urmărea cu un viu criticism toate fenomenele din jurul lui. Marea dramă a neamului însă i-a stârnit totdeauna valuri adânci în suflet. El a fost deslipit de Ardeal, dar nu s'a desrădăcinat niciodată! Cine nu știe, cum sub vitregia anilor dedemult, Bianu sftenic al șefului unui mare partid, a fost un factor politic care înrăurea ițele mișcării de peste munți. Blajul trăia permanent în amintirea lui, era un punct fix în programul lui de viață. Soarta i-a hărăzit norocul de-a vedea biruința cea mare, în fața căreia s'a cutremurat în toate fibrele de simțire... După războiu, spectator neadormit, înregistrând și linii mari și detalii, el nu s'a înșelat nici în aprecierea situațiilor, nici în judecarea oamenilor. În fața revărsării tulburi postbelice, vechiul luptător național a rămas departe de orice deșertăciune, n'a cerut nimic. Câte fapte improvizate, adeseori strâmbe sau monstruoase, nu s'au agitat de atunci pe ecranul vieții publice, smulgându-i indulgență sau amară osândă? De câteori a văzut mâini neprecepte lovind în clenodii sfinte ale unor altare străvechi, de câteori n'a simțit desgustul pe urma diletantismului frivol care năpădise arena? În toate împrejurările, acolo, în biroul lui modest, unde severitatea lui Dimitrie Sturza te privea din bustul de marmoră albă, Bianu își rostea sentința cu obrazul crispat de amărăciune...

* Așa a mers înainte zi cu zi, ceas cu ceas, păzind destinele Academiei.

* Când deunăzi, apropiindu-se de pragul anilor optzeci s'a bolnăvit, el a înțeles cu seninătate că stă la poarta amurgului de veci care se poate deschide din clipă în clipă. Echilibrat și clar văzător ca totdeauna, și-a pus hărțile în regulă, a verificat acte, a însemnat cele din urmă dorinți și ca să lase totul în absolută ordine și-a pregătit însuși telegramele care anunțau rudele și prietenii:

— *Ion Bianu a decedat.*

* Da, a murit Ion Bianu, dar la groapa lui învie un învățământ: numai cu astfel de oameni, se ține o societate, se crează o civilizație și se clădește o viață de Stat! *

Cuvântarea d-lui Profesor C. Rădulescu-Motru, Decanul Facultății de Litere:

Intristată Adunare,

* În numele Universității din București, aduc o închinare respectuoasă în fața rămășițelor pământești ale aceluia care a fost profesorul *Ion Bianu*.

* *Ion Bianu* a aparținut Universității din București între anii 1902—1928. El a ocupat în acest timp catedra de Istoria literaturii române la Facultatea de Filosofie și Litere. În anul 1928, când s'a despărțit de activitatea sa profesorală, pentru a se dedica exclusiv Academiei, cu ocazia sărbătoririi ce i s'a făcut de colegii și elevii săi, el a putut să se convingă de câtă dragoste era înconjurat.

* Astăzi, când personalitatea lui spirituală se înalță spre panteonul culturii românești, spre a-și ocupa locul meritat după gândul și fapta sa, *Ion Bianu* apare colegilor cari l-au sărbătorit, cu șapte ani în urmă, într'o aureolă de dragoste încă și mai sublimă. Acum ei văd în el, nu numai un profesor devotat catedrei, un coleg neprețuit și un cărturar iscusit, ci și o pildă a neamului nostru.

* *Ion Bianu* a adus cu sine, din adâncul sufletului ardelenesc, aceea ce acest suflet are într'însul mai specific: dărzania la munca cinstită și temeinică. Nimic pe lume nu l-ar fi putut abate pe *Ion Bianu* dela împlinirea chemării sale. Transacții pe socoteala cinstei și urmărirea succeselor personale, cu neglijarea muncii temeinice de documentare, sunt ispite care n'au pus niciodată stăpânire pe sufletul lui, deși ele erau la modă printre contemporanii săi.

* Tot ce a ieșit din mâinile lui poate servi oricând ca fundament pentru munca celor din viitor.

* În tradiția Facultății de Filosofie și Litere din București, cu cât anii vor curge, cu atât contribuția lui *Ion Bianu* a fi recunoscută, ca fiind de o mare valoare.

* El n'a fost un strângător de documente literare, decât fiindcă a fost, înainte de toate, un adânc înțelegător al vechei literaturi românești, împrejurul căreia a creat o școală de entuziaști, cari îi va continua opera de aci înainte.

* *Ion Bianu* lasă Facultății de Filosofie și Litere cultul pentru literatura veche românească. Acest cult a fost sensul vieții sale. A servit acestui cult până la ultima suflare. El a fost aci preotul care a îngrijit să se găsească unt-delem în candelile ce aveau să lumineze figurile scriitorilor noștri din veacurile trecute.

* Un preot modest ca înfățișare, dar de a cărui prevedere a atârnat totul.

* Universitatea din București va păstra lui *Ion Bianu* o recunoștință eternă. *

S'a luat act că Delegațiunea Academiei a dat d-lui General R. Rosetti, membru la Secțiunea Istorică, însărcinarea de a conduce Biblioteca Academiei, înlocuind pe regretatul *Ion Bianu*.

După propunerea d-lui G. ȚIȚEICA, Secretarul general al Academiei, s'au delegat d-nii Dr. Gr. Antipa și Dr. Em. Racoviță să reprezinte Academia la celebrarea celui de al treilea centenar al Muzeului Național de Istorie Naturală, care va avea loc la Paris în zilele de 24—29 Iunie viitor.

S'a primit cu vie mulțumire dela d-na Josefina Stoicescu, din Capitală, un foarte prețios dar constând din monete antice și moderne, în număr de 187 piese, provenind dela regretatul d-sale părinte Gh. San-Marin, și care se vor încorpora la colecția numismatică a Academiei sub numele «Colecția Josefina Stoicescu, născută San-Marin».

D-l N. Titulescu, Ministrul Afacerilor Streine și Membru onorar al Academiei Române, răspunzând intervenției Academiei cu privire la recuperarea tezaurului Academiei evacuat la Moscova, înștiințează că, nepierzând niciodată din vedere însemnătatea și valoarea națională a acestui tezaur, s'a îngrijit ca Academia să revină în stăpânirea lui. Anunță Academia cu mulțumire, că Guvernul sovietic ține la dispoziția țării 1.000 de lăzi cu arhive aflătoare încă pe teritoriul sovietic și pentru care se vor lua măsuri pentru a asigura în scurtă vreme înapoierea lor în țară.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

1 MARTIE 1935

D-l Președinte L. MRAZEC zice:

« In numele Academiei Române aduc un suprem omagiu lui Anastase Simu, Membrul ei de onoare.

« Simu, urmând chemarea unei adevărate vocațiuni, a adunat cu pasiunea iubitorului de frumos, în înfăptuirile artistice și cu pricepere, această comoară unită sub cupola de lumină a Muzeului, care îi înveșnicește numele, pentru a o trece în patrimoniul națiunii.

« In semn de recunoștință pentru această binefacere adusă poporului român, Academia și-a făcut înalta datorie de a chema pe eruditul în domeniul artelor, Anastase Simu, printre Membrii săi de onoare.

« Evoc, nu fără emoțiune, o altă ședință a Academiei, în care Simu ne-a comunicat într'o înduioșătoare expunere, tot așa de simplă, dar adânc mișcătoare și cu o vădită mulțumire sufletească hotărîrea nobilei sale soții, Elena, de a testa aproape întreaga ei avere pentru publicarea de lucrări meritoare de artă, istorie și știință, sub auspiciile și după hotărîrea Academiei Române.

« Academia Română deplânge în pierderea lui Anastase Simu nu numai pe unul din cei mai distinși și generoși fii ai țării, dar și pe bunul român și bărbat luminat, care având înțelesul adânc al Instituțiunei noastre, a sprijinit-o în îndeplinirea misiunei sale și prin dania generoasei sale soții. »

D-l G-ral R. ROSETTI prezintă : 1. Un document inedit dela Mihail Eminescu, din 4 Decembrie 1875, o încheiere făcută de Eminescu pe când era revizor școlar, la inspecția școlii din satul Ecușeni (jud. Iași). Prețiosul

document s'a primit în dar dela d-l avocat Kiva Ornstein, din Capitală, căruia i se vor exprima mulțumiri.

2. O serie de fotografii dăruite de d-l Alexandru Bianu, înfățișând pe regretatul coleg I. Bianu la diferite vârste; apoi două portrete necunoscute ale lui Ion Ghica, unul al lui Hașdeu și altele aflate în biblioteca personală a răposatului Bianu.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

8 MARTIE 1935 *

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l DIM. GUSTI prezintă recenta lucrare a D-sale « *Sociologia Militans* », *Introducere în Sociologia politică*, Vol. I, (București, 1934) editată de Institutul Social Român.

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă următoarele scrieri ale d-lui coleg Andrei Rădulescu:

1. *Rassegna di Legislazione Romana — Anno 1929*, (Roma, 1934) extras din *Annuario di Diritto Comparato e di Studi Legislativi*, Vol. VIII, Parte IV.
2. *Academia și Dreptul* (București, 1934).
3. *Judecatorul de Ocol ca împăciuator al satelor*. (București, 1935).

D-l N. IORGA aduce la cunoștință că Ministerul Afacerilor Streine, prin d-l Subsecretar de Stat Savel Rădulescu, a dat Institutului Sud-Est European, de sub conducerea D-sale, suma de 70.000 drahme cu care Institutul a cumpărat arhiva Domnilor Fanarioți, care a și fost adusă din Atena și se află la D-sa.

Dela d-l Alexandru Bianu s'au primit 1.106 cărți lăsate din biblioteca sa Bibliotecii Academiei Române de mult regretatul nostru coleg I. Bianu, fost Bibliotecar și Președinte al Instituțiunii noastre.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

15 MARTIE 1935

La ședință asistă d-l Ernst Gamillscheg, Profesor de limbile române și la Universitatea din Berlin și Membru Corespondent al Instituțiunii noastre.

D-l Președinte I. MRAZEC, deschizând ședința, zice:

Stimate Domnule Profesor,

* Academia Română vă salută în casa ei.

* Sunt fericit să vă transmit acest salut, fiindcă imi dă în același timp prilejul să vă prezint omagii pentru fecunda D-voastră activitate în domeniul limbilor romanice.

* Valoarea studiilor d-voastră v'a deschis calea ierarhiei universitare, pe care ați parcurs-o repede dela Viena, prin Innsbruck la Berlin, unde, de zece ani, conduceți seminarul pentru limbile romanice al acestei Universități.

* Spicuiind prin numeroasele d-voastră lucrări, rețin în mod deosebit descrierea amănunțită și conștiințioasă a *graiului oltenesc*, pe lângă dicționarul etimologic al limbii franceze.

* Iar prin geografia D-voastră lingvistică ați dovedit însemnătatea ei mare pentru științele lingvistice.

* Organizarea unui ciclu de conferințe despre *via'a și activitatea* popoarelor *latine* la seminarul de romanistică din Berlin, de acum doi ani, la cari mai mulți dintre colegii noștri au luat parte (Profesorii Iorga, Lupăș, Pușcariu și Nistor) corespundea unei idei scumpe Domniei Voastre, de a provoca o apropiere între popoare prin cultură și literatură, convins fiind că pe măsură ce popoarele se vor cunoaște, ele vor înțelege să se apropie, să se iubească și să se stimeze reciproc.

* Prin cunoașterea adâncă a graiului nostru popular și a literaturii noastre, cât și prin studiul limbii și comorilor de gândire și de simțire ce zac în ea, ați devenit un prietin al poporului român.

* Academia Română, care a avut plăcerea de a vă oferi ospitalitatea bibliotecii sale, sunt 25 ani, apreciind aceste sentimente ale d-voastră cât și marea valoare științifică a cercetărilor d-voastră, v'a chemat în 1929 printre membrii ei corespondenți.

* Invitând-vă să luați parte la lucrările Academiei, vă urez, corespunzând unui obicei strămoșesc, bine ați venit printre noi. *

D-l Ernst Gamillsehag mulțumește emoționat d-lui Președinte pentru cuvintele de primire ce i-a adresat și își desvoltă apoi comunicarea despre *Contactul cel mai vechiu între Romano-Români și popoarele germanice*.

D-l N. IORGA face o comunicare despre *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni*.

În ședință intimă, d-l Președinte L. MRAZEC prezintă lucrările recente ale colegului nostru corespondent d-l Onisifor Ghibu:

1. * Acțiunea Catolicismului Unguresc și a Sfântului Scaun în România întregită * — Raport înaintat M. S. Regelui Carol II (Cluj, 1934).

2. * Doi Uzurpatori ai drepturilor Regelui României și ai Universității din Cluj: Sfântul Scaun dela Roma și Statul Rom.-Cat. Ardelean * (Cluj, 1934).

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

22 MARTIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l General R. ROSETTI a prezentat romanele d-lui Peter Neagoé, un român american, intitulate: « *Iléana la posedée* » și « *Tempête* », traduse în franțuzește din limba engleză.

Apoi D-sa a comunicat o notă asupra publicațiunii « *La crise européenne et la grande guerre* » de d-l Pierre Renouvin, semnalând câteva erori privitoare la România.

— D-l General R. Rosetti a fost rugat a publica o rectificare.

Ș E D I N Ț A O R D I N A R Ă

29 MARTIE 1935

La ședință iau parte d-nii membri activi, onorari și corespondenți aflători în Capitală.

D-l Președinte L. MRAZEC arată că de curând s'a înființat în Capitală o Academie de Științe, care la 11 Martie curent și-a autentificat actul constitutiv și statutele la Tribunalul Ilfov, Secția Notariat, luându-și denumirea de *Academia de Științe din România*. Pe de o parte această denumire de Academie de Științe, pe de altă parte rostul însuși al acestei asociațiuni a produs nedumerire la Instituțiunea noastră.

D-l Președinte L. Mrazec dă apoi cuvântul d-lui Vicepreședinte Al. Lapedatu.

D-l AL. LAPEDATU zice:

« In timpul din urmă a luat ființă, în București, o asociațiune științifică, înscrisă la Tribunal, în ziua de 11 Martie, sub titlul « *Academia de Științe din România* ».

« Nu avem nimic împotriva constituirii acestei asociațiuni, cum nu putem avea nimic contra alcătuirii în genere a oricărei asociațiuni pentru promovarea și progresul științelor în țară. Dimpotrivă, întru cât am avea puțința și ni s'ar cere, am fi gata să dăm orice ajutor moral, științific și chiar material unor astfel de întreprinderi.

« Nu putem trece însă cu vederea faptul că noua asociațiune științifică și-a luat titlul de « *Academia de Științe din România* », fără să arătăm că prin aceasta se împietează un drept legal, se uzurpă un patrimoniu moral și se aduc grave și păgubitoare prejudicii instituției noastre.

• • •

« In adevăr, instituită la 1866, printr'un decret domnesc, spre a răspunde unor mari interese și necesități de ordin cultural și național, sub titlul modest de « *Societatea academică română* », instituțiunea noastră, a fost ridicată, la 1879, după proclamarea Independenței, de Guvernul țării, la rangul de *Institut național* sub numirea de « *Academia Română* ». Aceasta pe temeiul serviciilor pe care Societatea academică română le-a adus între timp neamului, ca expresie a unității noastre culturale.

« Legea prin care Academia Română a fost înălțată la acest rang era nu numai recunoașterea meritelor pe cari ea și le-a câștigat în cei trei-sprezece ani de existență anterioară, dar, totodată, baza, morală și națională, pe care urma să se desvolte, cu sprijinul Statului, însă în mod absolut autonom, prin activitatea membrilor săi — cei mai de seamă reprezentanți ai vieții culturale românești de atunci și de mai apoi.

« De aceea, dela 1879 și până astăzi, timp de cincizeci și cinci de ani, nimeni nu s'a gândit să-i impiezeze titlul conferit de puterea suverană a Statului și consacrat prin bogata și rodnică activitate culturală ce a desvoltat peste o jumătate de veac în folosul neamului și cu atât mai puțin să caute a se substitui, prin o organizațiune similară, rosturilor și scopurilor Academiei noastre. Dimpotrivă, Stat și particulari, împreună, au sprijinit-o și ajutat-o, moral și material, întru împlinirea și ajungerea acestor năzuințe.

« Increderea lumei românești în modul cum Academia Română a fost condusă și administrată, cum și-a îndeplinit atribuțiile și sarcinile și cum a contribuit la progresul studiilor istorice, literare și științifice, s'a manifestat prin numeroasele și însemnatele donațiuni și legate ce i-au fost încredințate pentru promovarea scopurilor sale, iar din partea Statului, prin acordarea de însemnate ajutoare materiale și prin concentrarea în colecțiile sale a Bibliotecii centrale și a atâtor tezaure de documente, manuscrise și alte obiecte istorice din proprietatea sa.

« Cu aceeași încredere Academia a fost onorată de Suveranii țării, cari, dela 1866, dela fondarea ei, până azi, au ținut să fie protectori auguști și generoși, în aceeași calitate a ei de instituție națională și de expresie a unității culturale române. Regele Carol I a urmărit de aproape și a încurajat continuu lucrările Academiei Române, în special Dicționarul limbii, suportând personal cheltuielile de tipărire și lăsând, la moarte, un fond, atunci suficient, pentru terminarea acestei monumentale opere. Regele Ferdinand de asemenea a ținut să fie printre donatorii instituțiunii noastre. Iar M. S. Regele Carol II e cunoscut pentru marele interes ce încă de mult, ca Principe moștenitor, l-a arătat și purtat Academiei Române, venindu-i în ajutor ori de câte ori a fost nevoie nu numai cu vântul, dar și cu mărնimoasa sa faptă.

« Toate acestea dovedesc că Academia Română și-a dobândit de pe urma activității și serviciilor pe cari marii noștri predecesori le-au adus patriei și neamului, un prețios patrimoniu moral pe care suntem datori, avem obligația a-l păstra cu scumpătate și a-l apăra cu hotărîre împotriva oricui i-ar putea aduce vreo atingere sau știrbire.

« Din fericire, precum pentru titlu, așa și pentru acest patrimoniu, nimeni până acum n'a intenționat așa ceva. Căci academiile, înființate în deceniile din urmă, ca instituțiuni de învățământ superior, au cu totul alt caracter și nu pot fi asemănaute sau confundate cu Academia Română. De aceea ne-a surprins mult faptul că noua asociațiune științifică și-a luat dela sine titlul de « Academia de Științe », cu nesocotirea dreptului și patrimoniului de cari am vorbit.

« Intru cât deci Academia Română nu poate fi decât una și aceeași, denumirea ce i s'a dat trebuie să-i fie rezervată, păstrată și respectată, cum i-a fost rezervată, păstrată și respectată de toată lumea românească până azi. Și nu numai noi, membri ei, avem datoria să cerem aceasta, ci și autoritățile supreme ale Statului, chemate să supravegheze directivele culturale ale vieții naționale pe liniile lor tradiționale și să asigure dezvoltarea instituțiilor ei fundamentale în cadrele lor firești.

* * *

« Dar titlul de « Academia de științe din România » pe care l-a luat noua asociațiune științifică nu împieteză numai un drept legal și un patrimoniu moral al instituțiunei noastre, ci ne aduce și serioase și păgubitoare prejudicii de ordin moral, științific și chiar material, prin confuziunea pe care o va produce în opinia publică din țară și străinătate cu Academia Română.

« Căci la noi, popor cu cultură modernă relativ nouă, fără tradiții mai vîi și puternice în această privință, nici instituțiile și nici noțiunile culturale nu sunt încă bine fixate și cristalizate în conștiința opiniei publice. Foarte ușor, deci, se poate face, din această cauză, confuzie între Academia Română și Academia de Științe din România.

« Analogiile, pentru a susține o teză contrară, cu țările din Europa centrală și apuseană, nu se potrivesc. Acolo, instituțiunile acestea au situații și tradiții bine fixate și cristalizate. Opiniunea publică culturală e lămurită asupra rosturilor și deosebirilor lor. De aceea confuzia nu este posibilă. La noi, însă, unde puțința unei asemenea lămuriri nu există încă, confuzia se va produce inevitabil, cum s'a și produs deja. Dovadă anumite articole din presă și reviste.

« La fel, în străinătate, prin faptul că în foarte multe țări, academiile naționale, asemenea celei a noastre, sunt numite *academii de știință*, confuziunea se va produce fără voie. Aceasta cu atât mai mult, cu cât noua asociațiune științifică și-a însușit aproape pe de-a-întregul organizațiunea noastră ceea ce de sigur este însăși un fapt și reprobabil și condamnable.

« Căci organizația Academiei Române nu este — cum se crede și se susține de cei necunoscători — acea a oricărei alte Academii, ci o organizațiune proprie sa sa, rezultată din împrejurările și necesitățile specifice de cari viața și experiența ei de șapte decenii a trebuit să țină seamă și să se acomodeze lor. Organizațiunea aceasta ne aparține deci și nimeni nu are dreptul să și-o însușească.

* Afară de aceasta, însușirea de către noua asociațiune științifică a organizării instituției noastre va produce, de sigur, serioase și păgubitoare prejudicii de ordin moral, științific și chiar material pentru Academia noastră. Căci marea încredere pe care opiniunea publică ne-a arătat-o, va putea fi clătinată. În consecință, avantajile, de ordin moral și material, pe cari le-am deținut în virtutea unei reparațiuni, de care nu s'a mai bucurat altă instituțiune culturală și națională din țară, ar putea fi și ele reduse în profitul unor instituțiuni fără soliditatea și garanțiile morale ale Academiei. La fel ajutoarele pe care Statul le-a acordat dela început instituției noastre și cari, chiar înscrise în legi, ni se dau azi atât de greu, mâine ar putea fi împărțite cu nouile instituțiuni similare ori chiar contestate de ele.

* Ca urmare a celor mai sus expuse, suntem obligați să cerem noiei asociațiuni științifice să părăsească titlul de *Academia de Științe din România* și aceasta nu din ambiție sau orgoliu, ci din considerațiile pe cari le-am prezentat. Deși căile legale pentru a ne valida dreptul, a ne apăra patrimoniu și a ne susține interesele lezate, ne sunt deschise și, de sigur, Academia va uza de ele, totuși credem că e bine să apelăm atât la inițiatorii noiei instituțiuni, cât și la protectorii firești, legali și morali, ai Academiei și ai culturii noastre în genere, pentru ca noua asociațiune să renunțe la titlul ce și-a luat.

* Și nu ne îndoim că și unii și alții o vor face. Căci înainte le stă pilda predecesorilor, cari, în cursul timpului, au simțit necesitatea înființării de asociațiuni pentru promovarea și progresul științelor în țara noastră și cari, de bună seamă, pentru aceleași considerațiuni ca și ale noastre, ale celor de azi, nu s'au gândit să intituleze asociațiunile lor *academii de științe*. Grigore Cobălcescu, la Iași și Dr. C. Istrate, la București, au numit societățile științifice ce au înființat și condus, simple « societăți » sau « asociații », titluri cari nu i-au împiedecat să aducă neprețuite servicii științei.

* Căci nu forma, ci fondul este totul în asemenea întreprinderi. Forma nu va putea înlocui niciodată fondul, iar fondul poate fi prelucrat și dezvoltat fără privire la formă, mai ales când aceasta poate produce confuzii și crea prejudicii în dauna unor instituțiuni cari — prin munca, priceperea și devotamentul reprezentanților a trei generațiuni de străluciți muncitori în ogorul culturii naționale — și-au creat o autoritate și un prestigiu de care națiunea însăși, ale cărei interese superioare, culturale și spirituale le-a slujit, ar trebui să fie geloasă.

* De aceea, în împrejurări ca cele de astăzi, când, conștient sau inconștient, se lucrează, din toate părțile, pentru distrugerea a tot ceea ce, în mijlocul societății noastre tulburate și desorientate, mai prezintă autoritate și prestigiu, e de datoră oamenilor de bine și de progres, care prețuesc valoarea morală a tradițiilor în viața națiunilor, să apere autoritatea

și prestigiul oriunde ar fi ele amenințate și cu deosebire la instituțiuni cu caracter național cum este Academia Română. »

Au mai luat cuvântul d-nii: Dr. Gr. Antipa, G. Țițeica, Dr. G. Marinescu, C. Rădulescu-Motru, I. Nistor, N. Vasilescu-Karpen, I. Petrovici, Dim. Gusti, I. Lupăș, I. Simionescu și d-nii I. Borcea, Dragomir Hurmuzescu, Adrian Maniu, S. Lambrino, Dr. C. Parhon, Șt. Minovici, Membri corespondenți ai Academiei Române.

ȘEDINȚA ORDINARĂ

5 APRILIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică următoarea scrisoare primită dela d-l coleg N. Iorga:

Domnule Președinte,

« Fiind reținut aiurea, recomand un proces pentru apărarea dreptului nostru.

« Primiți, vă rog, salutările mele. »

Punându-se în discuțiune măsurile de luat față de autorizarea de funcționare dată de Tribunalul Ilfov noiei Asociații Științifice denumite « Academia de Științe din România », se decide ca Academia Română să-și însușească expunerea făcută în ședința trecută de d-l Coleg Vicepreședinte Al. Lapedatu, ca o întâmpinare a ei și să o trimită Ministerului Instrucțiunii, Ministerului Justiției și Parchetului de Ilfov, cu rugămintea de a face apel în termen pe temeiul motivelor expuse în această întâmpinare.

ȘEDINȚA PUBLICĂ

12 APRILIE 1935

La ședință asistă d-nii Léon Brunschvicg, Profesor la Universitatea din Paris și membru al Institutului Franței și Giulio Bertoni, Profesor la Universitatea din Roma și membru al Academiei Italiene.

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința, zice:

Domnilor Colegi,

« Avem deosebita cinste de a avea în mijlocul nostru pe doi savanți reprezentanți ai Inaltei Culturi Latine, pe Excelența sa *Giulio Bertoni*,

ilustrul profesor de filologie romanică la Universitatea din Roma și membru al Academiei Regale Italiene, și pe d-l *Léon Brunschvicg*, Profesor de Istoria Filosofiei Moderne la Sorbona, membru al Institutului, clasa « des Sciences Morales et Politiques », pe unul din cei mai de seamă filosofi și cugetători ai omenirii.

• D-l Prof. Bertoni va vorbi despre Probleme de lingvistică italo-română, după care conferința, d-l Prof. Iorga va vorbi despre: Practica domnească a unui ideolog, Dimitrie Cantemir.

Messieurs et honorés confrères,

• C'est une fête bien rare que nous réserve le hazard de pouvoir saluer sous la coupole de l'Académie Roumaine, deux représentants des plus hautes Institutions scientifiques de la Ville Eternelle et de la Ville Lumière.

• Notre salut s'adresse aux ambassadeurs de la grande Latinité, dont la pensée triomphatrice à travers les siècles a été et est toujours encore le défenseur le plus noble des plus hautes aspirations spirituelles de l'humanité.

• Si une communauté de race et de langue rapproche à beaucoup de points de vues, les peuples français, italien et roumain, une communauté de pensée et de concevoir ses problèmes complète harmonieusement l'oeuvre de la nature unissant la vie spirituelle de nos peuples.

• Nous devons être reconnaissants à l'*Institut Français de Hautes Etudes* en Roumanie et à l'*Istituto di Cultura Italiana* d'avoir eu l'inspiration heureuse de nous avoir procuré le plaisir de vous souhaiter la bienvenue parmi nous et de vous inviter à prendre part aux travaux de l'Académie. »

Adresându-se D-lui Léon Brunschvicg, zice:

Monsieur et cher confrère,

• Je suis heureux de pouvoir apporter avec le salut de notre institution mes hommages au maître de la pensée philosophique et au Membre de l'Institut de France.

• Considérant la raison comme la plus haute manifestation de l'esprit, vous avez su unir le tout par une synthèse puissante dans l'ambiance des conquêtes des sciences exactes, dans cette philosophie, qui est avant tout l'apologie de l'homme intérieur et c'est dans cette intériorité que réside l'essentiel de la vie de l'esprit. Et de cette même pensée se détache la conscience comme une conquête progressive et la plus précieuse de l'humanité, et, ce qui donne à cette philosophie à la fois son unité et son actualité, c'est une définition des rapports de la foi et de la loi, c'est-à-dire une règle de vie intérieure, contribution à cet humanisme,

que les plus grands esprits de ce temps rêvent d'édifier. On découvre ainsi dans cette philosophie un spiritualisme de la forme la plus pure sans aucun mode de transaction, soutenu par une utilisation hautement subtile des résultats des sciences exactes.

* Le public roumain a l'avantage de faire connaissance — par la voix du maître — avec les différents aspects de vos principes philosophiques qui ont d'ailleurs soulevé le plus vif intérêt dans nos cercles compétents.

* Permettez moi, Monsieur et cher confrère, de vous exprimer au nom de mes collègues le grand plaisir d'avoir pu vous saluer dans l'enceinte de l'Académie Roumaine et d'avoir pu vous apporter les témoignages de notre haute estime. *

Adresându-se D-lui Giulio Bertoni, zice :

Excellence,

* C'est avec un sentiment de reconnaissance que je vous adresse mes paroles de bienvenue.

* Maître incontesté dans tout le domaine de la philologie des langues romaines, vous avez développé une activité des plus variées et des plus riches formant une oeuvre vaste d'érudition dont les témoignages se trouvent dans la célèbre revue internationale que vous avez fondée * *l'Archivum Romanicum* » et dans la *Biblioteca dell'Archivum Romanicum*. La beauté et l'ampleur de toute cette oeuvre vous a valu d'avoir été appelé au sein de l'Académie Royale Italienne.

* Mes paroles de reconnaissance vont avant tout au grand ami du Peuple Roumain, ainsi qu'au Président de l'Association Italo-Roumaine.

* Comme professeur à l'Université de Fribourg, en Suisse romande, vous avez pris déjà contact avec la langue et littérature de notre pays. Votre haute compétence a facilité beaucoup l'introduction de la jeune littérature classique roumaine en Italie. C'est par vos très nombreux travaux concernant cette littérature et par vos conférences dans les centres universitaires italiens que vous avez non seulement fait connaître le peuple roumain sous cet aspect, mais vous avez pu produire un courant remarquable à l'Université de Rome desservant largement les intérêts littéraires roumains.

* Par votre haute autorité vous avez pu obtenir la création d'une chaire de la langue et littérature roumaine à l'Université de Rome, dont le titulaire est actuellement notre compatriote Claudius Isopescul.

* Il s'est développé ainsi une activité féconde et utile dans ce domaine à laquelle on doit de nombreuses et intéressantes études faites par vos élèves ayant comme sujet des oeuvres roumaines.

* En appréciant hautement surtout ce côté de votre activité, l'Université de Cernăuți vous a conféré d'ailleurs le titre de * *Doctor honoris causa* ».

* Etant l'interprète fidèle des sentiments de mes collègues, j'ai le plaisir de vous affirmer de nouveau combien nous sommes heureux de vous voir parmi nous. *

D-l Léon Brunschwig, răspunzând d-lui Președinte, zice:

Monsieur le Président, mes chers Confrères,

* A cette heure qui marque une date dans ma vie intérieure comme dans ma vie extérieure, je me souviens du poète disant:

* Que tout l'Océan chante au fond d'un coquillage. Au fond d'une simple phrase de gratitude, chante en moi la musique des joies dont je suis redevable à mes éminents collègues et aux plus hautes personnalités de ce pays comme à mes vieux amis et à mes anciens étudiants de Sorbonne. J'ai ressenti la joie d'un accueil aux prévenances et aux délicatesses infinies, rehaussée par le spectacle d'une ferveur, qui s'étend loin au delà des cercles purement universitaires et qui s'attache sincèrement aux idées pour les idées. Vous y mettez le comble, vous, mes amis roumains, en me recevant entouré d'amis italiens. Il n'y a pas meilleur réconfort dans un temps où l'Europe semble comme hésitante au bord de son destin que la conscience d'être associé à cette communauté spirituelle qui approfondit sans cesse sa racine dans le passé pour mieux répondre à l'espérance sublime d'universalité qui porte en elle l'avenir de nos enfants et de nos petits enfants. *

D-l Giulio Bertoni rostește următorul răspuns în românește:

Domnule Președinte, Domnilor Colegi,

* Exprim mișcat întreaga grațitudine a sufletului meu pentru cuvintele ce mi-au fost adresate în numele acestei ilustre Academii și pe cari aș dori să le merit.

* Sunt fericit să vă aduc cele mai devotate omagii din partea Academiei regale italiene, care, prin vizita — ce am marea onoare să v'o fac, — dovedește sincera dorință de a colabora frățește cu d-voastră pentru progresul studiilor.

* Ca filolog italian, consider o sacră datorie, pentru mine, de a promova și ajuta, la Roma, cu toate puterile mele, o mai mare apropiere spirituală și o mai profundă și mai vastă cunoaștere a României în Italia.

* S'a făcut mult până acum în această direcție, dar foarte mult rămâne încă de făcut.

* Puteți conta pe munca mea entuziastă.

* Cunosc frumoasa limbă românească numai pentru nevoile științifice, și de aceea vă rog să binevoiți a mă asculta în limba mea. *

Apoi d-sa desvoltă în italienește o comunicare cu titlul: *Probleme de lingvistică italo-română*.

D-l N. IORGA ține o comunicare în limba franceză despre: *Practica domnească a unui ideolog, Dimitrie Cantemir*.

În ședință intimă se primesc în dar dela d-l General R. Rosetti 1353 volume de istorie, artă militară și regulamente pentru completarea colecțiilor de cărți militare ale Bibliotecii.

Răspunzând invitațiilor primite de a lua parte la diferite manifestațiuni științifice internaționale, se hotărăsc următoarele delegațiuni:

D-nii L. Mrazec, Președintele Academiei, împreună cu d-l Gh. Macovei, Membru corespondent al Academiei Române, sunt rugați a reprezenta Academia la al 7-lea Congres Internațional de Mine, Metalurgie și Geologie aplicată, care se va ține la Paris în toamna acestui an.

D-l Președinte L. Mrazec va reprezenta Academia și la solemnitatea inaugurării noului Muzeu de Geologie practică din Londra și la celebrarea centenarului Institutului Geologic al Mării Britanii, care se vor face în Londra, în Iulie viitor.

D-l Coleg Petre Bogdan a fost delegat să ia parte în numele Academiei la al XV-lea Congres de Chimie Industrială, care se va întruni la Bruxelles în zilele de 22—28 Septemvrie viitor.

D-l Dr. G. Marinescu a fost delegat la al X-lea Congres Internațional de Istoria Medicinii care se va întruni la Madrid dela 23 la 29 Septemvrie.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă scrierea d-lui D. Drăghicescu, în două volume, cu titlul *Vérité et Révélation*, apărută de curând la librăria Felix Alcan din Paris.

Ș E D I N Ț A P U B L I C Ă

19 APRILIE 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l SILVIU DRAGOMIR face o comunicare despre «*După răscoala lui Horia, situația de drept a Românilor din Ardeal până la 1848*».

În ședință intimă, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică tristă știre că în ziua de 17 curent a încetat din viață unul din cei mai de seamă eleniști ai Franței, Gustave Glotz, pe care Instituțiunea noastră îl număra din 1929 printre membrii ei corespondenți străini la Secțiunea Istorică.

ȘEDINȚA ORDINARA

10 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC glorifică ziua de 10 Mai și face urări de lungă și roditoare domnie Majestății Sale Regelui Carol II.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că un nepot al Maiorului Eduard Hübsch, compozitorul imnului național român, d-l Alfred Halasz-Hübsch din Capitală, dăruiește Academiei o scrisoare autografă a marelui poet național Vasile Alecsandri adresată lui Eduard Hübsch împreună cu prima redactare a imnului regal — scrisoare datată din 1881. D-l Alfred Halasz-Hübsch adaogă și unele copii din care rezultă că unchiul său, compusese imnul național român încă din 1861 în urma unui concurs instituit de guvernul român.

Scrisoarea lui Alecsandri cu textul original al imnului regal au fost bine păstrate, fiind încadrate în ramă de stejar. D-l Alfred Halasz-Hübsch ne-a dăruit și un portret al lui Eduard Hübsch.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI — 31 MAI 1935

ȘEDINȚA GENERALĂ

15 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC deschide a 69-a sesiune generală a Academiei Române, salutând pe D-nii Colegi și urându-le bun venit.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește următorul *Raport despre lucrările Academiei din anul academic încheiat 1934—1935*:

Domnilor Colegi,

Sesiunea generală se deschide anul acesta cu preocupări care frământă lumea întreagă și mai ales neamul nostru. La amenințările generale, care pot fi îngrădite printr'o înțelegere a Statelor fruntașe, se adaugă în contra noastră mai ales ponegriri de ordin științific și cultural. Academia Română, dela înființarea ei și până astăzi, a avut datoria principală să îmbogățească și să înalțe patrimoniul cultural al Neamului românesc ca o mândrie înlăuntru și ca o cheazășie sigură în fața străinătății de valoarea, continuitatea și statornicia activității noastre științifice și culturale. Acest înalt rol a fost înțeles în primul loc de toți Aceia care pe rând au întrupat aspirațiile înalte și luminoase ale națiunii noastre, de Marii noștri Protectori și Președinți de Onoare, Regele Carol I, Regele Ferdinand I și Regele Carol II. De aceea, în această primă întâlnire a sesiunii noastre generale și înainte de a ne ocupa de gospodăria noastră academică, pe care cu chibzuiala bine cunoscută o facem în fiecare an, se cuvine să aducem cele mai calde urări Regelui nostru, tânăr și plin de vigoare, iubitor de cultură și de artă, ca să reușească a da Țării, cu ajutorul oamenilor celor mai luminați și iubitori de bine, îndrumarea sigură către un viitor strălucit.

I. Membri

Anul academic, care s'a încheiat, a fost unul dintre cei mai greu loviți din anii trăiți de Instituțiunea noastră. Un mare număr de docturi a atins adânc Academia. Am pierdut pe colegii noștri activi *I. Bianu*, *G. Bogdan-Duică*, *G. Balș*, pe colegii onorari români *I. P. S. S. Pimen*, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, *I. P. S. S. Vasile Suciu*, Mitropolitul bisericii greco-catolice din Ardeal, *Anastase Simu*, pe colegii onorari străini *Louis Barthou*, căzut alături de marele *Rege Alexandru I*, Unificatorul poporului jugoslav, *Raymond Poincaré*, *Ramon Y. Cajal*, *Edmond Pottier*, în sfârșit pe colegul corespondent străin *Gustave Glotz*.

Cel dintâiu care ne-a părăsit a fost colegul *Gh. Bogdan-Duică*, sfârșind subit în noaptea dinspre 21 Septembrie o viață activă de cărturar de 68 de ani.

Setea sa nepotolită de a ști i-a atras deopotrivă atenția în cele mai variate domenii: literatură, pedagogie, estetică, filosofie, istorie, sociologie, etnografie, politică, economie politică. Era totdeauna în tovărășia cărților, răsfoind zelos un volum în care creionul sublinia harnic, sau extrăgând din filele mari, îngălbenite, ale vechilor gazete din colecțiile Academiei, prețioase note.

În cercetările sale neobosite de a descoperi adevărul, prețuia în cel mai înalt grad valoarea informației sigure, a amănuntului doveditor, găsit după o bogată consultare, după îndelungate și meticuloase studii și după cercetarea migăloasă a izvoarelor. Prețuia această metodă de investigație mai presus de cât chiar adevărul căutat, din convingerea că o metodă științifică perfectă este mai însemnată pentru înaintarea științei decât adevărul însuși.

Aceste însușiri, regretatul coleg le-a pus cu deosebire în serviciul istoriei și criticii literare. Din trecutul literaturii noastre l-a preocupat mai ales veacul al XIX-lea. Toate revistele mari românești dinainte de războiu au publicat mulțimea studiilor și contribuțiilor sale la istoria literaturii acestui veac. Cele mai multe stabilesc date noi asupra vieții scriitorilor sau delimitează influențele literaturilor străine asupra lor. Memoria fenomenală a acestui adânc cunoscător al literaturilor popoarelor descoperirea ușor în lectura prezentă isvorul ei depărtat sau ascuns în cine știe ce colț obscur al vreunei pagini de literatură străină.

Activitatea-i publicistică, răspândită cu profuziune înainte de marele războiu în reviste și broșuri, se concentrează și se încheagă mai târziu în volume tratând epoci ale literaturii române moderne, sau în mari monografii, în care metoda aproape personală a regretatului coleg, de a izola fenomenul studiat și de a-i urmări apoi până la epuizare cunoașterea, și-a găsit cea mai utilă și cea mai largă aplicare. Monografiile sale despre *Gheorghe Lazăr*, *Simion Bărnuțiu*, *Vasile*

Alecsandri, Ioan Barac și alții, vor rămâne cele mai complete lucrări de informație bogată și sigură de istorie a literaturii noastre mai noi.

Academia Română, alegându-l în 1919 membru activ al ei, nu-și asocia numai pe eruditul istoric și critic literar, ci și pe apărătorul dărz al intereselor noastre naționale printr-o activitate ziaristică desfășurată în anii tinereții sale în Transilvania și Bucovina, iar mai târziu dincoace de Carpați și de asemenea pe profesorul, a cărui lungă carieră, la liceu și la Universitate, a rămas asociată în amintirea foștilor săi elevi la sentimentul de admirație provocat de lecțiile sale.

Amintirea sa va rămâne în Academie strâns unită de meritele bogate și originale sale activități.

La o zi după pierderea colegului Duică, s'a stins în București, la 22 Septembrie, regretatul coleg Gh. Balș. Regretatul coleg se înapoiase cu două zile înaintea morții sale din Sofia, unde reprezentase țara și Academia noastră la Congresul internațional de bizantinologie. Moartea sa neașteptată a fost o mare surprindere și mai mare a fost durerea lăsată în urma-i, mai ales că ea a venit să curme activitatea încă plină de vigoarea maturității, pe care o desfășura regretatul coleg în specialitatea sa.

Vlăstar al unei vechi familii boierești, Gh. Balș a crescut într'un mediu care i-a dăruit cunoșcuta-i și marea-i probitate, unită în toate actele sale cu o nobilă rezervă și cu o delicateță sufletească cu adevărat excepționale.

Și-a făcut studiile dela cele secundare până la cele de inginerie în Geneva și în Zürich. Înapoiat în țară acum vreo patru decenii, a luat parte ca inginer la lucrările mari conduse de regretatul nostru coleg Anghel Saligny—printre altele la construcția podului dela Cernavoda.

Inginer—se ocupă și cu arhitectura. Dela acest studiu admirația sa pentru vechile noastre monumente clădite, l-a putut face să treacă ușor la studiul devotat al dezvoltării artei noastre de clădire în trecut.

L-a preocupat în deosebi arhitectura religioasă moldovenească, atât în originile ei—pe care le-a căutat în arhitectura religioasă balcanică și chiar în Rusia—cât și în dezvoltarea ei, pe care a prezentat-o strălucit în trei monumentale volume. Prin informația lor bogată și sigură, prin calitățile de obiectivitate, de sobrietate critică tehnică și prin spiritul istoric-stilistic de cari dau dovadă aceste volume, ele constituie o glorie nepieritoare pentru știința noastră.

Academia va păstra în Analele ei o neștearsă amintire nu numai omului de știință și de talent, dar și colegului plin de delicateță și de rară distincție, cât și colaboratorului pe teren administrativ care a adus în conducerea administrativă a Academiei un spirit de gospodărie luminat și de bun cunoscător al realităților.

La 13 Februarie s'a frânt vieța celui ce fără de pereche a jertfit Instituțiunii noastre,—în întregime și cu conștiința mereu vie a jertfii împlinite,—suflet, energie, pasiune pentru știință, chiar curențele curente de vieță—a colegului Ion Bianu. Analelor noastre

le-a fost dat a înregistra acum pentru întâia oară, exemplul celei mai rari abnegațiuni, al celui mai adânc devotament închinat de regretatul coleg Academiei Române din plinătatea puterilor sale și de peste ele, zi de zi, cu egală atenție în actele mari ca și în truda strivitoare a celor mici, timp de aproape șase decenii, câte i-a hărăzit Dumnezeu de viață academică și de muncă. Căci mai presus de aspirațiile sale și chiar de ființa sa, regretatul coleg așeza Instituțiunea căreia îi închinase toată priceperea, stăruința și puterea sa de muncă.

Cu o pregătire din cele mai temeinice, formată în țară și în străinătate, cu o sensibilitate aleasă, cu o gândire dreaptă și sigură, cu o mare putere de cercetător — regretatul coleg și-a refuzat satisfacția unei întinse activități științifice, despre care ne-a lăsat de altfel dovezi — spre a se devota, cu aspră și nebiruită voință coplesitoarei gospodării a Instituției.

În ședința alegerii sale ca membru activ al Instituțiunii noastre, regretatul coleg mărturisea colegilor săi cu adâncă sinceritate:

«Am dat până acum Academiei Române tot sufletul meu. Mai mult nu am, mai mult nu vă pot da. Pot să vă făgăduesc numai că toate puterile mele vor fi și în viitor până la sfârșitul lor puse în serviciu pentru înflorirea Academiei, acestui templu al minții românești, al luminării neamului, la al cărui altar sunteți preoți-servitori Domniile Voastre. Eu îmi voi da toate silințele să continuu a fi *servus servorum* acestui sfânt altar național».

Din această promisiune, regretatul coleg și-a făcut îndreptar de viață și a închegat faptă nepieritoare. Dela cine aducea regretatul coleg învățământul devotamentului fără limită, zelul fanatic pus în serviciul înaltei sale Instituțiuni? Dela Moldovănuț din Blaj, pentru care avea un cult? Dela Ion Ghica, în care admira pe organizatorul Academiei dela 1879? Sau dela școala lui Dimitrie Sturdza de severă dezinteresare personală pentru o cât mai completă îndeplinire a datoriei față de țară sau față de Academia Română pe care a condus-o până la moarte? — Nimic nu s'ar putea afirma sigur. Regretatul coleg a întrunit calitățile acestor mari premergători ai științei, dar i-a depășit prin restrângerea cercului său de preocupare la un singur obiect: la Academia Română, pentru ca acea preocupare unică să fie cât mai mare, cât mai adâncă, cât mai desăvârșită, prin rațiunea de a fi singura. Sigur se poate spune numai că regretatul coleg a avut în cea mai înaltă formă vocațiunea sacrificiului de sine.

Datorim acestei vocațiuni întemeierea cu adevărat a Bibliotecii Instituțiunii noastre, care este astăzi o mândrie a neamului nostru. Timp de peste o jumătate de veac Bianu a adunat, printr'o neasemuită muncă, rarele colecții științifice ale Academiei, cu o pasiune de bibliofil din alte vremuri, pasiune pe care numai examenul critic — exact și sigur — al valorii documentului pipăit sau al cărții răsfoite, menite încorporării, o tempera. Din țară sau din străinătate, dela particulari sau din vechi arhive, din mănăstiri sau dela anticari, el a adunat — manuscrise,

documente, cărți vechi românești, monete, stampe reflectând trecutul nostru — tot ce scrisul și arta românească interesa cultura neamului nostru de pretutindeni, rânduind în rafturi, dela cele câteva mii de volume găsite la începutul carierei sale, până la jumătatea de milion de volume intrate în cei cincizeci și șapte de ani de ofi-ciere a sa.

Directiva acestei munci era de a aduna, cu oricâte sacrificii, tot ce putea avea valoare pentru trecutul poporului românesc, înlesnind cercetătorului studiul acestui trecut. Prin munca sa, Biblioteca Academiei este astăzi un tezaur al națiunii, iar despre sprijinul adus cercetărilor, dă dovadă marca dezvoltare a istoriografiei românești în ultima jumătate de secol.

El însuși un adânc cercetător al trecutului românesc, și-a subordonat cea mai mare parte din activitatea sa științifică aceleiași directive. Există o adâncă întrepătrundere între activitatea sa științifică și între organizarea și dezvoltarea Bibliotecii Academiei. *Bibliografia românească veche* atât de mult apreciată și în țară și în străinătate, dacă este un produs al dezvoltării colecțiilor Bibliotecii, nu este, în același timp, mai puțin un instrument de organizare a acestor colecții, spre cât mai ușoara lor folosire de către cercetător. *Catalogul manuscrisurilor românești*, *Psaltirea în versuri* a Mitropolitului Dosoftei, *Psaltirea Scheiană*, *Întrebarea Creștinească* tipărită de Diaconul Coresi, *Documentele românești reproduse după originale sau după fotografii* și câte altele din cele peste 270 scrieri, comunicări, dări de seamă, note, rapoarte, ediții de texte din epoca veche sau modernă, date la lumină de regretatul coleg, au fost publicate spre folosul cercetătorilor, pe care îi dorea cât mai numeroși.

Opera sa științifică împletită cu dezvoltarea Bibliotecii Academiei, este a unui modest dar mare erudit, a unui înțelept prin experiența unui lung și bogat trecut și a unui mare român, neobosit luptător pentru « Unirea Neamului, consolidarea lui prin cultură, prin muncă stăruitoare pe toate tărâmurile vieții și intereselor patriei », — cum se exprima el.

Dincolo de Bibliotecă, Instituțiunea noastră, precum știți, are un șir întreg de îndatoriri. Administrăm fonduri, gospodărim moșii, aducem la îndeplinire testamente, împărțim premii, edităm publicațiuni, su-praveghiem școli, acordăm burse, cultivăm relațiuni cu țara și cu străinătatea. Atâtea și atâtea îndatoriri, fără legătură între ele, cari de decenii se concentraseră la el — și numai la el.

Rareori în munca sa de administrator a cerut concursul colegilor săi. Nu exista caz pentru care să nu fi găsit soluțiunea potrivită, nu exista situațiune pe care să n'o fi putut, dintr'o vedere, pătrunde. Curajul faptei îi era tot pe atât de familiar, pe cât de mare îi era ordinea și promptitudinea în lucrări. Judecător imparțial al oamenilor și al lucrurilor, — pentru regretatul coleg regula n'avea excepție. Desfășura de aceea o mare severitate împotriva oricui ar fi călcat regula pe care

el era pus s'o păzească și nu cruța nicio oboseală și nicio considerațiune până nu repunea în drepturile sale regula un moment călcată. Numai prin această disciplină de roman întârziat, ne explicăm păstrarea întregului tezaur național închis în rafturile Bibliotecii noastre, precum și numărul mare de donațiuni îndreptate către Academia noastră, de încrederea pe care această disciplină ne-a câștigat-o până în stratele cele mai adânci ale concetățenilor noștri. Academia a înzestrat-o el. E titlul său de glorie nepieritor.

Cetățean al Academiei noastre din 1887, când a fost ales Membru Corespondent la Secțiunea Literară, mai apoi Membru activ în 1902 și rând pe rând Secretar General, Președinte și Vicepreședinte al Instituțiunii noastre, regretatul Bianu oglindește în viața sa vieța însăși a Academiei Române, întemeiată în organizarea-i actuală nu cu mult înainte de numirea sa ca Bibliotecar al ei. În el s-au resfrânt aspirațiile Instituțiunii noastre, el a fost apărătorul neatârării ei, el a știut să mențină sus autoritatea și prestigiul ei.

Pentru noi cei de astăzi, el era reprezentantul nobilelor tradiții ale Academiei, al trecutului ei glorios. El era sufletul viu al Academiei Române. Viu va rămâne în conștiința și în istoria acesteia pentru eternitate.

Dintre membrii onorari români, Academia a pierdut pe mult regretații colegi I. P. S. S. Pimen Georgescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, pe I. P. S. S. Dr. Vasile Suciuc, Arhiepiscopul și Mitropolitul de Alba Iulia și Făgăraș și pe Anastas Simu, cunoscutul fondator al Muzeului de Artă din Capitală.

La 12 Noemvrie 1934 s'a stins la o vârstă înaintată marele ierarh al Bisericii noastre ortodoxe I. P. S. S. Pimen Georgescu, care a păstorit câteva decenii în înalta treaptă de Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei. Rarele sale însușiri sufletești, înțelepciunea și adâncă sa evlavie creștinească, erudițiunea sa teologică, marea autoritate personală de care se bucura, îl desemnau pentru înalta misiune bisericească pe care a avut-o.

Această misiune și-a îndeplinit-o cu prisosință. Ridicarea nivelului cultural al clerului, organizarea vieții și educației monahale, construirea de biserici, înființări de societăți pentru întărirea solidarității creștine, fundări de seminarii și de aziluri pentru orfanii sau pentru văduvele preoților, înființări de tipografii mănăstirești pentru tipărirea cărților de propagandă religioasă, organizări de muzee mănăstirești — într'un cuvânt nimic din ce putea aduce, întreține și desvolta credința strămoșească n'a scăpat atenției și puterii de înfăptuire a marelui chiriarh.

Mare român totodată, în anul tuturor jertfelor 1917, Mitropolitul Pimen a găsit cele mai convingătoare accente de îmbărbătare pentru poporul românesc, împărțind cu autoritate — într'o pastorală — fiecărui datorita lui: « Cei tineri să meargă pe câmpul de bătae, toți până la unul, cei bătrâni la muncă fără preget pentru țară și armată;

iar femeile române, fie cocoane dela orașe, fie țărance dela țară, să îngrijească de răniții din spitale ».

Prețuind virtuțile acestui vrednic urmaș al marilor prelați ai națiunii noastre, Academia Română l-a ales în 1918 membru de onoare al ei. Instituțiunea noastră îi va păstra vie amintirea.

Pentru merite asemănătoare, câștigate pe tărâmul bisericesc și al culturii naționale, Academia Română a chemat, cu un an mai târziu, printre membrii ei onorari pe arhipăstorul bisericii greco-catolice din Ardeal, Banat și Țara-Ungurească, Dr. Vasile Suciul, trecut la cele eterne, după o suferință de mai mulți ani, în ziua de 25 Ianuarie 1935. Teolog erudit, autor de însemnate opere de teologie dogmatică fundamentală, întemeietor de așezăminte școlare culturale și de binefacere românești în centrul de veche cultură al Blajului, regretatul prelat a fost mai înainte de orice un mare patriot.

Patriotismul său s'a vădit fără ngrădire în anul marilor prefaceri naționale 1918. Servitorul bisericii a trecut la fapta politică eroică cerută de nevoia de a-și salva nația amenințată de desordine. Ca președinte al Consiliului Național din Blaj a înființat gărzile naționale, pentru a păstra ordinea din Târnave până în Apuseni la Abrud, netezind drumul trupelor liberatoare ale armatei românești.

La 28 Februarie 1935, colegul nostru onorar *Anastase Simu* a închis ochii pe vecie, în vârstă de 81 ani.

Doctor în științele politice și administrative din Bruxelles, fost Secretar de Legație, Simu a fost și în câteva rânduri deputat. Dar nu acestea au fost preocupările sale de căpetenie. Valoarea sa a constat în nesfârșita-i pasiune pentru artă, cu deosebire pentru arta plastică. Simu a trăit fericirea iubitorului de artă. Dar această fericire Simu nu a înțeles să și-o facă numai sieși. Sufletul său generos simția nevoia s'o împărtășească aproapelui, o dorea colectivă. De aceea Simu, cu o pasiune rară și cu o pricepere admirabilă, a colecționat de prețutindeni, zeci de ani, opere de însemnată valoare artistică, din țară și din străinătate, pe care le-a orânduit sub cupola de lumină a Muzeului care îi va purta în veacuri numele și apoi le-a dăruit admirației tuturor — și artiștilor și lumii celei multe. Mai târziu Anastase Simu le-a trecut în patrimoniul națiunii, care i-a primit cu recunoștință acest tezaur artistic, de sigur cel mai de seamă al ei.

În semn de recunoștință pentru această binefacere adusă culturii noastre artistice, Academia Română a ales pe Anastase Simu, cu unanimitatea voturilor sale, membru onorar al ei.

Într'una din ședințele noastre intime regretatul coleg ne-a comunicat, cu vădită mulțumire, testamentul nobilei sale soții Elena, care mărinimoasă față de Instituțiunea noastră, i-a testat aproape întreaga sa avere formată din numerar, rentă de Stat și moșia Tufeni din județul Teleorman, destinându-i veniturile pentru publicarea de lucrări științifice, istorice sau de artă, sub auspiciile și după hotărârea Academiei Române.

La această generoasă faptă a participat și regretatul coleg cu îndemnul și cu sfatul său înțelept, sprijinind pe această cale împlinirea menirii Instituțiunii noastre, al cărui adânc înțeles l-a avut.

Academia va păstra adâncă recunoștință regretatului coleg și donator.

Zăbranicul durerii îmbrăcat de nobilele țări amice și aliate nouă Jugoslavia și Franța în ziua de 9 Octomvrie 1934 și cele următoare, s'a întins și asupra poporului român și asupra Instituțiunii noastre, când marelui suflet al Regelui *Alexandru al Jugoslaviei* și al strălucitului cetățean al Franței — cetățean și al țării noastre — *Louis Barthou* s'au înălțat — deapururi și simbolic unite printr'o moarte comună — în slăvile veșniciei, ca jertfe supreme ale luptei pentru idealul de iubire și de pace între oameni.

Legăturile care au existat înainte și în timpul marei epoce războinice între poporul nostru și poporul peste care a domnit marelui Suveran, nesdruncinata alianță politică legată după înfăptuirea idealurilor noastre naționale, unirea de familie a celor două dinastii domnitoare peste ambele state — au eternizat durerea simțită la răpunerea odioasă a vieții Regelui unității jugoslave, a Regelui erou, a cărui vitejie și bravură personală intraseră de mult în legendele poporului său și în conștiința tuturor.

Academia Română, expresie a simțimentelor națiunii române, a comemorat cu pioasă emoțiune memoria gloriosului Suveran, în ședința ei dela 12 Octomvrie 1934 prin glasul Colegului nostru Vicepreședinte Al. Lapedatu.

Tot atunci colegul nostru d-l Lapedatu a dat expresie și durerii pentru pierderea lui Louis Barthou, marelui bărbat de Stat al Franței, pe care țara noastră îl primise cu câteva luni mai înainte pe pământul ei cu cele mai generoase și însuflețite aclamațiuni, adresate unuia din apărătorii cauzei noastre naționale și crainicului păcii și al latinității în Europa frământată de atâta discordie. Cu câtă însuflețire s'a adresat deci votul nostru unanim și spontan către ilustrul oaspete în ședința noastră dela 22 Iunie 1934 pentru alegerea sa ca membru onorar al Academiei Române și cu ce sinceră și frățească mulțumire a primit regretatul coleg acest titlu de recunoștință pe care țara i-l dăruia prin Instituțiunea noastră! Neuitate vor rămâne Academiei Române nobile figură și plină de simpatie a regretatului coleg și înaltele sale merite.

Neuitat va rămâne în Academia Română și în conștiința neamului românesc și numele celui alt ilustru bărbat de Stat francez Raymond Poincaré, decedat la 15 Octomvrie 1934. Știrea morții sale a emoționat nu numai națiunea franceză, pe care ilustrul bărbat a reprezentat-o ca nimeni altul, în momentele ei istorice cele mai grele, dar și națiunea română, care a admirat cu recunoștință în marele om pe unul din cei mai puternici sprijinitori ai cauzei românești la o răspântie grea a istoriei ei contemporane. Moartea sa a emoționat în nu mai mică măsură și lumea întreagă. Căci rareori omenirea a avut un om de Stat cu atât de uimitoare carieră politică. Timp de

aproape o jumătate de veac Raymond Poincaré a ilustrat viața publică a Franței. Deputat la 27 ani, este ales deputat în mai multe rânduri. De două ori Ministru de Instrucțiune Publică și de două ori Ministru Finanțelor, căror demnități îi urmează o bogată activitate parlamentară de senator până în 1913, când a fost chemat la cea mai înaltă situațiune publică, aceea de Președinte al Republicei și la prezidarea destinilor Franței în timpul războiului mondial.

La scurt timp după așezarea păcii în Europa, după expirarea mandatului său de Președinte al Republicei, R. Poincaré conduce mai departe politica Franței, ca Președinte de Consiliu în două guverne până în 1926.

Pe lângă activitatea sa politică excepțională, Raymond Poincaré a fost și un neobosit reprezentant al literelor franceze, însușire care l-a distins cu alegerea sa de Membru al Academiei Franceze încă din 1909. Pătrunzător analist al stărilor politice și sociale sub care s'a înfăptuit marele războiu, Poincaré a adus în memoriile sale cea mai prețioasă contribuție la lămurirea istoriei contemporane.

Academia Română și-a îndeplinit o datorie de onoare și a manifestat sentimentul de recunoștință al poporului român față de excepționalul om, când acum trei ani l-a ales prin unanimitate membru onorar al ei.

Dintre ceilalți membri onorari străini Instituțiunea noastră a avut dureră de a pierde în cursul anului pe ilustrul neurohistologist contemporan *Raymon y Cajal* și pe marele arheolog francez *Edmond Pottier*.

Ramon y Cajal, unul din cei mai mari neurologi pe care i-a cunoscut știința, s'a stins din viață la 17 Octomvrie 1934, în vârstă de 84 ani, încărcat de gloria unei imense activități științifice creatoare care i-a câștigat un nepieritor renume în lumea științifică de pe întreg globul pământesc. Creind metode proprii de investigație, Ramon y Cajal a transformat fundamental cunoștințele despre structura sistemului nervos, proiectând o nouă și adevărată lumină asupra finei structuri a celulei nervoase și asupra căilor de transmitere ale sistemului nervos. Determinarea cu rară precizie a substratului proceselor reflexe și psihice superioare, studiul profund al neuronului, legile curgerii influxului nervos — toate datorite cercetărilor lui Ramon y Cajal — au dat un nou și imens impuls nu numai progreselor neurologiei, dar și progresului fiziologiei și psihologiei. Ele i-au atras o admirație universală, i-au câștigat o celebritate mondială; lor se datoresc multele și înaltele onoruri de care ilustrul profesor dela Universitatea din Madrid s'a bucurat din partea întregii lumi științifice.

Ca un omagiu de admirațiune la care geniul său avea dreptul din partea noastră, dar și ca o recunoștință pentru prețuirea ce da științei românești și reprezentanților săi, în frunte cu colegul nostru d-l Dr. G. Marinescu, care a avut fericirea de a fi fost prietenul ilustrului învățat, Academia Română l-a ales cu unanimitate de voturi membru onorar al ei la 5 Iunie 1923.

Una din gloriile de azi ale arheologiei clasice franceze, *Edmond Pottier*, s'a stins în Septembrie 1934 la Paris la vârsta de 79 de ani. Elenist cum n'a mai avut vreodată Franța, Pottier și-a întins cercetările sale și în domeniul antichităților orientale, cu deosebire asupra celor asiatică și egiptene. La vasta sa știință, dată la iveală în foarte numeroase volume, broșuri și articole, Pottier adăoga o înaltă distincție a formei și un rafinat gust artistic, care l-au impus admirațiunii întregii lumi științifice de specialitate. Era totdeodată un bun prieten al țării noastre, prețuind cultura românească și pe reprezentanții ei, printre cari a avut și prieteni personali, ca pe regretatul coleg V. Pârvan, de pildă. Instituțiunea noastră alegându-l membru de onoare în 1926 și-a împlinit aproape o datorie.

La 17 Aprilie a încetat din viață unul din cei mai cunoscuți istorici ai antichității clasice *Gustave Glotz*, Profesor de istoria elenă la Sorbona și Membru al Institutului Franței. Cunoscător, pe vremuri și cercetător al țării noastre, Gustave Glotz prețuia știința românească și pe reprezentanții ei. A fost deci un motiv mai mult ca Instituțiunea noastră să și-l asocieze ca Membru Corespondent la Secțiunea Istorică în 1929.

II. Ședințele

Incheem acest an cu constatarea îmbucurătoare că activitatea noastră a înregistrat în cursul lui o depășire a energiei desfășurate în anii precedenți și ca urmare a producției științifice a Instituțiunii noastre. Căci din cele 33 ședințe ținute în cursul anului, 18 ședințe au fost consacrate numeroaselor comunicări publice, desvoltate de colegii activi, la care s'au alăturat și comunicări cetite de câțiva colegi corespondenți și chiar de iluștri oameni de știință străini, ca d-nii *Ernst Gamillscheg*, Profesor de limbile romanice la Universitatea din Berlin și *Giulio Bertoni*, Profesor la Universitatea din Roma și Membru al Academiei Italiene.

Se vor vedea mai jos subiectele comunicărilor desvoltate.

În celelalte 15 ședințe intime s'au făcut numeroase prezentări de cărți primite ca omagiu, de documente și manuscrise primite în dar sau achiziționate, s'au citit note științifice, s'au salutat în mijlocul nostru iluștri profesori d-nii *Sebastian Charléty*, Rectorul Universității din Paris, *Léon Brunschwig*, celebrul filozof francez, Profesor la Sorbona și d-nii *Giulio Bertoni* și *Ernst Gamillscheg* mai sus pomeniți.

Două din ședințele intime — cea dela 29 Martie și 5 Aprilie — au fost consacrate unor desbateri delicate, în amănuntele cărora nu e potrivit să intru acum.

Iată comunicările făcute:

— La 1 Iunie d-l General *R. Rosetti* a făcut o comunicare despre *Problema militară românească alaltăeri, eri și azi*.

— La 15 Iunie d-l *Al. Lapedatu* a făcut o comunicare despre *Doi misionari scoțieni în Țările Române acum o sută de ani*.

— La 22 Iunie d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Memoriile unui vechiu dascăl*.

— În aceeași ședință d-l *Al. Lapedatu* a făcut comunicarea despre *Evreii în țările noastre acum o sută de ani (după relațiunea a doi misionari scoțieni)*.

— La 5 Octomvrie d-l *N. Iorga* a făcut comunicările: 1. *Legăturile cu mândstirile meteorele din Tesalia cercetate de d-l M. Beza, cu o notă despre Nicolae Vodă Pătrașcu, fiul lui Mihai Viteazul*; 2. *Știri noi despre Axinte Uricariul*.

— În aceeași ședință d-l *Marcu Beza*, membru corespondent, a citit comunicarea despre *Trei săbii moldovenești din vremea lui Ștefan-cel-Mare*.

— La 12 Octomvrie d-l *I. Petrovici* a făcut o comunicare despre *Activitatea filosofică în lumina Congresului dela Praga*.

— La 2 Noemvrie d-l *I. Lupșa* a făcut o comunicare despre *Impăratul Iosif II și răscoala lui Horia*, spre comemorarea unui secol și jumătate dela izbucnirea acestei răscoale.

— În aceeași ședință d-l *N. Iorga* a dezvoltat comunicarea despre *Regina Elisabeta și societatea germană a tinereții sale*.

— La 16 Noemvrie d-l *G. Murnu* a citit comunicarea despre *Helada și România*.

— În aceeași ședință d-l *I. Nistor* a făcut o comunicare despre *Tratatul lui Mihai Viteazul cu Polonia*.

— La 23 Noemvrie d-l *N. Iorga* și-a dezvoltat comunicarea despre *Mitropolitul Antim Ivireanul în luptă cu Ierusalimul*.

— În aceeași ședință d-l *General R. Rosetti* a făcut comunicarea intitulată: *O mică întregire la istoria lui Ștefan-cel-Mare*.

— La 30 Noemvrie d-l *Dr. C. Parhon*, membru corespondent, a făcut comunicarea intitulată: *Contribuțiuni la studiul metabolismului apei în raport cu funcțiunile endocrinene*.

— La 21 Decemvrie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Testamentele Domniței Elina Cantacuzino*.

— La 18 Ianuarie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Bucureștii de acum un veac după romanul unui avocat Ion M. Bujoreanu (1862)*.

— La 25 Ianuarie d-l *Dr. G. Marinescu* a făcut o comunicare despre *Congresul de Electro-Radiobiologie și colaborarea oamenilor de știință*.

— La 1 Februarie d-l *N. Iorga* a făcut comunicarea despre *Influențele românești și germane în opera literară a Reginei Elisabeta*.

— La 8 Februarie d-l *N. Cartoian*, membru corespondent, a citit comunicarea despre *Poema cretand Erotocrit în literatura românească și izvorul ei necunoscut*.

— La 22 Februarie d-l *P. P. Panaitescu*, membru corespondent, a citit o comunicare despre *Mihai Viteazul în lumina unor noi documente*.

— La 15 Martie d-l *Ernst Gamillscheg*, Profesor de limbile romanice la Universitatea din Berlin și membru corespondent al Instituțiunii noastre, a citit o comunicare despre *Contactul cel mai vechi între Romano-Români și popoarele germanice*.

În aceeași ședință d-l *N. Iorga* a făcut o comunicare despre *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni*.

— La 12 Aprilie d-l *Giulio Bertoni*, Profesor la Universitatea din Roma, a făcut o comunicare în italienește cu titlul: *Probleme de lingvistică italo-română*.

În aceeași ședință d-l *N. Iorga* a ținut o comunicare în limba franceză despre *Practica domnească a unui ideolog* — *Dimitrie Cantemir*.

— La 15 Aprilie d-l *Silviu Dragomir* a făcut o comunicare cu subiectul: *După răscoala lui Horia* — *Situația de drept a Românilor din Ardeal până la 1848*.

III. Relații interne și externe

Legăturile cu instituțiile mari științifice din străinătate, care fac parte integrantă din activitatea Academiei, s'au menținut în limita puțințelor materiale. Strămtorarea financiară a Academiei a slăbit întrucâtva relațiile noastre cu *Consiliul Internațional de Cercetări*, ceva mai puțin cu *Uniunea Academică Internațională* din Bruxelles.

În schimb am reușit să fim reprezentați, în cursul anului încheiat, la diferitele congrese științifice internaționale sau la alte manifestări culturale cu caracter internațional, mulțumită mai ales delegațiilor date colegilor noștri străini.

Colegul nostru d-l *I. Petrovici* ne-a reprezentat la *Congresul Internațional de Filosofie* ținut în Septembrie trecut la Praga. La înapoiere D-sa ne-a arătat într'o comunicare publică constatări despre activitatea filosofică în lumina *Congresului dela Praga*.

De asemenea Secretarul D-voastră General a reprezentat *Academia noastră* la *Congresul interbalcanic al Matematicienilor*, unde România, prin conferințele și comunicările făcute, și-a câștigat, față de celelalte țări, loc de onoare.

D-l *Dr. G. Marinescu* a organizat o participare largă a României la *Congresul internațional de Electro-Radio-Biologie* la Veneția, expunându-ne apoi într'o comunicare publică însemnătatea științifică a acestui *Congres*.

Prin colegul nostru *Onorar Pr. Hippolyte Delehay* *Academia* a participat la aniversarea centenarului *Comisiunii Regale de Istorie* din Bruxelles, iar prin d-nii *Cyril Purkine*, *Membru Onorar* al *Instituțiunii* noastre și *Radomir Kettner*, *Membru Corespondent*, am fost reprezentați la sărbătorirea a 150 de ani de existență a *Societății Regale de Științe și de Literatură a Boemiei*, care s'a făcut la « *Collegium Maximum* » al *Facultății de Drept* din Praga în ziua de 8 Decembrie.

Altora instituțiuni care și-au serbat jubilee sau și-au inaugurat noi localuri, *Academia*, neputând lua parte prin reprezentanți, le-a adresat scrisori sau telegrame de felicitare.

În sfârșit, răspunzând cererii *Comitetului permanent al Congreselor internaționale de studii bizantine* de a desemna un membru în acest

Comitet. Instituțiunea noastră a dat acest mandat permanent d-lui Coleg N. Iorga.

Ca de obicei Colegul nostru D-l N. Iorga a ținut conferințele sale strălucite la Sorbona, iar după aceea a ținut alte conferințe la Roma.

Secretarul D-voastră General a fost invitat să țină, în luna Martie, conferințe la Institutul de Inalte Studii al Belgiei din Bruxelles.

În țară Academia a luat parte la împlinirea regulată a dispozițiilor diferitelor legi privind chestiuni sau institute culturale, funcționarea teatrelor naționale, sau chiar funcționarea învățământului superior.

Din numeroasele chemări la diferite festivități, comemorări sau inaugurări de statui ridicate pentru bărbați iluștri din inițiativă oficială sau particulară, la care Academia a răspuns luând parte, vom aminti numai câteva. La 15 August 1934 s'a desvelit bustul ridicat de marina românească și de cetățenii orașului Constanța lui Mihail Eminescu la Constanța, pe țărmul mării, împlinindu-se dorința exprimată posterității în nemuritoare versuri de genialul poet.

Regretatul coleg Bianu ne-a reprezentat la această solemnitate înălțată de participarea M. S. Regelui, aducând, într'o avântată cuvântare, închinare slăvitului poet din partea Academiei Române ca «slujitoare și păzitoare a limbii și scrisului românesc».

D-l Coleg I. Nistor a luat parte, în Noemvrie, din însărcinarea Academiei, la desvelirea bustului ridicat regretatului Coleg Vicențiu Babeș în Timișoara, reprezentându-ne și la sfîntirea troitei de stejar ridicată în aceeași lună din inițiativa D-sale la căpătăiul regretatului Coleg Eudoxiu Hurmuzaki. În sfârșit D-l Coleg Vice-Președinte Al. Lapedatu a luat parte, rostind o cuvântare în numele Instituțiunii noastre, la comemorarea unui sfert de veac dela moartea regretatului Coleg Augustin Bunea, făcută în Blaj la 16 Decemvrie 1934, iar D-l Coleg Sextil Pușcariu ne-a reprezentat în ziua de 2 Decemvrie la desvelirea statuei lui Axente Severu, ridicată în Mediaș.

IV. Publicațiunile Academiei

Greutățile pe care le-am amintit în raportul general din sesiunea generală trecută nu au putut fi învinse. Numărul publicațiunilor Academiei a rămas tot mic, multe studii au fost amânate. În special, Secțiunea Istorică a publicat foarte puține memorii venite din afară. Restricțiunile de tipar au rămas în ființă mai departe.

Merită să fie amintită trecerea tipării *Dicționarului* la Tipografia «Universul», precum și reînceperea tipării colecției de documente Hurmuzachi, din care două volume sunt în pregătire: Unul de documente grecești, tipărit de Colegul nostru D-l N. Iorga și altul de documente în limba germană, care va apare sub îngrijirea colegului nostru D-l I. Nistor. Tot în acest an s'a dat la tipar continuarea

Bibliografiei vechi românești, întreruptă de multă vreme. S'a mai decis tipărirea *Creșterii colecțiilor Bibliotecii* în continuare, începând cu manuscrisele, al căror manuscris e gata de tipar.

Lista publicațiilor Academiei apărute dela ultima sesiune generală este următoarea:

1. *Anale*, tomul LIV, ședințele din 1933—34.
2. Din publicațiunile *Secțiunii Literare*:
  - a) *Memorii*, Seria III, Tom. VII:
    - O. Ghibu, *Contribuție la istoria poeziei noastre populare și culte*;
    - M. Beza, *Trei săbii moldovenești din vremea lui Ștefan-cel-Mare*;
    - M. Beza, *Bibliotecă mânăstirești la muntele Athos*; fiind sub tipar;
    - N. Georgescu-Tistu, *Ion Ghica scriitorul*;
    - N. Cartoian, *Poema cretană Erotocrit în literatura românească*;
  - b) *Studii și Cercetări*: — Sub tipar:
    - Th. Capidan, *Meglenoromânii, III: Dicționar megleno-român*.
3. Din publicațiunile *Secțiunii Istorice*:
  - a) *Memorii*, Tom. XV:
    - Al. Lapedatu, *Doi misionari scoțieni în Țările-Române acum o sută de ani*;
    - Al. Lapedatu, *Evreii în țările noastre acum o sută de ani*;
    - N. Iorga, *Wilhelm de Kotzebue și momentul de prefacere modernă a societății moldovenești*;
    - N. Iorga, *Memoriile unui vechiu dascăl*;
    - G-ral R. Rosetti, *Problema militară românească alaltăeri, ieri, azi*.

Tom. XVI:

    - Ioan C. Filitti, *Proprietarii solului în trecutul Principatelor-Române*;
    - N. Iorga, *Știri despre Axintie Uricariul*;
    - Const. I. Karadja, *Despre edițiile din 1488 ale Cronicei lui Johannes de Thurocz*;
    - G-ral R. Rosetti, *O mică întregire la istoria lui Ștefan-cel-Mare*;
    - Ion I. Nistor, *Tratatulele lui Mihai-Viteazul cu Polonii*;
    - N. Iorga, *Legături descoperite de d-l M. Beza cu mânăstirile Meteorele din Tesalia. Cu o notă despre Nicolae-Vodă Petrașcu, fiul lui Mihai-Viteazul*;
    - N. Iorga, *Testamentele Domniței Elina Cantacuzino*;
    - G. Fotino, G. Popovici, *un istoric uitat al vechiului Drept românesc*;
    - I. Lupaș, *Împăratul Iosif II și răscoala țărănilor din Transilvania*;
    - N. Iorga, *Bucureștii de acum un veac, după romanul unui avocat (Ioan Em. Bujoreanu)*;
    - N. Iorga, *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni*;
    - N. Iorga, *Practica domnească a unui ideolog: D. Cantemir*.
  - b) *Studii și Cercetări*:
    - V. Erbiceanu, *Naționalizarea justiției și unificarea legislației în Basarabia*.

4. Din publicațiile *Secțiunii Științifice*:
- a) *Memorii*, Seria III, Tom. IX:
 Prof. Dr. G. Marinescu, *Cercetări asupra acțiunii mescalinei*;
 Gr. Antipa, *Principes et moyens pour la réorganisation des musées d'histoire naturelle*.
 Tom. X:
 Ing. G. Grigercsik, *Die kombinierte Ausgleichung der unmittelbaren Beobachtungen*;
 Zach. C. Panțu, *Contribuțiuni nouă la Orchidaceele din România*;
 Prof. Dr. G. Marinescu, *Despre rolul vitaminelor*;
 Ioan Z. Barbu, *Contribuțiuni la cunoașterea florei fosile din podișul Moldovei și al Basarabiei*;
 Al. Alexinschi, *Noi contribuțiuni la cunoașterea Macrolepidopterelor din România*;
 I. Simionescu, *Asupra unui Antracotherium de la Petroșani*;
 Gr. Popa, U. Fielding, *Studies on hypophysis and its relations*;
 Dr. G. Marinescu, *Primul Congres internațional de Radiologie, Veneția*;
 Al. Donici, *Contribution à l'étude anthropologique du crâne scythe*.
- b) *Studii și Cercetări*:
 Tr. Săvulescu și Th. Rayss, *Materiale pentru Flora Basarabiei*.
 Sub tipar:
 Gr. Antipa, *Les bases biologiques du mécanisme de la production des organismes*.
- c) Din *Bulletin* au apărut fasciculele vol. XVI, fiind sub tipar material pentru No. viitoare.
5. Din *Documente Hurmuzaki* este sub tipar tom. XIV, partea III: Documente grecești cu traducerea românească, sub redactarea colegului nostru d-l Nicolae Iorga și un volum cu documente germane, redactat de colegul I. Nistor.
6. Din *Publicațiunile Bibliotecii* se află sub tipar *continuarea Bibliografiei românești vechi*, (anii 1817—1830).
7. Din *Dicționar* au apărut: Tom. I, partea II, fasc. 8, *clisucăi-cojoaică*;
 Tom. I, partea II, fasc. 12, *inzdrăveni-izvrăți*.

V. Legate, donațiuni, fundațiuni

În cursul anului Delegațiunea a veghiat la limpezirea succesiunilor lăsate Academiei cu numeroase și dificile sarcini de defuncții N. Docan, Em. Pallady și Chr. Naum, primite sub beneficiu de inventar de votul Domniilor Voastre în trecuta sesiune generală. Tot în trecuta sesiune generală s'a primit și legatul defunctei Eliza Nevrouz, din Roman, lăsat Instituțiunii noastre și Fundațiunii Universitare « Carol I », conștând din trei moșii situate în județul Roman și Neamț.

Fundațiunea Carol a depus repetate stăruinți ca să împărțim legatul între cele două Instituțiuni. Asupra acestei cereri Delegațiunea a socotit trebuitor să hotărâți Domniile Voastre în această sesiune.

La legatele de până acum s'a adăogat legatul în efecte în valoare nominală de 500.000 lei lăsat Academiei de defunctul Coleg onorar Anastase Simu, al cărui venit Academia îl va folosi pentru îmbogățirea colecției Bibliotecii ei cu publicațiuni importante de artă. Acceptarea legatului va fi supusă votului Domniilor Voastre în această sesiune.

Cu puține zile înainte de decesul său, defunctul Inginer Petre Antonescu, fost Profesor la Școala Politehnică din Capitală, a făcut Academiei Române o donație prin act autentic, de 200.000 lei, în efecte de Stat, rentă improprietărilor din 1922, 5%, destinând veniturile pentru un premiu anual cu numele donatorului. Premiul se va da celor mai bune lucrări de amenajament al pădurilor. Delegațiunea Academiei a hotărât acceptarea cu mulțumire a acestei donațiuni, care urmează a fi regulamentată de Domniile Voastre în această sesiune.

La donațiunile primite s'a mai adăogat și dania de 10.000 lei făcută de D-l I. Grințescu, Profesor la Universitatea din Cluj, în ajutorul cheltuelilor de tipar al Buletinului Secțiunii Științifice. Această sumă reprezintă o parte din Premiul Statului Lazăr din 1934 acordată d-lui Profesor Grințescu pentru lucrarea D-sale «Curs de Botanică Generală».

Fundațiunea Elias a pășit de acum un an la realizarea celei mai importante dintre obligațiunile testamentului defunctului donator Jacques M. Elias, — la construirea spitalului, conform aprobărilor date de Domniile Voastre. Pe terenul în suprafață de 13.500 mp, cumpărat dela Societatea «Crucea Roșie» în Capitală pe B-dul Mărăști, Fundațiunea a pus temeliiile spitalului în toamna anului trecut. Construcția, dată în atrepriza D-lui Ing. Em. Prager, continuă cu hărnicie și se dau speranțe ca până în luna August viitor să fie gata din roșu. Colegii noștri, membri în Consiliul Fundațiunii, vor binevoi a ne da în cursul acestei sesiuni relațiuni mai întinse asupra lucrării efectuate și asupra planurilor de viitor.

Fundațiunea «Ioan I. Dalles» se află în al treilea an de existență și și-a continuat activitatea în sălile de expoziții și de conferințe, potrivit scopului pentru care au fost create prin prevederile testamentului defunctei Elena Dalles.

Cererile numeroase pentru expoziții de artă, pentru concerte și conferințe dovedesc că această Fundațiune și-a câștigat un loc de mână întâia în manifestările culturale superioare ale Capitalei.

VI. Colecțiunile

Colecțiunile noastre, a căror mare însemnătate este de mult recunoscută, continuă să crească foarte repede fie prin obligația impusă

de legea din 1904 tipografiilor de a ne trimite câte două exemplare din tot ce tipăresc, fie prin schimbul de publicații pe care-l facem cu instituțiile științifice din străinătate, fie prin cumpărăturile, oricât de reduse ar fi ele din cauza lipsei de fonduri, fie în sfârșit prin daruri. Pe aceste căi patrimoniul Bibliotecii Instituțiunii noastre crește metodic și sigur.

Numeroase și foarte însemnate daruri s'au primit în cursul anului. În fruntea donatorilor se află Colegul nostru D-l General R. Rosetti, care a dăruit peste 100 de hărți și atlase geografice, câteva sute de fotografii și peste 1.300 volume de istorie și artă militară, venind a completa în mod fericit unele lipsuri ale Bibliotecii noastre. Exprimăm Colegului nostru și cu această ocazie toată mulțumirea Academiei.

După dorința mult regretatului coleg I. Bianu, D-l Alexandru Bianu, fiul regretatului, a dăruit peste 1000 de volume alese ca necesare de funcționarii Bibliotecii noastre din biblioteca personală a defunctului coleg.

Un dar de mare însemnătate ne-a făcut D-l Ioan P. Papp, Președintele Curții de Apel din Cluj. D-sa ne-a trimis actele și documentele din dosarul procesului Memorandului Românilor din Transilvania, judecat la Cluj în 1894, împreună cu traducerea românească a actelor mai însemnate.

Colecția numismatică s'a îmbogățit și ea cu darurile făcute de D-l Ștefan Capșa și de D-na Josefina Stoicescu, din Capitală. D-l Ștefan Capșa ne-a dăruit întreaga D-sale colecție de medalii, plachete române și străine și monete Regele Carol I, iar D-na Stoicescu 187 monete antice și moderne de argint și de bronz.

Biblioteca noastră s'a îmbogățit în acest an cu 6937 volume, 10.799 numere de reviste românești și străine, 467 stampe și portrete, 973 documente, 48 volume manuscrise, 1961 monete și medalii.

Comisiunea Bibliotecii va arăta într'un raport special amănuntele creșterilor, precum și funcționarea și folosirea lor.

Vom încheia această scurtă dare de seamă semnalând două însemnate fapte.

Implinirea a 150 de ani dela martiriul suferit de eroii naționali Horia, Cloșca și Crișan a fost comemorată de Academia Română prin expunerea în sala noastră de expoziții a stampelor, gravurilor, cărților, documentelor, etc., în legătură cu mișcarea lui Horia. Inițiativa acestei expoziții a fost luată de d-l Alex. Lapedatu, Ministrul Cultelor și Artelor și Vicepreședinte al Academiei Române. D-l Octavian Beu, Consilier de legație, care are o bogată colecție cu privire la această mișcare, a fost însărcinat să organizeze această expoziție cu materialul Academiei, cu al D-sale și cu al altor instituții, sub conducerea d-lui Conservator al Bibliotecii și al colecțiilor Academiei. Expoziția, care a stat deschisă 5 săptămâni, a avut succes desăvârșit prin obiectele, desaturile, documentele și materialul expus. Ea s'a bucurat de înalta

vizită a Majestăților Lor Regele și Regina Maria și a Măriei Sale Voevodului Mihaiu, de atenția publicului cult și de cercetarea multor școli de fete și băieți din Capitală.

Al doilea fapt stă în nădejdea de a ne recupera tezaurul Academiei evacuat la Moscova. Intervențiile noastre pe lângă d-l Ministru al Afacerilor Străine, după restabilirea raporturilor dintre țara noastră și Rusia Sovietică, ne-au adus răspunsul că Guvernul sovietic ține la dispoziția țării 1000 lăzi cu arhive, pentru care se vor lua măsuri în scurtă vreme de înapoierea lor în țară. Printre aceste lăzi se vor afla de sigur și cele evacuate de Instituțiunea noastră.

VII. Bursele

Academia Română a destinat în acest an suma de 234.000 lei pentru acordarea de burse în țară și în străinătate, din fondurile *V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arië, Ing. Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol*.

1. Din *Fondul V. Adamachi* s'au acordat șase burse, din care una în străinătate, de 7000 lei lunar, d-lui Radu Codreanu pentru a se specializa în Biologia Generală în laboratorul Profesorului și colegului nostru onorar d-lui Maurice Caullery, la Paris. Bursierul se află în al doilea și ultimul an de bursă. Din celelalte 5 burse, 3 a câte 3000 lei lunar s'au acordat la licențiații ai Facultății de Științe din Iași pentru pregătirea doctoratelor în științe, iar celelalte 2 de câte 2000 și 1500 lei lunar s'au dat la elevi ai Școalei Politehnice din Capitală.

2. Bursa *Jacques M. Elias* de 7000 lei lunar s'a acordat în continuare d-lui Aurel Decei care în acest an se află la Berlin pentru a face studii despre limba folosită de cronicarii și cronicile turcești.

3. Bursa *C. G. Vernescu*, de 70.000 lei anual, s'a dat de asemenea în continuare d-lui Ilie Corfus, care cercetează în Polonia izvoarele polone cu privire la trecutul românesc.

4. Din venitul donațiunilor d-lui *Leon S. Arië* s'au acordat în acest an două burse a câte 800 lei lunar la câte un elev al Școalelor Politehnice din București și Timișoara.

5. Bursa *Ing. Petre și Maria Lucaciu*, de 2000 lei lunar, s'a dat unui elev al Școlii Politehnice din Timișoara.

6. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar, s'a dat unui elev al Școalei Superioare Comerciale din București.

7. Din *Fondul Apostol Papadopol* s'au acordat ajutoare lunare de câte 50 lei la zece elevi ai Școalei Superioare Comerciale din Galați și de câte 30 lei la zece elevi ai Școlii Elementare Comerciale din același oraș.

În afară de aceste burse Academia a distribuit ajutoare în valoare de 40.000 lei din venitul Fondului *I. Fătu* la școlari săraci, fii de

țărani, ai școalelor primare rurale din județele Bucovinei, procurându-se cărți și rechizite școlare. Distribuția ajutoarelor s'a făcut cu concursul Inspectoratelor școlare.

VIII. Concursurile Premiilor

La concursurile premiilor, ce sunt a se acorda în actuala sesiune generală, s'au prezentat pentru *opere publicate* 87 scrieri, luând parte la 15 premii în valoare de 325.500 lei. La Premiul *Dr. Em. Riegler*, de 5.500 lei, publicat pentru lucrări de *clinică terapeutică* sau *terapeutică generală* și la Premiul *Adina și Colonel Paul Străjescu*, de 8800 lei, publicat pentru lucrări experimentale de bacteriologie și fiziologie, nu s'a prezentat nici o lucrare.

La cele 18 premii cu *subiecte date*, în valoare totală de lei 380.856, s'au prezentat: 3 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, anunțat a se acorda celei mai reușite traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu; un manuscris la *Premiul V. Adamachi*, de 5000 lei, cu subiectul « *Al. Depărățeanu* »; un manuscris la *Premiul General Constantin și Maria Burghel*, de 4000 lei, pentru o compunere literară, istorică sau didactică; un manuscris la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Studiu asupra numelor de persoană (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească*; un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul *Teleormanul economic*; un manuscris la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1000 lei, cu subiectul *Istoria unei mănăstiri din România*; un manuscris la *Premiul I. C. Atanasiu*, de 4000 lei, cu subiectul *Criteriul Biologic în Drept*; un manuscris la *Premiul Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul *Febra exantematică (febra de Marsilia)*.

D-l Secretar General prezintă următoarea programă a lucrărilor actualei sesiuni:

1. Raportul Secretarului General despre activitatea Academiei din 1934—1935.
2. Alegerea Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1934—1935.
3. Ratificarea numirii de către Delegație a Delegatului pentru Bibliotecă și Colecțiile ei.
4. Deciziune cu privire la propunerea de vânzare a fermei Berthelot.
5. Modificarea Statutelor și Regulamentelor Academiei.
Reorganizarea Academiei.
6. Raportul Comisiunii financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1934 și alegerea Comisiunii pentru 1935—1936.
7. Formarea bugetului pentru 1935—1936.

8. Alegerea a trei membri activi în locul regretaților colegi I. Bianu, G. Bogdan-Duică și G. Balș, după propunerile Secțiunilor respective (Art. 22, 23 și 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
9. Ratificarea alegerii ca Membru Onorari a regretatului Coleg Louis Barthou.
10. Raportul Comisiunii Școlare asupra Școalelor Academiei T. P. Anastassiou, I. C. Agarici și alegerea Comisiunii pentru 1935—1936.
11. Primirea legatului *An. Simu*; deciziuni cu privire la legatele Elena Nevrouz și Ing. Const. Chiru; primirea și regulamentul legatului Sofia Ștefan Popescu.
12. Regulamentarea donațiunii def. Ing. Petre Antonescu, Ilie Ștefănescu și General Teodor Georgescu.
13. Raport asupra Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, asupra lucrării de construcție a spitalului Elias și alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de Conducere al Fundațiunii.
14. Deciziunea Comisiunii speciale pentru acordarea Premiilor *Năsturel*, de 4.000 lei, *Asociațiunii Craiovene*, de 4.000 lei, *N. Chrissoveloni*, de 2.000 lei și *Eufimia și Ioan Andrei Profesori*, de 3.500 lei (Art. 8, 9, 13, 16 Reg. Premiilor).
15. Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice din Fondul Ion Fătu în 1934 și alegerea Comisiunii pentru 1935. Deciziunea Comisiunii pentru împărțirea cărților în 1935.
16. Raportul Comisiunii permanente a Bibliotecii pentru 1934.
17. Raportul asupra activității Cabinetului Numismatic în 1934.
18. Ședință publică solemnă pentru ținerea Discursului de recepție al d-lui Coleg General R. Rosetti, cu răspunsul d-lui coleg Al. Lapadatu.
19. Ședință publică solemnă pentru ținerea discursului de recepție al d-lui coleg I. Petrovici, cu răspunsul d-lui coleg C. Rădulescu-Motru.
20. Raport asupra bursei date în 1934—35 din Fondurile *V. Adamachi*, *Jacques M. Elias*, *C. G. Vernescu*, *Leon S. Arié*, *Petre și Maria Lucaciu*, *N. Rătescu* și *A. Papadopol*; alegerea Comisiunii pentru bursele din 1935—36; propunerile Comisiunii.
21. Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1934—35.
22. Alegerea de membri onorari români și străini și de corespondenți străini și a câte unui membru corespondent român la Secțiunile Literară și Științifică.
23. Raportul Comisiunii *Dicționarului limbii române*.
24. Raport asupra Fundațiunii Dalles.
25. Ședință publică solemnă pentru proclamarea premiilor.
26. Alegerea Președintelui și Vicepreședinților Academiei pentru 1935—36 (Art. 15 Statute).
27. Raportul Secretarului General asupra lucrărilor sesiunii generale din 1935.

SECȚIUNEA LITERARĂ

28. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Regulamentul Premiilor):
- *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, pentru *dramă și poezie*;
  - *Demostene Constantinide*, de 3.000 lei (divizibil);
  - *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil) pentru *traducerea în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu*;
  - *V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul: *Al. Depărățeanu*;
  - *Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Studii asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească*;
  - *Premiul General Constantin și Maria Burghel*, de 4.000 lei, pentru o compunere literară, istorică sau didactică.
29. Alegerea a 4 membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936.
30. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Tipărituri românești în Basarabia sub stăpânirea rusească*.
31. Alegerea Comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Titu Maiorescu, viața și opera lui*.
32. Propuneri pentru alegerea a doi membri activi în Secțiune în locul regretaților colegi I. Bianu și G. Bogdan-Duică (Art. 22, 23 și 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
33. Propuneri pentru alegerea unui membru Corespondent român (Art. 31 și 32 Statute și Art. 68 Reg. Gen.).
34. Subiecte de pus la concursul premiilor:
- Pentru 1937: *Premiul Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei;
  - „ „ „ *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei.
35. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1935—36 (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ISTORICĂ

36. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor :
- *Vasile Pârvan*, de 30.000 lei;
  - *Gheorghe Asachi*, de 50.000 lei;
  - *Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei;
  - *Dr. Cornel Nicoară*, de 12.000 lei (divizibil);
  - *Camera de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a, din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul: *Teleormanul economic*;

- *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul: *Istoria unei mănăstiri din România*;
- *I. C. Atanasiu*, de 4.000 lei, cu subiectul: *Criteriul biologic în Drept*.
- 37. Propunerea pentru alegerea unui membru activ în Secțiune în locul regretatului Coleg Gh. Balș (Art. 22, 23 și 24 Statute; Art. 62 Reg. Gen.).
- 38. Alegerea a 4 membri în comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936.
- 39. Alegerea a 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Cercetări istorice asupra unui oraș din România*.
- 40. Alegerea a 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la *Premiul Statului Gh. As chi*, de 50.000 lei, din 1936, cu subiectul *Studii pe bază documentară nouă asupra instituțiilor muntene în etul mediu*.
- 41. Subiecte de pus la concursul premiilor:
  - Pentru 1938: *San Marin*, de 2.000 lei;
  - * * * *Principesa Alina Știrbei*, de 8.500 lei.
- 42. Deciziune asupra *Premiului Dr. Cornel Nîcoară*, de 12.000 lei, din 1938, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă a se fixa subiectul.
- 43. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1935—36 (Art. 15 Statute).

SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

- 44. Deciziunile Secțiunii pentru acordarea premiilor (Art. 14 și 15 Reg. Prem.):
  - *I. Oroveanu*, de 70.000 lei;
  - *Șt. Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei;
  - *Contribuția Muncii*, de 10.000 lei;
  - *Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei;
  - *V. Adamachi*, de 5.000 lei (divizibil);
  - *Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Febra exantematică (febra de Marsilia)*.
- 45. Propunere pentru alegerea unui membru corespondent în Secțiune (Art. 31 și 32 Statute și Art. 68 Reg. Gen.).
- 46. Alegerea a 4 membri în Comisiunea specială a *Premiului Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936.
- 47. Alegerea comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului Anastase Fătu*, de 3.000 lei, din 1936, cu subiectul: *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului*.
- 48. Alegerea comisiunii speciale de 3 membri din Secțiune pentru examinarea manuscriselor ce se vor prezenta la concursul *Premiului At.*

- Toncoviceanu*, de 1000 lei, din 1936, cu subiectul: *Biologia generală a unei păduri*.
49. Decizie asupra *Premiului Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, din 1937, dacă se va da pentru publicațiuni sau pentru subiect dat; în cazul din urmă, a se fixa subiectul.
50. Subiecte de pus la concursul premiilor:
 Pentru 1937: *Premiul Statului Lazăr*, de 50.000 lei.
 * 1938: *Premiul Năsturel*, de 5.000 lei.
51. Alegerea Președintelui și Vicepreședintelui Secțiunii pentru 1935-36 (Art. 15 din Statute).

Se delegă d-nii G. Țițeica să reprezinte Academia la desvelirea monumentului în Capitală al lui Spiru Haret în ziua de 9 Iunie curent, iar d-l N. Iorga la comemorarea lui Mihail Kogălniceanu, organizată de Cercul Ieșenilor la Ateneul Român în ziua de 21 Mai a. c.

D-l Dr. G. MARINESCU dăruiește un portret în ulei al regretatului coleg Dr. Victor Babeș.

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică dureroasa știre că acum două săptămâni a încetat din viață colegul nostru onorar Louis Joubin, membru al Institutului Franței și Directorul Institutului Oceanografic al Franței. Științele oceanografice și Biologia încearcă o mare pierdere prin stingerea acestui ilustru savant. Propune a se trimite condoleanțe.

— Se vor adresa scrisori de condoleanțe Institutului Franței, Institutului Oceanografic și Muzeului de Științe Naturale din Paris.

Apoi d-l Dr. GR. ANTIPA prezintă broșura cuprinzând textul conferinței D-sale «*Despre Muzeele Sătești*» ținută la cursul de îndrumări pentru conducătorii Căminelor Culturale, organizat de Fundațiile Regale Culturale în vara anului 1934 la Breeza de sus.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că Delegațiunea Academiei, după pierderea mult regretatului coleg I. Bianu, după matură chibzuință a rugat pe d-l coleg Generalul Radu Rosetti să primească sarcina supravegherii și conservării colecțiilor Bibliotecii noastre, urmând ca votul Academiei în această sesiune generală să statornicească asupra însărcinării date colegului nostru în această sesiune generală, ratificând hotărîrea Delegațiunii.

— După discuțiuni la care iau parte d-nii Dim. Gusti, Dr. Gr. Antipa, Șt. Ciobanu, Dr. G. Marinescu, O. Goga, C. Rădulescu-Motru, d-l Vicepreședinte I. Simionescu propune ratificarea delegării d-lui coleg R. Rosetti cu supravegherea Bibliotecii până la viitoarea ei reorganizare.

— Propunerea, punându-se la vot, se adoptă cu unanimitate.

ȘEDINȚA GENERALĂ

16 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă următoarele publicațiuni recente ale d-lui coleg N. Iorga: 1. « La Place des Roumains dans l'Histoire Universelle, I. Antiquité et Moyen-Âge », Bucarest, 1935; 2. « Români în Străinătate de-a-lungul timpurilor », Vălenii de Munte, 1935.

După propunerea d-lui Andrei Rădulescu, Academia, întrunită în această sesiune generală, ia — în unanimitate — cunoștință, că în ședința dela 22 Iunie 1934 mult regretatul, marele cetățean francez și cetățean de onoare al țării noastre, Louis Barthou a fost proclamat Membru onorar al Academiei Române.

D-l Secretar general supune hotărârii Academiei propunerea Sf. Episcopii Greco-Catolice din Oradea de a cumpăra ferma testată Academiei de regretatul coleg onorar General M. Berthelot, din comuna Berthelot, județul Hațeg, expunând condițiile propuse.

— După o discuție începută în ședința anterioară se pune la vot refuzul vânzării fermei Berthelot.

— Propunerea se votează cu majoritate de voturi.

D-l ANDREI RĂDULESCU depune următorul *Raport al Comisiunii Financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1934*:

Domnilor Colegi,

• Subsemnații Membrii ai Comisiunii Financiare am cercetat gestiunea patrimoniului Academiei pe anul 1934 și am constatat că din veniturile prevăzute în bugetul pe 1934 în sumă de lei 19.558.839, s'a încasat suma de lei 14.453.313,10 rămânând de încasat suma de lei 5.105.525,90 adică, Subvenția dela Stat (lei 945.367), din produsele moșiilor afectate școlilor, din cupoanele dela acțiunile diferitelor societăți și Banca Națională, care se plătesc în anul viitor după ținerea Adunărilor Generale.

• La încasări avem în schimb în plus cupoane rămase neincasate cu încheierea anului anterior la 31 Decembrie 1933 precum și suma rezultată din consumarea și vânzarea produselor dela moșiile școalelor în 1934 din recolta 1933, care acoperă aproape sumele ce sunt de încasat din bugetul 1934.

• Cheltuielile, atât cele făcute în conformitate cu prevederile bugetare cât și cele neprevăzute au fost efectuate pe baza mandatelor emise și aprobate de Delegațiunea Academiei.

• Veniturile și cheltuielile Academiei în 1934, după cum se vede și din raportul Contabilității, se prezintă astfel:

* La venituri, încasări efectuate	lei 37.895.412,87
* La cheltuieli cu	lei 19.262.798,—
și la Fondul T. P. Anastassiou (Fond special) cheltuieli în plus din anii trecuți	* 3.185.225,75 * 22.448.023,75
* Disponibil în numerar	lei 15.447.389,12
* Care numerar la 31 Decembrie 1934 se afla deus parte la Banca Națională, parte la Banca Românească și parte în casa Academiei. Tot în acest numerar este cuprins și soldul disponibil al Fondului Dalles de lei 2.407.061,40 deus la Banca Românească în Cont special.	
* Din raportul Contabilității și situațiile alăturate se mai constată că pe lângă încasările ordinare prevăzute în buget, s'au încasat și 8.347.997,80 lei, care reprezintă restanțe din cupoane, din venitul școalelor, fonduri noi ș. a.	
* Pe de altă parte s'au cheltuit pe lângă prevederile bugetare lei 11.843.669,25 care reprezintă soldul din 1933 pentru lucrări angajate în tipărituri și altele trecute asupra anului 1934, capitalizare prin subscrierea la Imprumul de Înzestrare, conform regulamentelor respective, cu întreținerea Fundațiunii Dalles, etc.	
* Bugetul propriu al Academiei pentru anul 1934 s'a încheiat cu un excedent de lei 662.762,28 din care s'a votat în bugetul 1935 la venituri lei 400.000 rămânând disponibili lei 262.762,28 care și azi este în ființă.	
* Celelalte fonduri speciale aproape toate au realizat veniturile prevăzute și votate în buget, afară de următoarele fonduri cari au deficite din anii precedenți.	
* Deficite rămase din 1933 și trecute asupra anului 1934, au fost:	
* Fondul Agarici, pentru Școala dela Moara Grecilor	lei 1.609.405,52
din care s'a amortizat în 1934	* 423.995,—
deficit rămas	lei 1.185.410,52
* Fondul Tache P. Anastassiou pentru Școala dela Țigănești	lei 2.962.773,69
din care s'a amortizat	* 819.145,—
* Deficit rămas	lei 2.143.628,69
* În afară de deficitul acestor școale mai avem și alte mici deficite dela:	
* Fondul Păcuraru-Bianu	* 94.145,65
* Cosma	* 93.112,50
* Berthelot	* 173.212,—
Total	lei 3.689.509,36
* La aceste deficite se mai adaugă și deficitul Bibliotecii din anii trecuți	lei 4.913.598,50
care s'a micșorat în cursul anului cu economiile bugetare	* 1.101.563,88 lei 3.812.034,62
Transport	lei 7.501.543,98

Report . . . lei 7.501.543,98

* Avem Bonuri de Impozite primite dela Stat pentru Subvențiile neincasate în 1931 nom. . . lei 1.907.000,—

* Deficitul total se ridică la 31 Decembrie 1934 lei 7.501.543,98

pentru care s'au angajat disponibilitățile Fondului de Rezistență al Cheltuielilor generale, disponibilul bugetului special al Academiei și alte disponibilități dela diferite fonduri.

* Efectele și acțiunile ce posedă Academia la 31 Decembrie 1934, au fost în valoare totală de nominal lei 133.679.555,— afară de efectele depozitate la Paris și Roma din Fondul Naum și alte acțiuni străine (bulgărești, sârbești și ungurești).

Domnilor Colegi,

* În legătură cu situația financiară arătată mai sus, avem onoare a vă supune următoarele propuneri pentru îmbunătățirea ei:

* 1. Este absolută nevoie să se întocmească un inventar cât mai exact al întregului patrimoniu al Academiei.

* 2. Să se introducă sistemul de a se întocmi un bilanț pentru gestiunea Academiei cu date cât mai precise.

* 3. Contabilitatea să fie ținută așa încât să se poată vedea mai ușor și mai clar situația generală precum și situația diferitelor fonduri și exploatări.

* 4. Să nu se mai îngăduie — cum de altfel s'a hotărât — virimente de fonduri.

* 5. Trebuie introduse îmbunătățiri serioase în modul de administrație și control al moșiilor și pădurilor.

* 6. Situația de azi a școlilor nu mai poate continua. Este absolut necesar o reformă radicală în administrația acestor Instituțiuni, care au fost și sunt una din cauzele principale pentru deficitul Academiei.

* 7. Trebuie să se intervină de urgență și cu toată stăruința la Guvern spre a se achita toate sumele datorate până acum ca subvenție pentru Bibliotecă și să se ia măsuri pentru achitarea în mod regulat a acestei subvenții în viitor. Altminteri Academia va fi nevoită să aducă la îndeplinire ceea ce a hotărât de anul trecut și ceea ce a căutat prin toate mijloacele să evite, adică să închidă Biblioteca.

* Fondurile Academiei care sunt lăsate pentru altă destinație nu mai pot fi periclitare pentru întreținerea școlilor și în special a Bibliotecii. *

*Andrei Rădulescu, Preotul Nicolae M. Popescu,
Vasilescu-Karpen, C. Rădulescu-Motru.*

DI ANDREI RĂDULESCU depune și următorul proiect de *Buget al Academiei pentru exercițiul bugetar 1935—36:*

Domnilor Colegi,

* În sesiunea generală trecută s'a decis ca anul bugetar să înceapă dela 1 Iulie în loc dela 1 Ianuarie, iar bugetul votat pentru anul 1935 în sesiunea generală trecută să înceteze la 1 Iulie 1935.

* Pentru aceste motive avem onoare a vă prezenta proiectul de buget pentru anul 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936, care se prezintă la venituri cu lei 23.072.633,97 deci față de cel din anul trecut cu un plus de lei 1.323.778, provenit din venitul capitalizărilor la fonduri prin subscrierea la Imprumutul Inzeestrării și prin fonduri noi venite după votarea bugetului în curs.

* Bugetul cuprinde două părți:

* *Bugetul propriu al Academiei*, care se prezintă:

la venituri cu	lei 6.454.913,35
iar la cheltuieli	* 6.411.446,—
deci cu un excedent de	lei 43.467,35

* Am menținut pentru tipărițile fiecărei Secțiuni tot suma de lei 680.000, ca și în anul trecut, cu toate că este necesară o mărire a acestor sume. De asemenea pentru Dicționar s'a menținut aceeași sumă care s'a acordat ca și în trecut dela Fondul Zappa lei 50.000, — dela Fundația Ferdinand lei 100.000, — și din bugetul Academiei lei 30.000, așa că Dicționarul se prezintă cu lei 410.591,50.

* Am încheiat proiectul de buget pentru Bibliotecă cu un excedent de lei 621.351. Acesta va servi pentru amortizarea deficitului Bibliotecii împreună cu economiile ce vor mai rezulta din exercițiul bugetar 1935.

* 2. *Fonduri speciale și cu cheltuieli anuale și cu cheltuieli periodice*, după deducerea prelevărilor, venitul s'a trecut întreg la cheltuieli, conform obligațiunilor regulamentare.

* *Bugetul Școalelor*, se prezintă astfel:

a) Bugetul *Fondului Agarici* se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor cu suma de lei 538.045,50 și la cheltuieli cu lei 407.180, deci cu un excedent de lei 130.865,50 care va servi pentru amortizarea deficitului din anii trecuți de lei 1.185.410, dela Școala dela Moara Grecilor.

* Venitul net al moșiei propus pentru anul 1935 este de lei 208.500, iar al pădurii Mereni cu lei 80.800.

* Trebuie să arătăm și aici că bugetul propriu al Școlii Agarici în acest an se prezintă dela început cu un deficit de lei 40.516.

* b) Bugetul *Fondului Tache P. Anastassi* se prezintă la venituri, după scăderea prelevărilor, cu lei 1.257.773, iar la cheltuieli cu lei 1.030.960, deci cu un excedent de lei 226.813, care de asemenea va servi pentru amortizarea deficitului de lei 2.313.257.

• Venitul net al moșiei Țigănești este prevăzut în acest buget cu lei 483.700, iar venitul net al pădurii Balta cu lei 98.600.

• Și bugetul propriu al Școlii dela Țigănești se prezintă cu un deficit de lei 67.740.

• Este posibil ca deficitetele din acest an să se acopere prin venituri mai mari. D-voastră veți decide totuși dacă se pot primi aceste proiecte sau dacă nu e cazul să se facă noi reduceri la cheltuieli.

• Repetăm și aci propunerea de a se lua măsuri serioase pentru o mai bună administrare a acestor fonduri nu numai spre a se evita noi deficite ci și pentru a acoperi pe cele din trecut.

• În tot cazul este util ca și anul acesta să se autorize Delegația de a face reduceri în buget, și chiar transformări în organizarea serviciilor, dacă va socoti necesar.

• *Bugetul General al Academiei* pentru anul 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936 se prezintă la venituri cu . . . . . lei 20.334.533,05 plus Fondul de Rezistență al Cheltuelilor generale 2.738.100,92

Total . . . . . lei 23.072.633,97

iar la cheltueli:

1. Cheltueli proprii ale Academiei	lei 6.231.446,—	
2. Bugetul Dicționarului	410.591,50	
3. * Bibliotecii	4.725.000,—	
4. Fondul Agarici	538.045,50	
5. * T. P. Anastassiou	1.257.773,—	
6. Fonduri spec. și chelt. anuale	6.975.820,45	
7. idem, idem, cu chelt. periodice	152.389,25	lei 20.291.065,70

Rămân disponibil . . . . . lei 2.781.568,27 și anume:

lei 2.738.100,92 Fondul de Rezistență al Cheltuelilor Generale.

* 43.467,35 Excedent din bugetul propriu al Academiei.

lei 2.781.568,27

Membri Comisiunii Financiare,

*Andrei Rădulescu, Preotul Nicolae M. Popescu,
Vasilescu-Karpen, G. Rădulescu-Motru.*

BUGETUL GENERAL AL ACADEMIEI

pe 1 Iulie 1935—30 Iunie 1936

I. Venituri.

1. Fonduri cu destinație generală	lei 6.454.913,35
2. * * * * * specială și chelt. anuale	* 13.727.230,45
3. * * * * * periodice	* 152.389,25
Transport	lei 20.334.533,05

	Report . . .	lei 20.334.533,05
Se adaugă Fondul de Rezistență al cheltuelilor Generale ale Academiei	* 2.738.100,92	<u>lei 23.072.633,97</u>

II. Cheltueli.

1. Cheltueli proprii ale Academiei	lei 3.841.446,—
Pentru Secții tipărituri de fiecare Secție a lei 680.000 . . . . *	2.040.000,—
Premiul din Fondul Vernescu *	20.000,—
Bursa * * *	80.000,—
Fond pentru cheltueli extraor- dinare și deschidere de credite. *	250.000,—
	<u>lei 6.231.446,—</u>
2. Bugetul Dicționarului . . . . *	410.591,50
3. * Bibliotecii . . . . *	4.725.000,—
4. * Fondului Agarici . . . . *	538.045,50
5. * * T. P. Ana- stasiu	1.257.773,—
6. Fonduri speciale cu cheltueli anuale	6.975.820,45
7. Fonduri speciale cu cheltueli periodice	152.389,25
	<u>lei 20.291.065,70</u>

Se adaugă Fondul de Rezistență al Cheltuelilor Generale	* 2.738.100,92	<u>lei 23.029.166,62</u>
--	----------------	--------------------------

Rezultă un Excedent bugetar din bugetul propriu al Academiei		<u>lei 43.467,35</u>
---	--	----------------------

BUGETUL PE 1935—1936
 (1 Iulie 1935—30 Iunie 1936)
 Situația Veniturilor Generale ale Academiei

Veniturile Fondurilor cu destinație Generală	In 1935	In 1935—36
Fondul Zappa	133.328,—	109.379,—
» Economiiilor	7.615,50	7.393,35
» I. Fătu, a V-a parte	11.255,—	9.275,—
» Macinca	3.206,—	3.241,—
» Elena Dr. N. Turnescu	1.608,—	1.636,—
» Donici (scăzând chelt. 45.000)	75.644,50	78.382,50
» Gr. Buiucliu, idem lei 9.500)	15.393,—	11.312,75
» Ohedenu	121.821,—	114.427,50
» G. Lazăr	30.332,—	28.918,25
» El. Rădulescu	22.487,50	21.293,50
» Gh. Asachi	7.462,—	9.048,—
» Pr. St. Georgescu	2.314,—	2.226,—
» Pisoschi	32.934,—	32.327,—
» Th. Rosetti	21.150,—	21.369,—
» I. C. Negruzzi	4.753,—	4.802,—
» Vernescu	299.534,—	302.622,—
» Năsturel (scăzând premiul de Lei 12.000)	108.113,50	106.210,—
» Carp (idem lei 52.034 chelt.)	109.599,50	119.751,50
» Th. Stănescu (idem lei 15.200)	4.007,—	4.775,—
Din vânzarea publicațiilor	98.000,—	88.200,—
	1.110.557,50	1.076.589,35
Prelevări dela Fonduri	1.200.378,—	1.203.074,—
» » Fundația Elias	1.960.000,—	1.960.000,—
» » Ferdinand	980.000,—	980.000,—
Chiria dela C.A.M. pentru imobilul din Calea Victoriei	294.000,—	294.000,—
Subvențiuni dela Stat	212.500,—	¹⁾ 191.250,—
Excedent disponibil	400.000,—	260.000,—
Venit Extraordinar, idem	—	150.000,—
Bursa din Fondul Vernescu, sald	—	40.000,—
Credit Extraordinar, idem	150.000,—	300.000,—
Sald din Fondul Vernescu	200.000,—	—
	6.507.435,50	6.454.913,35

¹⁾ Blocat 10%.

BUGETUL PE 1935—1936
(1 Iulie 1935—30 Iunie 1936)
Cheltuieli Generale ale Academiei

Specificarea cheltuelilor	In 1935	In 1935—36
Diurnele sesiunii generale	300.000,—	300.000,—
» ședințelor ordinare	200.000,—	200.000,—
» Membriilor Delegațiunii . . .	180.000,—	180.000,—
» Secretarului General	60.000,—	60.000,—
Remunerarea funcționarilor și servitorilor Idem la dispozițiunea Delegațiunii pentru același scop	2.493.622,—	2.342.046,—
Ajutorul Epitropiei Sf. Vineri	50.000,—	—
Serviciul Băncii Naționale	400,—	400,—
Speze de Cancelarie, imprimate, combustibil, luminat, încălzit, telefon, etc.	20.000,—	25.000,—
Intreținerea localelor, reparațiuni, apă, gunoiu, etc.	290.000,—	294.000,—
Fond special de rulment în procesele noulor succesiuni	170.000,—	220.000,—
Speze de procese	50.000,—	50.000,—
Mobilier	10.000,—	10.000,—
Cheltuieli neprevăzute	10.000,—	10.000,—
» de expediție	40.000,—	40.000,—
Anale-Desbateri (tipărituri)	40.000,—	40.000,—
	60.000,—	70.000,—
	3.974.022,—	3.841.446,—
Publicațiile Secțiilor a lei 680.000, de fiecare	2.040.000,—	2.040.000,—
Premiul Vernescu	20.000,—	20.000,—
Bursă din Fondul Vernescu	80.000,—	80.000,—
Fond pentru cheltuieli extraordinare și deschidere de credite	206.000,—	250.000,—
	6.320.022,—	6.231.446,—
<i>Pentru Dicționar</i>		
Contribuție dela Fondul Zappa	50.000,—	50.000,—
» » » Ferdinand	100.000,—	100.000,—
» » » din bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—
	6.500.022,—	6.411.446,—
Excedent	7.413,50	43.467,35
	6.507.435,50	6.454.913,35

BUGETUL PE 1935—1936
Fonduri cu destinație specială și cheltueli anuale

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Subvenția dela Stat pt. Bibliotecă	75.000,—	67.500,—			
Idem pt. Bibliotecă	750.000,—	675.000,—	Bibliotecă	5.250.000,—	4.725.000,—
Parte din subvenția de 1 milion	425.000,—	382.500,—			
Subvenția pt. Bibliotecă	4.000.000,—	3.600.000,—			
Idem pt. 3 premii	150.000,—	135.000,—	Pr. Lazăr, Eliade, Asachi	150.000,—	135.000,—
Idem documente Hurmuzachi	10.000,—	9.000,—	Tipărituri	10.000,—	9.000,—
Din vânzarea Dicționarului	10.000,—	10.000,—			
Fondul Carol I	30.962,50	29.341,50	Dicționar	253.462,50	230.591,50
Parte din subvenția de 1 milion	212.500,—	191.250,—			
Fondul Năsturel cu saldul din 1934 pt. premiu, restul la venituri generale ale Academiei	12.000,—	18.000,—	Premii	12.000,—	18.000,—
Fondul Daniel	471,—	475,—	Documente, Numism.	471,—	475,—
† I. Fătu	45.033,—	37.098,—	Cărți de școală	45.033,—	37.098,—
† I. Lecomte d'u Nouy	502,—	296,50	Capitalizare	502,—	296,50
Fondul I. Scorțeanu	369,—	384,—	Cărți religioase	369,—	384,—
De reportat	5.721.837,50	5.155.845,—	De reportat	5.721.837,50	5.155.845,—

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report	5.721.837,50	5.155.845,—	Report	5.721.837,50	5.155.845,—
Fondul I. Agarici	476.342,50	538.045,50	Chelt. fond. școală	476.342,50	538.045,50
» A. Știrbei	10.502,50	10.517,50	Tipărituri	10.502,50	10.517,50
» Carp, cu sald din 1934 pt. premiu, rest: la venit. generale ale Academiei	53.233,—	56.700,—	Chelt. Fondului	53.233,—	56.700,—
Fondul Constantinidi	3.270,—	3.351,75	Premiu, capitalizare	3.270,—	3.351,75
» D. A. Sturdza	12.541,—	12.980,75	Capitalizare	12.541,—	12.980,75
» Papadopol	6.989,50	7.061,50	Burse	6.989,50	7.061,50
» Urliățeanu	6.390,—	6.557,50	Capitalizare	6.390,—	6.557,50
» de Pensiuani	734.519,—	840.066,75	Pensii și capitalizare	734.519,—	840.066,75
» Adamachi	318.602,50	309.509,35	Chelt. fond, burse	318.602,50	309.509,35
» Ortoteleşanu	1.038.291,50	1.126.687,75	Idem	1.038.291,50	1.126.687,75
» T. Anastasiu	1.100.081,50	1.257.773,—	Idem	1.100.081,50	1.257.773,—
» P. Lucaci	465.035,—	369.453,—	Chelt. Legate	465.035,—	369.453,—
» Stolojan	9.363,50	8.709,25	Capitalizare	9.363,50	8.709,25
» Tonoviceanu	1.324,—	1.232,75	Premii, capitalizare	1.324,—	1.232,75
» Sect. Științifice	5.273,—	5.444,—	Capitalizări	5.273,—	5.444,—
» N. Rătescu	1.968,—	1.989,—	Burse	1.968,—	1.989,—
» Păcuraru Bianu	63.505,—	62.730,—	Chelt. Fondului	63.505,—	62.730,—
» Dalles	40.196,—	58.946,50	Capitalizări	40.196,—	58.946,50
Fondul Arie I	7.724,50	6.630,50			
» II	6.060,—	4.615,—			
De raportat	10.083.049,50	9.844.846,35	De raportat	10.069.265,—	9.833.609,85

(urmare)

VENITURI	În 1935	În 1935—36	CHELTUELI	În 1935	În 1935—36
Report	10.083.049,50	9.844.846,35	Report	10.069.265,—	9.833.600,85
Fondul	2.355,—	1.402,—	Burse	35.022,50	30.771,50
» III	15.752,—	15.338,—			
» IV	186,—	86,—			
» V	2.945,—	2.700,—			
» VI	14.056,—	14.013,75	Capitalizare	14.056,—	14.013,75
Ilie Ștefănescu	6.118,—	6.115,—	Capitalizare	6.118,—	6.115,—
Gr. Angelescu					
Th. Stănescu, rest. la venituri generale ale Academiei	15.200,—	15.200,—	Legate	15.200,—	15.200,—
Fondul I. Ghica	922,—	705,50	Cump. documente	922,—	705,50
» Ilie Boroș	1.212,—	1.225,—	Renta viageră	1.212,—	1.225,—
» V. Babeș	44.024,—	44.617,—	Capitalizare	44.024,—	44.617,—
» V. Constantinescu	12.920,—	13.053,—	Idem	12.920,—	13.053,—
» Grozovici	2.519,—	2.548,—	Idem	2.519,—	2.548,—
» Donici, rest. la venit. gen. ale Acad.	47.400,—	45.000,—	Chelt. Fondului	47.400,—	45.000,—
Fondul Buiucliu, idem	9.500,—	9.500,—	Rentă viageră	9.500,—	9.500,—
» V. Pârvan	88.230,—	90.123,—	Premii, rentă viageră, capitalizări	88.230,—	90.123,—
» Oroveanu	88.755,—	89.843,—	Premii, capitalizări	88.755,—	89.843,—
» Funcț. C.F.R.	4.362,70	432,—	Premii	4.362,70	432,—
» J. Elias	26.862,—	27.141,—	Bursă	26.862,—	27.141,—
» I. N. Socolescu	3.390,—	2.579,—	Capitalizări	3.390,—	2.579,—
De reportat	10.469.758,20	10.226.467,60	De reportat	10.469.758,20	10.226.467,60

(urmare)

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Report	10.469.758,20	10.226.467,60	Report	10.469.758,20	10.226.467,60
Fondul C. Hamangiu I cu sald din 1934, pt. premii	100.000,—	200.000,—	Premii	100.000,—	200.000,—
Fondul C. Hamangiu II	203.804,—	198.447,—	Legate, rentă	203.804,—	198.447,—
» III	—	9.307,—	Liceul Bărlad	—	9.307,—
» I. Câmpineanu	591.655,—	640.703,—	Chelt. Fondului	591.655,—	640.703,—
Dr. Nicoară	12.816,—	12.101,—	Premiu, Capitalizare	12.816,—	12.101,—
C. Naum	—	34.885,—	Cheltueli fond	—	34.885,—
I. E. Pallady	—	851.160,—	Idem	—	851.160,—
N. Docan	—	481.538,—	Idem	—	481.538,—
P. Antonescu	—	7.299,—	Premii	—	7.299,—
G-I.T. Georgescu	—	2.950,—	Premii	—	2.950,—
St. D. Vergu	1.755,—	1.658,75	Capitalizare	1.755,—	1.658,75
» Premiul Ferdinand I	10.000,—	10.000,—	Premiu	10.000,—	10.000,—
Idem Basarabia	3.523,85	3.841,85	»	3.523,85	3.841,85
Idem Episcop. Argeş	10.000,—	10.000,—	»	10.000,—	10.000,—
Idem G-ral Rosetti	5.000,—	5.000,—	»	5.000,—	5.000,—
Fondul C. R. Manolescu	777.656,50	689.539,25	Legate, rente, etc.	777.656,50	689.539,25
» A. Străjescu	15.000,—	8.934,—	Premiu, capitalizare	15.000,—	8.934,—
Premiul D. Vergu	10.000,—	10.000,—	Premiu	10.000,—	10.000,—
» Min. Cuțelor	50.000,—	50.000,—	»	50.000,—	50.000,—
Taxa dep. B.N.R.	177.816,—	117.799,—	Plata la B.N.R.	177.816,—	117.799,—
Premiul N. Kirilăscu	25.000,—	—	Premiu	25.000,—	—
Fondul G-ral Berthelot	145.000,—	155.600,—	Chelt. Fondului	145.000,—	155.600,—
Total	12.608.784,55	13.727.230,45	Total	12.608.784,55	13.727.230,45

BUGETUL PE 1935—1936
Fonduri cu cheltueli periodice

VENITURI	In 1935	In 1935—36
Fondul Cuza	26.000,—	20.000,—
* An. Fătu	2.746,50	3.000,—
* San-Marin	1.329,50	1.372,25
* Neuschotz	4.825,50	4.767,50
* Bodescu	990,—	985,—
* Craiovean	4.000,—	2.116,25
* Chițu	1.722,—	1.621,50
* Hagi-Vasile	1.959,50	2.039,25
* I. C. Istrati	792,50	806,50
* A. Angelescu	1.623,—	1.694,25
* S. Caneciu	1.720,—	1.692,75
* Dacia Romania	848,—	939,—
* N. Crisoveloni	2.000,—	1.918,25
* A. F. Robescu	44.621,—	44.825,—
* G-I I. Manu	545,—	529,50
* Bârzeanu	333,50	336,50
* Th.-Stănescu-bust	3.200,—	3.209,75
* Fr. Socolescu	3.964,—	3.791,50
* G. Fințescu	654,—	2.500,—
* E. și I. Andrei	4.000,—	912,—
* E. Bolintineanu	2.506,—	2.537,—
* Dr. E. Riegler	6.000,—	6.539,—
* G-I Burghilea	4.000,—	1.989,—
* Pr. Stolojan	484,—	490,—
* Asigurări	29.513,—	34.167,50
* Rădulescu Codin	1.051,—	3.000,—
* Camera de Comerț T.-Mă- gurele	20.000,—	3.842,—
Fondul I. Teodoridi	758,—	768,—
	172.186,—	152.389,25

BUGETUL PE 1935—1936
Fonduri cu cheltueli periodice

FONDUL	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Cuza	Premii și Capitalizări . .	26.000,—	20.000,—
An. Fătu	Premii	2.746,50	3.000,—
San-Marin	Capitalizări	1.329,50	1.372,25
Neuschotz	»	4.825,50	4.767,50
Bodescu	»	990,—	985,—
Craiovean	»	4.000,—	2.116,25
Chițu	»	1.722,—	1.621,50
Hagi-Vasile	»	1.959,50	2.039,25
I. C. Istrati	»	792,50	806,50
A. Angelescu	»	1.623,—	1.694,25
S. Caneciu	»	1.720,—	1.692,75
Dacia-România	»	848,—	939,—
N. Crisovelsoni	»	2.000,—	1.918,25
A. F. Robescu	»	44.621,—	44.825,—
G-l I. Manu	»	545,—	529,50
Bârzeanu	»	333,50	336,50
Th.-Stănescu-bust	»	3.200,—	3.209,75
Fr. Socolescu	»	3.964,—	3.791,50
G. Fințescu	»	654,—	2.500,—
E. și I. Andrei	»	4.000,—	912,—
E. Bolintineanu	Premii și Capitalizări . .	2.506,—	2.537,—
Dr. E. Riegler	» » »	6.000,—	6.539,—
G-l Burghilea	Capitalizare	4.000,—	1.989,—
Pr. Stolojean	»	484,—	490,—
Asigurări	»	29.513,—	34.167,50
Rădulescu-Codin	Premiu	1.051,—	3.000,—
Camera de Comerț T.-Măgurele	Capitalizare	20.000,—	3.842,—
I. Teodoridi	»	758,—	768,—
		172.186,—	152.389,25

BUGETUL PE 1935—1936
Dictionarul Limbii Române

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Venitul Fondului Regele Carol I	30.962,50	29.341,50	Redactarea Dictionarului	433.462,50	410.591,50
Subvenția dela Stat din 1 milion	212.500,—	1) 191.250,—			
Din vânzarea Diction. . .	10.000,—	10.000,—			
Dela Fondul Zappa . . .	50.000,—	50.000,—			
Dela Fundația Ferdinand	100.000,—	100.000,—			
Din bugetul propriu al Academiei	30.000,—	30.000,—			
	433.462,50	410.591,50			

1) 10% blocat.

BUGETUL BIBLIOTECII IN 1935—1936

SUBVENȚII	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Subvenții dela Stat prin buget	75.000,—	Blocat 10% 67.500,—	Salarii funcț. și servitori Conservatorul Bibliotecii	2.877.186,—	2.713.649,— 120.000,—
Idem prin buget	750.000,—	675.000,—	Material, tipărituri, pu- blicatii	30.000,—	30.000,—
Parte din subvenția de 1 milion	425.000,—	382.500,—	Cabinetul Numismatic	30.000,—	30.000,—
Subvenție dela Stat	4.000.000,—	3.600.000,—	Cărți și legatul lor	1.000.000,—	1.000.000,—
			Primirea cărților	10.000,—	10.000,—
			Încălzit, luminat	200.000,—	200.000,—
			Deschidere de credite pentru salarii	120.000,—	—
			Excedent	4.267.186,— 982.814,—	4.103.649,— 621.351,—
	5.250.000,—	4.725.000,—		5.250.000,—	4.725.000,—

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUIELI	In 1935	In 1935—36
Cupoane	149.604,50	149.792,50	Ad-ția Pădurii	63.400,—	60.200,—
Pădurea Mereni	126.900,—	141.000,—	Cheルトuiele Școliei dela	312.380,—	346.980,—
Din produsele dela			Moara Grecilor	375.780,—	407.180,—
Moara Grecilor	294.800,—	351.500,—			
Fondul Adamachi	3.600,—	3.600,—	Disponibil pentru amor-	100.562,50	130.865,50
	574.904,50	645.892,50	tizarea defic. Școliei .		
Minus prelevări 2% și	98.562,—	107.847,—			
20%	476.342,50	538.045,50		476.342,50	538.045,50

* Deficitul Școliei cu închiderea exercițiului bugetar 1934 a fost de lei 1.185.410,—.

* *Veniturile Școliei Agarici* propuse

Se scad cheltuielile în regie

Prelevări 2%	Venit net . . . . .
» 20%	lei 4.170,—
	» 40.866,—
Rămâne suma de	» 45.036,—
Buget de cheltuieli	lei 163.464,—
Se deduce suma scăzută pentru căutarea moșiei.	lei 203.980,—
	» 143.000,—
	Deficit . . . . .
	lei 40.516,—

cu votarea bugetului.

Prelevări . . . . . lei 45.036,—

Se scade excedent arătat la veniturile . . . . . » 4.520,—

Rezultă . . . . . lei 40.516,— deficit arătat mai sus.

FONDUL TACHE P. ANASTASSIU
BUGETUL PE 1935—36

VENITURI	In 1935	In 1935—36	CHELTUELI	In 1935	In 1935—36
Cupoane	413.398,50	415.691,—	Asigurați	11.000,—	11.000,—
Venit dela moșia Tigănești, prin expropriere	52.550,—	52.550,—	Ad-ția pădurii Balta	101.000,—	91.400,—
Pădurea Balta	171.000,—	190.000,—	Cheltuieli neprevăzute	2.000,—	5.000,—
Venit dela moșia Călmățui prin expropriere	36.594,—	36.594,—	Biserica dela Călmățui	48.450,—	48.450,—
Venit dela produsele Școlaei dela Tigănești	719.525,—	863.700,—	Școala primară dela Călmățui	65.710,—	62.110,—
	1.393.067,50	1.558.535,—	Școala dela Tigănești	793.550,—	813.000,—
Se scad prelevări 2%, 20% și 5%	292.986,—	300.762,—	Excedent pt. amortizarea din deficitul fondului	931.710,—	1.030.960,—
	1.100.081,50	1.257.773,—		168.371,50	226.813,—
				1.100.081,50	1.257.773,—

* Deficitul acestui Fond cu încheierea exercițiului bugetar 1934 a fost de lei 2.313.257,—

* Veniturile Școlaei dela Tigănești propuse . . . . . » 863.700,—

Se scad cheltuielile cu căutarea moșiei . . . . . » 380.000,—

Se scad prelevări 2%, 20% și 5% . . . . . lei 483.700,—

Rămâne venit . . . . . » 118.440,—

Rămâne venit net . . . . . lei 365.260,—

Se scad cheltuielile propuse pentru școală . . . . . lei 813.000,—

Se scad cheltuielile propuse pentru moșie . . . . . » 380.000,—

Deci deficit . . . . . lei 67.740,—

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

17 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l N. IORGĂ face o comunicare despre « Două diplome de închinare a mândririi Mărgineni la Muntele Sinai ».

În ședință intimă d-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește următorul Raport despre funcționarea Fundației Dalles în anul 1934-35:

« Funcționarea Fundațiunii Dalles are două înfățișări deosebite, una culturală, cealaltă materială. Am să le expun pe amândouă.

• • •

« Sub aspectul cultural Fundația Dalles și-a câștigat un loc de frunte prin înlesnirile ce dă manifestărilor culturale și artistice din Capitală.

« Săliile pentru expozițiile de pictură, sculptură, artă decorativă, ceramică, legătorie de cărți și covoare, sunt cerute cu stăruință de către cei mai buni artiști, cu câte un an și chiar doi înainte.

« Sala de conferințe, concerte și cinematograf este și ea foarte prețuită. Lumea s'a deprins să vină regulat să asculte conferințe interesante și concerte, mai ales în cicluri bine organizate.

« Fundația a răspuns astfel pe deplin voinței testatoarei, regretata d-nă Dalles. A mulțumit pe cât s'a putut dorințele artiștilor, de a li se da în condiții ușoare, sălii potrivite să pună în valoare operele lor. A corespuns și aspirațiilor publicului de a putea admira regulat expoziții de-ale artiștilor de mână întâia și de a putea asculta conferințe și concerte.

« Prin urmare, Academia Română, sub raportul cultural, a reușit să contribuie și pe această cale, la cultura publicului bucureștean.

• • •

« În ce privește înfățișarea materială a funcționării Fundației Dalles, ea nu e de disprețuit, mai ales în împrejurările grele actuale. Criza grea economică, de și a atins veniturile tuturor întreprinderilor, a atins și veniturile parțiale ale Fundației, silindu-ne să coborâm prețurile. Dar chiar prin aceasta am mărit numărul amatorilor de expoziții, de conferințe și de concerte și rezultatul final a fost, în realitate, o creștere a veniturilor.

« Iată acum tabela de venituri și cheltueli pe anul 1934-1935 comparate cu veniturile și cheltuelile anului 1933-1934.

Venituri:

S'au incasat din chirii dela săliile de expoziție și conferințe. lei 962.525
(În 1933/34 a fost de lei 923.940)

Report: Venituri . . . . . lei 962.525

Cheltuieli:

S'a cheltuit pentru:	În anul 1933/34	În anul 1934/35	
Salariile personalului	lei 171.218	lei 175.292	
Luminat.	» 215.350	» 193.221	
Încălzit	» 72.174	» 62.354	
Apă, gunoiu, etc.	» 64.919	» 35.413	
Asigurarea	» 16.060	» 8.030	
Telefon	» 1.850	» 7.900	
Diverse (ventilatoare, amenajarea locuinții intendentului)	» 24.514	» 98.766	
Întreținerea acoperișului în timpul iernii	» 7.500	» 15.000	
Amortisment din costul covor. (Lei 43.659) și pian (lei 205.000)	» 50.000	» 50.000	
	<u>lei 623.585</u>	<u>lei 645.976</u>	» 645.976
	Rămas disponibil	lei 316.549	
Se scad prelevările cuvenite Academiei	» 85.468		
	Rămâne beneficiu net	<u>lei 231.081</u>	

care se trece la fondul Dalles.

* Fondul are depus la Banca Românească în cont special, numerar de lei 2.209.600.

* Trebuie să menționez în mod deosebit devotamentul personalului dela Fundațiune în frunte cu administratorul ei, d-l Stănescu, care nu cruță nici o osteneală pentru păstrarea și apărarea intereselor Fundației. *

D-l ANDREI RĂDULESCU, luând cuvântul la raportul asupra Fundațiunii Dalles, constată că situația Fundațiunii este din cele mai mulțumitoare și este menită să aibă un viitor frumos și va necesita să se mărească. De aceea d-sa sugerează ca Delegațiunea să vadă modalitățile de a readuce Fundațiunii, fie chiar prin cumpărare, terenul alăturat Fundațiunii la colț cu Strada Eugen Stătescu.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA comunică știrea că subvențiile, datorite prin legi, de către Stat Academiei, au fost reduse prin bugetul 1935—36 al Ministerului Instrucțiunii, mai ales cele pentru Biblioteca noastră, cu 75% față de cuantumul alocat până acum.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, N. Iorga, O. Goga, N. Vasilescu-Karpen, Al. Lapedatu, I. Nistor, I. Simionescu și S. Mehedinți, se decide a se face o adresă către d-l Prim Ministru și d-l Ministru al Instrucțiunii și a le fi înmănată de d-nii Președinte L. Mrazec și I. Nistor.

ȘEDINȚA GENERALĂ

18 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC comunică demersurile personale făcute împreună cu d-l coleg I. Nistor pentru recuperarea subvenției întregi cuvenită Academiei, în conformitate cu hotărîrea luată în ședința de ieri. D-l Dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii a dat asigurării verbale și prin adresă oficială că va completa subvențiile pe anul 1935/36 până la suma cuvenită de 5.835.000 lei și ne va achita în numerar suma de 1.895.907 lei neprimită din bugetul anului trecut, și anume prin deschideri de credite suplimentare, cari au și fost cerute în acest scop Ministerului de Finanțe. Deschiderea de credit se va face printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că Delegațiunea a găsit mari nepotriviri între textul Statutelor noastre și starea actuală a lucrurilor. Delegațiunea a socotit deci că Statutele trebuiesc puse în concordanță cu realitatea și de aceea a întocmit un proiect de adaptare, cu o expunere de motive pe care opt domni colegi, însușindu-și-l, îl depun.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, G. Țițica și I. Simionescu, se decide a se pune la ordinea de zi dela 24 Mai curent chestiunea reorganizării Academiei, când se va lua în discuție și proiectul depus astăzi.

D-l SEXTIL PUȘCARIU cetește următorul *Raport al Comisiunii Dicționarului limbii române*:

Domnilor Colegi,

* Precum știți, d-l Stelian Popescu a făcut Academiei noastre oferta de a tipări gratuit Dicționarul Academiei în atelierele « Universului », dând astfel o nouă dovadă despre marea dragoste cu care încurajează operele fundamentale ale culturii naționale. Cu mari sacrificii materiale a fost comandată în străinătate o mașină de cules anume pentru Dicționar, având litera identică cu a coalelor apărute până acum.

* Instalarea acestei mașini și completarea caracterelor ei cu toate semnele speciale întrebuințate în Dicționar, a întârziat tiparul. Totuși am bucuria de a vă anunța că șase coale au fost culese în șpalturi, încât încă în cursul acestui an vom putea apărea cu două fascicule nouă.

* Pauza în imprimare n'a adus nicio întârziere în redactarea lucrării. Cu ajutorul colaboratorilor din anul precedent s'a ajuns până la cuvântul CRESTINĂTATE în redacția d-lui C. Lacea, la care se adaugă cuvintele CRA-CRĂCIUN și CUCERI-CUFUNDA redactate de d-l Șt. Pașca.

* D-l Th. Capidan a ajuns la cuvântul LEBĂDĂ.

* În redacția definitivă au fost date la tipar din vol. I articolele până la CONTAGIOS, iar din vol. II restul literii J.

* Ultima revizie a vol. I continuă s'o facă d-l I. A. Rădulescu Pogoneanu, iar cea a volumului II d-l T. A. Naum. Traducerea franceză e revăzută de d-l Yves Auger.*

Sextil Pușcariu.

— D-l Președinte L. MRAZEC exprimă cu această ocaziune vii mulțumiri d-lui Stelian Popescu, care a sprijinit atât de mult tipărirea marelui lucrări naționale, — hotărînd a i se adresa și mulțumiri scrise. Exprimă de asemenea mulțumiri d-lui coleg S. Pușcariu și colaboratorilor d-sale pentru activitatea împlinită.

Preotul N. M. POPESCU cetește următorul *Raport al Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice din Fondul Ion Fătu în 1934:*

Domnilor Colegi,

* Împlinindu-se hotărîrea d-voastre din ședința dela 17 Mai trecut, venitul Fondului Fătu de 40.188 lei din acel an, s'a destinat pentru procurarea de cărți didactice de curs primar, spre a fi împărțite la școlile primare rurale din județele din Bucovina.

* După recomandarea Ministerului Instrucțiunii Publice, Academia a însărcinat cu procurarea și împărțirea cărților pe d-nii inspectorii școlari N. Prodaniuc, pentru județele Cernăuți și Storojineț, D. Gheorghiu, pentru județul Rădăuți, N. Teodorescu, pentru județul Câmpulung și Panait Cocea pentru județul Suceava, trimițându-se fiecăruia câte 8.000 lei de fiecare județ, primului trimițându-i-se 16.000 lei.

* După rapoartele primite și după actele justificative înaintate, s'a constatat că folosirea sumelor și distribuția cărților s'au făcut în condițiuni cu totul mulțumitoare.

* Pentru anul școlar 1935-1936 s'a prevăzut în buget suma de 37.000 lei din fondul I. Fătu spre același scop, anume spre a se procura gratuit cărți școlare de curs primar la școalele rurale din regiunile cele mai sărace ale țării.

* Având în vedere acest scop, Comisiunea propune ca suma din acest an să se acorde ca ajutoare în Săcuime (jud. Trei-Scaune, Ciuc, Odorheiul Mureș și Târnava-Mică)*.

*Preotul Nicolae M. Popescu, Oct. Goga,
Al. Lapedatu, D. Gusti.*

— Se ia act și se aprobă propunerea Comisiunii ca din suma destinată pentru anul 1935 să se împartă ajutoare la școalele din Săcuime (Județul Trei-Scaune, Ciuc, Odorhei, Mureș și Târnava-Mică).

Se decide cu unanimitate de voturi acceptarea legatului de 500.000 lei lăsat Academiei prin testamentul său din 15 Octombrie 1934, de regretatul

coleg de onoare Anastase Simu, legat din venitul căruia urmează a se cum-păra cărți în materie de artă pentru Biblioteca Academiei Române cu adno-tarea pe volum: *Din Fondul Anastase Simu*.

Se decide cu unanimitate de voturi, acceptarea legatului de 1.000.000 lei, lăsat prin testamentul său din 4 Ianuarie 1931 de defuncta Sofia Ștefan Popescu, cu destinația ca venitul să se întrebuițeze la premierea unei lu-crări cu caracter economic. Premiul va purta numele fiului defunctei, Leon Gh. Paladi.

La ordinea de zi fiind Raportul Comisiunii Financiare despre gestiunea Academiei pe exercițiul expirat, comunicat în ședința dela 16 Mai, se dă cu unanimitate de voturi descărcare asupra gestiunii, după o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor, Dr. Gr. Antipa, Andrei Rădulescu, G. Țițeica și I. Simionescu.

D-l General R. ROSETTI cetește următorul:

RAPORT ANUAL

DESPRE ACTIVITATEA BIBLIOTECHII ACADEMIEI ÎN 1934

« Colecțiunile Bibliotecii Academiei, a căror însemnătate științifică este cunoscută astăzi atât în țară cât și peste hotare, fiind cel mai însemnat material de studii și izvor de informațiuni, sunt grupate în următoarele secțiuni:

I. « *Secțiunea cărților tipărite*, având diviziunile următoare:

1. « Cărți și broșuri române și străine din toate timpurile și în toate limbile, privitoare cu deosebire la România și la neamul românesc. — Cărțile vechi românești dinainte de 1830 sunt anexate la secțiunea manuscrisurilor, cu care au mai dese legături de întrebuițare —.

2. « Publicațiuni periodice române și străine.

II. « *Secțiunea manuscrisurilor* în limbile: română, slavă, latină, greacă și altele. Din această secțiune face parte colecția de documente istorice românești, originale, fotografiile și copii.

III. « *Colecția de stampe*, portrete, hărți geografice, planuri de orașe, și cetăți, etc., originale sau reproduse în diferite moduri (litografii, fotografii, etc.). La această secțiune se păstrează și materialul muzical.

IV. « *Cabinetul numismatic*, cuprinzând colecțiunile de monete antice și românești, clasificate și îngrijite de Colegul nostru corespondent d-l C. Moisil.

A) SECȚIUNEA CĂRȚILOR TIPĂRITE

1. NECESITĂȚI

« Această secțiune are 17 funcționari împărțiți la următoarele servicii: 7 pentru catalogul cărților (al VII-lea post s'a ocupat la 1 Aprilie 1934), 2 la sala de lectură, 2 la împrumutări, 3 la periodice (al III-lea dela 1 Iulie

1934) și 3 la primiri și reclamații. Oameni de serviciu: 1 la catalogul cărților, 3 la sala de lectură și împrumutări, 1 la periodice, 3 la primiri, 3 la depozite (2 la garderobă, 1 la calorifer și 1 la curte).

♦ Acest personal este cu totul neîndestulător. Din această cauză stau încă foarte prețioase biblioteci întregi necatalogate, cum este biblioteca G. Filipescu.

♦ Pentru a putea încorpora cât mai curând în noul sistem de catalogare părțile vechi ale bibliotecii, este trebuință să se adauge la serviciul noului catalog cel puțin trei funcționari și un om de serviciu. Avându-se și acești trei funcționari, echipa actuală ar putea fi descărcată de o parte de lucrări, putând să înainteze și să continue lucrările începute sau suspendate.

♦ Creșterea de personal pentru catalogare este cu atât mai trebuincioasă, cu cât vechiul catalog provizoriu, făcut în grabă pe fișe mari în vechile forme și pe hârtie slabă, este atât de uzat prin întrebuințare, încât multe fișe se sfărâmă în mână, iar biblioteci întregi de mare preț stau încă necatalogate, deci neintroduse în circulația întrebuințării.

♦ Pentru a grăbi lucrarea catalogării potrivit trebuințelor bibliotecii, pe cât timp se poate lucra numai cu personalul actual neîndestulător, s'a luat în toamna anului 1929 dispoziția ca fișele metodice lucrate pentru catalogul clasificat pe materii după sistemul decimal, să fie ținute deocamdată de o parte, urmând să fie clasificate numai după ce vor fi inventariate și catalogate alfabetic, după noul sistem, toate cărțile din bibliotecile vechi. Aceasta este iar o întârziere foarte păgubitoare pentru folosirea bibliotecii.

♦ O deosebită trebuință de creștere de personal se simte la catalogarea secțiunii periodiceilor. Această secțiune are acum 3 funcționari și un om de serviciu, cari de abia ajung să facă înscrierea colecțiilor în inventarul periodicelor și regularea lor pentru darea la legat. Pe lângă această secțiune funcționează și serviciul cancelariei bibliotecii, ale cărei lucrări — din ce în ce mai numeroase prin multele legături pe care biblioteca noastră le întreține cu instituții de cultură din țară și străinătate — ocupă cea mai mare parte din orele de serviciu ale unuia dintre cei 3 funcționari. Rămân de făcut, la această secțiune, lucrările de încorporare, prin inventariere și catalogare, a tuturor colecțiilor de periodice române sau străine — anuare, dări de seamă, situații, rapoarte, statistici, bugete comunale sau județene, etc. — aflate în vechile biblioteci; apoi catalogarea sistematică pe materii, pe localități de aparițiune, pe anii publicației, pe limbi, pe numele editorilor și scriitorilor, etc. Toate acestea sunt necesare pentru înlesnirea folosirii acestor colecții în cari se oglindește întreaga dezvoltare a vieții zilnice a țării pe toate terenurile. Pentru facerea acestor lucrări ar fi necesari încă cel puțin doi funcționari cu studii superioare.

♦ *Serviciul primirii publicațiilor legale* are trei funcționari (dintre cari unul este luat din cadrul Cancelariei, îndeplinind și funcția de corector al publicațiilor Academiei) și trei oameni de serviciu. Față de numărul în continuă creștere al publicațiilor din țară, de concursul din ce în ce mai slab al organelor administrative și judiciare și față de slăbirea tot

mai accentuată a simțului de datorie al tipografilor și editorilor față de obligația legală către Academie, este nevoie de un nou funcționar, care să fie însărcinat în chip special cu urmărirea sistematică a tipăriturilor din țară, pentru a se putea lua cunoștință de toate și a le putea urmări.

* Controlul cărților din depozitul bibliotecii nu se făcuse de peste 20 de ani din cauza incomodității localului și instalării precum și a lipsei de funcționari. Cu ocazia mutării bibliotecii în noul local, în anul 1929, s'a făcut și acest control și s'au îndreptat cărțile rătăcite dela locul lor. Cum a crescut mult (aproximativ 400.000 volume) se simte trebuința ca un funcționar să fie însărcinat să controleze regulat cărțile, să rărească perioadicele, să îndrepteze cărțile rătăcite, să instruiască și să supravegheze pe noii oameni de serviciu.

2. CONSULTAREA

* Sala de lectură a cărților tipărite a fost deschisă în 1934 în 276 zile de lucru, afară de Dumineci și sărbătorile fixate de Delegațiune. În 215 zile a fost deschisă câte 8 ore pe zi, dela 8—12 și 2—6, iar în 61 zile din lunile de vară câte 4 ore pe zi (8—12). Noua sală de lectură pentru cărți tipărite are 65 locuri (un spor de 33 locuri față de numărul locurilor din vechea sală), iar sala de lucru rezervată pentru membrii Academiei Române, profesori universitari, are 20 locuri (cu 12 locuri mai mult decât încăperea rezervată din vechiul local). În cursul anului 1934 — al V-lea an de funcționare în noul local — numărul cetitorilor a fost de 20.918 cărora li s'au comunicat 64.409 volume.

* *Împrumutate acasă* au fost 4.378 volume la 2.065 împrumutători cu 3.960 bilete de împrumutare.

* Împrumutarea, atât direct la persoane din capitală cât și prin bibliotecile universitare din țară, aduce mari servicii învățaților pentru studiile lor științifice, de aceea numărul împrumutătorilor crește în fiecare an. Prin regulamentul nostru împrumutarea este bine mărginită atât pentru persoane și timp, cât și pentru felul cărților cari pot fi împrumutate.

* Din nenorocire însă, acest serviciu este îngreunat de abuzul pe care îl fac unele persoane cărora li se face această înlesnire, nerestituind cărțile împrumutate nici după mai multe reclamații scrise cari li se adresează. În anii trecuți cu unii împrumutători a trebuit să ajungem la justiție și la sentințe judecătorești pentru a-i sili să restituie cărțile împrumutate — și aceasta chiar cu profesori universitari. Această apucătură trebuie combătută în mod eficace pentru a preveni marea pierdere de timp care se face de serviciile bibliotecii și al contenciosului cu reclamațiile neurmate de efectul convenit. Spre acest scop, în afară de dispozițiile prevăzute de regulament, a trebuit să se prevadă una nouă și anume ca persoanelor cu drept de împrumutare, cari nu restituie cărțile după trecerea timpului de împrumutare de trei luni nici după două reclamații, să li se retragă pentru totdeauna acel drept, fiind urmărite prin justiție pentru restituirea cărților împrumutate. Prin deciziunea delegațiunii Nr. 512

din 1 Martie 1928 s'a ridicat autorizarea de împrumutare la 22 persoane. In asemenea condiții se înțelege că este de greu a se păstra convenita ordine în bibliotecă și a se feri de pierderi colecțiunile de cărți și de periodice, din cari cele românești cele mai multe sunt singurele exemplare existente.

* Pentru admiterea în sala de lucru a bibliotecii s'au liberat în 1934, 1.023 permise, din cari 127 și pentru secțiunea manuscriselor și documentelor iar 148 și pentru periodice românești dinainte de războiul mondial. Sala de lectură a bibliotecii având un număr restrâns de locuri, iar numărul permiselor de intrare acordate studenților fiind atât de mare încât împiedică posibilitățile de consultare pentru alte persoane ceretătoare, s'a luat dispozițiunea (la 1 Iulie 1933) ca să nu se mai libereze permise de intrare în bibliotecă decât studenților din ultimul an de studii (anul IV).

* Ajutorul ce dă biblioteca noastră muncitorilor pentru cultura națională se poate vedea din statistica cititorilor pe ultimii cinci ani, arătată în tabela I.

TABELA I

Anii	Cetitori	Volum comunicate	Împrumu- tători	Volum împrumutate
1930	15.951	53.027	1.261	2.567
1931	17.864	59.010	1.356	2.895
1932	16.861	63.104	1.793	3.566
1933	19.323	63.984	1.838	3.465
1934	20.918	64.409	2.065	4.378

* Se amintește că, pe lângă publicațiile comunicate cu bilete de cerere, cetitorii au la liberă dispoziție în sala de lectură o bibliotecă de 2.227 volume din cărțile cele mai des întrebuințate, clasificate după diferite specialități, 90 reviste străine și 46 reviste din țară.

* Din cauza marelui număr de cereri de colecții de ziare și reviste românești pentru consultare și pentru a feri de distrugere aceste colecții prețioase, cari nu ar mai putea fi înlocuite, mai ales cele dinainte de război, s'a luat dispozițiunea ca aceste colecții de ziare și reviste românești apărute înainte de 1919 să nu se mai dea spre consultare studenților pentru lucrări de exerciții didactice de seminar. Ele se comunică în sala de lectură, sub specială supraveghere numai cercetătorilor bine cunoscuți personalului superior al bibliotecii și în nici un caz pentru lucrări de bibliografie, cari necesită deplasarea și foietarea grăbită a colecțiilor expunându-le în felul acesta distrugerii.

* Aparatul de fotografiat Letero-Fotokopist, anexat la Serviciul primirii publicațiilor, continuă a face foarte bune servicii atât cercetătorilor de manuscrisele și cărțile sau stampele din Biblioteca Academiei, cât și pentru Academie. Intre altele se poate menționa că grație acestui aparat, Academia a putut să și întregească colecțiile cu fotografiile

tuturor documentelor în legătură cu revoluția lui Horia, cari au fost expuse în expoziția organizată de Academie, cu multe stampe din aceeași expoziție și cu volume întregi, tipărite sau manuscrise, importante, cari lipseau din colecțiile Academiei. Toate acestea pe un preț foarte modest (5—6 lei bucata). Adăogăm că s'a amortizat complet costul aparatului și a celei mai mari părți de material întrebuințat.

3. SPORUL

* Biblioteca (Secțiunea cărților tipărite) a crescut în 1934 cu 6.937 volume față de 6.211 în 1933. În tabela Nr. II se poate vedea creșterea deosebitelor feluri de colecțiuni ale bibliotecii în 1934.

TABELA II

Prove-niența	Volume și broșuri		Numere de reviste		Ziare						Stampe și por-trete	Volume manu-scrise	Documente	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți postale ilustrate	Note muzic.	Monete, obiecte de muzeu
	Din țară	Din stră-inătate	Din țară	Din stră-inătate	Aflate	Hărți	Din țară	Din stră-inătate	Din țară	Din stră-inătate									
Legal:	4.544	5.754	—	1.348	—	2	8	17	—	—	—	—	8	23	—	51	—	—	
Dar sau schimb	1.747	—	3.866	—	—	11	5	169	449	40	788	173	22	—	40	5	1.942	—	
Cumpărături:	646	—	1.179	—	—	1	1	1	8	185	45	1	—	—	—	—	19	—	
Total	6.937	5.754	5.045	1.348	11	8	178	467	48	973	219	31	23	40	56	1.961			

* În această tabelă nu sunt cuprinse miile de foi volante, cari de mai mulți ani încoace nu se mai pot alege, ci se pun de o parte spre a fi alese când vom avea personalul îndestulător.

* După limba în care au fost tipărite, publicațiunile primite legal, din țară, se împart în felul următor:

TABELA III

L i m b a	Volume și broșuri	Reviste	Ziare și gazete	Total
Română	3.915	645	1.022	5.582
Maghiară	227	113	131	471
Germană	192	34	107	333
Franceză	188	21	4	213
Alte limbi. . . .	22	18	46	86
Mixte.	—	61	49	110
Total	4.544	892	1.359	6.759
		2.251 periodice		

* Pe lângă îmbogățirea bibliotecii cu imprimatele din țară, cari se trimit prin obligație legală, se adaugă donațiunile și schimbul de publicații din străinătate. În fruntea donatorilor stă Societatea Națiunilor, care ne trimite toate publicațiile ei oficiale. În fruntea schimburilor stau cele venite dela instituțiunile științifice ale Americii, atât din Statele-Unite cât și din republicele latine sud-americane, precum și din Japonia. S'au mai primit daruri dela legațiunile Franței, Italiei, Poloniei, Germaniei, Ministerul Afacerilor Străine, Direcțiunea Presei și Informațiilor, Comisiunea Istorică a României, Casa Școalelor, Soc. Națională de Credit Industrial din București, Editura Erdélyi Helikon din Cluj, d-nii: G. Adamescu, Em. Bucuța, Avocat I. G. Georgescu, I. C. Petrescu, Dr. Eugen Spirt, Dr. G. Staca-Praga, G-l Radu Rosetti, I. E. Torouțiu, d-na Vișoreanu, donații de cărți din succesiunile: I. Bianu, N. Docan, Pallady.

* La serviciul de primire al publicațiilor din țară s'au înregistrat și s'au ținut în evidență 2251 publicațiuni periodice dintre care 11 venite din străinătate.

* Publicațiunile legale netrimise s'au reclamat dela tipografi și editori, făcându-se 219 reclamațiuni pentru 248 cărți și 11 dări în judecată pentru 23 cărți. Pentru periodice (ziare și reviste) s'au făcut 3365 reclamațiuni și s'au dat în judecată 258 tipografi și editori pentru 259 publicațiuni periodice.

* Sporul secțiunii cărților tipărite în ultimii cinci ani se arată în:

TABELA IV

A n i i	Volume și broșuri	Ziare și reviste din țară	Ziare și reviste din străinătate	Atlase	Hărți	Note muzicale	Stampe și portrete	Fotografii	Albumuri	Formulare ilustrate	Cărți postale ilustrate
1930	6.870	1.762	546	3	27	72	98	123	16	50	444
1931	8.113	1.908	523	5	48	31	92	1.144	27	29	408
1932	7.918	2.036	612	9	120	100	346	174	21	16	—
1933	6.211	2.197	872	1	23	29	135	522	14	43	93
1934	6.937	2.251	896	8	178	56	467	218	31	23	40
Totalul creșterii 1930-1934	36.049	10.154	3.449	26	396	288	1.138	2.181	109	161	985

* Cele 896 ziare și reviste străine se împart în 116 abonate, 273 primite în schimb și 507 dăruite.

4. CATALOGHE ȘI ALTE LUCRĂRI

1. * *Serviciul Cărților.* S'au înscris în inventar, în 1934, 6.500 opere în 7.352 volume (Nr. 120.751—127.250). S'au catalogat definitiv și s'au

logul pe materii s'au lucrat 29.087 fișe, din care 6.000 au fost făcute în 1934.

* *Legatul*. Grație atelierului de legătorie instalat în localul Academiei, se pot lega cărțile și colecțiunile în condițiuni mulțumitoare ca soliditate și ca preț. Lipsa de fonduri ne împiedecă a lega însă tot materialul, mai ales periodicele, a căror legătură din cauza formatului mare costă mai mult. Totuși s'au legat 5.775 volume cărți și 2.176 volume periodice și s'au reparat 189 volume cărți și periodice cu legătura stricată prin întrebuințare.

* *Statistica lunară* de mișcarea bibliotecii se trimite regulat ziarelor spre publicare.

B) SECȚIUNEA MANUSCRISEROR ȘI DOCUMENTELOR

* Serviciul e îndeplinit de trei funcționari și un om de serviciu.

* *Sala de lectură* este deschisă numai dimineața (între orele 8—13). Spre a se putea deschide și după amiază este nevoie de încă un funcționar. E de dorit ca acesta să aibă cunoștințe temeinice de limba greacă, necesare pentru clasarea bogatului material documentar scris în această limbă în diferite epoci.

* Sala de lectură a fost frecventată în cursul anului trecut de 1.273 cetitori, cari au consultat 2.878 volume manuscrise, 5.139 documente și 289 cărți vechi românești.

* *Colecțiunile* acestei secțiuni au sporit în acest timp cu valoroase achizițiuni, precum: 48 volume manuscrise și 973 documente (în numărul cărora intră, în afară de numeroasele acte originale și în copii vechi, 37 fotografii de documente, 32 scrisori autografe, 11 foi volante tipărite ș. a.), iar colecția de cărți românești a crescut cu 13 volume.

* Parte din aceste sporuri provin din cumpărături (anume: 8 manuscrise și 185 documente), iar restul din donațiuni dela următoarele persoane și instituții: «Astra» (Sibiu), I. Bianu, Ș. Cioculescu, I. Corjescu, M. Costăchescu (Iași), col. C. Demetrescu, Ar. Gorovei (Fălțiceni), d-șoara C. Grecescu, V. Lazăr, S. Mehedinți, pr. I. Mușețeanu, P. P. Panaitescu, g-l Sc. Panaitescu, pr. Ar. Popa (Reghin), episc. Visarion Puiu, g-l R. Rosetti, V. D. Rosetti (Filipeni-Bacău), Aur. Sava (Chișinău), Avram Todor (cu aparatul «Fotokopist» al Academiei) și d-na Nat. Vlădoianu. Hărțile primite din succesiunea N. Docan sunt în curs de inventariere.

* *Lucrările* mai însemnate efectuate în cursul anului la această secțiune sunt următoarele:

* S'au trecut în catalogul manuscriselor românești 94 volume, ajungându-se astfel la Nr. 5.387. S'a cercetat, clasat și pregătit, spre a fi utilizat în sala de lectură, restul materialului rămas dela N. Densușianu și Al. Odobescu, cum și o parte din cel lăsat de Dim. A. Sturdza, N. Docan ș. a. O mare parte din alt material încă neexaminat în amănunțime s'a așezat în mape, după conținut și proveniență.

* S'au redactat 582 fişe cuprinzând rezumate ale còpiilor fotografice de documente vechi, române şi slavo-române. S'a făcut o revizuire totală şi definitivă a manuscriselor slave şi a catalogului respectiv, care înregistrează astăzi 647 volume.

* S'a pus sub tipar tomul III din « Bibliografia românească veche » şi acum este în curs de imprimare.

* S'au dat la legat în cursul anului 106 volume manuscrise şi 5 cărţi utilizate în sala de lectură; s'au reparat legăturile stricate la 12 volume.

* S'a continuat cu numerotarea şi stampilarea hârtiilor din depozitul acestei secţiuni.

* (Lucrările se fac în măsura şi timpul îngăduite de supravegherea continuă în sala de lectură şi servirea cetitorilor cu informaţiuni şi material de studiu, etc.).

C) SECŢIUNEA STAMPELOR

* Serviciul este îndeplinit de 1 funcţionar şi 1 om de serviciu.

* În cursul anului 1934 s'au inventariat 100 portrete făcându-se 119 fişe, 9 hărţi făcându-se 21 fişe, 178 stampe de etnografie făcându-se 97 fişe; 226 vederi făcându-se 213 fişe, 204 stampe de iconografie făcându-se 157 fişe.

* S'au trecut în inventare speciale la dublete: 6 hărţi, 2 portrete, 14 vederi, 11 stampe de iconografie şi 34 stampe de etnografie.

* În urma hotărîrii din 1933 a d-lui Bibliotecar, s'au făcut fişe de stampe şi hărţile cari se găsesc în cărţile bibliotecii Academiei şi s'au făcut 19 fişe de vederi, 4 fişe de istorie militară, 74 fişe de portrete, 135 fişe de hărţi, 8 fişe de heraldică şi 9 fişe de etnografie.

* De asemenea s'au făcut pentru tipar (în vederea tipăririi catalogului de stampe) 111 fişe de etnografie, 4 fişe de hărţi, 199 fişe de vederi şi 104 fişe de iconografie.

* S'au făcut în total 1.274 fişe (193 portrete, 156 hărţi, 106 etnografie, 232 vederi, 157 iconografie, 4 istorie militară, 8 heraldică şi 418 fişe pentru tipar).

* Catalogul pe fişe al întregului material are 24.597 fişe pe autori şi materii.

* În cursul anului această secţiune a crescut cu 31 albume (8 legale, 22 daruri, 1 cumpărat), 8 atlase (2 legale, 5 daruri, 1 cumpărat), 218 fotografii (173 daruri, 45 cumpărate), 445 portrete (7 legale, 1 cumpărat, 437 daruri), 178 hărţi (8 legale, 1 cumpărat, 169 dar), 22 stampe (10 legale, 12 dar), 23 formulare ilustrate (legale), 40 cărţi poştale ilustrate (dar), 56 note muzicale (51 legale, 5 dar).

* Instituţiunile şi persoanele cari au dăruit pentru această secţiune sunt: Prof. Gh. Adamescu, Ioan C. Băcilă, Gh. Balş, Prof. I. Bianu, Biroul Municipiului de Turism din Budapesta, Colecţia Nicolae Densuşianu, Colecţia Nicolae Docan, Prof. Silviu Dragomir, Fotograful Fux,

Geological Survey of Scotland, Gheorghian consilier la Casație, D-ra Constanța Grecescu, D-na A. Lahovari, G. G. Longinescu, Iuliu Moisil, G. T. Niculescu-Varone, Preotul Dr. Corneliu Popescu, Lucian Predescu, General M. Racoviță, Episcopul Roman Ciorogaru, General Radu Rosetti, Inginer M. Sophian, Inginer C. Stameleanu, Dr. Eugen Spirt, Al. Tzigara-Samurçaș, Petre Vladimirescu, Ion Zamfir și un necunoscut.

* Cetitori în anul 1934 au fost 185 cari au consultat stampe, hărți, portrete.

* Secțiunea stampelor a fost deschisă în tot cursul anului în zilele de lucru, între orele 8—13.

D) PUBLICAȚIUNILE BIBLIOTECII

* Serviciul bibliotecii începuse înainte de războiu o serie de publicațiuni bibliografice destinate să înlesnească studiile literare, istorice și științifice. Toate aceste publicațiuni au fost oprite din cauza războiului și nu au putut fi până acum continuate din cauza situației financiare urmate după războiu. Aceste publicațiuni sunt:

* 1. *Creșterea colecțiilor*, începută la 1903, s'a publicat până la 1915. De atunci materialul a stat pregătit fără a se putea tipări. Grație fondurilor puse la dispoziție de d-l Coleg Al. Lapedatu, ministrul Cultelor, această publicațiune a fost continuată cu un volum, cuprinzând creșterile pe anii 1916—1919. Ne mai putând continua din lipsă de fonduri, s'a hotărât să se tipărească, începând cu anul 1932, un *Buletin lunar*, în care să fie trecute numai cărțile străine — daruri și schimburi, cumpărături — pentru informarea cetitorilor asupra publicațiilor străine intrate în bibliotecă în cursul anului. S'au tipărit din această publicație 12 numere (5 broșuri) pentru anul 1932, cari au fost trimise gratis tuturor cercetătorilor români, profesori universitari, instituții culturale, biblioteci, etc. Începând cu anul 1933, această publicație de mare utilitate a fost oprită din lipsă de fonduri.

* 2. Din *Bibliografia românească veche*, având să cuprindă descrierea vechilor cărți românești din 1508—1830, s'au publicat două tomuri și primele două fascicule din tomul III, cuprinzând descrierea a 950 cărți din anii 1508—1817. S'a pus sub tipar și este în curs de imprimare tomul III, cuprinzând anii 1817—1830 și suplimentul general de adăogiri și îndreptări.

* 3. Din *Publicațiunile periodice românești* (ziare și reviste), s'a tipărit tomul I, cuprinzând catalogul alfabetic al periodicelor din anii 1820—1906 cu note bibliografice despre fiecare. Tomul II urmează să cuprindă indicele cronologic, pe localități, pe limbi și pe materii, cum și indicele pe nume proprii. Rămâne a se continua lucrarea pentru publicațiile din 1906—1916, apoi pentru cele din timpul și de după marele războiu.

* De mare folos ar fi să se facă într-o deosebită lucrare arătarea cuprinsului publicațiilor periodice românești, în ordine sistematică pe

autori și pe materii, pentru articolele și materialele de natură științifică și literară apărute în aceste publicațiuni.

* 4. *Catalogul descriptiv al manuscriselor*. Pentru cele românești, cari sunt acum în număr de 5.387, s'au publicat înainte de războiu 2 volume de catalog, în cari au fost descrise 728 volume; în 1931 s'a publicat tomul III pentru Nr. 729—1.061. Pentru cele grecești s'a publicat în 1909 catalog de C. Litzica.

* 5. *Regestele documentelor românești* originale și fotografiate (sau traduceri și copii vechi) ar forma singure 3—4 volume. Insemnătatea acestor regeste pentru studiile istorice este cu atât mai mare cu cât documentele originale sunt duse la Moscova din timpul războiului.

E) EXPOZIȚIILE BIBLIOTECII

* Materialele cuprinse în colecțiunile Bibliotecii au putut fi până acum cunoscute aproape numai de specialiști, spre a face studii asupra lor. Numai pentru puține din ele sunt publicate cataloage descriptive, așa că în totalitatea lor au rămas necunoscute marelui public.

* Un bun mijloc pentru înlăturarea acestui rău este organizarea de expoziții, în care să se arate pe rând publicului categorii mai interesante de materiale. Din cauza lipsei de local, asemenea expoziții nu s'au putut organiza sistematic. Un modest început s'a făcut în 1925.

* Seria expozițiilor a început cu *Presă periodică românească din anii 1820—1925*, în luna August 1925 cu ocazia Congresului internațional al presei Micii Înțelegeri.

* A doua expoziție: *Cartea românească veche (1508—1820) și câteva portrete și stampe alese* a fost deschisă la 5 Martie 1926, fiind vizitată aproape 3 luni de zile.

* Cu ocazia Congresului Presei Latine în 1927 s'a organizat din nou *Expoziția retrospectivă a presei române*, deschisă în zilele de 30 Septembrie—8 Octombrie.

* În anul 1928, cu prilejul comemorării lui *Vasile Alecsandri*, s'a organizat expoziție specială de operele, edițiile, manuscrisele autografe, periodice, pe cari le-a redactat sau la cari a colaborat Bardul dela Mircești, stampe, fotografii, obiecte de muzeu, etc., în legătură cu viața și activitatea poetului. Expoziția a fost deschisă dela 3—10 Iunie.

* Această expoziție — a patra — a fost urmată de a Poeților români, făcută deodată cu Săptămâna Poeziei din zilele de 7—20 Aprilie 1930, organizată de Direcțiunea Culturii Poporului.

* În 1931 s'a întocmit în luna Octombrie o expoziție de stampe cu ocazia vizitei parlamentarilor străini și în luna Noemvrie o expoziție cu portrete, vederi, tipuri și costume din țară.

* În anul 1932 s'a organizat o expoziție de hărți geografice, în Noemvrie, cu ocazia congresului profesorilor de geografie.

* În 1933 au fost deschise două expoziții: întâia privind *Cartea românească veche*, în luna Mai pentru *Săptămâna cărții*, iar a doua pentru *Pomenirea culturală a lui Constantin Brâncoveanu*, în luna Octombrie.

* Anul trecut (1934), în legătură cu Congresul Asociației Române pentru înaintarea științelor, s'a întocmit în zilele de 29 Aprilie — 5 Mai, o expoziție privind Cartea științifică românească în secolul 17—19, iar pentru *Săptămâna cărții* biblioteca a organizat o nouă expoziție referitoare la cartea românească ilustrată, care a fost vizitată dela 12 Mai—3 Iunie.

* Din inițiativa d-lui Al. Lapedatu, ministrul Cultelor și Artelor și Vice-președinte al Academiei, s'a organizat anul acesta, cu ocazia împlinirii a 150 ani dela martiriul eroilor naționali: Horia, Cloșca și Crișan o expoziție comemorativă cu materialul dela Academie și dela alte instituții și persoane după indicațiunile și cu concursul d-lui Octavian Beu, consilier de legație. Expoziția aceasta a fost deschisă dela 17 Martie—17 Aprilie.

* Alte asemenea expoziții s'ar mai putea face înfățișând manuscrise, documente și autografe, hărți geografice ale ținuturilor românești, portrete istorice și altele multe, toate interesante și instructive pentru marea public și pentru tinerimea școlară. Pentru aceasta ar trebui însă înmulțit personalul bibliotecii, căci organizarea și îngrijirea materialelor în asemenea expoziții cere timp și pricepere.*

Bibliotecar,
(ss.) G-ral R. Rosetti

Comisiunea Bibliotecii,
(ss.) Preot N. M. Popescu, Gr. Antipa.

— Raportul se ia spre cunoștință.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

20 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU face o comunicare despre *Progresele și metodele Eugeniei*.

În ședință intimă d-l I. SIMIONESCU, Vicepreședinte, comunică următorul *Raport al Comisiunii pentru bursele date de Academia Română în 1934—35 din Fondurile V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Ing. Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol*:

* Academia Română a destinat în acest an suma de 234.000 lei pentru acordarea de burse în țară și în străinătate, din fondurile *V. Adamachi, Jacques M. Elias, C. G. Vernescu, Leon S. Arié, Inginer Petre și Maria Lucaciu, N. Rătescu și Apostol Papadopol*.

* 1. Din *Fondul V. Adamachi* s'au acordat șase burse din care una în străinătate, de 7.000 lei lunar, d-lui Radu Codreanu pentru a se specializa în Biologie Generală în laboratorul Profesorului și colegului nostru onorar d-lui Maurice Caullery, la Paris. Bursierul se află în al doilea și ultimul an de bursă. Din celelalte 5 burse, 3 a câte 3.000 lei lunar s'au acordat la licențiați ai Facultății de Științe din Iași pentru pregătirea doctoratelor în științe și anume: d-l Tufescu își pregătește doctoratul în Geografie; d-l Troia Gheorghe își pregătește doctoratul în Chimie cu o teză despre *Petrolul românesc*; d-l Umanschi David își pregătește teza de doctorat cu un subiect din *Magnetism*. Celelalte 2 burse, una de 2.000 și cealaltă de 1.500 lei lunar, s'au dat elevilor Școlii Politehnice din Capitală, Maziliu C. Panaite și Rusu D. Costică.

* 2. Bursa *Jacques M. Elias*, de 7.000 lei lunar s'a acordat în continuare pentru al doilea an d-lui Aurel Decei care în acest an se află la Berlin pentru a face studii despre limba folosită de cronicarii și cronicile turcești. Bursa expiră în toamna acestui an.

* 3. Bursa *C. G. Vernescu*, de 90.000 lei anual, s'a dat de asemenea în continuare d-lui Ilie Corfus, care cercetează în Polonia izvoarele polone cu privire la trecutul românesc. Bursa expiră în toamna viitoare.

* 4. Din venitul donațiilorilor d-lui *Leon S. Arië* s'au acordat două burse a câte 800 lei lunar, una elevului Școlii Politehnice din București Gheșu I. Waldemar, din anul I, cealaltă elevului Chiu Trifu, dela Școala Politehnică din Timișoara, din anul I.

* 5. Bursa *Ing. Petre și Maria Lucațiu*, de 2.000 lei lunar, s'a dat elevului Bilețchi Mircea dela Școala Politehnică, anul II, din Timișoara.

* 6. Bursa *N. Rătescu*, de 120 lei lunar s'a dat elevului Baluță Constantin, din anul II al Școlii Superioare Comerciale din Capitală.

* 7. Din venitul Fondului *Apostol Papadopol* s'au acordat ajutoare lunare de câte 50 lei la zece elevi ai Școlii Superioare Comerciale din Galați și de câte 30 lei la zece elevi ai Școlii Elementare Comerciale din același oraș.

* Pentru anul viitor bugetar, subsemnații vă fac următoarele propuneri:

* Deoarece rămâne vacantă bursa de 7.000 lei ce s'a dat d-lui R. Codreanu la Paris, iar burse în străinătate pentru moment sunt foarte greu de dat din cauza dificultăților valutare, să se acorde, potrivit regulamentului burselor, o bursă de 3.000 lei lunar la Facultatea de Știință din Iași, dela 1 Octombrie 1935 unui licențiat care va pregăti doctoratul în fizică lucrând asupra « studiului experimental al propagării undelor electrice » (Laboratorul d-lui Prof. Th. V. Ionescu).

* Să se acorde 10.000 (zece mii) lei fostului bursier al Academiei N. N. Moroșan, profesor la Chișinău, pentru explorarea științifică a culcușului de mamifere terțiare dela Cimișlia (jud. Tighina). Tot ceea ce va aduna, va mări, în vederea studiului, colecția laboratorului de paleontologie dela Facultatea de Științe din București, unde se mai află material din aceeași localitate.

* Bursele dela fondul Arié, Lucaciu, Rătescu, rămase date și în anul acesta bursierilor din anul trecut până ce-și vor termina studiile, ce-rându-li-se însă în fiecare an dovada de regulata trecere a examenelor.

* Cât privesc bursele d-lui Decei din fondul Elias și a d-lui Corfus din fondul Vernescu, ambele se termină la Octomvrie 1935. Rămâne ca Secțiunile respective să decidă asupra prelungirii lor sau eventual, asupra acordării lor pentru alte cercetări, deși, casierul Academiei întâmpină atât de mari greutăți la căpătarea devizelor, încât bursierii sunt amenințați să n'aibă cu ce trăi. De aceea suntem de părere ca în anul acesta să nu se acorde noi burse în străinătate.*

G. Țițeica, I. Simionescu.

— Raportul se ia spre cunoștință și se aprobă propunerile Comisiunii.

Procedându-se la alegerea Comisiunii pentru bursele din 1935—36, se realeg d-nii I. Simionescu și G. Țițeica și se alege d-l Petre Bogdan.

D-1 SEXTIL PUȘCARIU cetește procesul verbal al Secțiunii Literare, încheiat la 18 Mai curent, prin care Secțiunea alege spre a propune ca membri activi ai Academiei pe d-nii Th. Capidan în locul regretatului coleg G. Bogdan-Duică și I. A. Bassarabescu în locul regretatului coleg I. Bianu.

— Alegerea se va supune votului plenului în ședința de Joi, 23 Mai curent.

D-1 C. Moisil. Membru corespondent al Academiei Române, cetește următorul *Raport asupra activității Cabinetului Numismatic în 1934*:

* În cursul anului trecut Cabinetul Numismatic a continuat să progreseze atât în ce privește îmbogățirea colecțiilor sale, cât și a interesului pe care l-a arătat publicul cercetător.

* În privința creșterii colecțiilor, credem interesant să menționăm în primul rând achiziționarea unui număr de monete antice barbare de argint, găsite la Vidra (jud. Putna) și cari sunt ca tip și factură cu totul deosebite de celelalte monete barbare găsite în țara noastră. Ele se apropie foarte mult de monetele bătute de tribul celtic al Boilor din Panonia și pot fi de proveniență de acolo. O parte din ele le-am cumpărat, altă parte ne-a fost dăruită.

* În al doilea rând merită să fie amintite 4 bancnote extrem de rari, emise de către primăria orașului Cernăuți în cursul războiului mondial și contrasemnate de primarul român Bocancea, care a condus orașul în timpul ocupației rusești din timpul războiului mondial.

* În sfârșit, Cabinetul Numismatic a intrat anul acesta în posesiunea colecției de monete românești pe care N. Docan o dăruise Academiei în anul 1906. Cu prilejul acestei donații N. Docan își rezervase dreptul de a păstra la el colecția până când o va completa la 1.000 de piese. Dar intervenind războiul și Docan fiind nevoit să plece în Moldova, colecția s'a rătăcit, astfel că se credea pierdută. Ea a fost însă regăsită la moartea lui Docan între lucrurile rămase pe urma lui și a fost predată Cabinetului Numismatic.

* Această colecție, astfel cum ne-a fost predată, cuprinde 1.062 monete vechi românești dela Domnii Țării Românești și ai Moldovei, din epoca ocupației rusești dintre 1771—1774 și din domnia lui Cuza-Vodă. Sunt reprezentate în această colecție aproape toate tipurile noastre monetare, între cari unele foarte rari și inedite. Este adevărat că multe din piese sunt rău conservate sau defectuoase, dar cu toate acestea colecția Docan împlinește măcar în parte marele gol, ce l-a lăsat în Cabinetul Numismatic evacuarea monetelor românești în Rusia.

* Dar această colecție mai cuprinde și 797 de monete străine, parte antice, parte medievale și moderne.

* Printre ele se află și un număr de 536 monete romane de bronz argintat, emise de către împărații ce au urmat lui Constantin cel Mare, monete cari fac parte dintr'un tezaur găsit la Măcin (jud. Tulcea) în anul 1908. Acest tezaur fusese achiziționat de regretatul D. Ionescu, pe atunci administrator al pescăriilor Statului din Tulcea; acesta a cedat jumătate din tezaur lui Docan și astfel avem satisfacția de a poseda singura parte din tezaur ce s'a mai păstrat până astăzi, căci restul s'a împrăștiat în timpul războiului. Importanța acestui tezaur constă nu numai în faptul că monetele sunt de o conservare foarte bună, dar și că multe din ele mai păstrează poșhița de argint cu care au fost acoperite spre a da impresia că sunt piese de argint.

* Din succesiunea Docan a mai intrat în Cabinetul Numismatic și o bogată colecție de mărci poștale, cum și câteva obiecte de muzeu.

* Incorporarea mărcilor poștale ne obligă să reinființăm secția filatelică, care exista înainte de războiu, dar materialul ei a fost evacuat în întregime în Rusia.

* Obiectele de muzeu s'au depus în * Muzeul M. C. Sutz * , care funcționează de câțiva ani pe lângă Cabinetul Numismatic. Acest muzeu a fost aranjat definitiv în cursul anului trecut și pus la dispoziția publicului. Unele dintre obiectele sale au fost studiate de către arheologi de ai noștri și de câțiva arheologi străini, cari au manifestat un interes deosebit pentru antichitățile egiptene, grecești și romane aflătoare într'insul.

* Numărul obiectelor intrate în Cabinetul Numismatic în cursul anului trecut este următorul: monete antice, medievale și moderne, în total 1.953; medalii 30; sigilii 57; mărci poștale 4.237.

* Dintre persoanele cari au binevoit să contribuie la îmbogățirea colecțiilor prin donații, amintim pe P. S. S. episcopul Ivan al Clujului, d-nii L. Mrazec, I. Bianu, prof. Gr. Niculescu (București), prof. R. Gasaner Suceava), prof. Eug. Spirt (București), prof. Iordăchescu (Plocești), A. Dorin (Sofia), C. I. Karagea (Berlin) și Pant. Sărăcin (Dumitrești, jud. Ismail). Le exprimăm și pe această cale mulțumirile recunoscătoare ale Academiei Române. *

Const. Moisil.

D-l General R. ROSETTI cetește următorul *Raport al Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1934—35:*

* Raportul Secretarului General a subliniat, din primele rânduri, înalta datorie a Academiei Române, mai ales în zilele noastre, de a îmbogăți patrimoniul cultural al Neamului, fiindu-i, cu prestigiu și seninătate, instrument de înălțare sufletească înlăuntrul granițelor și armă de afirmare și pavază nebiruită față de orice atacuri.

* De aceea, rărirea în rândurile colegilor o simțim deosebit de dureros. Evocăm cu pietate din lumea umbrelor figura regretatului Ion Bianu, a cărui activitate statornică a fost peste o jumătate de veac inima rosturilor acestei Instituțiuni; figura neobositului cărturar Gh. Bogdan-Duică, a desăvârșitului cunoscător al arhitecturii vechi românești G. Balș, figurile colegilor onorari și corespondenți, secerăți în toiul activității lor.

* Îmbogățiți cu moștenirea sufletească a celor dispăruți, vremelnici dar vrednici slujitori ai adevărului și frumosului, suntem datori să ne îndoim răvna, ducând mai departe prea cinstita sarcină.

* Cu toate că, pe lângă aceste pierderi de energii sufletești, Instituțiunea noastră a fost tot mai stăruitor încercată și de nevoi materiale, activitatea ei n'a slăbit; se poate spune chiar că a devenit mai simțită. Marele număr de ședințe publice, colaborarea unor colegi corespondenți, vizitele și comunicările câtorva învățați străini, legăturile cu instituțiunile mari științifice din străinătate, participările la congresele și serbările naționale și internaționale, conferințele făcute de Colegii noștri Iorga, Gusti, Pompei, Petrovici, Pușcariu, în străinătate, publicațiunile, legatele și donațiunile primite, toate sunt mărturie vie că Academia a rămas cel mai important factor cultural al țării. Regretăm că mijloacele materiale nu sunt la înălțimea celor spirituale, pentru a putea înlăptui tot ce se așteaptă dela ea.

* Ne bucură datele despre serviciile Academiei; buna rânduială și tradiționala tragere de inimă a celor puși să vegheze asupra intereselor ei, vor fi cheazășie și pentru viitor.

* Ingrijorați din cauza împrejurărilor nestatornice dar încrezători în puterile noastre, am înscris încă un an de rodnică activitate în Analele Academiei Române. Împrejurările ne pot sili să ne sporim grija și efortările, dar nu să ne îndoim de biruința, care va încununa activitatea. Acest sentiment se desprinde din Raportul Secretarului general și Comisiunea și-l însușește fără rezerve. *

I. Petrovici, R. Rosetti.

D-l S. MEHEDINȚI cetește *Raportul Comisiunii asupra Școalelor de Agricultură ale Academiei Române în cursul anului școlar 1934—35.*

Se procede la alegerea Comisiunii Școlilor și se realeg d-nii *Dim. Gusti, S. Mehedinți, C. Rădulescu-Motru și Andrei Rădulescu.*

ȘEDIȚA GENERALĂ PUBLICĂ

21 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC depune următoarea cuvântare rostită de d-sa în numele Academiei Române, la deschiderea «Săptămânii Cărții», făcută la Fundațiunea Dalles în prezența M. S. Regelui, în ziua de 12 Mai curent:

SIRE,

* Academia Română, ca Institut Național de cultură a Neamului, având ea însăși prin destinația ei cultul scrisului, se asociază, la sărbătorirea cărții, organizată de *Fundațiile Culturale Regale*, prin «Săptămâna Cărții», aducând Majestății Voastre omagiul său respectuos de profund devotament și, unită cu poporul român, prinosul ei de recunoștință Augustului inițiator al acestei manifestațiuni închinată propășirii prin cultură a neamului.

* Săptămâna cărții *va putea* avea o înrăurire mare și crescândă nu numai asupra răspândirii în masele poporului, a cugetării și scrisului românesc, dar și asupra înobilării lui.

* Insemnătatea înrăuririi cărții stă în faptul că scrisul este talmaciul gândirii. Cartea îmbracă, păstrând, scrisul, pentru ca el să poată fi la îndemâna tuturor.

* Cum însă gândirea n'are îngrădire, cartea poate cuprinde în paginile sale toată energia spirituală a omenirii în toate manifestațiunile și posibilitățile ei.

* În mersul evolutiv al civilizațiunei, rolul ei a crescut repede. *Ea a devenit o putere*. Măsurător al gândului de cultură și document al mentalității timpurilor; aclamată, uneori, în cursul veacurilor cu frenezie, alteori arsă pe rug, în orice caz semănător de idei și îndrumător, ea s'a ridicat la înălțimea de creatoare de curente în concepțiunile așa de variate ale omenirii asupra credinței și vieței.

* Ea este călăuza primilor pași ai copilului în învățământ. Ea este educatoarea lui și devine și rămâne, astăzi mai mult decât orișicând, tovarășul lui nedespărțit, pe calea vieții, cât și refugiu simțămintelor lui în amurgul ei.

* Ea îmbrățișează toate domeniile de cultură și de activitate omenească, până în cele mai depărtate și fine ramuri ale lor. Și așa pătrunde, pretutindeni și în toate, împletindu-se cu viața noastră zilnică, afirmându-și din ce în ce mai mult indispensabilitatea ei.

* Și astfel cartea, care este un produs al alcătuirii sociale a gândirii, *a devenit o putere mare*, un instrument superior al îndrumării maselor în latura lor spirituală și în latura lor politică, economică și socială.

* Din cauza acestui rol care poate da roade incalculabile prin puterea ei, ea are, în multe cazuri, nevoie să fie ea însăși dirijată.

* Îndrumarea aceasta a îndrumătorului ce este cartea, devine în unele privințe cu atât mai necesară, când în epoca, ce trăim, așa de curioasă în

aspectele ei diferite, s'au născut mentalități încă insuficient sau chiar neechilibrate, așa cum ele au ieșit din văltoarea revoluționară a luptei uriașe pentru libertate și dreptate.

• O redresară este necesară.

• Cartea trebuie — înainte de toate — să fie un instrument al aspirațiilor celor mai nobile ale omenirii și ale neamului. Prin ea să se glorifice virtuțile cetățenești, care și ele sunt una din cheazășile cele mai de seamă, dacă nu chiar cea mai de seamă, a unității neamului și a rezistenței structurale a Statului.

• Considerațiunile acestea, isvorite din estimarea puterii cărții, ne duc la stabilirea unei deosebiri în ceea ce privește valoarea ei morală și utilitatea ei, ca educator al sufletelor și al minții și ca propagator de idei: deosebire, de care trebuie să se ție seama în politica de răspândire și pătrundere a cărții în masele populare și, ceea ce ne interesează în primul rând pe noi, în pătrunderea ei în masele poporului românesc.

• Fiecare carte închide în scoarțele sale spiritul ei specific, spiritul care poate fi bun și folositor omenirii, sau spiritul care nu este bun și dăunător: *deosebire între cartea bună și cartea rea.*

• Cartea bună, e caracterizată prin sinceritatea în cultul adevărului și frumosului în totul și în toate acelea ce ating activitatea așa de variată a omului, luminând și încălzind sufletul și mintea, înălțându-le la acel nivel a cărei amintire o găsim în Cartea Cărților, povățuitoare a iubirii nemărginite a semenului, cartea păcii și a colaborării la atingerea supremelor aspirațiuni ale omenirii și ale civilizațiunei, cartea educatoare și îndrumătoare spre binele obșteș.

• Cartea rea, e cartea glorioatoare a minciunei și a desfrăului, degradantă și demoralizantă, corupătoare de conștiințe, cumpărătoare de suflete, cartea urei și discordiei și a otrăvirii conștiințelor cetățenești.

• De aceste aspecte ale spiritului cărții trebuie bine ținut seamă, tocmai fiindcă este o putere îndrumătoare cu consecințe de multe ori imposibil de prevăzut, consecințe incalculabile în efectele lor finale.

• Prin serbarea care este « Săptămâna Cărții », nu trebuie deci urmărit numai o înmulțire a ceteritorilor și prin urmare a producției în masă a tiparului, dar și o selecționare a scrisului — pe cât posibil — pentru ca răspândirea cărții să atingă acel scop suprem pentru care a inventat-o ingeniozitatea omenească, în dorința și setea de a comunica gândul său în folosul și pentru binele celorlalți.

• Aceasta trebuie să fie politica de Stat a cărții și aceasta se poate realiza de Fundațiile Culturale Regești și prin organizarea « Săptămânii Cărții ».

• « Săptămâna cărții » este chemarea la lumină, a scrisului, înaintea folului celor înțelegători și a celor doritori de a-și mări cunoștințele, este totdeodată și arătarea acelor ce tiparul poate da. Dar tocmai aici apare sarcina cea mare și frumoasă a organizatorilor acestei manifestațiuni în slujba culturai naționale. Aceasta este punerea în vaza tuturor a cărții bune, a cărții sănătoase, a cărții care trebuie răspândită, fie chiar cu sacrificii. Să fie ea rază de lumină și de căldură ce se duce în sufletul

tuturor până în cea mai umilă casă, mângâietoare acolo unde durerea s'a așezat.

* Nu putem compara acest rol al ei mai bine decât cu ceea ce într'o măsură incomparabil de mare se întâmplă de veacuri incalculabile în natură, cu rolul sevei nutritive și sănătoase care, circulând liberă, întărește arborele până în foile cele mai depărtate ale trunchiului și întreține o funcțiune vitală folositoare până în cele mai mici celule ale lui, sevă care dă arborelui viață și putere, înflorindu-l și dându-i posibilitatea de a da roade.

* Seva nesănătoasă duce însă repede toată clădirea arborelui, fie el cât de mare și puternic, la o slăbire a funcțiunilor sale vitale, la o piere sigură.

* Fie ca Fundațiile Culturale Regale, să dea și * Săptămânei Cărții *, în felul acesta, un rol îndrumător în modul de a cugeta și scrie, dând cărții funcțiunea sa adevărată, aceea ca în circulațiunea sa, continuă să ducă spiritul sănătos, de întărire și de încredere în virtuțile sale civice, în tot poporul românesc.

SIRE,

* Cuvintele regești înălțătoare se traduc în fapte a căror înrăurire crescândă o întâlnim în imaginea de azi a dezvoltării culturale a patriei.

* Fie ca atunci când Majestatea Voastră va prezida jubileul de un sfert de veac al * Săptămânei Cărții * să aibe fericirea și marea satisfacție de a putea constata că voința Majestății Voastre s'a realizat, ca poporul român să se găsească în rândul de frunte al popoarelor cu cultură înaltă, demn de înălțimea gândului îndrumătorului său pe această cale. *

D-nii membri se grupează pe Secțiuni pentru efectuarea lucrărilor înscrise în programa lucrărilor pentru fiecare Secțiune.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L A

22 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă următoarea scriere a d-lui coleg N. Iorga * *Ideii asupra problemelor actuale* — I. Forme cari se duc și realități cari vin; II. Vechea și noua Europă *, (București, 1935).

Apoi d-sa prezintă mai multe publicațiuni ale d-lui N. Cartoian.

D-l SILVIU DRAGOMIR, din partea Comisiunii pentru regulamentul legatelor primite în ultima vreme, propune următoarele proiecte de regulament:

1. Pentru Fondul Sofia Ștefan Popescu:

* Art. 1. — Din venitul acestui fond se institue un premiu denumit

« Leon Gh. Pallade », care se va acorda anual autorului celei mai bune lucrări cu caracter economic.

« Art. 2. — Premiul, indivizibil, se va forma din venitul anual, după ce se vor scădea prelevările Academiei și se va decerne de Secția Istorică.

« Art. 3. — În cazul când nu se prezintă lucrări sau când cele prezentate nu merită a fi premiate, suma destinată premiului se va afecta Academiei Române spre a o întrebuința pentru scopurile sale.

« Art. 4. — Secția Istorică va fixa valoarea premiului după posibilitățile, pe care le vor permite excedentele anuale.

« Art. 5. — În orice altă privință se va urma conform regulamentului premiilor. »

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Proiectul se ia spre cunoștință și se aprobă cu amendamentul propus de d-nii I. Nistor și Andrei Rădulescu, ca valoarea premiului să nu se precizeze la suma de 30.000 lei arătată în proiect, ci să se lase libertate Academiei s'o fixeze la timp după venituri

2. Pentru Fondul Prof. Petre Antonescu:

« Art. 1. — Din venitul acestui fond se institue un premiu denumit « Premiul Profesorului Petre Antonescu dela Politehnică », pentru promovarea economiei forestiere române, care se va acorda în fiecare an, pentru cea mai bună lucrare de amenajament aplicată pe teren, cu rezultate satisfăcătoare, timp de cel puțin cinci ani.

« Tratatamentul aplicat pădurii respective va fi Codrul, cu tăieri progresive sau în formă de ochiuri sau grupe iar masivele de rășinoase pure în amestec de foioase și chiar numai de foioase din regiunea muntoasă mai cu seamă dotată cu rețea completă de drumuri sau cari se vor crea; se va întrebuința metoda de amenajament zisă de control a lui Gurnaud-Biolley, iar în pădurile de stejar pedunculat din regiunea de câmpie a țării și anume acolo unde anii de sămânță bogați sunt foarte rari, fie din cauza înghețurilor târzii de primăvară, fie al atacului insectelor, etc., solul fiind în același timp foarte expus inerbării, în scopul de a se utiliza și anii parțiali de sămânță, se va aplica metoda codrului etajat cum o numește Puton, care a întrebuințat-o într'o pădure de fagi din Vosgi sau « futaieclair » cum o definește Huffer, care o preconizează pentru pădurile de stejar din Nord-Estul Franței aflătoare în condițiile de mai sus din care cauză îi poartă și numele.

« Art. 2. — Premiul se va forma din venitul anual, după ce se vor scădea prelevările Academiei și se va decerne de Secția Științifică.

« Art. 3. — Secția Științifică va cere avizul unei Comisiuni de specialiști compusă din a) profesorul de amenajament dela Școala Politehnică Regele Carol II; b) administratorul Casei Pădurilor, dacă pădurea amenajată aparține Statului sau din directorul Regimului Silvic, dacă pădurea este administrată de Stat, respective dacă aparține unei instituțiuni publice sau unui proprietar particular și c) din președintele

Consiliului Tehnic al pădurilor de pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

* Apreciind avizul Comisiei, Secțiunea Științifică va decerna premiul.

* Art. 4. — Dacă în vreun an nu se vor prezenta lucrări de amenajament arătate mai sus, care să merite a fi premiate, sau nu se vor prezenta de loc asemenea lucrări, venitul pe acel an destinat premiului se va adăoga fondului, pentru a se spori proporțional și premiul din anii următori.

* Art. 5. — În orice altă privință se va urma conform regulamentului premiilor. *

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Se ia act și se aprobă proiectul.

3. Pentru Fondul Anastasie Simu:

* Art. 1. — Legatul de lei cinci sute mii (500.000) constituind « *Fondul Anastasie Simu* », va fi administrat potrivit normelor generale ale Academiei.

* Art. 2. — Din venitul acestui fond, după ce se vor scădea prelevările Academiei, se vor cumpăra cărți și publicațiuni importante în materie de artă, pe seama bibliotecii Academiei, adnotându-se pe fiecare volum mențiunea: « din fondul Anastasie Simu. »

* Art. 3. — Veniturile neîntrebuințate pentru cumpărarea publicațiilor sus amintite se vor adăoga la capitalul fondului. *

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Se ia act și se aprobă proiectul.

4. Pentru Fondul General Georgescu Teodor:

* Art. 1. — Din venitul acestui fond se institue un premiu denumit « *General Georgescu Teodor* », care se va acorda autorului celei mai bune lucrări cu conținut de drept sau științe.

* Art. 2. — Premiul se va forma din venitul anual, după ce se vor scădea prelevările Academiei și se va decerne de o Comisiune de patru membri, din care doi vor fi aleși de Secția Istorică, iar doi de Secția Științifică.

* Art. 3. — Premiul, indivizibil, nu se va publica decât numai după ce, din veniturile fondului, se va aduna suma de cel puțin 10.000 lei, care se va acorda celei mai bune lucrări.

* Art. 4. — În cazul când nu se prezintă lucrări, sau când cele prezentate nu merită a fi premiate, suma destinată premiului se va afecta Academiei Române spre a o întrebuința pentru scopurile sale.

* Art. 5. — În orice altă privință, se va urma conform regulamentului premiilor. *

I. Simionescu, A. Rădulescu, S. Dragomir.

— Se ia act și se aprobă proiectul.

D-l Dr. GR. ANTIPA înfățișează recenta sa scriere « *L'Organisation Générale de la vie collective des organismes et du mécanisme de la production dans la biosphère* », Bucarest 1935, — arătând că ea poate interesa nu numai pe d-nii colegi dela Secțiunea Științifică, dar și pe d-nii colegi din celelalte Secțiuni, cari se ocupă de sociologie sau biologie.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că în ședința Secțiunii Științifice de astăzi s'a pus chestiunea dacă alegerea făcută în sesiunea generală trecută de Secțiune a unui domn membru corespondent, nevotată de plen din lipsă de timp, este valabilă în actuala sesiune sau trebuie ca alegerea să fie reluată din nou prin Secțiune.

— După o discuțiune la care iau parte d-nii I. Nistor și Andrei Rădulescu și ținându-se seama de cazurile de precedentă, se stabilește că alegerea va trebui reluată din nou prin Secțiune.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L A

23 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

La ordinea de zi fiind votarea alegerii d-lui Th. Capidan și I. A. Basarabescu ca membri activi la Secțiunea Literară, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următoarea propunere:

« Elev al marilor lingști cari făceau, la sfârșitul secolului trecut, fama Universității din Leipzig, d-l Theodor Capidan ne-a dat o serie de studii importante, care au devenit operele fundamentale de documentare asupra dialectelor transdanubiene. Dar atât în cele trei volume despre *Meglenoromâni*, în studiul său despre *Fărșeroși* (pe care i-a studiat în anul 1928 la fața locului), cât și în lucrarea sa de sinteză asupra *Aromânilor*, pentru care Academia noastră i-a acordat în anul 1931 marelui premiu Heliade Rădulescu, profesorul de lingvistică generală dela Universitatea din Cluj nu s'a mulțumit numai să ne dea o descriere completă și sistematică a graiurilor studiate, ci a fost preocupat totdeauna să scoată din bogata informație de care dispune și concluzii de ordin general lingvistic. Influența graiului femeilor asupra limbii bărbătești, deducțiunile ce se pot face din toponimie și din comparația dialectelor asupra patriei strămoșilor noștri, sunt din cele mai interesante. În diferite studii mai mici, publicate în « Anuarul Institutului de Istorie națională din Cluj » (*Macedoromâni, vechimea și însemnătatea lor istorică în Peninsula Balcanică*), în « Revista filologică » (*Românismul balcanic*) și în « Revista Macedo-română », pe care a condus-o împreună cu colegul nostru, d-l G. Murnu, și cu d-l V. Papacostea, el adâncește cu contribuții nouă delicatese și atât de interesanta problemă a epocii dinainte de anul 1000 în istoria Românilor.

* Alături de graiu, pe d-l Capidan l-au interesat totdeauna istoria culturală, etnografia și folclorul.

* Din introducerea de peste 150 de pagini a scrierii sale despre Aromâni se vede marele rol pe care Macedoromânii l-au jucat ca factor de cultură în Peninsula Balcanică; înaintea ochilor noștri răsare Moscopolia — despre care dovedește că era o colonie de Fărșeroți — cu tipografiile și școlile sale înalte; legăturile Aromânilor cu cărturarii dacoromâni sunt urmărite în toate ramificațiile lor, împreună cu contribuția adusă de câțiva Macedoneni de seamă în redeşeptarea culturală a Românilor din Nordul Dunării.

* Din punct de vedere etnografic, studiul său publicat acum zece ani în « Dacoromania » IV despre *Românii Nomazi* e de cea mai mare importanță. În el, se urmăresc cu precizări, după documente și după ultimele informațiuni orale ce mai puteau fi culese, drumurile cutreierate de păstorii aromâni prin Munții Peninsulei Balcanice și se descriu cu amănunte impresionante obiceiurile lor, care dispar pe zi ce trece.

* Articolul său despre jocul în arșice, publicat într-o revistă străină (*Les osselets chez les Roumains, les Slaves et les Albanais*, în « Revue Internationale des Etudes Balkaniques » I) poate servi de model pentru studiile de folclor comparat și cuprinde date din cele mai neașteptate despre influența veche grecească la noi.

* Originar din Macedonia, d-l Capidan cunoaște din proprie observație viața popoarelor balcanice și vorbește limbile lor. Faima sa de balcanolog deosebit de bine documentat, a trecut de mult hotarele țării noastre, iar între filologii români nu e niciunul care să fi tratat cu atâta competență influențele reciproce între limba și cultura română și a popoarelor învecinate. Studiile sale publicate mai ales în Dacoromania despre *Raporturile slavo-române și Raporturile albano-române* precum și lucrarea sa premiată de Academia noastră asupra *Elementului slav în dialectul aromân*, sunt dintre cele mai temeinice. Partea nouă în aceste lucrări de un ascuțit discernământ critic consistă mai ales în faptul că autorul lor a arătat — în opoziție cu cei mai mulți din cercetătorii dinaintea sa — că partea de împrumut pe care au dat-o Românilor popoarelor învecinate e cu mult mai mare decât se credea, că noi n'am fost numai cei ce am primit influențe străine, ci și cei ce am influențat pe alții.

* Mai presus de toate aceste lucrări, trebuie socotită însă colaborarea sa de un sfert de veac la Dicționarul Academiei.

* Cred că Academia nu-și poate arăta mai bine recunoștința pentru contribuția devotată și de adâncă înțelegere a problemelor lexicografice pe care d-l Th. Capidan o aduce la alcătuirea operei fundamentale a Instituției noastre, decât chemându-l în rândul membrilor ei.*

— Se procedează la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 24, din care d-l Th. Capidan a întrunit 19 voturi, 5 voturi fiind contra.

D-l Președinte L. MRAZEC proclamă, ales cu majoritate de voturi, membru al Academiei Române la Secțiunea Literară pe d-l Th. Capidan în locul regretatului coleg G. Bogdan-Duică.

D-l I. AL. BRĂTESCU-VOINEȘTI cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui I. A. Bassarabescu:

* Dintre personalitățile vrednice a fi luate în considerație pentru ocuparea unuia din fotoliile vacante ale Secției noastre, se impune în primul rând Ioan Al. Bassarabescu, literat cunoscut și de mult consacrat și membru corespondent al Academiei Române încă din 1909.

* Răposatul nostru coleg Duiliu Zamfirescu spunea în raportul său din 1909, când l-a propus pe d-l Bassarabescu pentru demnitatea academică: « e un om cult, înzestrat cu autocritică și sens estetic; și ne va face onoare intrând în Academie ».

* Critica autorizată l-a numărat printre cei mai buni prozatori ai noștri. Două din volumele sale au fost premiate de Academia Română. Alt coleg regretat al nostru, răposatul Bianu, făcând amănunțită dare de seamă asupra volumului « Vulturii », conchide astfel: « Stil curgător, simplu, potrivit minunat cu persoanele și situațiile, presărat cu nuanțe de glumă veselă; spiritul curat și sănătos, care colorează toate scrierile d-lui Bassarabescu, fac din d-sa un scriitor bun, care merită să fie premiat ». Alt înaintaș al nostru, Iacob Negruzzi, constată că Bassarabescu este un « adevărat meșter al expunerii », și adaugă: « Nu putem exprima despre el decât laude », recomandând pentru un premiu volumul « Un dor împlinit ».

* În anul 1930, d-l Bassarabescu a obținut premiul național pentru proză.

* Colegul nostru Sextil Pușcariu, care este și un critic deosebit de ager, vorbind de mișcarea noastră literară într-o revistă străină — studiu tipărit și în românește sub titlul « Cinci ani de mișcare literară » (1902—1906) caracterizează după cum urmează pe Bassarabescu: « Spiritul său ager de observație și maturitatea sa artistică îl fac să poată aduce note nouă, să nu devină niciodată banal; așa că nuvele și schițe și « Pe drezină », sau « Cât ține liturghia » se pot susține alături de cele mai bune lucrări la acest soiuri ale d-lui Caragiale ».

* Bassarabescu a fost remarcat, comentat și tradus în diferite literaturi străine. Figurează în toate antologiile învățământului nostru.

* Colaborarea sa a fost statornică la importanta revistă « Convorbiri literare ».

* Operele sale tipărite sunt următoarele:

* Nuvele », « Vulturii », « Un dor împlinit », Moș-Stan », « Un om în toată firea », « Domnu Dincă », « Schițe și nuvele », « Noui și vechi », « Norocul », « Nenea ».

* Fond etic în toată această remarcabilă operă, talent sporit de o cultură autentică, aprecieri unanime — iată atâtea titluri care ne pun în plăcuta situație de a-l chema între membrii activi ai « Academiei Române. »

Mihail Sadoveanu.

— Se procedează la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 25, din care 9 voturi pentru, 16 voturi fiind contra.

D-l Președinte constată că d-l I. A. Bassarabescu nu a întrunit nici două treimi din voturile membrilor prezenți și nici majoritatea și declară că propunerea Secțiunii Literare nu s'a primit.

Se ia în discuție proiectul pentru modificarea statutelor întocmit și depus în ședința dela 18 Mai a actualei sesiuni de Delegațiunea Academiei.

D-l SEXTIL PUȘCARIU propune și se primește ca pretutindeni să se scrie « Statute », iar nu « Statut ».

După o discuțiune la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, G. Țițeica, Al. Lapedatu, Andrei Rădulescu se procedează la discuția pe articole a textului propus de Delegațiune.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA citește art. 1 în următoarea cuprindere :

« Art. 1. — *Academia Română*, în puterea legii promulgate prin înaltul decret cu Nr. 749 din 29 Martie 1879, se constituie și se organizează prin următoarele Statute:

— Textul se aprobă în unanimitate.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

24 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC semnalează prezența d-lui Prof. Th. Capidan, colegul nostru, care a fost ales în ședința de ieri membru activ al Instituțiunii noastre, atât pentru lucrările d-sale filologice de mare valoare, cât și pentru colaborarea prețioasă la Dicționarul Academiei. Este încredințat că noul coleg va desfășura aceeași activitate și de aci înainte și-i urează bună venire între colegii săi.

D-l TH. CAPIDAN răspunzând zice:

Domnule Președinte,

« Luând cunoștință despre alegerea mea ca membru activ al Academiei Române, mă simt atât de mișcat de înalta distincțiune cu care ați binevoit să mă onorați, încât abia găsesc cuvintele potrivite, care să dea expresia adevărată sentimentului meu de adâncă recunoștință de care sunt cuprins în clipele de față. Recunoștință vă datoresc d-voastră, care ați binevoit să mă primiți a colabora alături de d-voastră, recunoștință datoresc acestei înalte Instituțiuni, în incinta căreia pășesc pentru întâia dată. Intr'adevăr, prea puțin s'ar fi ales de modesta mea contribuție științifică în domeniul filologiei românești și al lingvisticii balcanice, dacă Academia Română, în înalta ei sollicitudine pentru tot ceea ce privește studiul graiului nostru strămoșesc, nu mi-ar fi acordat în mod larg și într'o epocă de grea criză financiară, toate acele mijloace materiale, cu care eu mi-am putut vedea

publicate aproape mai toate lucrările mele referitoare la populațiunile românești transdanubiene.

* Iată de ce, Domnule Președinte, venind astăzi în mijlocul d-voastră, mă simt cuprins de un îndoit sentiment de recunoștință, de care nu mă voiu achita, decât încercând să mă arăt vrednic atât de înalta d-voastră încredere ce v'ați pus în mine, cât și de sacrificiile pe care Academia Română le-a făcut pentru mine.*

D-l EM. RACoviȚĂ zice:

* Am plăcerea de a vă prezenta tomul al 6-lea al Lucrărilor laboratorului de chimie anorganică și analitică al Universității din Cluj, volum de mai bine de 600 pagini care conține, pentru perioada 1932—1934, lucrări originale în număr de 38 (N-rile 105—143) executate de Prof. Gheorghe Spacu cu asistenții și elevii săi, în domeniul Chimiei anorganice, analitice și fizicale.

* Am vorbit de plăcere pentru această prezentare pentru că este o nouă dovadă de activitate rodnică a secției de chimie a Universității Clujene și în special a laboratorului condus de colegul nostru Spacu. Reputația sa de analist eminent și de îndrumător expert al tineretului este așa de bine stabilită în lumea întreagă încât a fost invitat de universități străine să-și expue rezultatele, și la laboratorul său din Cluj lucrează acum un șef de lucrări al Universității cehe din Brno, a cărui misiune este să-și însușească metodele de analiză practicate cu atâta spor în laboratorul românesc.

* Volumul acesta este compus, ca și cele precedente din Separate de lucrări publicate în cele mai răspândite publicații străine și române.

* O sumară analiză a câtorva din lucrările principale ce conține volumul, cred că ar putea fi de folos.

* O primă grupă de lucrări din chimia complexelor anorganice, descrie sintetizarea unei noi serii de numeroase combinațiuni de diferite tipuri; prin existența unora se dovedește chiar, pentru prima dată, constituția unor săruri duble, care erau cunoscute de mult; acest rezultat urmărit de mult pe cale chimică, pentru alte săruri duble, n'a putut fi rezolvat decât printr'o metodă imaginată de G. Spacu.

* O altă problemă interesantă, rezolvită pentru prima dată, este aceea a existenței amoniacatelor sărurilor duble. Studii tensimetrice făcute asupra diferitelor săruri duble anhidre, au demonstrat existența controversată a acestor amoniacate și totodată diferitele tipuri ce se pot obține.

* Pe cale refractometrică, aplicând principiul variațiunilor continue a lui Job, s'au studiat de asemenea pentru prima dată o serie importantă de sisteme ce rezultă din amestecurile diferitelor săruri simple disolvate în apă, reușindu-se astfel demonstrația existenței, în soluții apoase, a diferitelor combinații complexe, rezultante.

* Pentru aceste cazuri formarea combinațiunilor în soluții este tradusă prin abateri dela legea aditivității și reprezentate în grafice prin existența unor curbe continue, afectate de unul sau mai multe maxime, cari

corespund combinațiilor de ordin superior formate în soluțiune. Când pentru alte sisteme formarea acestora n'are loc, curba abaterilor se reduce la 2 drepte cari se întretaie.

* Aceste rezultate au fost verificate și perfecționate cu determinări de refracțiuni specifice și puse în concordanță cu teoria modernă a deformațiunii ionice.

* Constituie altă grupă de lucrări studiile spectrofotometrice ale diferitelor amestecuri de combinațiuni simple cât și a diferitelor oxalate complexe de cobalt, rezolvindu-se pe această cale multe chestii nelămurite, de ex.: constituția oxalațiilor complexi de cobalt, stabilirea diferitelor raporturi cantitative între extincțiunea și concentrațiunea ionilor diferitelor elemente existente în soluțiunile studiate.

* O ultimă grupă de cercetări aparțin domeniului chimiei analitice. Se dau reacțiuni noi foarte sensibile pentru recunoașterea unor elemente sau unor resturi acide, și metode noi de dozare pe cale volumetrică, gravimetrică și potențiometrică a acestor elemente.

* În special dozarea potențiometrică, formează obiectul unor numeroase cercetări care, ca și cele gravimetrice, sunt adoptate în diversele laboratoare străine și întrebuințate cu succes. Actualmente analiza potențiometrică a luat o dezvoltare mare, datorită faptului că printr'o manipulare relativ simplă se pot obține rezultate precise chiar în cazurile cele mai complicate de cercetări analitice. Pentru aceste motive numeroase metode noi de acest gen propuse de G. Spacu și elevii săi, constituie una din roadele cele mai interesante ale Laboratorului Clujan. *

La ordinea de zi fiind în continuare modificarea Statutelor Academiei, d-l I. Petrovici prezintă următoarea propunere pentru modificarea Art. 2, semnată de 7 membri:

* Articolul 2 se modifică în felul următor: Academia formează un corp unic care se compune din trei secțiuni:

- * 1. Secțiunea Literară (literatură, artă, filologie și filosofie);
- * 2. Secțiunea Istorică (istorie, geografie și științe sociale);
- * 3. Secțiunea Științifică (științele teoretice și aplicate). *

*Gr. Antipa, Vasilescu-Karpen, I. Simionescu, C. Rădulescu-Motru,
I. Petrovici, Dimitrie Voinov, R. Rosetti.*

— Pusă la vot, după discuțiunea urmată, propunerea de modificare a art. 2 a fost admisă cu 28 voturi pentru, din 29 voturi exprimate, 1 vot fiind contra.

D-l ANDREI RĂDULESCU propune modificarea art. 21, cetind următoarea propunere semnată de 7 membri:

* Subsemnații, propunem ca art. 21 din Statute să fie modificat astfel:

« Academia Română se compune din patruzeci și cinci (45) Membri, câte cincisprezece de fiecare secțiune. »

*Andrei Rădulescu, I. Simionescu, S. Pușcariu, S. Dragomir,
C. Rădulescu-Motru, I. Petrovici, R. Rosetti.*

— Punându-se la vot, propunerea se votează cu unanimitate de 30 de voturi.

Trecându-se la art. 3, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU zice că e de dorit ca în definiția Secțiilor să se arate diferențierea lor. În acest sens D-sa propune următorul text pentru Secțiunea Literară:

« Art. 3. — Atribuțiile și îndatoririle Secțiunilor se specifică în modul următor:

« a) *Secțiunea literară* se ocupă de cultivarea și punerea în valoare a creațiilor spirituale care îmbogățesc literatura, arta, filosofia și filologia română. Ea publică și recomandă pentru premiare operele care se disting prin merite de originalitate personală. Ea organizează misiuni lexicografice și cercetări asupra limbii române; se ocupă permanent de compunerea Dicționarului limbii române. »

*N. Iorga, Vasilescu-Karpen, I. Petrovici, C. Rădulescu-Motru,
S. Pușcariu, Th. Copidan, R. Rosetti.*

— Pus la vot, textul se adoptă cu unanimitate.

Ședința se suspendă pentru ca Secțiunea Istorică împreună cu Delegațiunea, întrunită în Colegiu extraordinar de candidare, să intre în ședință secretă spre a alege și propune plinului un candidat pentru locul vacant la Secția Istorică prin moartea regretatului G. Balș.

La deschiderea ședinței se continuă cu modificarea art. 3, alin. b, privitor la atribuțiile și îndatoririle Secțiunii Istorice.

D-l DIM. GUSTI propune următorul text semnat de 8 membri:

« b) *Secțiunea istorică* se ocupă de științele istorice, geografice și sociale (științe juridice, economice și financiare, sociologie); culege documente importante, mai ales privitoare la Istoria Românilor; organizează misiuni pentru asemenea lucrări; ia inițiativa pentru explorarea arheologică, geografică și socială a țărilor române; face publicațiuni, încurajează și recomandă spre premiare în primul rând opere meritorii de istorie, geografie și știință socială românească. »

*I. Petrovici, D. Gusti, Preotul Nic. M. Popescu, Andrei Rădulescu,
S. Mehedinți, G. Vălsan, S. Dragomir, I. Nistor.*

— Pusă la vot propunerea se votează cu unanimitate.

D-l Președinte L. MRAZEC comunică următoarea hotărâre luată în ședința colegiului extraordinar de candidare, prin care d-l N. Titulescu, colegul

nostru onorar, este ales și propus plenului ca membru activ în locul regretatului coleg G. Balș:

• Potrivit art. 24 din statute, membrii Secției, împreună cu Delegația Academiei, se întrunesc pentru alegerea unui membru activ în locul vacant prin răposarea regretatului G. Balș, la ora 4,15 d. a.

• Prezenți 14 membri.

• Prezidează d-l Mrazec.

• Se pune la vot propunerea d-lui N. Iorga pentru alegerea d-lui G. Brătianu:

• 4 pentru

• 10 contra.

• Se pune la vot propunerea d-lui N. Iorga pentru alegerea d-lui Const. Marinescu:

• 3 voturi pentru;

• 11 voturi contra.

• Se pune la vot propunerea d-lui Andrei Rădulescu pentru alegerea d-lui N. Titulescu:

• 11 voturi pentru

• 3 voturi contra.

• Deci Secția și cu Delegația propune plenului alegerea d-lui N. Titulescu ca membru în locul decedatului G. Balș. Propunerea d-lui Andrei Rădulescu va fi cetită în plen de Domnia-sa. »

L. Mrazec, Andrei Rădulescu, I. Nistor, I. Simionescu, S. Dragomir, Al. Lapedatu, G. Țițeica, G. Vălsan, R. Rosetti, D. Gusti, Preotul. Nic. M. Popescu.

În continuarea lucrării de modificare a art. 3, d-l Gr. Antipa face următoarea propunere de redactare a alin. c, formulată și semnată de 7 membri ai Secțiunii Științifice:

• c) Secțiunea științifică se ocupă de lucrările de științe teoretice și aplicate, ia inițiativa pentru explorarea țărilor române din punctul de vedere geologic, fiziografic, biologic, agricol, medical, tehnic și economic; organizează misiuni pentru asemenea lucrări; face publicațiuni, încurajează și recomandă spre premiare opere meritorii relative la cunoștința științifică a țărilor locuite de Români. »

Dr. Gr. Antipa, I. Simionescu, D. Pompeiu, P. Bogdan, Vasilescu-Karpen, Dr. C. Marinescu, D. Voinov.

— Punându-se la vot, propunerea se adoptă cu unanimitate de voturi. Articolele 4, 5 și 6, nu se modifică.

La art. 7, d-l Dr. GR. ANTIPA face o serie de observațiuni, propunând modificări la alineatele h, i, j și l.

— D-l Dr. Gr. Antipa a fost rugat să facă propuneri scrise.

La art. 11, se aprobă propunerea d-lui I. Nistor ca articolul să rămână nemodificat.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU comunică procesul verbal al Secțiunii Li-terare, încheiat astăzi, prin care Secțiunea a ales cu unanimitate de voturi ca Membri Corespondenți pe d-l Tudor Vianu, publicist și profesor la Universi-tatea din București și pe d-l Cezar Papacostea, profesor la Universitatea din Iași.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

25 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l EM. RACOVITĂ zice:

* Specia Homo sapiens a cucerit pământul în întregime cu adân-cimile, înălțimile, apele și atmosferele sale, dar această măreață bogăție, și singură zestre, o exploatează atât de nechibzuit și de sălbatec încât a trebuit să intervie, ca totdeauna cu mare întârziere, jandarmul ca să aperse ce-a mai rămas nepărăduit, nesăcătuit și neprădat.

* Comisiunea Monumentelor Naturei, în sfârșit legiferată și constituită, reprezintă capul jandarmului sus menționat, căci acest reprezentant indi-spensabil al puterii executive nu posedă în general decât mâinile și pi-cioarele strict necesare împlinirii misiunii sale.

* Noua Comisiune, care funcționează gratuit — o adevărată noutate — cercetează care Monumente ale Naturei trebuie ocrotite contra distrugerii cetățenilor minori, majori sau chiar conducători. Chestia însă fiind com-plexă și puțin cunoscută în public, am compus un referat sumar, pe în-țelesul tuturor și cât am putut de clar și precis, ce a fost adoptat de Com. Mon. Nat. și publicat în Bulet. Min. de Agricultură din 1934.

* Referatul a trebuit să fie, ca să zic așa, o creațiune, căci nu exista la cunoștința mea altul de acest soi cu toate că chestia Mon. Naturale preo-cupă toate țările lumii, mii de Naturaliști și congrese internaționale ce se țin anual. Ca o primă încercare, cred că este destul de complex și va putea fi ușor pus la curent căci chestiunea Mon. Nat. este nouă și realizările sunt în plină experimentare, deci în evoluție repede.

* Dar scopul scrierii mele nu este numai informativ, ci și preventiv. Mari neajunsuri, chiar și pericole grave, amenință realizările Com. Mon. Nat. Mă tem de pacostea pe care o rezum la începutul referatului ce este reprodus aci.

MONUMENTELE NATURII

Definiții, clasificare, norme pentru aplicarea legii, cam ce trebuie făcut și ce trebuie evitat

O expunere sumară

PRELIMINARE

* S'a legiferat, în sfârșit! chestia importantă a « Monumentelor Na-turii »; există o « Comisie », bine alcătuită, de oameni zeloși să lucreze desinteresat și cu spor; s'au înființat deja câteva rezervațiuni interesante; se observă chiar, în năpraznicul « deșert » al indiferenței generale, câteva

mici « oaze » de pricepere și preocupare pentru ocrotirea bogățiilor obștești, acum distruse nesăbuit de simple interese personale și de egoisme puțin respectabile.

« Dar chestiunea Monumentelor Naturii este cu totul nouă la noi în țară și complect necunoscută presei, administrațiilor și publicului.

« Din păcate, am o prea lungă experiență de cele ce se petrec în România noastră ca să nu mă oțărăsc de marile neajunsuri ce ar putea izvorî din această necunoștință exploatată de cei mânați de interese personale.

« Prevăd anume cam următoarele piedici pentru înfăptuirea unei temeinice alcătuirii a ocrotirii Monumentelor Naturii:

« a) Crearea unei opinii publice cu totul greșită și deci o reușită posibilă a campaniilor de presă rău pornite, ori făcute din interese egoiste sau politice;

« b) Luare de măsuri legislative și administrative nepotrivite;

« c) Declararea de Mon. Nat. a unor terenuri fără însemnătate și suprimarea din interese personale sau politice a unor Mon. Nat. adevărate;

« d) Stabilirea confuziei între rezervații naturale, rezervații turistice și terenuri de experiență;

« e) Mă tem foarte serios de « Rezervații politice », de « Monumente ale Naturii electorale », de parcelarea patriotică a « Parcurilor naționale » în favoarea alegătorilor, de exproprierea ca « Monument al Naturii » de terenuri netrebnice, aparținând partizanilor de Club, și alte asemenea pocituri « sociologice ».

« Mă tem, în rezumat de interferența « Monumentelor Naturii », cea mare zestre obștească, cu nepăsarea, ușurința, ignoranța, interesul individual, al celor ce au de hotărît!

« Ca urmare a acestor îngrijorări, am alcătuit referatul de mai jos și l-am supus membrilor Comisiunilor Monumentelor Naturii, centrala și regionala Cluj, cu rugămintea de a-mi comunica observații eventuale. Primind unanime aprobări, am propus Comisiunii Centrale a Monumentelor Naturii publicarea referatului, ceea ce s'a acordat.

« Mai adaog că referatul meu este atât de concis încât, în realitate, e un simplu memento sau mai bine zis: o simplă enumerare de titluri de capitole și paragrafe ale unei monografii care ar fi de mare interes să fie tipărită cu toate lămuririle folositoare, cu exemple caracteristice și cu bibliografia lucrărilor importante.

DEFINIȚII ȘI NORME DE ALCĂTUIRE

« 1. Sunt « Monumente ale Naturii » toate teritoriile, vietățile și artefactele neistorice ce merită a fi conservate pentru folosința obștească actuală și viitoare.

« (« Monumentele » de interes pur istoric privesc « Comisiunea Monumentelor istorice »).

« 2. Clasarea Monumentelor naturale din punct de vedere științific.

« a) Rezervații faunistice și floristice;

- * b) Ocrotiri de specii sau de indivizi;
- * c) Ocrotiri de formațiuni geografice și geologice;
- * d) Ocrotiri de zăcăminte mineralogice, paleontologice și preistorice.
- * 3. *Clasarea Monumentelor naturale din punct de vedere estetic-turistic.*
- * a) Peisagii;
- * b) Căi de comunicație cu zona lor mărginașă;
- * c) Formații geografice, minerale și vegetale;
- * d) Specii de vietăți sau anume indivizi vegetali sau animali.

A) *Criterii generale ce trebuie să hotărască declararea de Monument al Naturii*

* 1. Instituirea Monumentului trebuie să corespundă numai interesului obștesc, cu excluderea intereselor individuale sau politice.

* 2. Declarația definitivă trebuie să se facă numai:

* a) După un raport amănunțit făcut de un om competent, care a studiat chestia la fața locului și care are experiență personală isvorită din cercetarea entităților asemănătoare existente în regiune sau în țară;

* b) După un provizorat din care să reiese că instituirea corespunde în adevăr scopului și că sunt șanse ca acest scop să fie împlinit în viitor, cu alte cuvinte: să se poată constata că există suficiente perspective de ocrotire eficiente;

* c) Dacă neajunsurile sociale sau economice ce provoacă orice declarare de Monument al Naturii (ca orice proprietate de mână moartă) nu întrec beneficiul științific și estetic-turistic;

* d) Dacă o pază efectivă poate fi organizată sau cel puțin dacă există perspectiva unei păziri eficiente și sigure în viitorul apropiat.

* (Declarația de Mon. Nat. e foarte periculoasă când lipsește paza; în cele mai multe cazuri ea provoacă distrugerea grabnică a Monumentului *).

* 3. *Puține Monumente Naturale, judicios alese, bine păzite, cu viitor asigurat, sunt de o mie de ori preferabile unor Monumente Naturale numeroase, nepăzite și fără durată probabilă.*

* 4. Rezervațiile sunt de preferat ocrotirii speciilor izolate.

* 5. Cu cât o rezervație este mai mare cu atât împlinește mai bine scopul Monumentului Natural științific.

* 6. Cu cât o rezervație este mai complet și mai larg înconjurată de o zonă tampon * cu atât mai bine își împlinește scopul.

* 7. Multe rezervații mici și de aceeași natură, situate în aceeași regiune biogeografică, nu pot înlocui cu folos o rezervație mare, chiar mai puțin întinsă decât suma întinderilor lor. Ele constituie, față de rezervația mare, mai degrabă un neajuns decât o bogăție.

B) *Rezervațiile Faunistico-Floristice*

* *Scopul.* 1. Ocrotirea contra distrugerii și contra oricărei modificări artificiale, a diverselor categorii de populații de vietăți (biocenose), aflătoare în echilibrul biologic cel mai original ce s'ar putea găsi pe cuprinsul țării.

* 2. Condițiile unei rezervații ideale sunt realizate când ea răspunde însușirilor următoare:

* a) Posedă întreaga floră și faună cunoscută din istorie ca originară;
 * b) Este suficient de întinsă ca să nu împiedece fluctuațiile firești ale echilibrului biologic și evoluția normală a florelor și faunelor; este destul de vastă ca să nu se pricinuiască introducerea factorilor artificiali din cauză de lipsă de spațiu;

* c) Este înconjurată de o zonă-tampon ocrotită natural (prin situație geografică, lipsă de valoare bănească, inaccesibilitate etc.), sau prin lege (zonă turistică, climatică, balneară, de rezervă forestieră, etc.);

* d) Este ușor de izolat și de păzit;

* e) Nu este amenajată pentru turism, sau pentru alt soi de folosință care ar putea aduce schimbări artificiale în faună și floră, sau care ar interfera cu fluctuațiile firești ale echilibrului biologic;

* f) Nu se intervine « omeneste » în gospodăria rezervației decât în cazuri de protecție absolut indispensabilă, cum sunt de pildă:

* — Incendii care amenință să distrugă complet pădurile.

* — Năvăliri de animale sau plante noi, artificial acclimatate în vecinătate, care amenință echilibrul biologic originar sau existența speciilor autohtone.

* — Multiplicarea unei specii din rezervație atât de tare încât riscă să provoace exterminări de specii izolate sau de grupe de specii, ori să producă mari străcaciuni economice prin invadarea localităților vecine.

* (Nu se va interveni însă în procesul autoregulării ce se îndeplinește prin interacțiunea lentă a factorilor mediului chiar dacă s'ar putea prevedea că, cu timpul, autoregularea ar avea ca rezultat eliminarea vreunei specii. Și dispariția formelor, prin jocul normal al legilor naturii, este un fenomen natural * a cărui istorie are mare interes științific).

* g) Să-i fie permanența garantată. (O rezervație naturală trebuie să fie ceva *absolut permanent*; nu se poate muta ca o capitală de județ, sau schimba ca o percepție, sau « transfera » la fiecare schimbare de guvern).

* (Vezi și tabloul comparativ al celor trei categorii de Rezervații).

C) Ocrotirea speciilor

I. Motivarea ocrotirii speciilor dispărânde

* a) Motivele științifice se înțeleg dela sine. Cât de intens este interesată știința în conservarea speciilor, o arată râvna și sacrificiile cu care se urmărește descoperirea fosilelor, adică a scundelor rămășiți care nu rezistă decât fragmente ale vieții dispărute.

* Mai amintesc încă cât deplâng azi naturaliștii stărpirea de către om (inclusiv contemporanul așa zis: civilizat) a numeroase, extrem de interesante și neindestulător cunoscute specii (Vaca marină, Marele Pinguin, Dido, Zebra Daw, Calul lui Gmelin și Bourul, spițe de Cal și Bou domestic în special ale celor românești, etc.). Mărimea pacostei cauzată de

pierderea acestui material de cercetare extraordinar de prețios nici nu se poate încă cunoaște complet!

* b) Motivele practice (de direct interes economic) sunt mai puțin cunoscute dar tot atât de însemnate ca și cele pur științifice.

* Orice specie poate să aibă un interes economic covârșitor, care poate să nu fie încă cunoscut dar care poate rezulta din viitoare descoperiri științifice. Exemple:

* Descoperiri de hormoni, fermenți, alcaoloizi, vitamine, etc.

* Descoperiri de calități zootehnice sau agronomice excepționale, etc.

* Descoperiri de calități genetice speciale pentru hibridări și ameliorări de rase etc.

* Descoperiri de materii industrializabile ca: textile, izolante, oleaginoase, etc.

* De ce imens folos ne-ar fi libera folosire a speciilor azi dispărute din care omul și-a ales animalele și plantele domestice!

II. Ocrotirea speciilor

* A) Ocrotirea ideală se îndeplinește numai în cazul când specia (plantă sau animal) este ocrotită într-o localitate băstinașă formând o rezervație de mare întindere.

* B) Ocrotirea eficace și multămitoare, din punctul de vedere științific, este aceea a anumitor specii pe întreg teritoriul unei țări sau al unei regiuni, când mai există pe aceste întinderi abitate (sălașuri) băstinașe nealterate. Când aceste abitate au dispărut ori s'au alterat artificial (mlăștini drenate, munți despăduriți, stepe cultivate etc.) atunci specia ocrotită, modificându-se, pierde din însușirea ei de « Monument al Naturii » dar rămâne un obiect științific și economic prețios, căci la urma urmei, mai bine e să ai la îndemână o specie mai mult sau mai puțin alterată decât să deplângi complectă dispariție a unui tip de vietăți care ar putea să prezinte, în viitor, covârșitor interes științific ori economic.

* C) Iși pierd din interesul lor ca document științific nealterat speciile de vietăți care sunt:

* 1. Aclimatate în alt mediu decât cel băstinaș, chiar dacă mediul nou are caractere ecologice afine. Schimbarea de mediu produce totdeauna modificări care pot fi importante.

* Domesticatate de crescători sau cultivatori, sau conservate în grădini zoologice și botanice. Crescătorii și cultivarea produc totdeauna în vietăți, chiar fără selecționare, schimbări foarte considerabile care împiedică ca aceste vietăți, uneori din primele generații, să mai poată constitui un « Monument natural » de valoare științifică absolută. Bine înțeles că, din alte puncte de vedere, aceste vietăți domestice pot avea mare importanță atât științifică cât și economică.

CARACTERELE COMPARATE ALE REZERVAȚIELOR NATURALE,
DE STUDII ȘI TURISTICE

REZERVAȚIE NATURALĂ	REZERVAȚIE DE STUDII	REZERVAȚIE TURISTICĂ
1. Servește pentru păstrarea unei mostre de natură primitivă, neinfluențată de om și de artificiile sale.	1. Servește pentru experimentări de științe pure și aplicate.	1. Servește de loc de desfătare, odihnă și întremare.
2. Nu se admite niciun soi de intervenție omenească modificatoare a stărilor și evoluțiilor naturale.	2. Se admite orice intervenții făcute în folosul științei pure și aplicate: aclimatări de plante și animale etc.	2. Se impune orice intervenție pentru a înlătura orice ijițe vederea, mirosul, simțul estetic etc. ca: produsele aglomerațiilor omenești, afișele, reclamele, fabricile etc.
3. Nu admite amenajări pentru turiști și căi de comunicație, ci numai drumurile indispensabile pentru a putea străbate prin locurile prăpăstioase.	3. Se admite orice soi de amenajări, chiar pentru turiști, dar alcătuite astfel ca să nu stânjenească cercetările.	3. Se admite orice amenajări care ușurează circulația și șederea turistului cu condiția să nu spurce localitatea și să nu vatăme igiena publică.
4. Este eternă; orice schimbare de destinație, cât de scurtă, înseamnă distrugere definitivă ca rezervație naturală.	4. E menită să-și schimbe destinația când ușurințele sau modalitățile de studii sunt istovite sau când devine insuficientă pentru aplicarea de noi metode.	4. E relativ mai tolerantă față de modificările de orice soi care ar distruge celelalte două feluri de rezervații.
5. Nu poate în niciun caz funcționa ca rezervație de studii sau turistică, decât în zona-tampon și cu deosebite precauții.	5. Poate funcționa și ca rezervație turistică cu oarecari precauții.	5. Poate servi în multe cazuri pentru cercetări, ca rezervație de studii, în totalitate sau în parte.

III. Modalitățile ocrotirii diverselor vietăți

* 1. Plante perene cu foarte mare longevitate sunt a se ocroti imediat în formațiuni cât mai întinse; de pildă:

* a) Păduri seculare și virgine căci nu se mai pot reconstitui. Un oarecare număr de massive forestiere de acest soi, alese cu mare grijă printre acele care nu sunt amenințate de distrugere naturală (secarea progresivă a solului, rea expunere la furtună și iarnă, prea amenințate de pârjol, etc.) ar trebui ocrotite fără întârziere;

* b) Turbieri, mlaștini și alte formațiuni în constituirea cărora timpul joacă rolul principal.

* 2. Animalele mari, în special Mamifere, Păsări și Pești, ar fi bine să fie ocrotite în abitatul lor natural, adică în rezervațiuni foarte întinse ca: Munți, regiuni din deltă, porțiuni de fluviu, stepe întinse, etc. Dar acest deziderat optim n'are să fie realizat în practică decât în cazuri excepționale. Ocrotirea acestor vietăți nu se va putea înfăptui «gospodărește» decât sub forma de «Ocrotire de specii» în legătură, în cele mai multe cazuri, cu alcătuirile vânătoarești și turistice.

* 3. Invertebratele și alte vietăți mici. Speciile acestui soi de vietăți vor fi ocrotite prin faptul însuși al înființării de rezervațiuni naturale, chiar și turistice ori vânătoarești, în diversele abitate cuprinse în hotarele țării noastre (munți, stepe, deltă, păduri seculare, dealuri, fânețe, etc.).

* Deocamdată la noi sunt de luat măsuri speciale numai pentru câteva specii de Plante, dar se poate că unele specii de animale mici să aibă nevoie în viitor de protecții speciale, de pildă Fluturi, Gândaci, Șerpi, etc. a căror forme și colorii frumoase riscă să fie comercializate cum să practică deja cu multe specii exotice, ce sunt exploatate fără măsură.

* Aci se termină textul referatului publicat în Buletinul Ministerului de Agricultură; vă rog să nu credeți că temerile ce exprim în această scriere sunt exagerate; pot să vă aduc exemple din țara care a fost inițiatore în această direcție: Statele Unite ale Americii! Sunt absolut sigur că și la noi acele racile înșirate la începutul referatului se vor manifesta, ba chiar cu mai mare «avânt tineresc» ca să mă servesc de expresia la modă.

* De aceea solicit pentru puținele monumente ale Naturei care ne-au mai rămas, și care au o neprețuită valoare științifică și o mare importanță națională, sprijinul moral și simpatia activă a intelectualității române și în special ale Domniilor Voastre cari formați elita ei cea mai aleasă.*

Continuându-se la modificarea Statutelor, d-l Dr. GR. ANTIPA prezintă următoarea propunere pentru modificarea alineatelor i, j, și l ale art. 7:

* Art. 7 din vechile statute se modifică precum urmează:

* i) Alegerea delegațiunii, a oficiilor de secțiuni și a diferitelor comisiuni speciale;

j) Alegerea Secretarului general și a secretarilor de secțiuni.

* l) Revizuirea și ratificarea conturilor din anul bugetar încetat, aprobarea bilanțului și descărcarea delegației de gestiunea anuală.*

— Propunerea se votează cu unanimitate.

Alineatele *m*, *n* și *o* ale aceluiași articol rămân nemodificate în următoarea cuprindere:

* *m*) Formarea bugetului pe anul următor;

* *n*) Primirea donațiilor importante și regulamentul lor;

* *o*) În fine, orice alte chestiuni de interes general pentru Academia Română. *

Rămân nemodificate, de asemenea, articolele 8, 9, 10, 11 și 12, în următoarele texte:

* *Art. 8.* Academia poate fi convocată în Sesiune generală extraordinară de către *Delegațiunea ei*, când aceasta, în urma unei prealabile comunicațiuni motivate, ce se va adresa tuturor Membrilor Academiei, va fi obținut consimțământul în scris al unei treimi din numărul lor total.

* *Art. 9.* Ședințele în Sesiune generală se pot ține numai în prezența majorității absolute a membrilor Academiei.

* *Art. 10.* Deciziunile Academiei, în Sesiune generală, se iau de regulă cu majoritatea voturilor membrilor prezenți; însă deciziunile relative la alineatele *b*, *d*, *e*, *f*, *j*, *l* și *m* din Art. 7, nu se pot lua decât cu două treimi din voturile membrilor prezenți.

* În caz însă de a nu se putea obține două treimi la votarea în două ședințe consecutive, va fi deajuns, în a treia ședință, votul majorității absolute.

* *Art. 11.* Academia ține *ședințe ordinare* odată pe săptămână în tot cursul anului, afară de vacanțele ce ea își va determina și cari nu pot trece peste trei luni în total.

* *Ședințele ordinare săptămânale* se țin sau de întregul Corp Academic, sau de Secțiuni, sau numai de Comisiuni; zilele și orele se vor determina printr'un Regulament special.

* *Ședințele ordinare* ale Academiei, ale Secțiunilor și Comisiunilor, se țin cu numărul membrilor prezenți, oricâți ar fi.

* *Art. 12.* Deciziunile Academiei, în ședințele ordinare, atât ale întregului Corp, precum și ale Secțiunilor și Comisiunilor, se pot lua, în genere, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, atunci însă, numai când se află față cel puțin o a treia parte plus unul din membrii Academiei, ai Secțiunii sau ai Comisiunii.

* *Art. 13.* Ședințele ordinare ale Academiei, precum și cele din Sesiunile generale, vor fi parte *publice* parte *intime*, după deciziunile prealabile luate de către Academie și de către Secțiuni.

La Art. 13, după propunerea unanim aprobată a d-lui I. NISTOR, termenul «private» se înlocuște cu termenul «intime», restul rămânând nemodificat.

Pentru Art. 14, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA propune următorul text nou, din proiectul Delegațiunii:

* Academia publică periodic *Analele* sale, cari vor cuprinde în rezumat atât desbaterile, cât și lucrările ei administrative. *

— După o discuțiune la care iau parte d-nii Andrei Rădulescu, N. Iorga, Em. Racoviță, G. Țițeica, I. Nistor și Dr. Gr. Antipa, propunerea de modificare a art. 14, în forma citată mai sus, se aprobă.

La art. 15 se aprobă cu unanimitate de voturi al. 1 și 2 propuse prin proiectul Delegațiunii, în următoarele cuprinderi:

« În fiecare an, la finele Sesiunii generale, Academia își alege cu majoritate de voturi, dintre membrii săi, un Președinte.

« Președintele va fi ajutat de trei Vicepreședinți, aleși asemenea, câte unul din fiecare Secțiune ».

D-l ANDREI RĂDULESCU propune al 3-lea alineat nou în următoarea cuprindere:

« În caz de încetarea din viață a Președintelui în intervalul dintre 2 sesiuni generale, atribuțiunile Președintelui vor fi exercitate de Vicepreședintele care este cel mai vechiu membru al Academiei. »

— Pusă la vot, propunerea se aprobă cu unanimitate.

Se votează de asemenea modificările propuse prin proiectul Delegațiunii la alineatele 4 și 5 ale art. 15 în discuțiune:

« Fiecare Secțiune în parte își alege din sânul ei, în fiecare an, la aceeași epocă, câte un Președinte și un Vicepreședinte.

« Președinții și Vicepreședinții anuali ai Academiei și ai Secțiunilor nu pot fi realeși mai mult de trei ani consecutivi. »

Se adoptă cu unanimitate de voturi și modificările art. 16 și 17 propuse prin proiectul Delegațiunii:

« *Art. 16.* Academia își alege, dintre membrii reședinți în București, cu două treimi din voturile membrilor prezenți în Sesiune generală, pe șapte ani, un Secretar general al Academiei Române.

« Asemenea... »

« *Art. 17.* Secretarul general al Academiei, întru ceea ce privește lucrările de competență întregului Corp Academic iar Secretarii de Secțiune în ce atinge numai de lucrările speciale ale Secțiunilor, pregătesc lucrările pentru debateri, țin procesele verbale ale ședințelor, fac rapoarte anuale despre activitatea Academiei și a Secțiunilor, priveghează tipărirea Academiei și ale Secțiunilor.

« Secretarul general întreține, în numele Academiei, toată corespondența internă și externă, cu autoritățile țării și cu particularii, în ceea ce privește lucrările Academiei.

« El are direcțiunea imediată a Cancelariei Academice, de care este răspunzător.

« Secretarul general, precum și Secretarii de Secțiuni, primesc îndemnizări lunare fixe. »

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

27 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC deschide ședința dând cuvântul d-lui coleg General Radu Rosetti spre a-și rosti discursul de recepție.

D-l General RADU ROSETTI își rostește discursul de recepție, trădând subiectul « *Gânduri despre vitejie în trecutul românesc* ».

D-l AL. LAPEDATU citește răspunsul.

În ședința intimă d-l Președinte L. MRAZEC zice:

« În după amiaza zilei de Vineri 25 Mai curent a încetat din viață, la o vârstă încă tânără, colegul nostru onorar Prea Sfinția Sa Episcopul Aradului Grigorie Comșa.

« Înaltul ierarh se făcuse cunoscut întregii intelectualități românești printr'o intensivă și sistematică activitate literară și cultural-morală desfășurată la granița de vest a României întregite.

« Pentru aceasta se folosea atât de eficacitatea propagandei prin viu grai, cât și de mijlocul scrisului. Pentru îndrumarea propagandei sale, făcută în deosebi spre apărarea credinței strămoșești contra atacurilor tot mai îndrăznețe ale diferitelor secte, cutreera satele, chiar pe cele mai îndepărtate, care nu văzuseră vreodată înaltă față bisericească.

« La această faptă directă, a adăugat o serie de zeci de tipărituri moralizatoare, toate datorite condeiului său. Una dintre acestea, privind creșterea tineretului nostru în spiritul tradițiilor religioase-morale ale bisericii ortodoxe a fost premiată în 1932 de Instituțiunea noastră.

« Apreciindu-i această neobosită muncă, Academia Română l-a ales membru onorar al ei în anul trecut. »

Se decide ca d-l coleg Vicepreședinte Al. Lapedatu să reprezinte Academia la solemnitatea înmormântării înaltului prelat și coleg onorar.

D-l Secretar General comunică următoarea telegramă primită dela d-l coleg onorar N. Titulescu, din Geneva:

« Exprim Secțiunei Istorice adâncă mea recunoștință pentru marea onoare ce-mi face propunându-mă membru activ al Academiei Române și vă trimet consimțământul meu odată cu mulțumirile mele. »

D-l Dr. GR. ANTIPA comunică procesul verbal al Secțiunii Științifice de astăzi, prin care Secțiunea propune, cu 9 voturi pentru și 1 vot contra, pe d-l Mihail David, Profesor la Universitatea din Iași, spre a fi ales membru corespondent la Secțiunea Științifică.

Aprobându-se avizul Comisiunii formată din d-nii membri juriști ai Academiei, se iau următoarele deciziuni:

1. Se votează cu unanimitate respingerea propunerii făcute de Fundațiunea Carol I pentru un partaj provizoriu al averii lăsate prin testament Academiei Române și Fundațiunii Carol I de defuncta Elena Nevrouz.

2. Se aprobă încheierea unui contract cu Epitropia Bisericii Sf. Vineri-Herascu prin care să se dea Academiei în depozit jumătate din renta de expropriere a moșiilor Năsturelul și Lămotești, testate Epitropiei de def. general Năsturel Herăscu cu clauza de a achita anual Academiei jumătate din venitul acestor moșii. Prin contract Academia își creiază dreptul de a-și încasa singură cupoanele și efectele ieșite la sorți.

3. Se autoriză Delegațiunea să încheie o tranzacțiune cu d-l Vasile Chiru în condițiuni cât mai avantajoase, față de oferta acestuia de a se stinge un proces ce i-a intentat Academia pentru predarea legatului lăsat Academiei de defunctul Ing. Const. Chiru, tatăl său.

Continuându-se discuția asupra modificării Statutelor, d-l Secretar General G. ȚITEICA propune din partea Delegațiunii înființarea unui articol nou, art. 18. D-sa comunică textul propus.

— După discuțiunea la care iau parte d-nii N. Iorga, S. Pușcariu, Andrei Rădulescu, I. Simionescu, Dr. Gr. Antipa, General R. Rosetti și Al. Lapedatu, și adoptându-se amendamentele propuse de d-nii Andrei Rădulescu și Dr. Gr. Antipa, se aprobă cu unanimitate de voturi art. 18 nou în următoarea cuprindere:

* Academia își alege dintre Membrii reședinți în București, cu două treimi din voturile membrilor prezenți în Sesiunea Generală, pe cinci ani, un Conservator al Bibliotecii și Colecțiilor sale.

* Conservatorul Bibliotecii și colecțiilor are direcțiunea serviciilor Bibliotecii și colecțiilor și pregătește lucrările privitoare la aceste servicii pentru ședințele Academiei și pentru Sesiunea generală. Delegațiunea îi va putea acorda dreptul de a întreține în numele Academiei toată corespondența internă și externă, cu autoritățile țării și cu particularii, în ceea ce privește Biblioteca și Colecțiile.

* El primește o indemnitate lunară fixă și este dator să locuiască în localul Academiei. »

La Art. 19 s'a adoptat următoarea redacțiune:

* Președintele Academiei, împreună cu Secretarul general și cu cei trei Vicepreședinți, formează Delegațiunea Academiei, care o reprezintă în toate interesele ei administrative și financiare, față cu autoritățile și cu particularii. *

Articolele 20 și 21 se aprobă cu unanimitate în următoarele texte propuse în proiectul Delegațiunii:

* Art. 20. Încheierile Delegațiunii se iau cu majoritatea membrilor săi.

* Art. 21. Academia are un personal de funcționari pentru lucrările sale de cancelarie și pentru păstrarea și rânduirea colecțiilor sale (Bibliotecă, Muzeu, etc.).

* Acești funcționari vor fi numiți de Delegațiune, după propunerea Secretarului General sau a Conservatorului Bibliotecii și Colecțiilor. Numărul și atribuțiunile acestui personal se vor fixa și specifica printr'un Regulament, iar remunerarea lui se va determina prin bugetele anuale. *

D-l ANDREI RĂDULESCU, preocupându-se de modul alegerii celor câte 3 membri noi în fiecare Secțiune, face următoarea propunere, la care s'au alăturat 8 membri semnând:

* Subsemnații propunem să se înscrie în statute următorul text, cu caracter transitoriu:

Dispozițiuni transitorii

* Membrii activi, adăogați prin art. 22 la numărul anterior de 36, vor fi aleși în modul următor: în sesiunea generală din 1936 câte 2 (doi) membri, în fiecare Secțiune iar în sesiunea generală din 1937 cel de al treilea. *

— Propunerea se aprobă și se va inseria la dispoziții tranzitorii.

La Art. 23 se aprobă textul propus de Delegațiune cu cuprinderea de mai jos, cu observarea d-lui Al. Lapedatu ca la Regulamentul General să îngrijim a limita numărul membrilor onorari:

* Art. 23. Membrii Academiei, membrii de onoare și membrii corespondenți se aleg pe viață și numai la caz de vacanțe se procede, în cea mai apropiată sesiune generală, la înlocuirea lor. *

În Art. 24, propus de proiectul Delegațiunii, cuvintele finale « literară », « istorică și științifică » se înlocuiesc cu cuvintele « potrivit art. 3 », articolul căpătând următoarea formă aprobată:

* Membrii Academiei nu pot fi decât Români din orice țară, cunoscuți prin operele și activitatea lor, potrivit art. 3 ».

D-l General R. ROSETTI citește următoarea propunere pentru modificarea Art. 25 (în noua redacțiune 26), semnată de 8 membri:

* Subsemnații propunem modificarea art. 25 (în noua redacție 26) în modul următor:

* Fiecare Secțiune, cu majorități de voturi, propune cel mai târziu până într'a 8-a zi a sesiunii generale, prevăzute în art. 23, candidați pentru locurile vacante în sânul ei.

* În caz când Secțiunea nu va prezenta propunerea în termenul arătat, Delegațiunea Academiei dimpreună cu membrii prezenți ai Secțiunii respective, convocați anume pentru aceasta, se vor întruni în ședință secretă ad-hoc, în ziua a 10-a a sesiunii și vor forma colegiu extraordinar de candidare, care — cu majoritate de voturi — va hotări candidatul de propus la votul plenului.

* Votul pentru propunerea de candidare va fi făcut prin buletine și deodată pentru toate persoanele recomandate de membrii Secțiunii. El

va fi repetat până când unul dintre candidați va întruni majoritatea membrilor prezenți. Dacă în colegiul extraordinar de candidare nu se va putea întruni această majoritate — după 5 votări — locul rămâne vacant până la sesiunea generală următoare.

• Alegerea Membrilor se face de către Corpul întreg al Academiei cu două treimi dintre membrii prezenți în sesiune generală; această votare va avea loc după două zile libere dela prezentarea propunerii. »

— Pusă la vot, propunerea se votează în unanimitate.

Art. 26, se votează unanim textul propus de Delegațiune în următoarea redacțiune:

• Art. 26. Receptiunea solemnă a membrilor Academiei se face prin lectură în public din partea noului ales a unei lucrări originale relative la o ramură oarecare a dezvoltării naționale, tratând în același timp și despre viața și activitatea membrului în locul căruia a fost ales. »

Se trece la Art. 27. Se citește textul propus de Delegațiune în următoarea cuprindere:

• Art. 27. Membrii Academiei au dreptul și datoria de a participa cu vot decisiv la ședințele Sesiunii Generale a Academiei, atât în adunările Corpului întreg, cât și în ale Secțiunilor respective.

• Ei iau parte după putință la ședințele ordinare, folosindu-se și atunci de indemnizarea (diurna) determinată pentru cei ce asistă la o ședință de orice natură.

• Însărcinările și demnitățile pe care le oferă Academia Română, fie prin alegere, fie prin delegație, se dau numai membrilor care și-au îndeplinit îndatoririle prevăzute prin art. 26. »

Se pune la vot și se aprobă cu unanimitate textul art. 27 propus de Delegațiune, cu arătarea expresă că măsura cuprinsă în alineatul 3 nu se aplică membrilor actuali, ci este menită viitorilor.

Trecându-se la art. 28, se votează textul propus prin proiectul Delegațiunii, în următorul cuprins:

• Art. 28. Afară de lucrările ce membrii Academiei, din propria lor inițiativă, vor prezenta Academiei, fiecare dintr'înșii este îndatorat a îndeplini sarcinile personale sau colective ce i se vor da de către Corpul Academic sau de Secțiunea respectivă. »

La Art. 29 se propune și se aprobă a se înlocui cuvintele « *Președintele ei Onor* » prin cuvintele « *Președintele ei de Onoare* », articolul luând deci următoarea formă:

• Majestatea Sa Regele României, Protector al Academiei Române, este « *Președintele ei de Onoare* ».

ȘEDINȚA PUBLICĂ SOLEMNĂ

28 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l I. PETROVICI își rostește Discursul de Recepție despre *Alexandru Philipptide*.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU rostește Răspunsul.

În ședință intimă, la ordinea de zi fiind votul pentru alegerea D-lui N. Titulescu ca membru activ, d-l ANDREI RĂDULESCU cetește următoarea propunere.

Domnilor Colegi,

* În baza art. 3 din Statutele Academiei, din care rezultă că Secțiunea Istorică cuprinde în cadrul ei și Științele Sociale, unde intră — necontestat — și Dreptul, am onoarea să vă propun ca în locul de membru activ, vacant la această secțiune, să alegeți un jurist.

* Print'r'o astfel de alegere vom satisface, măcar în parte, dorința aproape unanimă de a lua în considerare în alegerile noastre — într'o proporție mai justă — diferitele forme de cultură și vom face și o operă de dreptate față de Drept — care în acest chip — va putea avea în Academie încă un specialist, membru activ.

* În acest loc vacant vă propun să alegem pe d-l Nicolae Titulescu, membru onorar al Academiei noastre.

* Personalitatea d-lui Titulescu este așa de cunoscută și așa de elogios apreciată, atât în țară cât și în străinătate, încât cred că nu este necesar să stăruesc asupra valorii activității și lucrărilor sale.

* D-sa este, fără discuție, un mare învățat și unul dintre cei mai distinși juriști ai noștri.

* Încă din tinerețe, lucrarea sa * *Essai sur une théorie générale des droits éventuels* * l-a așezat între cercetătorii de seamă ai chestiunilor juridice.

* De atunci a dezvoltat o activitate continuă și de mare importanță în acest domeniu. Profesor de Drept civil, conferențiar, publicist a adus contribuții originale în specialitatea Dreptului.

* Chemat de timpuriu la înalte demnități în Stat a lucrat intens în câmpul științelor sociale. Reformele sale financiare, expunerile de motive, susținerea lor, împreună cu felurile sale manifestări, sunt dovezi prețioase despre concepțiile sale și despre valoarea lor din punct de vedere științific.

* Cea mai însemnată activitate însă, a desfășurat-o pe terenul Dreptului internațional, unde s'au ivit — după războiu — atâtea greutăți și probleme, de a căror cercetare și rezolvare numele său este strâns legat.

* Situația înaltă — și foarte măgulitoare pentru noi — pe care a avut-o la Societatea Națiunilor, expunerile așa de profund documentate în Chestiunea optanților, apărarea noastră, cu o energie neîntrecută, în lupta dată pe această chestiune și — în genere — strălucita sa activitate, dezvoltată în acea instituție precum și la atâtea conferințe internaționale, activitate constatată și în publicațiile oficiale, l-au consacrat — pe bună dreptate — ca unul din cei mai valoroși specialiști în Dreptul internațional.

* Pentru marele sale merite a fost ales membru în diferite instituții și organizații științifice din străinătate.

* Pe lângă valoarea sa ca om de știință și activitatea-i rodnică în domeniul vieții internaționale, pe lângă participarea la mari acte istorice, trebuie să menționăm și pasiunea, cu care muncește pentru triumful ideii de pace și, în deosebi, pentru apărarea drepturilor sfinte ale neamului românesc.

* Socotesc — dar — că Academia Română trebuie să-l onoreze, chemându-l în rândurile membrilor ei activi.*

Andrei Rădulescu.

— Procedându-se la votul cu bile, d-l Președinte constată, drept rezultat al votului că din 30 voturi exprimate d-l N. Titulescu a întrunit 28 voturi, 2 voturi fiind contra.

D-l Președinte L. MRAZEC proclamă ales pe d-l Titulescu, în aplauzele d-lor colegi, membru activ al Academiei Române, la Secțiunea Istorică, cu mare majoritate de voturi.

D-l I. PETROVICI citește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

* D-l Tudor Vianu, conferențiar de Estetică la Universitatea din București, este unul din elementele cele mai remarcabile ale generației sale. Inzestrat cu spirit și cultură filosofică temeinică, dispunând pe deasupra de gust literar și de pătrundere critică, precum și de talentul de a-și exprima ideile, fie în scris, fie în vorbă, într-o superioară formă literară, d-l Vianu, fiind pe deasupra și un harnic cercetător, a dat culturii românești o lungă serie de lucrări valoroase, în domeniul *Esteticii filosofice*, al *Criticii literare* și al Culturii în genere.

* Titlurile scrierilor sale indică direcția preocupărilor de căpetenie ale autorului, dela teza sa de doctorat trecută la Universitatea din Tübingen: *Das Wertungsproblem in Schillers Poetik*, până la succesiva serie de lucrări *Dualismul Artei*, *Arta și frumosul*, *Arta Actorului*, *Istoria Esteticii* (în texte alese), *Poesia lui Eminescu*, *Masca timpului* (culegere de schițe literare), *Influența lui Hegel în cultura românească*, *Ion Barbu*, *Idealul clasic al omului*, *Concepția raționalistă și istorică a culturii*, *Filosofia culturii*, *Arta și Școala* și încă altele, — toate culminând cu publicarea unui mare

tratat de Estetică, din care n'a apărut decât un singur volum, dar în care regăsim înmănunchiate într'o vastă sinteză, o întinsă erudiție, ascuțimea critică, precum și puterea constructivă a unui spirit realmente creator. Cugetarea filosofică a d-lui Vianu nu este numai din acelea care deșteaptă interes, dar mai inspiră pe deasupra și confiență, în sensul că niciodată de dragul unor jocuri fosforescente de lumini, D-sa nu abandonează calea sănătoasă a bunului simț, care — orice s'ar zice — poate întovărăși, fără nicio vătămare, originalitatea creațiunii.

• Academia Română a distins acum doi ani pe d-l Vianu, premiindu-i lucrarea: *Influența lui Hegel în cultura română*, care a și apărut în *Analele Instituției noastre*.

• De altfel, d-l Vianu mai fusese premiat cu doi ani înainte pentru volumul « *Poezia lui Eminescu* » de către Societatea Scriitorilor Români.

• Ajuns încă tânăr la o reală notorietate, prin realizările sale de până acum, D-sa mai constituie o frumoasă făgăduință de activitate viitoare, atât în domeniul cugetării estetice, pe care îl stăpânește magistral, cât și în acel al literaturii pure, unde ne-a dat și până astăzi câteva probe edificatoare de talent scriitoricesc, printre care putem cita volumul: *Imagini italiene*, în care autorul a știut să contopească în chip unitar, meditația filosofică, farmecul stilistic și informația serioasă.

• Pentru aceste considerații — care au determinat votul unanim al Secției literare — socotesc că Academia Română face o fericită alegere, chemându-l pe d-l Vianu, printre Membrii săi corespondenți. »

I. Petrovici.

Procedându-se la votul cu bile, d-l Tudor Vianu întrunește 23 voturi, din 29 voturi exprimate, 6 voturi fiind contra.

D-l Președinte L. MRAZEC proclamă ales pe d-l Tudor Vianu ca membru Corespondent al Academiei Române la Secțiunea Literară cu majoritate de voturi.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

29 MAI 1935

Președinția d-lui Președinte L. MRAZEC.

D-l Dr. G. MARINESCU oferă recentele d-sale lucrări, făcute în colaborare cu d-l și d-na Nicolescu și d-l Dr. Al. Buttu.

D-l Președinte L. MRAZEC exprimă mulțumiri d-lui coleg Dr. G. Marinescu pentru lucrările oferite. D-sa comunică Academiei știrea îmbucurătoare pentru știința românească și pentru Instituțiunea noastră, că d-l coleg Dr. G. Marinescu a fost de curând proclamat membru onorar al Academiei de Medicină, Secțiunea de Neurologie din Londra. D-l Președinte felicită călduros pe d-l coleg Marinescu pentru această înaltă distincțiune.

D-l Dr. EM. RACOVITĂ zice:

* Am onoarea de a vă prezenta, în numele Rectorului și al Profesorilor Universității din Cluj, Anuarul din anul școlar trecut (1933—34) într'un volum de 423 pagini.

* Ne silim să facem din anuarul nostru o publicație folositoare de documentare și de orientare practică, transformare pe care însă n'o putem face decât treptat, căci se împotrivesc vechi eresuri, noi greutăți și tradiționala indiferență a corporației noastre pentru operele colective.

* Din conținutul volumului citez numai următoarele titluri de capitole ce prezintă interes mai deosebit, ca noutate, sau care merită comentarii.

* Cap.: *Fundațiile Universitare*. Atrag atenția asupra donației proprietății firmei Hemmerle și Cia din Bacău, care pentru a doua oară ne pune la dispoziție o sumă pentru a dispune de ea, în favoarea Universității, *cum vom crede de cuviință*. Astfel de donații sunt cele mai nobile, cele mai desbrăcate de interes personal și în același timp cele mai folositoare, căci lasă pe cei mai competenți să hotărască când, cum și în ce scop întrebuințarea se va face cu mai mare folos obștesc.

* Cap.: *Oficiul de editură*, care are trei mari nevoi de împlinit:

* a) Editarea de manuale românești; s'au publicat până acum 13.

* b) Subvenționarea lucrărilor științifice.

* c) Subvenționarea periodicelor științifice.

* Nu insist asupra interesului de a avea manuale românești, dar vă atrag atenția asupra lucrărilor și periodicelor științifice, care astăzi nu se mai pot publica, căci nu mai sunt subvenționate, din 1931, de Stat. În toate țările din lume, cu toată criza, se continuă subvenționarea, căci niciodată asemenea publicații tehnice nu s'au putut susține din vânzări, sau abonamente.

* Nu e țară în lume în care să se scrie și să se audă mai des, și cu mai mare emfază, cuvântul «Cultură», decât în România mare; totuși nu este țară în lume în care, actualmente, adevăratele și fundamentalele izvoare de cultură ale poporului nostru să fie mai oropsite. Se poate oare concepe cultură fără știință, se poate oare concepe știință fără învățământ și cercetare, se poate oare concepe învățământ și cercetare fără publicații științifice? Ori, Statul, care subvenționează tot soiul de instituții, ce nu contest că n'ar fi ades meritorii, refuză orice ajutor de cinci ani de zile universităților, care în orice țară și în orice timp *au fost și vor fi pururea, creatoarele culturale superioare și singura temelie temeinică pe care se clădește această cultură*.

* Iar atunci când Universitatea din Cluj crează Oficiul ei de editură pentru a face față tragicei situații a adevăratei culturi, și când procură fonduri mult prea modeste acestui oficiu din taxele studențești, sar demagogii mari și mărunți și în numele «Culturei studențești» ne somează să suprimăm taxele, care tocmai aduc mijlocul pentru a instrui și cultiva pe studenți. Iar când gazetele atacă universitățile românești pe tema mincinoasă că înființează taxe ca să le distribue la profesori, toți miniștrii

de resort, toți șefii de guvern se feresc să declare, cum li-o cere o elementară datorie, acel adevăr dureros pentru ei și anume:

* Taxele universitare *actuale* nu servesc pentru gratificații profesoriale; ele înlocuiesc, încă în prea mică măsură, fondurile laboratoarelor suprimate complex de cinci ani din bugetul Statului.

* Cap.: *Rezumat francez*. Anuarele universitare sunt din ce în ce mai folosite de acei specialiști ce se ocupă cu învățământul la diferitele popoare și cu studiile de cultură comparată. Un schimb de anuare, din ce în ce mai activ, se practică între diversele universități ale lumii. Am crezut deci că un rezumat, în franțuzește, al materialului, ar putea fi de folos, și nu ne-am înșelat; imediat după distribuirea primului anuar cu rezumat, ni s'au cerut exemplare.

* Aș mai avea de semnalat și alte puncte de interes general, a căror soluție clujană este descrisă în anuarul nostru, dar rezerv acea comunicare pentru altă ocazie. *

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește art. 30 în redactarea propusă prin proiectul Delegațiunii, potrivit căreia membri de onoare se aleg după propunerea Secțiunilor și în ce privește pe Români, în număr determinat.

— După o discuțiune, la care iau parte d-nii Gr. Antipa, L. Mrazec, Andrei Rădulescu, N. Iorga, Al. Lapedatu și după propunerea d-lui I. Nistor de a se păstra tradiția, care nu limitează numărul membrilor onorari români, se decide în unanimitate a se lăsa neschimbat art. 30 în discuțiune, în afară numai de înlocuirea cuvântului «onorari» prin cuvintele «de onoare», căpătând următoarea cuprindere:

* *Art. 30.* Membrii de onoare se aleg de către Academie, după propunerea Secției respective, atât dintre Români, cât și dintre străini, fără număr determinat pentru aceștia din urmă, însă:

* sau bărbați, cari s'au distins prin operele și activitatea lor în favoarea națiunii române;

* sau persoane cari vor fi înlesnit dezvoltarea activității științifice și literare a Academiei, prin donațiuni de o valoare însemnată. *

D-l I. NISTOR propune de asemenea să se retragă propunerea votată pentru modificarea art. 23, păstrându-se vechiul text, spre a se pune astfel în concordanță cu textul art. 30 nemodificat.

— Se pune la vot retragerea propunerii făcute pentru modificarea art. 23 și se admite.

La Art. 31 și 32 se votează cu unanimitate următorul text propus de proiectul Delegațiunii:

* *Art. 31.* Membrii corespondenți se aleg, după propunerea Secției respective, dintre bărbați de specialitate, atât români, cât și străini, ale căror lucrări pot contribui la scopurile Academiei.

* Art. 32. Membrii de onoare și corespondenți se aleg cu două treimi din voturile membrilor Academiei prezenți în Sesiune Generală. *

Art. 33 se votează în următoarea redactare propusă de Delegațiune:

* Art. 33. Membrii de onoare și corespondenți au dreptul de a asista la ședințele de Corp ale Academiei cu vot consultativ. *

Art. 34 rămâne nemodificat.

La art. 35, alin. 1 și 2 rămân nemodificate. Pentru alineatul 3 din acest articol, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA cetește textul modificat propus de Delegațiune în următoarea redactare:

* Din veniturile fondurilor cu destinațiune specială, Academia prelevă pentru spesele generale 25% (douăzeci și cinci la sută). Această prelevare nu va fi aplicată acelor fonduri primite în trecut, ale căror acte de fundațiune fixează cuantumul prelevărilor.

* A cincea parte a prelevării de 25% se trece la fondul de rezistență care va servi la echilibrarea bugetului și la acoperirea cheltuelilor urgente extraordinare, pentru cari nu ar fi prevăzute fonduri în bugetele ordinare.

— După o discuțiune, la care iau parte d-nii Dr. Gr. Antipa, I. Nistor, G. Țițeica, Andrei Rădulescu, Em. Racoviță, C. Rădulescu-Motru, N. Vasilescu-Karpen și Al. Lapedatu, se votează al. 3 al articolului 35 în textul propus de Delegațiune.

În ce privește adaosul de 2% pentru fondul de pensii, d-l Al. Lapedatu propune ca din prelevarea de 25%, 2% se va vărsa la fondul de pensii.

— Propunerea se aprobă.

Art. 36, 37 și 38 rămân neschimbate.

Art. 39 și 40 se aprobă cu unanimitate, în modificările propuse de Delegațiune, în următorul cuprins:

* Art. 39. Nicio schimbare în întrebuințarea de fonduri din partea unei Secțiuni nu se poate face fără de aprobarea Academiei, în Sesiune generală.

* Art. 40. Academia își face pe tot anul bugetul său de venituri și de cheltueli. *

La Art. 41, al. 1 se aprobă textul propus de Delegațiune în următorul cuprins:

* Art. 41. Avera Academiei, compusă din fonduri permanente și din venituri anuale, se administrează prin Delegațiune, ai cărei membri sunt solidar răspunzători. Delegațiunea este însărcinată a pune în executare dispozițiunile bugetului. *

La alin. 2, aprobându-se amendamentul d-lui Andrei Rădulescu, se adaogă, după cuvintele « Academia este reprezentată în justiție » cuvintele « și înaintea oricărei autorități. »

D-1 I. NISTOR propune a se adăoga următorul alineat, al 3-lea, la art. 41:

« Niciun act de dispoziție referitor la averea Academiei nu se poate face decât în urma unui vot dat de Academie în Sesiunea generală. »

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

Art. 42 și 43 se votează în unanimitate cu modificările propuse de Delegațiune, în următorul cuprins:

« Art. 42. Fondurile permanente ale Academiei și vărsămintele veniturilor ei periodice, afară de sumele necesare pentru cheltuielile curente, se vor păstra la Casa de Depuneri și Consemnațiuni sau la Banca Națională a României.

« Art. 43. Păstrarea și manipularea sumelor destinate pentru cheltuielile curente sunt încredințate unui Casier, iar conturile tuturor cheltuielilor și ale mișcării fondurilor se țin de un Contabil. »

D-1 ANDREI RĂDULESCU propune ca la sfârșitul statutelor, la capitolul « Dispoziții Generale » să se adăoge un articol, pe lângă cel votat în ședința dela 27 Mai, în următoarea cuprindere:

« Aceste statute intră în vigoare dela 1 Iunie 1935. »

— Propunerea se aprobă.

După propunerea d-lui Andrei Rădulescu, se decide ca Statutele în forma primită prin voturile date în această sesiune generală, să se publice în « Monitorul Oficial ».

Procedându-se la votarea alegerii d-lui Cezar Papacostea ca membru corespondent, d-l G. MURNU cetește următoarea propunere:

Domnilor Colegi,

« D-l Cezar Papacostea, profesor de limba și literatura elenă la Facultatea de Litere din Iași, s'a afirmat ca un distins reprezentant al clasicismului în țară.

« A desvoltat o continuă activitate prin operele publicate în acest domeniu.

« Dintre ele cităm cele mai de căpetenie:

« 1. Cercetări pedagogice și sociale.

« 2. Evoluția gândirii la Greci.

« 3. Problema destinului în tragedia greacă.

« 4. Specificul roman în Georgice.

« 5. Filosofia antică în opera lui Eminescu.

« 6. Sofiștii în antichitatea greacă.

« 7. Diodor Sicilianul și opera lui.

« 8. Homer, Odyseia, I—XII, traducere.

« 9. Platon, viața, opera, filosofia.

« 10. Platon, I. Apologia lui Socrate, Euthyphron, Criton. II. Banchetul, Phaidon.

« Aproape toată această activitate e consacrată anticității și în primul rând celei clasice. D-l C. Papacostea nu este numai un filolog propriu zis care se mărginește la chestiuni aride de formă, ci un interpret și cercetător al fondului clasic.

• În ipostasa din urmă e cunoscut literaturii noastre prin studii de filosofie elenă, în care se constată aportul preponderent al concepției sale personale.

• În « Evoluția gândirii la Greci » studiază probleme capitale de civilizație antică. În partea întâia se ocupă cu psihologia primitivă, cu Egiptul primitiv, rase și anumite domenii de cultură, idei și sentimente predominante din lumea babiloniană și ebraică; partea a doua este exclusiv consacrată civilizației elene. Autorul discută marile chestiuni generale care constituie controversa istoricilor; importanța relativă a ideilor și faptelor, rolul raselor, societatea homerică și selecțiunea poporului ionian, contactul dintre Eleni și Orientali, sentimentul naționalității, instituțiile ca documente sociale, datinele funerare și cultul morților și termină relevând valoarea documentară a literaturii în legătură cu poemele homerice.

• În tot acest studiu autorul dovedește o largă erudiție, competență în materie, metodă solidă, precizie și claritate în expunere.

• În monografia « Platon » studiază pe marele filosof-poet în mediul său social și filosofic. Arată împrejurările istorice în care el a trăit și evoluția filozofică de unde a pornit opera-i proprie. Incepe cu clasificarea filosofiei lui Socrate și înfățișează opera Socrate-Platon ca o reacție antisofistică întreprinsă pentru răpunerea individualismului periculos al sofistilor, de unde și derivă conceptul socratic și apoi *ideia* platonică. Explică geneza *ideilor* și încheie cu morala și politica lui Platon. Această interesantă contribuție la istoria filosofiei elene e scrisă în același stil limpede și curat, caracteristic autorului.

• Pe lângă aceste cercetări de speculație abstractă, d-sa, cum se vede din lista publicațiilor amintite, mai are o activitate remarcabilă ca interpret al textelor clasice. Efortul principal și l-a concentrat cu predilecție în traducerea operei platonice, din care a publicat o parte bună. Această întreprindere e una din cele mai anevoioase și spinoase, întru cât acest scriitor clasic e o personalitate superioară de artist și dispune de extraordinare mijloace de expresie realizând un ansamblu de forme și idei, a căror finețe, structură și bogăție nu-și pot găsi ușor un echivalent în graiul românesc.

• A-i găsi tocmai această expresie echivalentă nu e dat oricui, atunci când se presupune din partea interpretului conștiință și scrupul. D-l Papacostea s'a străduit din răspuțeri pentru a răspunde acestei chemări și a ne da o lectură agreabilă bazată pe o reproducere cât mai apropiată de cuprinsul textului. E acesta un merit foarte apreciabil mai ales în starea actuală în care se găsește la noi literatura de traduceri din operele clasice. E o inițiativă frumoasă vrednică de laudă într-o direcție unde e foarte mult de făcut. Că alesul nostru posedă resurse care-l deosebesc de comunul antreprenorilor de duzină, în această privință dovadă e și încercarea de interpretare a « Odisseii ».

« Pentru toate aceste calități de serioasă activitate și competență Secția Literară recomandă pe d-l Papacostea bunăvoinței d-lor colegi rugându-i ca prin votul lor afirmativ să-i acorde încrederea cuvenită. »

— Se procedează la votul cu bile. Rezultatul votului este: voturi exprimate 26, din care d-l Cezar Papacostea a întrunit 18 voturi, 8 voturi fiind contra.

D-l Președinte L. MRAZEC proclamă ales membru corespondent al Academiei Române la Secțiunea Literară pe d-l Cezar Papacostea.

Se decide prelungirea actualei sesiuni generale până la 31 Mai curent inclusiv.

La ordinea de zi fiind formarea bugetului, d-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește *Raportul Comisiunii financiare despre întocmirea proiectului de buget al Academiei pentru exercițiul bugetar 1935—36* depus în ședința dela 16 Mai curent.

După o discuțiune la care iau parte d-nii Dim. Gusti, Sextil Pușcariu, Dr. Gr. Antipa, d-l Andrei Rădulescu propune să se voteze bugetul, dându-se în același timp autorizare Delegațiunii să modifice după necesități cifrele, să modifice chiar organizarea serviciilor, să suspende gradațiile și înaintările personalului, dacă nevoia o va cere.

— D-l Președinte LUDOVIC MRAZEC pune la vot proiectul de buget, care se votează cu propunerea d-lui Andrei Rădulescu.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra gestiunii pentru 1934 a Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias*:

« Comitetul Fundațiunii Elias a depus darea de seamă asupra exercițiului 1934 întocmită de d-nii D. Voinov și D. Emanuel, însărcinați cu verificarea gestiunii financiare.

« Bilanțul și contul de venituri și cheltuieli sunt însoțite de tablouri arătând în detaliu operațiunile făcute.

« Averele Fundațiunii se urcă la suma de lei 366.018.244,78 formată din numerar în casă, depozite la bănci, efecte publice și acțiuni, imobile, cauziuni, cheltuieli pentru spitalul Elias, etc.

« Veniturile au fost de lei 12.545.470,25 iar cheltuielile de lei 6.549.121,50 deci a rezultat un excedent net de lei 5.996.348,75 care s'a trecut la fondul pentru executarea dispozițiilor testamentare (spital, școli, fond de prevedere și investițiuni).

« La fondul pentru spital și școli s'au mai încasat dobânzi și cupoane în sumă de lei 1.601.719,65.

« Acest fond în 1933 a fost de lei 95.384.682,78 care sporit cu sumele arătate mai sus este deci la 31 Decembrie 1934 de lei 101.986.402,43.

« Printre cheltuielile Fundațiunii, Academia Română a primit pentru anul 1934 suma de lei 2.000.000 și diverse instituții de cultură și binefaceri, pensii, ajutoare și subvenții membrilor familiei lei 4.323.327,

iar pentru cheltuelile de contencios, întreținerea localelor Fundațiunii, salarii, diverse impozite, etc. lei 2.225.794,50.

« Așa cum se prezintă socotelile gestiunii Fundațiunii Elias pe 1934, suntem de părere să fie aprobate. »

Andrei Rădulescu, C. Rădulescu-Motru, Preotul Nic. M. Popescu.

— Se ia act și se dă descărcare asupra gestiunii Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, din exercițiul bugetar 1934.

D-l C. RĂDULESCU-MOTRU cetește următorul *Raport al Comisiunii financiare a Academiei asupra proiectului de buget pentru 1935—36 al Fundației Familiei Menachem H. Elias:*

« Comitetul Fundațiunii « Menachem H. Elias » depune, conform statutelor, bugetul Fundațiunii pe 1936 din care se vede că s'au prevăzut atât la venituri cât și la cheltuieli suma de lei 16.364.000.

« I. Veniturile sunt formate din:

a) Venitul moșilor: Sascut, Berești și Balotești	lei	2.320.000
b) Din chiria imobilelor din București	»	6.883.000
c) Din chiriile imobilelor din Viena	»	1.824.000
d) Cupoane și dividende dela efecte și acțiuni aflate în București, Viena, Berlin, Paris, Bruxelles și Sofia	»	5.012.000
e) Din dobânzi dela Bănci din țară și străinătate	»	325.000
Total	lei	16.364.000

« Este de notat că pentru 1936 s'a sporit venitul moșilor dela lei 746.000, cât a fost prevăzut în 1935 la lei 2.320.000.

« II. Cheltuielile se descompun în modul următor:

1. Administrația centrului, întreținerea localului Fundației, speze de cancelarie, diurnele Consiliului și statele personalului	lei	2.065.000
2. Administrația moșilor: Sascut, Berești și Dărvari	»	320.000
3. Impozite, asigurări, amortisment și transformări la imobilele din București	»	2.086.000
4. Administrația imobilelor din Viena, salarii, chiria impozite, etc.	»	456.000
5. Pensii și rente testamentare	»	175.000
6. Subvenții și ajutoare la familii și Instituțiuni	»	2.238.000
7. Neprevăzute și fond pentru deschidere de credite	»	100.000
8. Cheltueli de contencios și călătorii	»	200.000
9. Academia Română	»	2.000.000
10. Disponibil pentru dispozițiunile testamentare (spital, școli)	»	6.724.000
Total	lei	16.364.000

* Acest buget după cum se vede, este întocmit după normele anterioare și la întocmirea lui au luat parte pe lângă d-l D. Emanuel și colegii noștri Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, D. Voinov și I. Simionescu.

* Suntem de părere ca proiectul de buget să se aprobe așa cum a fost întocmit de majoritatea membrilor din Consiliul Fundației. *

C. Rădulescu-Motru, Preotul Nic. M. Popescu, Andrei Rădulescu.

— Se ia act și se aprobă unanim proiectul de buget.

Procedându-se la alegerea delegaților titulari și supleanți ai Academiei în Consiliul de Conducere și Administrație al Fundațiunii, se realeg ca titulari d-nii Dr. Gr. Antipa, Dr. G. Marinescu, I. Simionescu și Dim. Voinov, iar ca supleanți d-nii G. Murnu, S. Mehedinți, N. Vasilescu-Karpen și Sextil Pușcariu.

D-l Dr. GR. ANTIPA amintește că testamentul def. Jacques M. Elias ne-a pus obligația construirii unui spital model în Capitală. Din venituri s'au adunat 114.000.000 lei, cu cari de astă toamnă s'a început construcția spitalului, care se află la al 4-lea etaj.

ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ

30 MAI 1935

D-l Președinte L. MRAZEC, deschizând ședința publică, arată că această ședință este consacrată proclamării premiilor acordate în acest an. Rapoartele despre lucrările premiate se vor publica în Anale. Dintre ele se va citi numai raportul asupra operei poetice și dramatice a d-lui Lucian Blaga, distinsă cu Marele Premiu C. Hamangiu, de 100.000 lei, acordat acum pentru întâia oară.

D-l Secretar general G. ȚIȚICA cetește următoarea dare de seamă asupra premiilor din acest an:

* În sesiunea generală a acestui an Academia a avut de acordat 35 de premii, dintre cari 17 premii cu o valoare variind între 2.000 și 100.000 lei, pentru opere publicate și 18 premii cu o valoare variind între 1.000 și 100.000 lei, pentru lucrări tratând subiecte date de Academie.

* Pentru acordarea acestor premii Academia a votat în bugetul ei suma totală de 720.656 lei, din care 339.800 lei pentru opere publicate și 380.856 lei pentru lucrările ce aveau să ia parte la concursurile premiilor cu subiecte fixate de Academie.

* Pentru operele publicate s'au destinat 4.000 lei pentru scrieri cu conținut de orice natură, 4.000 lei pentru scrieri didactice, 2.000 lei pentru scrieri asupra comerțului, 3.500 lei pentru scrieri conținând predici bisericesti, 100.000 lei constituind Marele Premiu C. Hamangiu, pentru

lucrări dramatice și volume de poezii, 3.000 lei pentru scrieri literare sau filologice, 30.000 lei pentru lucrări de arheologie, 64.000 lei pentru scrieri istorice, juridice, economice și filosofice și în sfârșit 105.000 lei pentru scrieri cu conținut științific, cu deosebire pentru lucrări sau descoperiri în știința medicală, pentru cari Academia publică anual însemnate și numeroase premii.

† La concursul acestor premii s'au prezentat 94 scrieri, din cari 36 au fost distinse cu premiile sau cu părțile de premii, cari se vor vedea îndată. Neacordate au rămas, din regretabilă lipsă de concurenți, Premiul *Dr. Em. Riegler*, de 5.500 lei, publicat pentru lucrări de clinică terapeutică sau terapeutică generală și Premiul *Adina și Colonel Paul Străjescu*, de 8.800 lei, publicat pentru lucrări experimentale de bacteriologie și fiziologie.

† O lipsă și mai mare de concurenți avem de constatat, cu mare părere de rău, la premiile pentru subiecte date. Căci s'au prezentat lucrări abia la 8 premii din cele 18 premii publicate pentru subiecte date și anume:

† 3 manuscrise la *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, anunțat a se acorda celei mai reușite traduceri în limba engleză a operei poetice a lui Mihail Eminescu; un manuscris la *Premiul V. Adamachi* de 5.000 lei, cu subiectul « *Al. Depârdeleanu* »; un manuscris la *Premiul General Constantin și Maria Burghiele*, de 4.000 lei, pentru o compunere literară, istorică sau didactică; un manuscris la *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul: *Studiu asupra numelor de persoand (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească*; un manuscris la *Premiul Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, cu subiectul *Teleormanul economic*; un manuscris la *Premiul At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, cu subiectul *Istoria unei mănăstiri din România*; un manuscris la *Premiul I. C. Atanasiu*, de 4.000 lei, cu subiectul *Criteriul biologic în Drept*; un manuscris la *Premiul Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei cu subiectul *Febra exantematică (febra de Marsilia)*.

† Dintre acestea, potrivit aprobărilor date de Secțiuni și de Comisiunile speciale, au fost acordate premiile *V. Adamachi*, *Eliade Rădulescu*, *I. C. Atanasiu* și *Premiul Statului Gh. Lazăr*.

Apoi D-sa proclamă acordate următoarele premii:

1. *Premiul Năsturel*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui *Nicolae Firu*, pentru scrierea « *Monografia Bisericii Sfintei Adormiri* » (Biserica cu lună) din Oradea, scrisă cu prilejul împlinirii a 150 de ani dela întemeierea ei, 1784—1934», pe baza următorului raport al S. S. Preotului *Nic. M. Popescu*:

† *Nicolae Firu*, *Monografia bisericii Sfintei Adormiri din Oradea*, 1934, pp. 174.

† Cu prilejul împlinirii a 150 de ani dela întemeierea bisericii Adormirea din Oradea — cunoscută sub numele de biserica cu lună — d-l *N. Firu* a scris monografia acestui lăcaș bisericesc ortodox. Cetirea acestei

monografii arată limpede ce greutate neînchipuite au întâmpinat Românii ortodocși din acest oraș întru ridicarea lăcașului lor de rugăciune.

• Aveau Românii biserică în Veneția, suburbie a Orăzii. Inceputurile ei se urcă în secolul al XVI-lea; locuiseră aici și episcopi ortodocși până la sfârșitul secolului al XVII-lea. Nu aveau însă biserică Românii din cetatea Orăzii — deși vechimea lor în acest oraș era adâncă, iar numărul li era însemnat.

• Toate cererile lor de a li se da voie să-și ridice și aici biserică sunt respinse. Catolicii umblau să-i tragă la biserică catolică maghiară, iar « sfânta unire » întrebunțează orice mijloc pentru atragerea lor la uniație. Au mers până acolo că au stricat podul de peste Criș ca ortodocșii din oraș să nu se poată duce la biserică din Veneția. Au oprit pe preoții din Veneția să intre în oraș pe motivul încălcării terenului altei confesiuni. Bieții români ortodocși își îngropau morții noaptea trecându-i prin apa Crișului cu carele.

• A trebuit să vie decretul de toleranță din 1781 al împăratului Iosif al doilea ca românii ortodocși din oraș să dobândească libertatea de credință. Dar această libertate nu însemna și libertatea de a-și ridica și biserică. Alte cereri, alte cercetări, toate respinse, până ce o deputație obține la 27 Septembrie 1784 chiar dela împărat învoirea de zidire a bisericii. Grabnic îi pun temelii la 9 Noembrie de teamă să nu li se revoace învoirea. Ajutoarele de clădire le dau ei, credincioșii.

• Dar nici acum predicile nu încetează. Episcopul român-unit Moise Dragoș caută să-i oprască reclamând autorităților că biserică este prea mare și că pentru ridicarea ei s'ar cheltui prea mult, ceea ce ar sărăci pe credincioși.

• Obiecțiunile lui Moise Dragoș (11 Sept. 1786), mai ales cele privitoare la ridicarea turnului bisericii sunt naive și răutăcioase. Că se vor amesteca sunetele clopotelor cu cele dela biserică catolică și biserică unită. Că a cerut el fonduri pentru ridicarea unei biserici unite cu turn și deci nu-i nevoie de turn la biserică ortodoxă. Că fiind ceasornic la biserică catolică, nu-i necesar altul la această biserică ortodoxă.

• Românii ortodocși biruesc toate predicile. Biserica lor se înalță impunătoare în mijlocul orașului. Este ridicată cu strădania lor, sunt mândri de ea. Daruri vin din toate părțile. Pe popor l-a izbit globul lunei, atârnat de ceasornic, care se rotește ca și luna pe cer trecând prin toate fazele lunare; de aci numirea: biserică cu lună.

• Prin această biserică și prin școala de lângă ea, neamul românesc se menține în Oradea, întărindu-și conștiința națională și cerând mereu reînființarea vechii episcopii ortodoxe de aci.

• Dreapta lor cerere se împlinește în România întregită. Falnica biserică cu lună ridicată cu atâtea jertfe primește, ca o frumoasă catedrală ce este, în anul 1920 pe vrednicul și mult încercatul episcop ortodox din Oradea, care este părintele Roman Ciorogariu.

• D-I Nicolae Firu, cunoscut și prin alte bune studii despre biserică și școala din Bihor a studiat asiduu izvoarele privitoare la istoria acestei

biserici, dându-ne un folositor studiu, din care reiese limpede lupta dusă de Români orădani pentru apărarea neamului și legii lor.

« Recomand cartea pentru întreg premiul Năsturel din anul acesta. »

2. *Premiul Asociațiunii Craiovene*, de 4.000 lei, s'a acordat d-lui *G. Breazul*, pentru volumul « Carte de cântece pentru clasa IV secundară de băieți și fete », pe baza următorului raport al d-lui *George Enescu*:

« Cartea de Cântece » de d-l *G. Breazu*, prezentată pentru Premiul « Asociațiunii Craiovene », este o carte utilă pentru școli (anume pentru clasa IV-a secundară), e drăguț ilustrată, este împănată cu poeme și cugătări ale celor mai însemnați scriitori români potrivite cu scopul acestei lucrări și întrunește un număr însemnat de cântece din folklorul nostru dintre care unele de toată frumusețea.

« Așa fiind, îmi permit să recomand această carte pentru premiul mai sus menționat. »

3. *Premiul N. Chrissoveloni*, de 2.000 lei (divizibil), s'a acordat în întregime d-lui *Mihail Pizanty*, pentru scrierea « Statistica — Conferință ținută pe ziua de 7 August 1933 la Universitatea populară « N. Iorga » din Vălenii-de-Munte », pe baza următorului raport al d-lui *N. Vasilescu-Karpen*:

« Broșură de 64 pagini format 17 cm. 25 cm. »

« Lucrarea este o conferință ținută la Universitatea populară « N. Iorga » din Vălenii în ziua de 7 August 1933, — și completată ulterior cu un material documentar și diverse diagrame. »

« Conferința de sigur foarte interesantă, este o expunere rezumativă dar clară a științei statistice, cu aplicațiuni la fenomenele fizice, sociale și economice, cu numeroase exemple din diverse domenii. »

« D. Pizanty arată obiectul și importanța statistice, istoricul și metodele acestei științe. »

« Lucrarea, deși a făcut obiectul unei singure conferințe, reprezintă un efort serios de a rezuma în puține pagini noțiunile esențiale ale științei statistice și cred că merită a fi încurajată, — corespunzând de altfel scopului înființării premiului Chrissoveloni. »

4. *Premiul Eufimia și Ioan Andrei Profesori*, de 3.500 lei (divizibil), s'a acordat la 2 scrieri astfel:

2.500 lei Preotului *Toma Chiricuță*, pentru scrierea « Cunoști tu calea? — Chemări către suflet », pe baza raportului S. S. Preotului *N. M. Popescu*:

« Preotul *Toma Chiricuță*, *Cunoști tu calea?*, chemări pentru suflet. București, 1934, p. 269. »

« Astăzi în biserica noastră cuvântul predicii răsună mai des decât altădată. Și s'a ajuns că sunt biserici, pe care credincioșii le caută și pentru predică. Una din aceste biserici pline de credincioși, atenți la predica preotului, este biserica Zlătari, unde păstorește autorul acestor Chemări pentru suflet. »

« Predicile sale din acest volum se deosebesc de altele și prin aceea că nu sunt scrise în vederea publicării, ci prinse de stenograf așa cum s'au rostit din fața altarului.

« De aci interogațiile dese; de aci familiaritatea în exprimare, de aci unele străduințe mai lungi decât te-ai aștepta asupra unor probleme. Pleacă toate acestea din dispoziția credincioșilor ascultători, sau din avântul predicatorului.

« Tema acestor predici este prinderea sufletului pentru o viață înaltă creștină. Și în haosul orașului nostru, de nevoie este cât mai deasă chemare către viața în Hristos. Documentarea cu pilde din viața noastră este deasă și accentuată; stilul este vioiu și colorat, dar câteodată prea plin de neologisme. Să nu uităm însă că vorbește către un public cu oarecare cultură. I-a scăpat o pagină nepotrivită cu credința și viața noastră pagina 122.

« Oricum, această carte de predici este bună și merită atenția noastră. »

1.000 lei Preotului *Ioan Iliescu*, pentru scrierea « Gânduri în liniște », pe baza raportului S. S. Preotului *N. M. Popescu*:

« Preotul *Ioan Iliescu*, *Gânduri în liniște*. Râmnicu-Vâlci, 1931, p. 156.

« Este o adunare de articole publicate mai înainte prin reviste. Autorul a pus pe hârtie în ceasuri liniștite de seară unele din clipele lui de slujire preoțească. Viața preoțească mai ales în vremea noastră are aspecte multiple. Autorul a prins câteva: cum să faci o lecție de religie cu copiii, ce greutate are oficiul parohial, ce se poate spune într-o predică, cum se înfățișează o adunare eparhială. Gândurile îi sunt sănătoase iar stilul limpede. Greșit este numai când scrie în « Nepotriviri » că I. Bianu nu era religios.

« Părerea mea este ca premiul să se împartă între amândouă aceste cărți, dând celei dintâi o parte mai mare. »

5. *Marele Premiu C. Hamangiu*, de 100.000 lei, s'a acordat în întregime d-lui *Lucian Blaga*, pentru opera sa dramatică și poetică din ultimii șase ani, pe baza raportului d-lui *Sextil Pușcariu*:

« În toamna anului 1918, tocmai în zilele când monarhia austro-ungară se destrăma, poșta mi-a adus un pachet din Viena. Un tânăr student, care nu-și spunea numele, îmi trimitea manuscrisul unui volum de versuri.

« Intâia poezie era atât de neobișnuită prin conținutul și prin forma ei, încât trecui cu atențiunea mai încordată la a doua și la a treia. La a patra știam că am înaintea mea opera unui mare talent, a unui spirit de o originalitate neobișnuită. Avui intuiția că însăși vremile nouă care începeau își spuneau cuvântul în versurile tânărului poet.

« Am început deci să public poeziile una după alta, în intâia gazetă românească pe care o conduceam după *Unire la Cernăuți*. Colegii din redacție nu prea înțelegeau la început rostul acestor versuri străni, între articolele serioase care discutau problemele palpitate la ordinea zilei,

nici articolul meu despre poet, izvorit dintr'un entuziasm pe care nu-l prea împărtășeau și-l credeau exagerat.

« Până 'ntr'o zi, când apăru « Legenda »...

Strălucitoare 'n poarta raiului
Sta Eva;
Privea cum ranele amurgului se vindecau pe boltă
Și visătoare
Mușca din mărul
Ce i l-a 'ntins ispita șarpelui...

« A fost atunci o sărbătoare în redacția « Glasul Bucovinei » și clipele de înălțare sufletească se repetară când apăru « Gorunul » și alte poezii, care de atunci au intrat în antologii.

« Dar farmecul versurilor lui Lucian Blaga apăru întreg abia când, în 1919, și-a publicat întâiul volum.

« Dela « Patriarhalele » lui Șt. O. Iosif, dela « In grădină » a lui D. Anghel și dela « Poeziile » lui O. Goga, aveam iarăși un volum, nu o strânsură de poezii publicate prin reviste, un volum încheat, în care un poet tânăr se înfățișa întreg, cu o operă lămurită de zgura versurilor de ocazie, necaracteristice.

« I-a zis « Poemele Luminii », titlu care multora le-a părut pretentios. Și totuși, toate aceste versuri, în care poetul « tresare de amarul tinerelor sale patimi », nu-i decât o continuă tăsnire spre lumină a unui suflet bogat.

« El își cântă dorul exuberant de viață și de iubire, pentru ca:

Să nu se simtă Dumnezeu
In mine
Un orb în temniță — încătușat.

« Nevoia de a se exterioriza, acel impuls nestăpănit de creație pe care-l simțea în sine, este pentru el o parte prin care Creatorul însuși se manifestă. În acest suflăt de poet e atâta dinamism și în acest creier de gânditor atâta concentrare, încât versul său sparge cătușele formei tradiționale. Sentimentele, ce izbucnesc rapsodic sau înfloresc gingaș în cuvinte, nu se pot adapta rigidei simetrii metrice, gândurile sale, ce se cer exprimate în toată puritatea, se simt stânenite de rima care adesea fură pe poet, silind-l să dilueze ideea originară cu elemente nouă. Versul său inegal ca extensiune, are uneori amplexarea unui râu cu matca largă și cu cursul lin, sau e sacadat ca suflul celui ce poartă o povară prea grea, și se frânge alteori în două, ca ramura împovărată de rod. El corespunde totdeauna ritmului intern din sufletul poetului, inegal muncit în clipele creației.

« Această emancipare de forma tradițională a poeziei noastre și lipsa de muzicalitate a unor versuri (în care se îngrămădesc multe consonante) explică în parte rezerva cu care Lucian Blaga a fost primit de critică. El a fost prețuit de cetitori mai puțin decât atâți poeți care trăesc de pe urma

eufoniei eminesciene și a virtuozității lui Coșbuc. Spre a-l putea gusta pe Blaga, trebuie să ai un suflet capabil de a vibra în ritmul suflătesc al poetului; să poți resimți fiorii aceluși patos interior pe care poetul îl are comun cu romanticii, fără ca să devină, ca la aceștia, teatral, declamator, iubitor de gesturi largi. Gândirea lui nu se revarsă în cuvinte cu rezonanță retorică, ci rămâne adesea neexprimată în amănunte. Cuvintele sale sunt numai jaloanele ce indică drumul urmat de cugetarea poetului, lăsându-ne să presimțim vag legăturile între ele și asociațiile ce le-au produs. « Sunt lucruri care nu pot fi înțelese decât vag » spune el într'un loc; dar spre a le putea simți se cere acea acordare suflătească cu sufletul poetului, pe care Blaga o știe produce prin toată atmosfera ce învăluie versurile sale.

« Mai târziu rima va apărea și ea, mai întâiu întâmplător, neașteptată și totdeauna necăutată, iar când neliniștea creației va trece din stadiul întâielor lupte suflătești spre « Marea trecere », simetria metrică va apărea și ea tot mai des.

« Deodată cu întâiul volum de versuri apare volumul său de eseuri și de aforisme. Blaga le numește « Pietre pentru templul meu ». In aceste cugetări exprimate lapidar și în același vibrant ritm interior, recunoaștem azi multe din elementele de temelie ale viitorului său sistem filosofic (cu care nu e locul să ne ocupăm aici).

« Spuneam atunci că Blaga va trebui să aleagă între poezie și filosofie, crezând că nu se pot face incursii din domeniul fantaziei neînfrânate în al criticismului logic, fără ca și unul și altul să sufere.

« M'am înșelat. Intre cugetările din « Pietre pentru templul meu » e una care arată că în concepția lui Blaga cele două domenii nu numai că nu se exclud, ci se întregesc. « Orice colț suflătesc din noi are atâta rezonanță pentru tot ce se petrece în noi, încât de multe ori mi se pare că fiecare idee... are o inimă care bate pentru ceva — și fiecare simțământ un cap care cugetă ». Pentru el « în filosofie și în științele pozitive rolul principal l-a avut, ca și în artă, *puterea creatoare a omului*, nu experiența și nici logica », care « este cel mult un mijloc prin care se cristalizează atitudinea spirituală în fața lucrurilor ».

« Omul simplu » spune în alt loc, « îl recunoști din aceea că se miră de toate, dar simplitatea i-o recunoști și din aceea că de unele lucruri nu se miră destul... ». Capacitatea « de a se mira » e una din însușirile caracteristice ale poetului Blaga, care se recunoaște până și în înfățișarea lui exterioară, cu ochii săi de copil uimit. Ca un copil copleșit de multiplele minuni ce le vede, el pune acele întrebări, ce-ți deschid ochii și ție, omul mare, obișnuit să treci pe lângă lucrurile de toate zilele fără să le mai vezi. A te mira însemnează de fapt a observa și a simți în tine un fior de admirație, care te poate apropia de marele mister al firii și care rodește îndemnul neliniștei transcendente.

« Observația admirativă a naturii duce la acele imagini poetice de o gingășie, plasticitate și noutate cu totul neobișnuită, de care abundă cu deosebire al doilea volum de versuri, « Pașii profetului ». Intre cele văzute

se leagă subtilele fire ale asociației, analogiile se lămuresc, și ele încep să explice taine neînțelese.

Mă odihnesc lângă o piatră de hotar
și florile se 'nalță în vârful degetelor mici
dela picior
ca să mă vadă.

« Intre obiect și ființă, între concret și abstract se durează o insensibilă punte de trecere, care dă viață și patimă omenească lucrului, sensibilizează abstractul sau mută vizibilul și palpabilul în domeniul abstracțiunii.

« În singurătatea în care « carii macină tăcerea » lumii, în dogoarea amiezii, în care « boii-și rumegă căldura », în satul încărcat de liniște, prin care « trec sănii grele de tăceri » înțelegem cum poetul, care « suferă de prea mult suflet », exclamă:

De mână-aș prinde timpul, ca să-i pipăiu
pulsul rar de clipe...

și cum gânditorul e convins că datoria noastră « în fața unui adevărat mister nu e să-l lămurim, ci să-l adâncim așa de mult, încât să-l prefacem într'un mister și mai mare ». Ne-o spune atât de frumos chiar în prima poezie:

Eu nu strivesc corola de minuni a lumii
Și nu ucid
Cu mintea tainele, ce le 'ntălesc
În calea mea
În flori, în ochi, pe buze ori morminte...
Eu cu lumina mea sporesc a lumii taină —
Și 'ntocmai cum, cu razele ei albe, luna
Nu micșorează, ci tremurătoare
Mărește și mai tare taina nopții,
Așa îmbogățesc și eu întunecata zare
Cu largi fiori de sfânt mister
Și tot ce-i neînțeles
Se schimbă 'n neînțelesuri și mai mari
Sub ochii mei.
Căci eu iubesc
Și flori și ochi și buze și morminte.

« De aici dragostea poetului pentru mit. Precum romanticul Eminescu deplânge moartea falnicei Veneției, Blaga-și arată adâncul regret în fața lui Pan care moare în clipa când zărește o cruce pe spatele păianjenului, lăsat cu atâta dragoste să-și țeară casa în urechea lui de pusnic uitat de lume, a aceluia Pan, care de acum nu va mai « prinde 'n palme 'ncteișor căpșorul mieilor » ca să le caute primăvara « cornițele sub năstureii moi de lână ».

« Un critic — d-l Tudor Vianu — a arătat că cele două cuvinte repetate mereu în poezia lui Blaga sunt «lumină» și «cenușă». La ele trebue adăugat al treilea, care apare dela început și se repetă aproape obsedant în volumele de mai târziu, e cuvântul «vânt». Dorul de lumină, flacăra sacră, care consumă și produce cenușa, e nutrită de acel suflu sălbatic al furtunii interioare, care se înțește cu cât elanul întâiei tinerete se mistue sub povara întrebărilor fără răspuns. « În marea trecere » în care se găsește, și despre care poetul își dă însuși atât de mult seamă, încât pune aceste cuvinte în titlul celui de al treilea volum al său, el scrie aceste versuri grele:

M'aplec peste margine:
nu știu — e-a mării
ori a bietului gând?

Sufletul îmi cade în adânc
alunecând ca un inel
dintr'un deget slăbit de boală.

« Poezii vremurilor nouă? Cântăreți leproși care poartă cântecul la porți închise.

Sunt mai bătrân decât tine, Mamă,
ci tot așa cum mă știu: 10 25
adus puțin din umeri
și aplecat peste întrebările lumii...
Trupul meu cade la picioarele tale
Greu ca o pasere moartă.

El pismuește acum pe omul simplu, pe care întrebările asupra rostului acestei vieți nu-l neliniștesc

și mă scutur de mine însumi
ca un câne ce-a ieșit dintr'un râu blestemat.

« Sensibilitatea sufletului său reacționând la nedumerirea oricărui gând, a unei simple amintiri, e blestemul vieții sale. Spre a evidenția această elementară putere căreia nu i se poate opune, poetul găsește o simplă întorsătură sintactică ce spune mai mult decât o sută de cuvinte explicative:

În mine se vorbește și astăzi despre tine.

« Tămăduirea? el n'o mai nădăjduște decât printr'o reintoarcere acolo unde « s'a născut veșnicia », la sat.

Aici se vindecă setea de mântuire
și dacă ți-ai săngerat picioarele
te așezi pe un potmol de lut.
Uite, e seară.

Sufletul satului fâlfăie pe lângă noi:
ca un miros sfios de iarbă tăiată,
ca o cădere de fum din streșini de paie,
ca un joc de iezi pe morminte înalte.

*Și astfel ia ființă volumașul cu acele versuri de o tristețe adâncă,
pe care le intitulează *Lauda somnului*.

În somn sângele meu ca un val
se trage din mine
înapoi în părinți.

* Viziuni apocaliptice de o putere cum rar le mai întâlnim în literatura
noastră, tulbură însă acest somn, chinuit de cele mai sbuciumate vise.

Noapte întreagă. Dănțesc stele în iarbă
Se retrag în pădure și 'n peșteri potecile...
Buhe sure s'așează, ca urne, pe brazi...

...Duhul mușchiului umed
umbă prin văgăuni...
La rădăcinile brazilor, lângă blestemul cucutelor
ciobanul pune pământ
peste micii uciși de puterile codrului.

Paradisul însuși e *în destrămare*.

Serafimi...
îsetează după adevăr
dar apele din fântâni
refuză gălețile lor...

Porumbelul sfântului duh
cu pliscul stinge cele din urmă lumini...

*Astăzi Lucian Blaga se găsește *La cumpăna apelor* — și la maturitatea
talentului său. Volumul de versuri, tipărit la 1933, sub acest titlu, ne
face să prevedem o înnoire la acest poet cu o adâncă viață interioară și
cu o putere de creație care nu s'a lăsat niciodată abătută de valorile tim-
purilor sbuciumate în care trăim, pe care totuși le-a resimțit cu o putere
ca puținii alții.

*El își dă seama că face parte din ceata *cântăreților bolnavi* ai unui
sbuciumat început de veac, care *poartă fără lacrimi o boală în strune*,
cu sufletul ce se aseamănă cu o spadă de foc, pe care o duc însă stinsă în
teacă.

Caut, nu știu ce caut. Caut
o oră rămasă în mine fără făptură
ca pe un ulcior mort o urmă de gură.

* Fruntea « menită 'nălțărilor altădată » e acum aplecată.

Poteca de-acum coboară ca fumul
Din jertfa ce nu s'a primit. De-aci luăm iarăși drumul
spre țărna și valea, trădate 'nmiit
pentru'un cer chemător și necucerit.

* Gândul liniștei eterne de care-l apropie anii ce trec — și pe a căror trecere o simte cu toată greutatea — nu-l mai face să se revolte. El vede în liniștea de sub pământ o continuare a liniștei dinainte de naștere, și scrie acele cinci versuri frumoase, în care cuvântul « mamă » de trei ori rostit, rimează, nu numai pentru ureche, cu « teamă ».

* Și în strânsă legătură cu mama proteguitoare, mângâietoare, refugiu veșnic din furtuna gândurilor, apare, ca o rază luminoasă în acest volum de versuri triste, copilul. Părinții, care simt ca un dar încrederea oarbă ce le-o aduce, îl învâluie într'o grijă plină de uimire și purtătoare de biruință:

Făptură nouă, iată pe frunte
întăia lumină te-a uns...

...Subt strașina vremii vei crește
încet, ca o lacrimă 'n ochi.

* N'a existat dela Alexandri încoace, niciun adevărat poet al nostru care să nu se fi apropiat cu toată venerația de poezia noastră populară. Blaga e și el unul din adâncii ei cunoscători și admiratori. Genul care l-a atras mai mult a fost, în consonanță cu aplecarea lui firească spre misticism și legendă religioasă, descântecul și colindele, în care răsună accente străbune, atât de greu de descifrat. În dramele sale aceste ecouri din vremuri păgâne, apar adesea sugestive și evocatoare, ca scenele magice din tragediile lui Shakespeare. În ultimul volum de versuri găsim o colindă minunată în stil popular dăruiată în loc de cântec de leagăn fetei sale:

Doarme colo în poiată
pruncușor fără de tată
Și măicuța mama lui
se tot plânge boului
c'a născut în Vifleim,
n'are scutece de in
n'are apă, n'are fașă,
nici opaiț, nici nănașă.
Iosif cercul de pe cap
în cuier și l-a lăsat
și-a plecat unde-a plecat
ca să-l latre câinii 'n sat...

« Intr'o zi acest îndrăgostit al literaturii noastre populare, veni la mine să-mi ceară colecții de material folcloric. Blaga trăia atunci la Cluj, unde fusese unul din întemeietorii revistei « Gândirea ». I-am atras atenția asupra unei poezii, publicată în revista « Transilvania », care mă impresionase adânc și pe care o consider, alături de « Miorița », ca pe una din cele mai strălucite produse ale geniului nostru popular. Pe motivul Lenorei poetul anonim a brodat o baladă de o extraordinară putere evocativă. Holera decimează satul. Puterea ei pustietoare se oprește însă în fața altei puteri mai mari: voința unei mame de a-și revedea fata înstreinată și de a o răzbuna față de cel ce-i adusese nenorocirea, propriul ei frate. În acest tablou sinistru al satului de lângă « podul de rouă », în care cucuta a năpădit curțile și o babă uitată de timp scurmă în cenușa răcită pe vatră, în care strigoi trec pe cai albi în miez de noapte și Holera bate neputincioasă la ușă, poetul viziunilor mistice trebuia să se simtă acasă.

« Și astfel s'a născut acel joc al fantaziei care se numește « Invierea », o pantomimă în patru tablouri, care așteaptă pe compozitorul înrudit sufletește ca să-i dea făptura muzicii.

« Dar să trecem peste acest joc al fantaziei « în afară de loc și timp » și să nu ne oprim nici la cele două episoade « freudiene » în activitatea dramatică a lui Lucian Blaga, « Fapta » și « Daria », spre a-l urmări în lucrările sale cele mai caracteristice. Acestea vor rămânea în literatura noastră, devenind bucățile de rezistență în repertoriul viitorului teatru românesc pentru lumea doritoare de a se împropăta sufletește de năvala dramelor efemere și comediilor ușoare.

« La început stă poemul său dramatic, « misterul păgân » « Zamolxe » contemporan cu « Pașii profetului », scris în aceleași versuri libere, bogate în strălucitoare figuri poetice, vibrând de același ritm intern. O notă lămuritoare ne spune că « istoria ne-a păstrat aproape numai numele acestui profet trac. Religia lui Zamolxe și anecdota în jurul căreia se țese acțiunea acestui mister nu sunt prin urmare decât o creațiune a autorului ». Cel mai liber teren deci pentru jocul fantaziei creatoare, pentru preocupările lui religioase, când crează parabola cu Dumnezeu-Orb, pe care fiecare din noi, copiii lui, îl purtăm de mână.

Te sbuciumi veșnic dibuind
să faci minuni, cum n'au mai fost,
dar brațele nu-ți sunt așa de tari
precum ți-e visul de înalt.
Atât de des tu cazi înfrânt
și nici nu bănuiești furtuna de lumină ce-ai creat-o.

« Cele mai multe din calitățile acestui poet cu neobișnuite aptitudini de dramaturg se vădesc din această primă încercare tinerească, din care se desemnează clar atitudinea și mijloacele sale de autor dramatic. Varia-tatea se manifestă la el în puterea sa de a se înnoi față de marile probleme ce-l preocupă.

« Tot interesul autorului se concentrează asupra eroului principal.

« Celelalte personaje ale piesei nu apar pe scenă decât pentru a crea atmosfera necesară spre a înțelege lupta din sufletul eroului. Sănul codrilor misterioși și munții eternei singurătăți nasc pe ciobanul fanatic și cu suflet virgin, frumusețea livezilor înverzite și taina șopotului de izvoare dau ființă frumoasei Zemora, fiica Magului.

« Ea e singura femeie în dramă și, ca cele mai multe figuri de femei, nu trăește scenic decât în funcție de eroul principal, care este un bărbat. Tot astfel Mira din Meșterul Manole, cea cu părul negru și venită de dincolo de râu, întreagă: dragoste, dor de viață și devotament de soție, nu are alt rost de a fi decât să mărească contrastul și să ducă la paroxism încrâncenarea inimii celui ce o iubește deopotrivă cu opera sa de artist. Așa e Patrasia, soția Popii din « Tulburarea Apelor », cu toată ființa ei înfiptă în realitate, simplă, neînțelegătoare pentru tot ce nu e omenească și e pervers, dar totuși femeie, cu presimțirile vagi ale instinctului ei de soție în primejdie. Și așa e mai ales Nona, salvateca și enigmaticea călugăriță, pe jumătate zână din povești și pe jumătate ispită diavolească:

In răcoarea zorilor plutește căldura ei, —
o adulmecă prin păduri dobitoacele subțiri.
Căpriorii se opresc pe urma ei cu nările în vânt
și uită să meargă la izvor.

« Și totuși această femeie cu care dobitoacele codrului se simt înrudite, e în același timp soră bună cu Hilda Wangel, din dramele lui Ibsen, fetiță-destin care face pe constructorul Solness să urce schelele turnului la înălțimi amețitoare și pe bătrânul poet norvegian să regrete, în clipele când « Morții vom învia », viața de iubire pe care a sacrificat-o operei poetice.

« Numai Mama din Cruciada copiilor se ridică, prin intensitatea iubirii ei, pe primul plan al acțiunii dramatice, în luptă cu fanatismul iluminat al fiului ei, care se cere sacrificat și a cărui « inimă se scurge pe subt ușă și prin zidurile » care-l opresc să plece cu ceata nevinovaților ostași ai mormântului. Patima deslănțuită în acest conflict e de un dramatism extraordinar și de o nobletă etică ce contrastează nespuse de binefăcător cu pasiunea erotică exploatată până la saturație de cei mai mulți autori de drame moderne.

« Dacă cu drept cuvânt s'a relevat ca o deosebită calitate a dramaturgului Blaga, ingeniozitatea și originalitatea lui în închipuirea subiectelor, va trebui să accentuăm altă calitate, ce mi se pare tot atât de remarcabilă: măiestria cu care el știe să-și încadreze aceste subiecte în realitatea românească.

« În privința aceasta Blaga e, alături de Carageale, cel mai național între scriitorii de drame românești.

« Căci, precum în poezie și în nuvelă sau roman, nici subiectul scos din istoria națională, nici versul declamator sau fraza prin care se exaltă sentimentul patriotic, nu este încă un motiv ca să facă dintr'un scriitor

poet național, ci numai confundarea integrală cu specificul nostru etnic tot astfel și în dramă, personagiile îmbrăcate în haine de voievozi sau de boieri și tiradele lor din actul al treilea, nu creează încă drama națională. Poet național e Alecsandri, nu fiindcă a scris pe Peneș Curcanul, — care, precum se știe, are un model străin —, ci fiindcă a simțit tot farmecul poeziei populare căreia i-a dat locul ce i se cuvenea în literatura cultă, poet național e Eminescu, care s'a identificat cu românismul, Coșbuc și Goga, care au vrăjit sufletul ardelenesc în versurile lor senine sau clo-cotitoare de pasiune, Creangă cel rupt din soldul Moldovei și Sadoveanu care a știut să-i cânte frumusețile...

« Nu e de sigur o întâmplare că Blaga, care în eseurile sale filosofice e atât de adesea preocupat de problema structurii noastre etnice, își începe șirul dramelor sale transportându-ne în lumea strămoșilor noștri Traci. Sângele ce l-am moștenit dela ei curge viu încă în vinele noastre. Glasul acestui sânge răsună adesea și în versurile sale. În solul pe care călcăm zilnic se ascund oase, al căror fosfor luminează încă în nopți acoperite de mister.

« Găman, mătăhala fioroasă și totuși strâns legată sufletește până și de surăzătoarea soție a Meșterului Manole, e însăși personificarea acestui pământ românesc. El tresare în vis când malul Argeșului se cutremură surpând zidurile mănăstirii. Din cojocul lui sar pietricele și nisip pe pergamentele pe care meșterul arhitect a închipuit schițele clădirii. Scena când Mira sare pe corpul muncit de convulsii al acestui Găman și joacă ușoară fără ca bolțile măestre ale oaselor ei tinere să se frângă, e de o frumusețe și adâncime simbolică fără pereche...

« Cu intuiția care-l caracterizează, Blaga a deprins din lungul șir de veacuri al trecutului nostru importanța covârșitoare pe care a avut-o, în cultura noastră, ortodoxia. Această legătură intimă și milenară cu biserică creștinismului oriental, care a păstrat credința în puritatea ei mistică inițială, e apa mare ce ne-a purtat pe valurile ei.

« De câte ori această apă a fost tulburată, de atâtea ori găsește el un conflict dramatic, care însemnează în același timp un moment de criză acută în istoria neamului.

« Însăși minunata legendă a Meșterului Manole, cu dramatismul luptei între sensurile ce leagă pe om de viața pământească și între avântul artistic ce pretinde sacrificiul suprem, se încadrează pentru el în furtuna stărnită odinioară de bogomilism.

« Locul acțiunii pe Argeș în jos. Timp mistic românesc » notează Blaga pe prima pagină. Timpul în care se petrece acțiunea va rămânea, precum legenda o cere, vag, pentru ca misterul să nu se tulbure prin precizări istorice, dar acest mit e românesc. Între personagiile piesei apare Starețul Bogomil, care crede în dualismul trupului și sufletului și care devine agentul sfătuitor al lui Manole ca să aducă jertfa corpului pentru izbânda sufletului, și îndrumătorul Mirei să alerge la altarul sacrificiului suprem. Cadrul religios îl dau și cei doisprezece meșteri zidari, dintre care unii poartă chiar numele și au avut și îndeletnicirea celor doisprezece

apostoli ai lui Hristos, ca și care se simt legați solidari nu prin jurăminte ci prin chemarea ce o simt în suflet să slujească aceluiși ideal.

• Al doilea moment de criză apare la începutul secolului al treisprezecelea, când catolicismul trece pe la curțile noastre domnești și boierești, căutând să abată spre Apus cursul mării ape a ortodoxismului oriental.

• Printr'o cetate românească de pe malul Dunării trece vântul de nebulie fanatică care a dus spre sacrificiu miile de copii nevinovați. Acestei *Cruciade a copiilor* se alătură și fiii de Români, iar Radu, pe care grija de mamă a Doamnei îl oprește, trebuie să cadă jertfă, acasă la el, unui ideal colectiv nerealizat.

• Dacă această piesă a lui Blaga e poate cea mai dramatică, cea mai caracteristică pentru poet, cea mai plină de dramatism interior și pictată cu mai saturată culoare locală, îmi pare cea care poartă titlul ce s'ar putea da seriei întregi a dramelor acestui ciclu, *Tulburarea Apelor*. Scrisă în anul 1923, ea e străbătută de același ritm interior, care svâcnește în volumele de versuri inaugurate prin « În marea trecere ».

• În Ardealul păzit de înstrăinare prin legea strămoșească începe să bată vântul marelui reformator dela Wittenberg. În alambicurile alchimistilor sași dela Sibiiu se fierbe esența ce avea să otrăvească sufletul unui tânăr preot dintr'un sat românesc din apropiere, ispitit de făgăduiala unei cărți de episcop, amețit de glasurile ce voiau să-l smulgă din misticismul ortodox spre realismul protestant și mai ales mânat de un sălbatec dor de a « haiduci », fie chiar în cele religioase. Și numai o « faptă » de haiduc, incendierea bisericii, îl vindecă prin deslănțuire, de greul pornirei ancestrale zăvorâtă în subconștient.

• Spre acest Ardeal din care poetul însuși a răsărit atât de nou și atât de complex, ca o ofrandă pe care noua provincie o aduce țării întregite, și-a ales el și subiectul celei mai nouă drame, care, jucată pe scena Teatrului Național din Cluj la începutul acestui an, a avut și un succes scenic ca puține drame românești.

• Nimbul legendar cu care Moșii recunoscători au îmbrăcat figura lui Avram Iancu, a permis poetului să-și introducă drama printr'un Prolog, în care încearcă — cu succes ni se pare — să materializeze scenic, credința Moșilor că Iancu s'a intrupat dintr'o pasăre măiastră ce veghia asupra sortii lor. Acest element mistic îi va da poetului posibilitatea să destrame în vagul poeziei sfârșitul lipsit de dramatism al eroului dela 1848.

• În acest prolog cad grele cuvintele Iancului: Eu sunt căpitanul vostru.

• Căpitan, din creștet până 'n tâlpi, așa ni-l prezintă poetul.

• Căpitan, când trimite glonteale ucigător jandarmului semeț care spunea fetelor de Român că contele Teleki vrea să le angajeze ca doici pentru purceii săi; — căpitan, când răspunde unguroaicei Erji, vrăjită de bărbăția înfățișării lui, că « numele ce mi l-au dat părinții a fost ca un dinte de lapte. L-am pierdut încă de când eram copil. Eu sunt Moșu', Erji, Moșu' fără nume »; — căpitan, când scoate otava din pernele ademenitoare ale aceleiași Erji, spre a o da calului ce-l va duce pe poteci umbrite; — căpitan, când nu se lasă înduioșat de conștiința că bătrânul său tată

gândindu-se la el «și-adună lacrimile în năframă, cum adună popa fără-miturile de prescură»; — căpitan, când în sfatul comitetului național cel preocupat să trimită o nouă jalbă la împăratul, tună: «sau punem pumnul în pieptul furtunii, sau pierim»; — căpitan, când vrea să cucerească dreptatea «cu moții și cu popii... cu mumele și cu stâncele... cu cei douăzeci și patru de ani ai lui, la care nu ține să mai adauge niciunul»; — căpitan, când ia asupra-și și primejdia de a fi tratat de rebel de Împăratul pentru care luptă.

«Dar credința în acest Împărat, pe care nu și-l poate închipui decât drept și recunoscător față de Români, pentru care vinde și bruma de avere ce a mai rămas tatălui său bătrân spre a-l aduce în Țara Moților, — această credință neclintită în dreptatea oficială e vina lui tragică pe care trebuie s'o ispășească cu marea decepție și grozava umilire care-i întunecă mințile...

«Între pietrele pe care le aduna în tinerețe pentru clădirea templului său cetim următoarele cuvinte, pline de înțelepciune: «Fără de o adâncire stăruitoare în mișcările și frământările sociale ale timpului, *fără de o pătrundere în tainurile instincte ale neamului*, fără de făurirea unor vederi largi despre viață și natură, fără de cunoașterea altor culturi din vremea noastră și vremuri trecute, față de care să ne afirmăm și să ne cristalizăm propriul spirit etnic cultural, — cum își închipesec artiștii noștri să dea lumii o operă de artă, în care să se concretizeze toate pornirile conștiente și inconștiente ale unui om? — Operele de artă pe care le așteptăm, vrem să fie expresia unor personalități, care își au conștiința cristalizată într'o hotărâtă concepție despre ființa și rostul existenței, personalității bogate în viața lăuntrică, în întrebări, în îndoieli, în avânturi și în gânduri. Suntem sătui de acele pseudocreațiuni perfecte în partea lor tehnică, făcute de dragul unui succes momentan de artiști-meșteșugari!»

«Consecvent cu aceste principii exprimate când abia avea douăzeci de ani, Lucian Blaga și-a înmulțit cu o sete nepotolită cunoștințele, a pătruns din ce în ce mai adânc taina specificului nostru etnic, s'a așezat pe crestele înălțimilor, unde puterea furtunelor pustiitoare crește, ca să fie mai aproape de lumină. El a trecut cu o nepăsare aristocratică pe drumul ce-l depărta de succesul imediat, fără să facă concesii gustului mulțimii. Astfel a izbutit să dea în cincisprezece ani o operă poetică atât de încheată, nouă, originală și adâncă, frământând din tezaurul tradițional al limbii românești posibilități nouă și plastice de expresie pentru cele mai abstracte idei, fără să facă concesii neologismului ușor și ademenitor.

«Sunt de părere că Academia Română nu poate trece pe lângă acest poet adevărat fără să-i recunoască talentul original.

«Marele premiu Hamangiu din anul acesta trebuie decernat fie unei lucrări dramatice, fie unui volum de poezii, fie împărțit, unui poet sau unui dramaturg.

«Mai rar un prilej atât de fericit de a putea da premiul întreg unui poet și dramaturg în același timp, al cărui volum de versuri *La cumpăna*

apelor, apărut în 1933 și a cărui dramă *Avram Iancu*, tipărită în 1934, sunt zalele cele mai nouă ale unui lanț întreg de opere valoroase.

* Dacă întâmplător fericitul Hamangiu ar fi întemeiat și un premiu pentru filosofie, el ar fi putut fi dat tot lui Lucian Blaga, despre a cărui activitate filosofică unul din cei mai talentați scriitori ai tinerei generații, d-l V. Băncilă, a scris următoarele cuvinte: * Lucian Blaga e cea mai mare surpriză culturală a fenomenului românesc de după războiu. *

6. *Premiul Demostene Constantinide*, de 3.000 lei (divizibil), s'a acordat la 2 scrieri scrieri, astfel:

2.000 lei d-lui *Eugen Speranția*, pentru scrierea * *Papillons de Schumann* *, pe baza raportului d-lui *C. Rădulescu-Motru*:

* În cele treizeci de capitole scurte ale cărții, d-l Eugeniu Speranția ne desfășoară o teorie privitoare la contemplarea estetică. D-l Eugen Speranția crede că despragmatizarea conținutului de conștiință este condiția esențială a acestei contemplări. Pentru a ajunge însă aci, autorul a folosit în primul rând metoda descriptivă și a plecat dela ideea că deși sborul fluturului poate părea ceva frivol și grațios, el simbolizează totuși un sens ultim al vieții și al creației, un sens ce se mișcă între acești doi poli: distrugere și înfiripare, avânt și înfrângere, ferveare și depresiune, glumă și durere, tendință, intenționalitate și realizări de artă, mituri religioase, etc. Intocmai ca și în bucată muzicală a lui Schumann, intitulată: * *Papillons* *, sau întocmai înțelesului pe care cuvântul * *Papillon* * îl are în toate limbile pământului. * Cuvântul papillon, spune domnul Speranția, este o invenție lingvistică ce vine dintr'o înfrigorătoare lungime de veacuri. El pâlpe și fâlfâie pe întreaga lume veche în cugetul atâtor neamuri indicând întotdeauna nestatornicia și frământarea inutilă, eforturile vieților mărunte de a se afirma. Sforțare izbită totdeauna de o exasperantă și persistentă zădărnici * (pag. 30). Pornit prin urmare dela această idee și folosind metoda descriptivă, o metodă ce analizează întregul pentru a ajunge la mulțimea elementelor care-l compun, d-l Eugeniu Speranția ia poziție în lucrarea sa în primul rând împotriva concepției lui Lessing din * *Laokoon* *. În ce privește relația dintre diversele forme de artă, d-l Eugeniu Speranția găsește în capitolul intitulat: * *Erst betrachten wir die Teile* * (Lessing) că * în ciuda aparențelor și a credinții curente unitatea totului nu se formează după colecționarea părților, ci preexistă și constituie punctul de plecare * (pag. 135). De aci deduce ideea unității formelor artistice și a artelor (dansul, muzica, sculptura, etc.). Problema aceasta a unității artelor este legată apoi de autor cu procesul vieții văzut și el ca un fenomen unic.

* În desfășurarea acestei probleme, autorul face o serie de descripții și digresiuni pline de sugestii și observații fugare, ducându-ne prin numeroase chestiuni adiacente problemei centrale a cărții d-sale, o carte ce vrea să fie prezentarea principiului unic al vieții, dramei și frumosului. Capitolele despre romantism, despre biologie și simetrie, despre

simetrie și pitoresc, sau despre metafizică și simetrie, sunt cele mai demne de relevat. Iar în capitolul: « Tragic și comic », autorul discută problema bergsoniană a comicului și izbutește să înfățișeze gândirea sa. Astfel autorul pune în contrast ideea de clipă și eternitate pentru a stăruia asupra fenomenului papillocentric, cum îi spune d-sa, adică asupra punctului de vedere egocentric sau antropocentric manifestat de noi în fața vieții. Adică asupra iluziei că dacă stăpânim clipa de față am cucerit veșnicia. O iluzie ce este și o inutilitate, fiindcă sborul spiritului nu ne poate libera niciodată de legile coercitive ale pământului. De aci încheierea d-lui Speranția asupra tragicului vieții. Iar comicul este un fel de convertire a tragicului, atunci când în loc să acordăm eroului toată simpatia, însușindu-ne scopurile și frământările lui, considerăm că s'a angajat într'un conflict nejustificat sau că s'a angajat într'un sbucium deplasat (pag. 67).

« Cu prilejul analizării tuturor acestor chestiuni, autorul tratează sub forma descripției literare o serie de chestiuni, privitoare de exemplu la condițiile biografice și biologice care dau naștere unei opere literare sau la problema interesului pe care trebuie să o avem în vedere ori de câte ori voim să pătrundem în adâncul unei astfel de opere și între altele și la facultatea ce o are artistul creator de a magnifica datul pur perceptiv, adică însușirea de a da proporții unor fapte mărunte. Și aci pilda lui Schumann este edificatoare pentru d-l Speranția, fiindcă Schumann a tratat cu măiestrie tema unică din bucata sa muzicală « Papillons ».

1.000 lei d-lui *George Lesnea*, pentru volumul « Cântec deplin », versuri, pe baza raportului d-lui *Mihail Sadoveanu*:

« Am onoare a atrage luarea aminte a colegilor mei din Secția Literară a Academiei asupra unui volumaș cu versuri, care, în aceste timpuri de modernism, adică imitație, și afirmare a vechilor tipare, adică băiguială și neant, reprezintă vechea și buna tradiție a acestei delicate și nobile manifestări literare. Tânărul poet Lesnea este un urmaș vrednic al marilor noștri maeștri din trecut, într'un cât, pe lângă forma redată și expresia dată, aduce și o contribuție nouă și personală, deci talent incontestabil. Noutatea și vigoarea expresiei, armonia versificației și un sentiment de tristete ascuțită în fața repedei petreceri a ființei umane pe pământ fac din *George Lesnea* o noutate cu totul agreabilă într'un timp când despre poezie se vorbește numai la trecut și când niciun editor nu mai îndrăznește să tipărească pe socoteala sa.

« Iată două bucăți din volumul « Cântec deplin ».

« Prima se numește *Primăvară*:

A murit în mahala o fată;
Dric sărac la poarta ei bătut.
Trupule, o știi, că altădată,
Ca și dansa vei muri și tu.

O vedeai trecând bolnăvicioasă,
Din cerdacul unde astăzi șezi
Și-ți părea blajină și frumoasă;
Dar cât lumea n'ai s'o mai revezi.

Trandafirii ce-i purta în mână
Cresc peste privirea ce-a murit,
Cade chipul ei ca'ntr'o fântână,
Aburind adânc nedeslușit.

S'a sfârșit de piept bolnav. Patronul
A pus alta la mașina ei.
Hăt, un clopot își distramă svonul,
Peste anii ruginiți și grei.

Mamă frântă dinaintea sorții,
Poți să plângi până te-i face scrum,
Lacrimile nu învie morții,
Nici nu udă pulberea din drum.

Fața ei și mâinile-s de iască,
Pleoapele dorm vinete și mici,
Fata nu mai poate să zărească
Cerul ciugulit de rândunici.

Pomii albi se uită după dânsa,
Din grădina plinei primăveri,
Cum de-a-fungul ulișelor, stânsa
Trece în sicriu spre nicăieri.

* A doua bucată e *Hanul*.

Din ce în ce mai vânăț se face cerul serii,
Și peste toate noaptea se tolănește-acum.
Pe unde-a trecut plugul, boroanele durerii,
Scurmând ogorul vremii, îl samână cu scrum.

Fugarii galopează cu pulberea pe pântec,
Pe capră, surugiul lălălește-un cântec,
Cu sfârc de biciu atinge câte-o plăpândă stea,
Și roțile reteză vremelnicia mea.
Iar chipul tuturor, ce 'mbătrânește'n pripă,
Se uită'n amintire cu silă și regret;
Când surugiul vesel cu mâna-i de schelet
Ca pe-un tăciune-și pune luceafărul în pipă.
Și râde peste caii ce poticnesc mereu
Prin bulgării din bezna spre care merg și eu.

Ne repezim în noapte și noaptea intră'n noi,
 În urma noastră soarta începe să se ștergă
 Și drumu-i tot mai iute și lumea-i tot mai largă
 Pământul gras și jilav neconținut aleargă;
 Cum să scăpăm de dânsul? Cum să fugim 'napoi?
 Cu gurile-i căscate se ține după noi.
 E gata să ne-apuțe, aproape, mai aproape,
 Și roțile nădejzii au început să crape.

Mai bicuiește caii! Sau lasă-i mai domol...
 Prin inima mea corbii își împânzesc elanul.
 Vezi: se zărește'n zare, ca o nălucă, Hanul,
 Și gându-i tot mai veșted, și visu-i tot mai gol,
 Odaia neagră-așteaptă cu așternutul rece,
 Ajuns la dânsa, nimeni nu poate să mai plece.

Nu te uita că-s vesel, că-s zâmbitor și cânt:
 Ajunși la Hanul Noptii, hei, surugiu, oprește!
 Deshamă caii vieții, cu negură-i nutrește,
 Și vină să bem vinul tăcerii care crește;
 Că trebuie să mănem cu toții subț pământ.

* Iată și tristul cântec de încheiere a volumului:

Vom porni, undeva, pe rând,
 Nu se știe unde, nu se știe când.
 Pentru totdeauna, sugrumat și 'nvins,
 Fiecare singur, fiecare stins.

N'or să ne mai cheme frunzele din plopi
 De-acolo din beznă, de-acolo din gropi.

Doar încremenirea veșnicei tăceri:
 Va fi numai pace, va fi numai ieri.

Cătră neagra pace, singuri, dispărând,
 Vom porni odată nu se știe când.

* Socot că este o datorie pentru Academie să distingă pe acest tânăr poet cu unul din premiile anului acestuia. Il propun pentru premiul *Constantinidi*.

7. *Premiul V. Adamachi*, de 5.000 lei, cu subiectul «Al. Depărățeanu» a'a acordat d-lui *Al. Ciordnescu* pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului d-lui *Ștefan Ciobanu*:

* Pentru premiul V. Adamachi de 5.000 lei al Secțiunei Literare, Academia Română a fixat în sesiunea generală a anului trecut subiectul: *Al. Depărățeanu*.

• La acest premiu a fost prezentat un singur manuscris cu motto: « Ay Dios de mi tierra ». Monografia autorului ascuns sub acest motto cuprinde după o introducere succintă, o biografie destul de amănunțită a poetului mort fără de vreme, și un studiu critic asupra operei lui literare. La sfârșitul manuscrisului, în afară de bibliografie, ni se înfățișează o anexă cu câteva acte privitoare la viața și activitatea politică și socială a lui Depărățeanu (Genealogia Depărățenilor, actul de naștere, de studii etc.).

• Asupra lui Al. Depărățeanu s'au scris incidental mai multe articole în diferite publicațiuni ale noastre; n'a existat însă un studiu complet asupra vieții și operei lui. Lucrarea prezentată la premiul citat mai sus vine să umple acest gol. Bazat pe acte contemporane, culese din presă și uneori din arhivele noastre, înzestrat cu un aparat critic și bibliografic bogat, autorul reușește să ne înfățișeze activitatea scriitorului Depărățeanu pe terenul literar, stabilind și împrejurările în cari el a lucrat.

• Micile scăpări de vedere cari pe ici, pe colo se găsesc în manuscris, nu mă pot împiedica de a recomanda acest manuscris pentru premiul solicitat de autor ».

8. *Premiul Statului Eliade Rădulescu*, de 50.000 lei, cu subiectul « Studiu asupra numelor de persoane (nume, pronume, supranume, poreclă) și de animale dintr'o regiune românească » s'a acordat d-lui *Șt. Pașca* pentru lucrarea în manuscris cu titlul « Nume de persoană și nume de animale în Țara Oltului » pe baza raportului d-lui *Sextil Pușcariu*:

• Regiunea pe care și-a ales-o autorul pentru explorarea din punct de vedere onomastic, e Țara Oltului din Ardeal. Alegerea e norocoasă din mai multe puncte de vedere. Avem înaintea de toate aface cu o regiune caracteristică, formând o unitate lingvistică, care formează oarecum punctea de trecere între graiul ardelean propriu zis și cel din Țara Românească.

• Structura socială cu nobili și iobagi, cu oieri car trec cu turmele lor munții, și cu agricultori, cu emigrări dintr'un sat în altul, explică acel interesant mozaic de nume proprii, studiat de autor cu pricepere, cu minuțiozitate și cu mult devotament.

• Ceea ce l-a îndemnat însă mai ales să aleagă această regiune a fost de sigur materialul bogat ce-i sta la dispoziție, cuprins în niște Urbarii din sec. XVII—XVIII-lea. Acest material l-a completat cu cel cuprins în documentele făgărășene, cu răspunsuri la chestionare trimise învățătorilor și preoților din 64 de comune și — pentru ca materialul să fie într'adevăr complet — cu buletinele recensământului din 1930. Numai astfel a fost posibil ca să lucreze cu un material atât de bogat și controlabil atât din punct de vedere istoric cât și al explicărilor date azi de locuitorii supranumelor. O cercetare a matricolelor bisericești (ale nașterilor, morților și căsătoriților) n'ar fi adus mult material nou (mai ales că în unele răspunsuri la chestionare aceste matricole au fost reproduse în

parte), dar ar fi dat o și mai bună imagine asupra mișcării populației și asupra numelor de botez întrebuințate în diferite timpuri.

* După o Introducere, care dă toate explicațiile necesare pentru înțelegerea metodei de lucru, urmează lucrarea, împărțită în două părți:

A) *Numele de persoană* B) *Numele de animale*.

* Partea dintâi e cea mai importantă și tratează: I. *Numele de botez*, II. *Supranumele* și III. *Numele de familie*. Relativ la *numele de botez* se arată criteriile după care se face alegerea acestora și moda care aduce valuri de modernizări (curentul latinist din secolul trecut, nume istorice și vechi românești reinviolate, nume calendaristice, etc.) Capitolul II tratează foarte amănunțit și cu multe date nouă și observări interesante *supranumele*, precum și cauzele psihologice care le-au dat ființă. Se arată, pe baza atestărilor istorice, cum aceste supranume se moștenesc și se stăruie asupra importantului lor rol antroponomastic. Capitolul III se ocupă de *numele de familie*, având ca subîmpărțiri: *denominația oficială* și *denominația populară*, relevându-se cazurile interesante cum se nasc nume nouă de familie prin scindarea în ramuri diferite a membrilor aceleiași neam, sau cum se nasc nume nouă dela numele de botez (patronimice și matronimice). Urmărirea numelor de familie din comuna Porumbacul de jos în curs de 250 de ani dă ocazie autorului să facă interesante constatări despre mișcarea de populație dela o dată la alta, despre acele imigrări și emigrări care caracterizează toată istoria noastră din secolii trecuți. *Supranumele și Numele de familie după originea semantică* e un alt capitol, în care se arată rolul mare pe care l-a avut îndeletnicirea și demnitățile cutărui individ pentru denominația ce i s'a dat, precum și metaforele care stau la baza denominațiunii populare. Se insistă în deosebi asupra numirilor date din cauza unor infirmități sau defecte fizice, arătându-se marele rol pe care-l are bătaia-de-joc.

* Dacă capitolele precedente au mai mult interes etnografic, cele următoare sunt interesante din punct de vedere lingvistic. Ele se ocupă cu: *formele alintătoare și formele batjocoritoare*, cu *aspectul gramatical al numelor*, cu *hipocoristicele* și cu *derivatele cu sufixe*. În toate aceste capitole autorul izbutește să dea contribuții valoroase mai ales din punct de vedere morfologic, îmbogățind în mare măsură cunoștințele noastre cu privire la derivarea cu sufixe și arătând câteva din legile după care se face scurțarea hipocoristicelor, adesea altfel decât în limbile slave și cu analogii în limbile romanice.

* În partea privitoare la *Numele de animale*, se cercetează rând pe rând numirile ce se dau cailor — în mare măsură de origine streină — vitelor cornute — la care prevealează numele date după zilele săptămânii sau după culoarea părului — și în sfârșit numele mult mai puțin numeroase date oilor, măgarilor, caprelor, cocoșilor, găinilor, curcilor, găștelor și rațelor, precum și cânilor (care au adesea numiri de persoane celebre).

* Lucrarea se termină cu un voluminos glosar împărțit și el în două părți, după cum tratează *Numele de persoană* sau *Numele de animale*. Din cele vreo 10.000 de nume discutate, au rămas — cum nu se putea

altfel — o parte neexplicată. Autorul a preferat să nu dea etimologii fantastice și să nu facă supoziții neverosimile acolo unde lipseau cu totul indicații istorice sau de altă natură asupra înțelesului originar al numelor proprii, sau unde nu găsea analogii sigure în limbile înconjurătoare. Cuvintele explicate sunt însă numeroase și explicările date, de cele mai multe ori, convingătoare. Astfel avem acum pentru întâia oară un *onomasticon românesc*, lucrat bine și după cele mai nouă puncte de vedere la care studiul onomasticeii a ajuns în țările streine. Deoarece multe din numele de familie și de botez sunt aceleași în mai multe regiuni românești, acest glosar onomastic regional poate fi utilizat cu folos și pentru alte regiuni decât Țara Oltului. El poate servi de model, ca de altfel întreaga lucrare, celor ce s'ar simți ispițiți să studieze antroponomastica altor regiuni românești.

• Pentru munca conștiincioasă depusă, pentru metoda științifică serioasă întrebuintată și pentru noutatea rezultatelor ajunse, sunt de părere ca Secția Literară să decerne • Premiul Statului Eliade Rădulescu din 1935 • autorului acestui studiu, singurul prezentat la concurs, și să hotărască ca el să fie publicat în colecția • Studii și Cercetări. •

9. Din *Premiul Vasile Pârvan*, de 30.000 lei, s'a acordat o parte de 15.000 lei pentru revista română de arheologie și istorie veche • Istros •, pe anul 1934, publicată sub direcțiunea d-lui *Scarlat Lambrino*, pe baza raportului d-lui General *R. Rosetti*:

• D-l S. Lambrino, fost elev a lui V. Pârvan, al grupat, în jurul noiei reviste • Istros •, pe alți foști elevi ai defunctului, memoriei căruia este dedicat primul fascicol.

• După un cuvânt înainte, în care directorul revistei arată că scopul acesteia este de a se ocupa, mai cu seamă, de problemele privitoare la arheologia și istoria veche a Dunării de jos — vechiul Istros —, urmează articole de d-nii J. Carcopino, J. Marouzeau, P. Wuilleumier, Vl. Dumitrescu, R. Vulpe, Gr. Florescu, V. Christescu, E. Colin și S. Lambrino. Vin apoi: necrologuri, dări de seamă și un buletin bibliografic.

• Valoarea colaboratorilor revistei cum și cele scrise de dânsii, o pun, dela început, pe un pedestal deosebit, lucru pe care-l arată atât revistele de specialitate străine care-i semnalează aparițiunea (*Gnomon*, Noemvrie 1934, reproduce o parte a cuvântului înainte; *L'Anthropologie*, T. XLIV, p. 687, arată cât de bine se prezintă *Istros* și ce valoare deosebită au dările de seamă din primul număr; *Demareteion*, I, Nr. 1, după ce arată scopul, adaugă că cel dintâi număr face cinste autorilor și îngăduie, prin rezumatele sale ca publicul francez să-și dea seamă de publicații în limbi ce-i sunt cu greu accesibile, etc.) cât și reviste românești, ca d. ex. *Convorbiri literare* (LXVII, fasc. 7—9).

• Forma exterioară sub care se prezintă revista este de asemenea bună, tiparul fiind îngrijit iar limba franceză, în care sunt scrise toate articolele, fiind corectă.

* Așa cum se prezintă acest prim număr, el este o contribuție serioasă la cunoașterea arheologiei Dunării de jos și ne îngăduie să credem că va răspândi, în lumea științifică, cunoștințele speciale de care se ocupă. Mai credem că va înfățișa, în mod demn, munca aceluia dintre ai noștri cari se îndeletnicesc cu deșelinarea unui capitol de seamă al trecutului nostru.

* Atât pentru a răsplăti valoarea intrinsecă a acestui prim număr cât și pentru a da revistei « Istros » posibilitatea de a-și urma aparițiunea, propun, pe baza art. 4 al. 3 din regulamentul premiilor, a i se da premiul V. Pârvan de 30.000 lei, convins fiind că prin aceasta vom fi următori preocupărilor aceluia al cărui nume îl poartă acest premiu.

* Anexez, conform regulamentului, cinci exemplare din revistă și declarația d-lui S. Lambrino că primește propunerea de premiere. *

10. *Premiul « Constantin Kirițescu: Istoria războiului pentru întregirea României, 1916—1919 »*, de 25.000 lei, s'a acordat d-lui *Victor Ion Popa* pentru scrierea « Floare de Oțel » — roman de războiu —, pe baza raportului d-lui *G. Vâlșan*:

* Volumul « Floare de Oțel » al d-lui *Victor Ion Popa*, cuprinde amintiri de tranșee din regiunea Mărăști și din vremea rezistenței și ofensivei românești. Cartea e alcătuită dintr'un șir de episoade fără alte legături între ele decât a succesiunii în timp, și care totuși dau impresia de unitate, prin felul cum evenimentele se resfrâng în sufletul plin de o generoasă înțelegere al autorului. Sinceritatea deplină, simpatia înduișată pentru cei mici și umiliți care nu șovăie niciodată dela îndeplinirea datoriei, ironia reținută pentru unii din cei mari și prea încrezuți, ușurința de a povesti concis, reliefat și prin note caracteristice, sunt calități care înalță în chip deosebit valoarea acestei cărți. Toate personagiile trăesc cu intensități, deși uneori sunt abia schițate. Figuri ca Moș Toader Păscarul și chiar ciudatul Florea Dumitriu, care urâște pe Francezi și stimează pe Nemți, deși îi ucide fără cruțare — sunt figuri care nu se pot uita.

* E cea mai veridică povestire de războiu pe care o cunosc în literatura românească. Și cea mai bine scrisă. Recomand acest volum pentru premiul Const. Kirițescu. *

Din *Premiul Statului Gheorghe Asachi*, de 50.000 lei, s'a împărțit următoarelor cinci scrieri, suma de 25.000 lei:

8.000 lei d-lui *G. Popa-Lisseanu*, pentru lucrarea « Izvoarele Istoriei Românilor », în 6 volume, pe baza raportului d-lui *Silviu Dragomir*:

* D-l *G. Popa-Lisseanu*, membrul nostru corespondent, prezintă la premiul Asachi, publicațiile sale: *Izvoarele Istoriei Românilor*, apărute până acum în 6 volume. Colecția sa cuprinde: 1) *Gesta Hungarorum* de secretarul anonim al regelui Bela; 2) *Descrierea Europei Orientale* de Geograful Anonim (1308); 3) *Fragmente din poezia medievală*, mai ales

germană, în care sunt amintiți Români; 4) Cronica Ungurilor de Simon Kéza; 5) Cântecul de jale al lui Egerius și 6) Descoperirea Ungariei Mari de Ricardus.

* D-l Popa-Lisseanu a publicat și mai înainte texte de izvoare latine, ce interesează istoria Românilor, dând dovadă că știe să aleagă textele critice și să ne dea traducerea lor exactă. Cronica lui Anonymus o reproduce după ediția cea mai nouă a lui Lad. Iuhász (1933), orientându-se însă după comentariul atât de judicios al lui Fejérpataky. Cronica Ungurilor de Simon de Kéza e luată după Heinemann și Podhradczky. Tot așa Carmen Miserabile al lui Rogerius urmează ediția lui Heinemann din Monumenta Germ. Historica. Raportul lui Ricardus a mai fost publicat și în colecția Hurmuzaki, de unde se reproduce. Toate aceste izvoare aparținătoare istoriografiei ungurești, au fost studiate și tipărite cu ample comentarii, de mai multe ori. În notele subliniare și d-l Popa-Lisseanu ne dă observațiuni critice privitoare la text, dar fără indicațiunea precisă a codicilor care variază. Intenția sa nici nu este, de altminteri, a face un studiu asupra textelor critice, pentru care ar fi fost nevoie să colăționeze toate variantele manuscrisurilor respective, ci să ne reproducă textul original, așa cum a fost restabilit pe baza cercetărilor de până acum. Tot așa a procedat și cu interesanta * Descriere a Europei Orientale *, tipărită după ediția d-lui Olgierd Górka și cu textele din poezia medievală, în care se vorbește sau se face aluzie la Români.

* Meritul autorului este că alături de aceste izvoare pe care le-a pus la dispoziția cercetătorilor români, ne-a dat și traducerea lor exactă, bazată pe studiiu critic al textului. Ele pot să aducă mare folos, mai ales cercetătorilor puțin familiarizați cu limba latină.

* Toate aceste izvoare, cele ungurești mai vărtos, cuprind informațiile atât de mult controversate ale istoriei noastre. D-l Popa-Lisseanu ia atitudine față de ele, în studiile introductive pe care le face. Ținând seamă de discuțiile mai vechi și cele mai recente caută să descure taina secretarului anonim al regelui Bela, originea tradițiilor istorice reproduse de toate cronicile vechi ale Ungurilor, înțelesul tot mai clar al faimoaselor * pascua Romanorum * din Panonia, al alfabetului ciudat păstrat de Secui și al diferitelor probleme, care se pot pune în legătură cu aceste izvoare. Nu suntem întotdeauna de acord cu d-sa în ce privește interpretarea și soluția dată. De asemenea trebuie să relevăm, că pe lângă textele germane ale poeziei medievale ar fi trebuit să ni se dea și traducerea, fiind la noi foarte puțin familiarizați cu limba lor.

* Cu toate aceste publicații d-lui G. Popa-Lisseanu, întreprinsă cu mari jertfe, merită toată atenția Academiei. E o operă mare, lucrată cu răbdare și migăleală, care va face neprețuite servicii istoriografiei române, dând impulsul la cercetări mai ample asupra acestor izvoare, singurele, care pot lumina o epocă atât de întunecată a istoriei noastre medievale. Premiul care i s'ar acorda, ar fi o vrednică răsplătă nu numai pentru erudiția, ce trebuie cinstită, ci pentru activitatea sa neîntreruptă pe terenul literaturii și culturii românești.

* Propun să se acorde d-lui G. Popa-Lisseanu partea cea mai mare a premiului G. Asachi. *

8.000 lei d-lui *George Moroianu*, pentru scrierea « Les luttes des Roumains Transylvains pour la liberté et l'opinion européenne, épisodes et souvenirs. Préface par Wickham Steed », pe baza raportului d-lui *Simeon Mehedinți*:

* G. Moroiano, *Les luttes des Roumains Transylvains pour la liberté et l'opinion européenne (épisodes et souvenirs)* préface par Wickham Steed. Paris, 1933.

* Opera d-lui Moroianu, rectorul Academiei de Inalte Studii Comerciale din Cluj, are o însemnătate excepțională.

* De obicei, ne plângem că străinii nu cunosc România, ci o confundă deseori, așezând Bucureștii în Bulgaria, în Turcia sau mai departe spre Orient. Lucrul nu-i de mirare. Câți europeni știu să localizeze pe hartă fiecare țară din America ori Australia, chiar dintre cele cu o suprafață mai mare decât a României. . . Și câți Români știu exact așezarea statelor baltice și capitalele lor! Notorietatea geografică e și o chestie de noroc. Danemarca, chiar dacă n'ar avea agricultura și cultura pe care o are, ar fi cunoscută pe toată fața pământului, măcar prin cuvântul lui Shakespeare, relativ la regatul de care vorbește Hamlet. Despre Ștefan al Moldovei, Papa a spus ceva de mare laudă: l-a numit « atletul creștinătății », dar cuvântul lui Shakespeare se aude zilnic în toate teatrele, pe când al Papei a rămas ascuns în paginile istoriei, unde-l află din timp în timp câte un cetitor răslet.

* Țările românești au ajuns și ele la oarecare notorietate mai ales de vreo 150 de ani, de când s'a întezit lupta dintre Ruși, Austriaci și Turci, pentru stăpânirea lor. Iar harta gurilor Dunării și a ținuturilor dimprejur a ajuns pe masa diplomaților abia pe timpul războiului Crimeei și a Tratatului din Paris. Atunci s'a și început de fapt *Unirea* țărilor românești, prin retrocedarea Basarabiei. Pasul al doilea, adică lipirea Munteniei de Moldova prin alegerea lui Cuza, a schimbat apoi și mai mult harta politică. Dar și cartografiile și istoricii, și toată lumea cultă, când ziceau *Principatele-Unite* sau *România* se opreau, cum era și firesc, la ținutul dintre Carpați și Dunăre.

* Abia pe la 1890, a luat cunoștință publicistica europeană de granița etnică a întregului popor român. *Memoriul* trimis de studenții care întemeiaseră « Liga pentru Unitatea Culturală a Tuturor Românilor » avea anexat la urmă și o hartă — slută, e drept — copiată după Kiepert, arătând în Carpați un mare rotocol albastru, spre a reprezenta întinderea *întregului popor* ce moștenise numele și locul unei vechi provincii romane dela începutul erei creștine. — Putem spune că numai de atunci a început să circule mai des imagina pământului și poporului românesc pe sub ochii celor ce se ocupau de politica internațională.

* Dar « cu o floare nu se face primăvara ». Cu o hartă nu se luminează îndestul mintea celor ce o privesc. A trebuit deci o lungă activitate din

partea tineretului din acea vreme, pentru ca jumătatea neamului românesc, așezată la Apus de lanțul Carpaților, să poată fi destul cunoscută publiciștilor francezi, englezi, italieni, germani, belgieni, etc. Iar meritul acestei propagande în țările apusene a fost legat în primul rând de munca d-lui Moroianu, povestită cu destule amănunte în opera de față.

• Nu e nevoie să încerc eu a releva prețul și calitatea acestei munci. Imi va fi destul să citez cuvintele eminentului istoric și publicist englez d-l Steed: « Activitatea pe care o desfășură d-l Moroianu în Franța, Belgia și Anglia spre a face cunoscută oamenilor de stat și publicului european situația de plâns a compatrioților săi, a fost demnă de un apostol. Că-l asculta ori nu, că-l privea ca pe un visător importum sau un patriot luminat, el își urmărea drumul, fără să se preocupe de rezultatele imediate ale apostolatului său ».

• Cuvintele acestea ale d-lui Steed sunt de ajuns spre a lămuri însemnătatea operei ce a fost prezentată la premiul Academiei. — Subsemnatul crede că instituția noastră, premiind această lucrare, va releva nu numai prețul ei deosebit, dar și însemnătatea ideii de Stat, ca forma cea mai înaltă a vieții unei națiuni. Insumarea exactă a valorilor trecutului este garanția cea mai bună pentru viitor. Pentru aceste temeuri, cu toată convingerea, propun lucrarea d-lui Moroianu pentru premiul Statului Gh. Asachi. »

3.000 lei d-lui D. D. Roșca pentru scrierea « Existența tragică. Incercare de sinteză filosofică », pe baza raportului d-lui Ion Petrovici:

• D. D. Roșca. *Existența tragică*. Incercare de sinteză filosofică (1934).

• Autorul acestei lucrări filosofice, are o veche activitate în domeniul speculativ, izbutind să deslușească prin studii temeinice — atât ca argumentație cât și ca documentare — diverse puncte controversate din istoria filosofiei. În fruntea acestor cercetări trebuie de sigur menționată masiva sa lucrare (care i-a servit și ca teză de doctorat la Sorbona): *L'influence de Hegel sur Taine*, — una dintre cele mai valoroase contribuții care s'au adus până acuma la cheștiunea formațiunii sufletești a celebrului autor al teoriei mediului.

• Opera prezentată pentru premiare, « Existența Tragică », publicată anul trecut (250 pagine) este după cum subtitlul menționează: o încercare de sinteză filosofică. Scrierea se cetește cu interes și cu plăcere, cuprinzând o imagine concentrată a ce suntem îndreptățiți să credem despre lume și rolul nostru în cuprinsul ei (utilizându-se cele mai noi date științifice), o dialectică circumspectă și solidă, în sfârșit un veșmânt de fraze limpezi, îngrijite și desăvârșit adequate fondului exprimat.

• Pe lângă o remarcabilă pătrundere, autorul ne impresionează printr'o înțelepciune a judecării, printr'o chibzuială sănătoasă a raționamentului, inspirând ceterorului nu numai un sentiment de aleasă prețuire, dar și de încredere efectivă. D-l Roșca nu va fi de sigur dintre cugetătorii pe care chiar admirându-i, să eziți a-i urma.

* Cu tot titlul întunecat al lucrării (*Existența tragică!*), și cu toată prudența legitimă de a nu se abandona optimismului ieftin și superficial, concluziile ei nu sunt totuși pesimiste, deschizând chiar unele luminișuri încurajante, punându-le bine înțeles în dependență nu de oarba desfășurare a fatalității, ci de silințele individului, mai precis, de un crez de energie neșovăitoare.

* Bine încheată ca structură, meritoasă ca formă literară, opera aceasta a d-lui Roșca, este și un stimul la muncă, și o speranță în eficacitatea ei. Sunt ferm încredințat că merită să fie distinsă printr'un premiu și că ar fi legitim să se defalcheze din premiul Asachi o parte în favoarea sa. *

3.000 lei d-lui *Aurelian Sacerdoțeanu* pentru lucrarea «Marea invazie tătară în sud-estul european», pe baza raportului d-lui *Ion Nistor*:

* *Aurelian Sacerdoțeanu, Marea invazie tătară în Sudetul European. București 1933, pag. 89.*

* Autorul aruncă o scurtă privire asupra originii și expansiunii Tătarilor în Asia și Europa și insistă apoi mai pe larg asupra contactului lor cu țările noastre până la sfârșitul secolului al XIII-lea. Mai pe larg apare înfățișată năvălirea Tătarilor în Ungaria și în deosebi în Transilvania. În note dezvoltate se insistă asupra vastei literaturi privitoare la Tătari și la contactul lor cu Europa și cu civilizația creștină. Fără pretenții de originalitate, lucrarea ni se prezintă ca o reușită sinteză asupra problemei așa de importantă pentru istoria noastră națională. Lucrări temeinice și serioase de acest fel merită să fie încurajate de secțiunea noastră și de aceea propun ca lucrarea d-lui Sacerdoțeanu să fie luată în considerare la premiul divizibil Gheorghe Asachi și să i se atribue o parte din acest premiu. *

3.000 lei d-lor *Barbu I. Scodăcescu, D. I. Devesel și Const. N. Duma* pentru scrierea: *Legea asupra proprietății literare și artistice, comentată și adnotată*, pe baza raportului d-lui *Andrei Rădulescu*:

* Proprietatea literară și artistică a fost reglementată, la noi, prin legea presei din 1862, care cuprinde dispoziții luate din cea franceză dela 1793. Cu modificările repetate, legea nu mai corespunde vremii; de aceea a fost refăcută, aproape în întregime, la 1923. Această lege a ținut seamă de dorințele exprimate în diversele congrese internaționale, precum și de concepția generală de a apăra mai bine acest drept de proprietate care a fost calificat, cum se arată și în prefață, dreptul cel mai sacru, cel mai de neatacat, cel mai personal dintre toate proprietățile.

* Legea noastră — cu toate imperfecțiunile ei — este una din cele mai înaintate.

* Pentru aplicarea ei era nevoie de o ediție bună, care să cuprindă elementele trebuincioase pentru înlăturarea dificultăților de interpretare.

* Autorii au căutat să satisfacă această nevoie publicând ediția de față, care se înfățișează în foarte bune condițiuni. Ea nu este o simplă

publicare de texte cu câteva note, cum se face în atâtea lucrări de acest fel, ci cuprinde tot ce poate fi necesar pentru înțelegerea lor. Partea interesantă, în special, este că are o serie de observațiuni, sub textele respective, observațiuni foarte bogate, adevărate comentarii unde pe lângă folosirea doctrinei și jurisprudenței în chip larg, autorii aduc importante contribuțiuni, asupra feluritelor chestiuni, care se pun sau se pot pune. Este destul să se citească primele articole pentru a se căpăta o idee justă despre valoarea acestei publicații.

• Propun premierea ei, cu o parte din premiul Gh. Asachi. •

12. *Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu*, de 2.000 lei, s'a acordat d-lui C. Cutcutache Râmnicăneanu-F. pentru scrierea «Societatea Națiunilor și noile tendințe de reorganizare economică și politică a Europei», pe baza raportului d-lui *Oscar Niculescu*:

• Lucrarea publicată de d-l C. Cutcutache-Râmnicăneanu în 1934, poartă titlul de «Societatea Națiunilor și noile tendințe de reorganizare economică și politică a Europei».

• În această lucrare, autorul se ocupă de activitatea S. N. în a reorganiza Europa politică și economică, și analizând noua manifestare a S. N., mai ales din punct de vedere al dreptului internațional, expune cauzele, metodele întrebuițate, orientările și așteptările pentru viitor.

• Autorul arată că importanta activitate a S. N. pentru organizarea politică și economică a Europei se manifestă prin: a) activități de ordin general; b) asistența oferită individual Statelor Europei; c) tendința de a ajuta strâns colaborare a Statelor întregului continent; d) tendința de a sprijini înțelegerea regională europeană; e) tendința de a atinge scopul în cadrul unei colaborări mondiale.

• *Prima manifestare concretă a S. N.* în acest domeniu a avut un caracter economic financiar. Planul consta, ne spune autorul, în a ajuta în mod individual organizarea Statelor Europei, amenințate de depresiune economică și financiară, deoarece îmbunătățindu-se situațiunea fiecăruia din ele, se îmbunătățește implicit situațiunea întregului continent. Așa, Austria a fost salvată de S. N. printr'un plan de reconstrucție intrat în vigoare în 1922, care cuprindea între alte măsuri și obținerea unui împrumut internațional garantat de S. N. Tot această Societate s'a mai ocupat cu restaurarea financiară a Ungariei, a Greciei, etc.

• După ce arată că din complexul de cauze cari au născut noile tendințe ale S. N. cele mai principale sunt: a) dorința de a contribui la organizarea și consolidarea păcii; b) insolvabilitatea statelor ajutate individual prin împrumuturi internaționale; c) generalizarea și agravarea crizei economice, d-l Cutcutache-Râmnicăneanu, analizează o nouă formă de activitate a S. N. și anume: *colaborarea consultativă tehnică a S. N.* Așa a fost cazul României (1932—1933). Nu era vorba, observă autorul de un împrumut, de o asistență directă, ci numai de o colaborare consultativă între Consiliul S. N. și guvernul român, pentru a stabili un

program de restaurare economică și de aplicarea acestui program, ceea ce putea aduce indirect o ușurare cu privire la aranjamentul plății cuponului extern. Această colaborare, însă nu a fost pusă în aplicare.

* Autorul constată, mai departe, că criza economică, la început parțială, generalizându-se, s'a ajuns la convingerea că reorganizarea economică și politică a Europei trebuie concepută într'un cadru mai larg; că, ajutoarea statelor nu putea fi eficace numai prin intervenția izolată, ci că trebuia să fie asociată cu o vastă acțiune politică în forma unei colaborări comune inspirată de idea de solidaritate. De aceea *S. N. începe să-și manifeste acțiunea în cadrul unor mari planuri de ansamblu.*

* *Prima încercare de manifestare a S. N. pentru uniunea federală europeană a avut loc în sesiunea din 1929.* Atunci, ne spune autorul, Aristide Briand a emis părerea unei legături a popoarelor Europei, cu scopul de a le permite, « să facă față, în momentul voit, la circumstanțe grave, dacă ele s'ar naște », insistând ca realizarea acestui plan să se facă cu strânsă colaborare și în cadrul S. N.; iar, în ședința dela 17 Septembrie 1930, Adunarea Soc. Naț. a luat o rezoluțiune asupra planului de organizare politică și economică a Europei — proiectul Briand — și a invitat guvernele statelor europene ca, cu concursul Secretariatului general al S. N., să formeze o comisiune a Societății (Comisiune de studii pentru uniunea europeană), cu însărcinarea de a studia posibilitatea unei strânse colaborări a guvernelor europene, în toate domeniile activității internaționale, cuprinzând în acestea activitatea economică.

* Autorul remarcă, cu drept cuvânt, că federalizarea generală a Europei, sub auspiciile S. N., deși posibilă, însă, neputând fi repede înfăptuită, nu aducea remedii salvatoare în organizarea politică și economică a continentului nostru. De aceea, paralel cu acțiunea de a înlesni realizarea acestei uniuni generale a Europei, *S. N. și-a manifestat o nouă tendință*, aceea de a ajuta o *colaborare regională a statelor* și anume acelora a căror situațiune politică și economică este mai apropiată (Statele Europei Centrale), și de a ajunge astfel progresiv prin etape succesive la proiectul Briand. Această nouă tendință pe care autorul o expune pe larg, cuprinde după D-sa două idei: a) o colaborare directă și efectivă a statelor în suferință; b) o asistență din afară, fie sub forma unui împrumut, fie prin acordări de anumite avantagii economice și financiare, asistență condiționată de un control, cerut de creditorii, prin S. N. Dar la realizarea acestui acord regional, existau greutăți enorme provenind din neîncrederea creditorilor străini, din nemulțumirea debitorilor cu sistemul de control cerut de creditorii și din dificultăți de ordin politic.

* Autorul, continuând cu analiza nouilor tendințe de reorganizare ale S. N., arată că Europa dintr'un complex de împrejurări nu putea să se refacă numai prin propriile ei mijloace; că perturbațiunea economică fiind mondială, trebuia înlăturată prin efortul comun al tuturor; că pentru refacerea Europei era absolut necesar să fie rezolvit satisfăcător problema datorilor de războiu, de a căror lichidare depindea soluționarea chestiunii reparațiilor de războiu; că, de aceea, *S. N. și-a manifestat o nouă tendință*,

căutând să ajute reorganizarea Europei în cadrul unei colaborări mondiale (plan de ansamblu); că, în acest scop, ea a adoptat în Octombrie 1932, raportul și rezoluțiunea asupra convocării unei conferențe mondiale cu caracter economic și financiar, făcând toate eforturile pentru a o pregăti, a o organiza și a-i asigura succesul; că această conferință s'a întrunit la Londra în Iunie 1933, la care au participat 66 de state cu 3200 de delegați, ședința solemnă de deschidere fiind prezidată de Regele Angliei; că, însă, din cauza greutăților imense, printre cari, două de neînviș: concepția inflaționistă și plata datoriilor de războiu, conferința nu a putut ajunge la rezultate pozitive, dar a avut meritul că a precizat principalele elemente ale chestiunii, rămânând ca ulterior într'o altă reuniune mondială să se producă înlăturarea lor.

• După ce a examinat noile forme de activitate ale S. N., d-l Cutcutache-Râmnicănu, își pune întrebarea dacă S. N. era îndrituită să se ocupe cu organizarea unui continent, și, în speță, cu ajutorarea realizării uniunii europene generale (forma Briand) sau regionale (forma Tardieu)? și răspunde afirmativ pentru motivele: 1) că uniunile pașnice erau conforme cu spiritul S. N.; 2) că era necesar să se caute realizarea proiectului în cadrul și în deplin acord cu S. N. ca să poată profita de bogata experiență dobândită, precum și de organele ei existente; 3) că era indispensabil ca dela început să se respingă orice credință a unei eventuale și viitoare rivalități între uniuni și S. N.; 4) că trebuia dată o garanție eficace că uniunile generale sau regionale europene, nu sunt îndreptate contra niciunui continent sau stat.

• Trecând, în fine, la aprecierea caracterelor noilor tendințe ale S. N., autorul constată: 1) că ele se desfășură în spiritul Pactului; 2) că ele nu sunt imixtioni în suveranitatea Statelor și 3) că ele nu urmăresc revizuirea tratatelor.

• Lucrarea d-lui Cutcutache-Râmnicănu este interesantă și aduce o contribuțiune nouă și utilă la studiul activității S. N. Subiectul este expus cu claritate, aprofundat și analizat cu multă competență și sprijinit pe o documentare serioasă. Pentru facerea acestei lucrări, autorul a consultat diferite uvrage, lucrările S. N., discursurile rostite în fața acestei înalte instituțiuni, precum și cele pronunțate în parlamente, articole de revistă și de ziare, etc., în legătură cu subiectul tratat. O bogată bibliografie termină studiul.

• Cred că lucrarea d-lui Cutcutache-Râmnicănu poate fi luată în considerare pentru premiu. •

13. Premiul Dr. Cornel Nicoadă, de 12.000 lei (divizibil), s'a împărțit următoarelor 2 lucrări:

6.000 lei d-lui Al. Cretzianu pentru scrierea « Din arhiva lui Dumitru Brătianu, acte și scrisori din perioada 1840—1870 publicate cu o schiță biografică. Vol I, II », pe baza raportului d-lui Al. Lapedatu:

• Printre cărțile prezentate la premiul (divizibil) Dr. Cornel Nicoadă sunt și două volume intitulate: *Din arhiva lui Dumitru Brătianu — acte*

și scrisori din perioada 1840—1870, publicate, cu o schiță biografică, de Al. Cretzianu, în București (Imprimeriile Independența): volum I (367 pagini) la 1933 și volum II (318 pagini) la 1934, în editura *Așezământul Cultural Ion C. Brătianu*.

* Cum se specifică în titlu, publicația cuprinde acte și scrisori rămase dela marele patriot care a fost Dumitru Brătianu și păstrate de fiul său, azi decedat, Dinu Brătianu. Și anume: Acte politice (mai ales memorii, din cari unele cunoscute) și scrisori, nu numai primite și trimise (acestea din urmă după copii) de D. Brătianu, dar și de alți compatrioți și prieteni politici ai săi, cu cari împreună lupta, ca emigrați, în Apus, pentru îndeplinirea postulatelor naționale pe cari avea să se întemeieze, să se organizeze și să se desvolte România modernă.

* Căci mai toate aceste acte și scrisori sunt dintre anii 1848 și 1859. Foarte puține sunt anterioare revoluției dela 1848 și mai puține posterioare unirei dela 1859 (din primii ani ai domniei Principelui Carol I: 1866—1870). Temeiul publicației îl formează așa dar actele și scrisorile din epoca emigrației. Ele provin dela cei mai de seamă membri ai acestei emigrații și, în același timp, dela cei mai activi tovarăși de luptă și mai buni prieteni personali ai lui Dumitru Brătianu. Iar dintre străini dela cei mai mari oameni politici ai timpului din Franța, Anglia și Italia, pe cari tot el, D. Brătianu, i-a câștigat pentru sprijinul chestiunii române, devenită, prin acțiunea pricepută și devotată a emigraților noștri și prin conjecturi favorabile de politică generală, o chestiune europeană.

* Deși, cum am zis, unele din memoriile publicate sunt deja cunoscute și deși unele din scrisori nu au o însemnătate politică deosebită, totuși, luate împreună, ele alcătuiesc un foarte bogat și prețios fond istoric, pentru cercetarea și cunoașterea epocii la care se referă — incontestabil una din cele mai frumoase, ca activitate însuflețită și pricepută, și din cele mai importante, ca rezultate pozitive și concrete, ale Renașterii noastre naționale și politice.

* Este epoca în care tinerețea noastră revoluționară dela 1848, proscrisă și alungată din patrie, a fost silită să se exileze și să caute azil în Apus, pentru ca acolo să continue acțiunea ei patriotică pentruca, prin toate căile și prin toate mijloacele, să facă cunoscută chestiunea română și să câștige, pentru rezolvarea ei favorabilă, interesul opiniei publice și sprijinul cercurilor politice influente cum și al cancelariilor diplomatice ale marilor puteri europene.

* În această privință actele și scrisorile publicate de d-l Al. Cretzianu au o îndoită însemnătate: ele pun într-o nouă și frumoasă lumină, nu numai acțiunea politică a emigrației noastre în Apus, ci și rolul netăgăduit de important și chiar hotărâtor, pe care Dumitru Brătianu l-a avut personal în cadrele acestei acțiuni. Căci, incontestabil, el este și rămâne personalitatea proeminentă, care, prin patriotism și însuflețire, prin pricepe și pregătire, prin muncă și devotament, prin legături și prietenii ce-și făcuse și cultivase în cele mai înalte cercuri politice și diplomatice din Anglia, Franța și Italia, a făcut și a adus, neamului și țării, în acest timp, mai multe și mari servicii.

* Intr'adevăr, până acum și cel puțin pentru generațiile mai nouă, personalitatea și rolul lui D. Brătianu, în cadrele și în epoca emigrației, nu erau îndestul de bine cunoscute și precizate. Din actele și scrisorile rămase pe urma sa și publicate de d-l Al. Cretzianu, el apare, cum am zis, într'o nouă și impresionantă lumină: Frumos și bogat, inteligent și cult, distins și abil, fervent și luminat patriot, admirabil pregătit din punct de vedere istoric și politic, pentru a susține și a apăra postulatele cauzei române, el stă mereu pe primul plan al acțiunii cu deosebire pe lângă oamenii politici și de Stat ai Angliei.

* Mult apreciat și prețuit pentru admirabilele sale calități intelectuale și sufletești, pentru zelul și ardoarea cu care lupta și se interpunea pentru soarta viitoare a patriei și neamului său, D. Brătianu și-a câștigat în lumea intelectuală, politică și diplomatică a Apusului, o situație pe care nici unul din ceilalți emigranți n'a mai avut-o și pe care a pus-o, întreagă, în slujba idealului căruia și-a închinat restul vieții — România, nu numai cea dela 1866, ci și cea dela 1916, România Mare și întregită, căci așa o concepea, o vrea și o urmăria el încă de atunci.

* Întreaga sa acțiune politică, dela 1848 până la 1856, dela 1856 până la 1859 și dela 1866 până la 1870 e înfățișată în așa zisa schiță biografică a editorului, în care, pe baza actelor și scrisorilor publicate și a altor izvoare, d-l Al. Cretzianu ne dă un adevărat studiu istoric asupra lui D. Brătianu. Scris cu multă căldură și iubire pentru întemeietorii României moderne, dar cu obiectivitate și seninătate pentru acel căruia este consacrat, el ne înfățișează, în chip complet și documentat, personalitatea și activitatea lui D. Brătianu, precum n'a mai făcut-o nimeni până acuma.

* Studiul se citește cu plăcere și interes și deșteaptă la lector o mare simpatie și o profundă admirație pentru acel care a fost D. Brătianu. În această privință el are și un sens moral, care nu trebuie pierdut din vedere, astăzi, mai ales, când atâția din tineri rătăcesc pe căi străine marilor tradiții ale înaintașilor și nu cercetează în deajuns trecutul din care ar putea culege multe și bogate învățăminte și experiențe, pentru orientarea și conduita lor, în viața publică și chiar și cea privată.

* Pe lângă simț și viața istoric, autorul are și simț și talent literar. El a știut culege, cu deosebită pricepere și discernământ critic, tot ceea ce putea fixa personalitatea și înfățișa activitatea lui D. Brătianu și a știut lăsa de o parte tot ceea ce ar fi încărcat și ar fi îngreuiat fără folos studiul său. Astfel nu stăruiește prea mult asupra neînțelegerii, urmată de o dureroasă vrăsmășie politică, dintre D. Brătianu și fratele său Ion Brătianu și care la un alt cercetător ar fi putut ajunge o pată umbroasă pe o figură așa de luminoasă. Afară de aceasta, expunerea, clară și sobră, îngrijită și literară, relevă pe autor ca pe un scriitor de talent.

* Și cartea, ca material istoric pentru viața României moderne, și editorul, ca autor al studiului despre care am vorbit, merită toată lauda și încurajarea noastră. De aceea recomand, cu toată căldura, publicația pentru premiul Dr. Cornel Nicoară.*

6.000 lei d-lui *I. Ionașcu* pentru scrierea « Biserici, chipuri și documente din Olt, Vol I cu 43 ilustrațiuni », pe baza raportului d-lui *P. P. Panaitescu*:

« Lucrarea d-lui Ionașcu este fără îndoială una din cele mai serioase opere apărute în ultimul timp în privința bogăției materialului istoric adunat, a metodei de cercetare și a comentariilor genealogice. D-sa a cercetat județul Olt cu răbdare și dragoste, sat după sat și biserică după biserică. Este în această privință un model de monografie regională și nu ne putem opri să nu o punem alături de lucrările lui Al. Ștefulescu, un alt cercetător al vieții istorice a unui județ întreg (Gorjul). Asemenea cercetări sunt indispensabile istoriei noastre și inițiativele acestea așa de rare merită toată lauda.

« Autorul descrie monumentele mai vechi din satele din județul Olt, dând inscripțiile și documentele găsite la proprietari și țărani, însoțindu-le cu note arheologice și genealogice. Numeroase documente inedite, începând cu veacul al XV-lea, sunt redată în facsimile fotografice, între care însemnăm cele mai importante: cele două hrisoave din 1499 ale lui Radu cel Mare (p. 209), scrisoarea Simei stolniceasa Buzescu către Matei Basarab din 1634 (p. 180), hrisovul fals al lui Mihai Viteazul (p. 53). Numeroase documente au o importanță deosebită pentru istoria vechilor noastre instituții, de pildă actele privitoare la rumânie, hrisovul lui Simion Movilă din 1601 (p. 155), actul de liberare de rumânie dela pag. 192, precum și documentele care aduc elemente noi privitoare la instituția jurătorilor (p. 89, din 1654) și la hotărnicii (p. 29).

« Numeroase inscripții ctitorești și mormântale, date în fotografie, precum și portrete de ctitori după picturile din biserici completează această amănunțită analiză a vieții istorice a județului Olt.

« Atenția autorului s'a oprit mai ales asupra genealogiei familiilor boierești care au stăpânit moșii în județ, sau au ridicat locașuri de închinare în acele părți. Deoarece aceste familii au jucat un rol important în istoria țării, contribuțiile genealogice ale d-lui Ionașcu sunt un aport prețios pentru istoria țării. Astfel avem lămuriri noi asupra familiei Buiceștilor în general și asupra lui Diicul Buicescul, ruda și căpitanul de oaste a lui Matei Basarab, în special (p. 7—20), apoi asupra Rudenilor (urmașii logofătului cronicar al lui Mihai Viteazul) (p. 119), a boierilor din Drăgoești, cari au jucat un rol istoric important în secolul al XVI-lea (pag. 153—168), a Bălăcenilor (pag. 223—230), a Grecenilor (pag. 232—241) și a Știrbeilor (p. 137).

« Într'un cuvânt, lucrarea d-lui Ionașcu este dintre acelea care în primul rând trebuie să atragă atenția Academiei Române. Autorul împlinește în chip meritos rolul adevărat destinat unui profesor de istorie în provincie și cartea lui este un instrument prețios în mâna cercetătorilor istoriei Românilor. O recomand cu căldură pentru premiul Dr. Cornel Nicoară. »

14. *Premiul I. C. Atanasiu*, de 4.000 lei, cu subiectul « Criteriul biologic în Drept » s'a acordat d-lui Dr. *Mircea Georgescu*, pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat, pe baza raportului d-lui *Andrei Rădulescu*:

* La premiul I. C. Atanasiu cu subiectul dat « Criteriul biologic în Drept » s'a prezentat un manuscris de 175 pagini.

* Lucrarea — după o scurtă introducere — cuprinde 4 părți.

* În partea primă, formată din 5 capitole sunt expuse concepțiile despre drept, lege, echitate, morală, cu arătarea elementelor lor. Un capitol e destinat structurii reale a Eticei, altul structurii funciare a Dreptului, unde se cercetează concepțiile ideologice și cele experimentale. În capitolul V se analizează fenomenele biologice în Drept; conservarea individuală, ideea de solidaritate umană, de utilizare reciprocă și perpetuarea speței.

* Partea a doua, formată din 4 capitole, cuprinde concepția filosofică a sancțiunii și teoriile respective, apoi manifestările rudimentare în Drept, apărarea publică a persoanei și cea privată a vieții.

* În partea a treia autorul se ocupă de apărarea speței, legătura conjugală cu structura ei biologică și unele aspecte particulare, după care tratează chestiunile relative la protecțiunea legală a căsătoriei și ocrotirea femeii și copilului.

* În ultima parte se analizează biostructura persoanelor juridice și se expun în general, tendințele permanente ale Dreptului.

* Cu toate că subiectul nu este ușor, autorul a isbit să-l trateze destul de bine. Pe lângă bogate cunoștințe și pregătire pentru scris, lucrarea dovedește și simț critic și o metodă bună, adaptată întocmirii în chip potrivit.

* Aproape toate aspectele subiectului sunt tratate cu multă atenție și sprijinite pe o întinsă bibliografie, întrebuințată însă metodic.

* Se întâlnesc uneori — este adevărat — afirmațiuni care nu sunt cu totul exacte sau nu se fac trimiteri la izvoare directe, dar acestea sunt în număr restrâns și nu sunt de așa natură încât să poată micșora meritele lucrării.

* De altă parte se vede că autorul s'a străduit să adâncească chestiunile, să le analizeze, să le înfățișeze prin felul său de a le înțelege — nu ca un simplu reproducător al părerii altora și să le expună — cu toată dificultatea ce se întâmpină în tratarea unor astfel de chestiuni — într'o formă clară spre a înlesni astfel pricepera lor decât mai mulți.

* Privită în întregime lucrarea este o interesantă contribuție pentru cunoașterea și lămurirea problemelor cuprinse în acest subiect.

* De aceea cred că i se poate acorda premiul la care a fost prezentată. *

15. *Premiul I. Oroveanu*, de 70.000 lei, s'a împărțit următoarelor 6 lucrări: 25.000 lei d-lui Dr. *Romulus St. Mangiurea* pentru scrierea « Tuberculoza, mijloace de combatere. Date statistice, critici și sugestii », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu*:

* Dr. Romul St. Mangiurea. *Tuberculoza, mijloace de combatere, date statistice, critice, sugestii*. Cu o prefață de Dr. S. Irimescu, secretar general al Ligii Naționale contra tuberculozei. București 1934.

* Lucrarea conține 228 pagini cu 51 ilustrații (fotografii, grafice, reproducerea de afișe și timbre de propagandă antituberculoasă).

* Tuberculoza, una din cele mai grozave flagele care bântuie rasa omenescă, a preocupat de mult timp pe medici; mai cu seamă dela descoperirile lui Laennec, Willemin, Koch, numeroși cercetători au arătat mecanismul contagiunii tuberculozei și au recomandat măsurile necesare pentru a se duce cu succes, lupta contra acestei boale.

* Astăzi tuberculoza este în descreștere în toate țările unde conducătorii și națiunea au înțeles să dea lupta contra ei, întrebuițând măsuri profilactice, igienice și medicamentoase, salvând astfel vieța a sute de mii de persoane.

* Deși lupta anti-tuberculoasă a început în România de mai bine de 30 ani, iar medicii au dat semnalul de alarmă al pericolului întinderii tuberculozei, progresele realizate până azi au fost mici, pe de o parte din cauza indiferenței, atât a publicului cât și a autorităților, iar pe de alta din cauza lipsei sprijinului material și a unui program sistematic de combatere a boalei.

* În timpul de față tuberculoza a luat proporții amenințătoare în România chiar la sate, aducând o pierdere gravă capitalului biologic al neamului.

* Lucrarea foarte documentată a Dr. Măngiurea corespunde unei nevoi urgente, deoarece autorul studiază sistematic și amănunțit problema tuberculozei în toată complexitatea ei.

* Astfel expune în cele 12 capitole, rând pe rând: cauzele care favorizează și determină propagarea tuberculozei (expectorație, mediu familiar, școlar și militar, profesiunea, alcoolismul, mizeria) (Cap. I); mijloacele actuale pentru combaterea boalei (dispensare, sanatorii), (Cap. II), se descriu sanatoriile, spitalele și preventoriile pentru tuberculozii din România și se arată că, în România, sunt pentru un pat destinat tratamentului oricărei forme de tuberculoză 7470 locuitori, pe când în Bulgaria sunt 3741, iar în Franța 813. Autorul discută în urmă chestia satelor de tuberculoși destinate bolnavilor vindecați și ameliorați (cap. III). În Cap. IV autorul arată ce s'a făcut în alte țări în privința prezervării copilăriei (profilaxia ante și post-natală, plasamentul familiar al sugacilor, puponierele, opera Grancher, preventorii, școala în aer liber, colonii de vară) apoi trece la ceea ce s'a făcut în acest sens în România la Schitul și parcul dela Brebu și la vaccinarea anti-tuberculoasă sub impulsul regretatului prof. I. Cantacuzino.

* În urmă, arată foloasele pe care le poate da propaganda contra boalelor sociale și în special a tuberculozei prin presă, carte, cinematografe, radio, expoziție, etc. (Cap. V), Cap. VI se referă la timbrul anti-tuberculos. Cap. VII conține date asupra bugetelor pentru combaterea tuberculozei în România și se arată că față de sacrificiile altor țări, care cheltuiesc între 20—100 lei de locuitor, 1 leu, cât cheltuiam noi, este o sumă cu totul insuficientă.

* În ceea ce privește morbiditatea și mortalitatea prin tuberculoză, Cap. VIII al cărții ne arată că numărul tuberculoșilor crește din an în an,

așa încât față de ravagiile pe care tuberculoza le face în România, acțiunea de combatere trebuie intensificată. Ultimele capitole privesc asigurările sociale (Cap. IX), legislația (Cap. X), dă un rezumat și o concluzie a ideilor exprimate (Cap. XI) precum și propuneri de organizarea unui plan de acțiune anti-tuberculoasă (Cap. XII).

• *Lucrarea d-lui Dr. Măngiurea îmbrățișând problema luptei anti-tuberculoase în toate aspectele ei, este o foarte prețioasă contribuție la studiul tuberculozei în țara noastră, prin competența cu care tratează subiectul, măsurile judicioase pe care le propune, claritatea și precizia de care face dovadă în expunere și mai cu seamă al folosului pe care îl pot trage autoritățile și publicul, documentându-se asupra pericolului acestui grav flagel social, merită deci toată încurajarea noastră și de aceea propunem fără nicio rezervă să i se acorde o bună parte din premiul Oroveanu.* •

20.000 lei D-lor Dr. *Hațieganu* și Dr. *Goia* pentru scrierea «Tratat elementar de Semiologie și Patologie medicală», pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu*:

Tratat elementar de semiologie și patologie medicală. Vol. I de Prof. Hațieganu și Prof. Goia în colaborare cu Docent Dr. L. Danielo, docent Dr. I. Gavrilă, Dr. M. Hângănuț, Dr. A. Moga și Dr. T. Spârchez. Cluj, 1934.

• *Lucrarea conține 734 pagini și 246 figuri. Tipărită elegant, reprezintă primul volum al unui tratat destinat a pune la îndemâna studenților și a medicilor datele noi obținute în semiologia și clinica medicală.*

• *Acest prim volum cuprinde, înafară de o introducere, examenul general al bolnavului, sistemul nervos vegetativ, date despre constituție și glandele endocrine, semiologia și boalele organelor toracice și ale aparatului renal.*

• *Autorii indică cum trebuie să fie luată anamneza și atrag atenția asupra atitudinii, gestului, mimicii și felului de a se prezenta al unui bolnav.*

• *În examenul obiectiv al pacientului studiază statura și constituția după Chaillou, Mac Auliffe și Kretschmer, descriu succint simptomele diferitelor aparate începând cu tegumentele, starea ganglionară, temperatura, modificările de percuție, metodele de auscultație.*

• *În al doilea capitol, se ocupă de sistemul nervos vegetativ, analizează sindromele neurovegetative ale aparatului respirator și sindromele vegetative localizate ca hemiatrofia feței, migrena, etc., dă câteva noțiuni generale de endocrinologie și, în mod sumar, descrie diferite sindrome de deficiență și hiperfuncțiunea endocrină.*

• *În capitolul dedicat aparatului respirator se face semiologia acestui aparat (interrogator, simptome funcționale), examenul, sputei examenul obiectiv al aparatului respirator și diferite metode complementare de explorare: puncția, razele X. În urmă se studiază succesiv boalele căilor respiratoare superioare, boalele pulmonare (congestie, pneumonie, broncho-pneumonie, apoplexia și edemul pulmonar, supurațiile fetide și nefetide,*

emfizemul, sclerozele pulmonare, pneumoconiozele, tumorile, kistul hidactic, sifilisul pulmonar, etc.). Un capitol mare este dedicat tuberculozei pulmonare cu diferitele ei forme.

* Afectiile pleurale (pleurezia), simfize, pneumotorax, intoxicații cu gaze asfixiante); sindromul medio stinal și bolile diafragmului sunt de asemeni studiate rând pe rând.

* Aparatul circulator este studiat din punct de vedere anatomic fiziologic și patologic, se dă semiologia și boalele lui, iar câteva pagini sunt dedicate tratamentului afecțiunilor și sindromelor cardio-vasculare.

* În capitolul aparatului renal, după câteva amănunte de anatomie și fiziologie găsim noțiunile de semiologie iar câteva pagini sunt consacrate cercetării compoziției și caracterelor fizice ale urinei normale și patologice, atât din punct de vedere chimic cât și microscopic. Boalele aparatului renal sunt împărțite în două secții, medicale și chirurgicale. În prima secție se cercetează marele sindrom renal: urinar, cardio-vascular, cloruremie, azotemie, uremie. Se definește și se clarifică nefritele, se descrie etiologia și anatomia patologică a acestora. Trece apoi la rinichiul gravidic, arterioscleroza, amiloidoza, congestia, infarctul, sifilisul și paraziții renali, fără a uita rinichiul diabetic și rinichiul gutos.

* În paginile rezervate boalelor renale cu caracter mai mult chirurgical trec în revistă tuberculoza și litiaza renală, rinichiul mobil, supurațiile renale, hidronefroza și sfârșesc cu cancerul și chistele renale.

* Cartea d-lui Prof. Hațieganu și Goia corespunde unor nevoi resimțite de medici și studenți și înlocuiește cu succes tratatele străine de semiologie clinică medicală.

* Lăsând câteva omisiuni regretabile din faptul că autorii ignorează sau nu cunosc îndestul lucrările unor autori români, propunem totuși a li se acorda o parte din premiul Oroveanu. *

10.000 lei d-lor Dr. *Gheorghe Popoviciu* și Dr. *Gr. Benetato* pentru lucrarea « Elemente de Fiziologie Medicală, Vol. I și II », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu*:

* *Elementele de fiziologie medicală*, în 2 volume. Cluj 1934.

* Primul volum e datorit d-lui Dr. *G. Popoviciu* profesor de fiziologie la Facultatea de medicină din Cluj, conține 357 pagini și 124 figuri. El corespunde unei necesități de a da elevilor cunoștințele de fiziologie necesare mai cu seamă pentru ca să înțeleagă modificările organismului în cursul boalelor. Este dar în special un tratat de fiziologie clinică.

* Autorul, urmând exemplul prof. Athanasiu, Udiski și Nitzescu cari l-au precedat în această metodă didactică, a acordat o atenție deosebită metabolismului copilului din cauza proceselor de creștere mult diferite de acele ale adultului. Aceste procese au o mare importanță în dezvoltarea normală și în cunoașterea turburărilor patologice ale copilului căci, din toate ramurile clinice, pediatria necesită mai mult familiarizarea cu problemele fizice logice, ea fiind, cum spune Pirquet, în mare parte,

cunoașterea fiziologiei. Aceasta se impune la noi unde mortalitatea și morbiditatea sunt din cele mai mari în Europa.

* Cunoașterea proceselor fiziologice la copil este importantă și din cauza promptitudinii cu care ei reacționează la excitațiile mai simple.

* Era firesc ca autorul în partea I, divizată în V capitole, să înceapă cu metabolismul, să studieze compoziție chimică a organismului uman, pentru ca apoi în mod succesiv să descrie diastazele sau fermenții, metabolismul hidrocarbonaților, al grăsimilor, al proteinelor, al apelor, al mineralelelor și vitaminelor.

* În partea a II-a studiază mediul intern (limfa, lichidul lacunar și sanguin) (Cap. I), mecanismul circulației și respirației (Cap. II). În partea III se ocupă cu respirația, iar în partea a IV-a cu funcțiile digestive.

* În fine, în partea ultimă (a IV-a) cu excreția renală și cu excreția cutanată.

* Vol. II este făcut în colaborare cu d-l Dr. Gr. Benetato și conține 423 pagini cu 154 figuri. El se ocupă cu corelațiile funcționale, reproducerea și creșterea.

* Partea I e consacrată rolului tuturor glandelor cu secreție internă, studiind proprietățile hormonelor elaborate de aceste glande.

* În a II-a parte se indică proprietățile musculare insistând asupra cercetărilor lui Meyerhoff și Hill.

* În ultimele părți autorii descriu structura și funcțiunile sistemului nervos și al simțurilor pe care le tratează relativ elementar dar clar, fără însă a aduce vreo contribuție proprie.

* Lipsa cărților românești de Fiziologie fiind din ce în ce mai simțită pentru studenți și medici, Elementele de fiziologie medicală a d-lor G. Popoviciu și Gr. Benetato corespund unei necesități urgente pentru elevii noștri dela diferite facultăți.

* Pentru a încuraja eforturile laudabile ale Prof. Popoviciu și ale colaboratorului său Gr. Benetato, propunem să li se acorde o parte din premiul Oroveanu. »

5.000 lei d-lui Dr. *Valer Cimoca* pentru « Formularul terapeutic al Clinicelor Facultății de Medicină și Farmacie din Cluj », pe baza raportului d-lui Dr. *I. C. Parhon*:

* Am onoare a vă raporta că lucrarea d-lui Docent Dr. *Valer Cimoca* « Formular terapeutic al Clinicelor Facultății de Medicină și Farmacie din Cluj » prefațată de Prof. *Jacobovici* posedă o valoare reală și îmbogățește literatura medicală românească, dând în același timp în mâinile medicilor practicieni un ajutor prețios, pentru tratamentul suferinșilor.

* Împreună cu colaboratorii d-sale, d-l Docent Dr. *Cimoca* a cules și sistematizat diferitele metode și procedee de tratament așa cum ele au fost aplicate în clinicile medicale din Cluj.

* Expunerea e clară, completă și amănunțită pentru tratamentele ce trebuiesc a fi aplicate în diferitele maladii ce cad în atribuțiunile diferitelor specialități ale medicinei.

- * O analiză mai amănunțită a lucrării ar ieși din cadrul acestui raport.
- * Lucrarea merită a i se atribui premiul Oroveanu. *

5.000 lei d-lor Dr. *Anghel Radovici* și Dr. *Oscar Meller* pentru lucrarea *Encefalo-Myelografia lichidiană. O metodă de radiografie a nevraxului, cu o contribuțiune anatomo-microscopică de Dr. *Ioan Bazgan**, pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu*:

* Dr. Anghel Radovici și Dr. Oscar Meller, *Encefalomyelografia lichidiană*. O metodă de radiografie a nevraxului, cu o contribuție anatomo-microscopică datorită d-rului *I. Bazgan*. București 1934.

* Lucrarea de 52 pagini e însoțită de 48 fotografii foarte reușite și de date histologice.

* Se cunoaște importanța pe care a luat-o chirurgia sistemului nervos în tratamentul tumorilor, care determină o hipertensiune intracraniană și dau naștere la turburări grave. De aceea, din punct de vedere al rezultatelor operațiunii, este de primă necesitate cunoașterea nu numai a sediului exact al tumorilor dar și poziția lor în hemisfer, adică dacă tumora sau produsul patologic este situată la suprafața creierului și pornește din meninge sau dacă se găsește în profunzime, dacă are contururile bine limitate sau dacă, din contră, tumora infiltrază țesutul nervos. Acesta e motivul pentru care neurochirurgii ca și neurologiștii au recurs la diferite metode de investigație aplicând razele X, în examenul creierului și al măduvei spinării.

* Dar radiografia directă a creierului, fără nicio manoperă prealabilă, poate aduce foloase în diagnosticul tumorilor care sunt opace la razele X, conținând concrețiuni calcare, cum sunt produsele patologice, în special tumorile supra-selare, meningiomele calcificate sau acelea care invadează bolta craniană.

* Există metode noi de investigație radiologică aplicabilă și la nevrax care plutește în masa lichidului cefalo-rachidian ce-i scaldă suprafața și îi umple cavitățile ventriculare. Spațiile subaracnoidiene cu lacurile dela baza creierului și cu cavitățile ventriculare fiind injectate cu substanțe dând un contrast, devin opace pentru razele X și avem, astfel, puțința prin o determinare radiologică să obținem vizibilitatea creierului și a măduvei.

* Sunt mai multe metode în acest sens începând cu aceea a lui Dandy, Bickel, Laruelle, lipiodolodiagnosticul, encefalo-grafia arterială, care toate tind la diagnosticul tumorilor cerebrale.

* Autorii au întrebuițat în cercetările lor thorotrastul. Incercările lor de a opacifia lichidul cefalo-rachidian constituie un progres important. Injecția lichidiană de thorotrast îngăduie să se vadă foarte multe amănunte ale creierului precum sunt scizura inter hemisferică, limitele corpului calos, poziția și forma tuberculilor quadrigemeni, loja cerebeloasă, fața superioară a corpului cerebelului, care constituie un loc de elecție pentru depunerea thorotrastului.

• Dar, după cum recunosc înșiși autorii, metoda lor n'a ieșit încă din faza de încercare și nici nu au intenția de a o recomanda actualmente în practică, căci preparatul coloidal de thorium aflat actualmente în comerț nu poate fi considerat ca un preparat definitiv pentru scopul urmărit.

• Este absolut necesar să se obțină noi preparații de thorium coloidal care să înlăture sau să scază inconvenientul principal, adică de a se elimina cât mai repede de pe suprafața nevraxului.

• Spre a încuraja cercetările făcute de autori propunem să li se dea o mică parte din premiul Oroveanu. •

5.000 lei d-lui *Al. D. Rădulescu* pentru scrierea «Mica Chirurgie și elemente de patologie chirurgicală», pe baza raportului d-lui *Dr. D. Gerota*:

Dr. A. D. Rădulescu, Mica chirurgie și Elemente de Patologie chirurgicală.

• Această lucrare formând un volum de 312 pagini, cu 179 figuri în text, este rezultatul unei practici chirurgicale de 20 ani depusă de d-l *Dr. Al. Rădulescu* în spitalul de Ortopedie și de chirurgie infantilă din Cluj, unde d-sa este chirurg șef.

• Lucrarea de mică chirurgie a d-lui *Dr. Rădulescu*, umple un gol în literatura medicală română, și este destinată spre folosința studenților în medicină din primul și al doilea an de studii, dar mai ales personalului medical ajutător: agenți sanitari, subchirurghi, moașe și surori de caritate.

• Capitolul important al asepției, antisepsiei și al anesteziei, deși descrise în mod sumar, totuși, prin claritatea expunerii, ele sunt ușor înțelese și se pot lesne pune în practică.

• Ingrijirea pre- și post-operatorie a bolnavilor, precum și capitolul • ajutorul pe care personalul sanitar trebuie să-l dea bolnavului în cazuri de accidente și complicațiuni post-operatorii sunt expuse în fraze concise, ușor înțelese și lesne de aplicat la bolnavi.

• Capitolul micilor intervențiuni chirurgicale cuprinde noțiuni principale de tehnică chirurgicală, care pot fi înțelese cu ușurință, așa că orice student începător ar putea, fără ezitare, să le aplice pe bolnav.

• Capitolul «Tratamentul de mică chirurgie», în care se vorbește despre revulsii, clisme, spălătura cavităților și mijloacele de fizioterapie, este scris pentru înțelegerea personalului ajutător: moașele și surorile de caritate.

• În a II-a parte a lucrării, autorul a găsit util să introducă în 80 pagini, un scurt rezumat de patologie chirurgicală și anume: într'un capitol a rezumat Traumatismele, Plăgile, Arsurile, Degerăturile și fracturile, iar într'un alt capitol vorbește despre: Infecțiuni.

• Aceste noțiuni elementare de patologie chirurgicală sunt foarte utile pentru educația medicală a personalului ajutător al spitalelor.

• Dificultățile de ordin tehnic, a obligat pe autorul lucrării, să utilizeze figuri în text, reproduse după fotografii, ceea ce face ca lucrarea să piardă din valoarea ei.

* Această pierdere este însă mult compensată, printr'o descriere clară, ușor de înțeles, lipsită de pedantism și fără pretențiune.

* Prin această lucrare d-l Dr. Rădulescu a știut să fie util, și munca d-sale merită să fie încurajată, acordându-i-se premiul pentru care s'a prezentat. *

16. *Premiul Ștefan Demetrescu-Vergu*, de 10.000 lei, s'a împărțit următoarelor 2 lucrări:

5.000 lei d-lor Dr. Gh. Nedici și Const. Gr. C. Zotta pentru lucrarea « *Tratat de Drept silvic român* », pe baza raportului d-lui I. Ionescu-Dolj:

* La premiul « *Șt. Dem. Vergu* » de 10.000 lei, se prezintă și d-nii Dr. Gh. Nedici și Constantin Gr. C. Zotta, cu lucrarea d-lor « *Tratat de drept silvic român* » un volum de 251 pagini tipărit în cursul anului 1935.

* Ambii autori sunt scriitori cunoscuți lumii juridice pentru că au îmbogățit literatura juridică și cu alte multe lucrări.

* D-l Dr. Gh. Nedici, care este și Consilier al Inaltei Curți de Casație și profesor la Școala Politehnică « *Regele Carol I* » a mai publicat alte 10 lucrări; iar d-l Const. Zotta, care e magistrat asistent la Curtea de Casație și profesor la Școala de Aplicație a Geniului, a mai publicat alte 14 lucrări, între care, unele pentru acesta din urmă, în colaborare cu alte persoane.

* Noua lucrare a autorilor: « *Tratatul de drept silvic român* » constituie nu numai un comentariu, adică o explicațiune teoretică și practică a codului silvic din 1910, care e legea fundamentală în materie silvică, dar și a celor circa 18 legi modificatoare și completatorii, cari au intervenit dela 1910 până azi, în această privință.

* Cu alți termeni, lucrarea autorilor cuprinde întreaga materie a dreptului silvic român.

* Autorii încep prin a arăta importanța pădurilor în economia generală a unei țări, cu referire continuă la țara noastră.

* Expun după aceea sub titlu de « *dreptul silvic* », istoricul legislațiunilor silvice în Vechiul Regat din cele mai vechi timpuri cât și în provinciile alipite până la *legea din 1923* care a extins codul silvic din 1910 pe întreg teritoriul țării.

* Restul lucrării e împărțit apoi în următoarele șapte capitole:

- * 1. Regimul silvic.
- * 2. Conservarea pădurilor.
- * 3. Consiliul tehnic.
- * 4. Exploatarea pădurilor Statului, județelor, comunelor și așezămintelor publice și de binefacere.
- * 5. Stabilirea drepturilor de proprietate ale moșnenilor sau răzeșilor cu privire la păduri; pășuni; goluri de munte, etc.
- * 6. Paza și poliția pădurilor.
- * 7. Delicte, penalități și urmăriri.

* Din chiar titulatura capitolelor și distribuirea lor, se vede bine materia tratată.

* Unele din aceste capitole sunt subîmpărțite în « Părți » și anume Capitolul I are V părți; Capitolul IV și VII au câte II părți; Capitolul V are numai partea I, fără să fie urmat de o altă parte, ceea ce constituie o inadverență și dovedește că tipărirea volumului s'a făcut în grabă.

* În fiecare din capitole și subpărți, autorii au tratat materia atât teoretic cât și practic cu referire la legislațiunea română și de multe ori, în mod comparativ, indicând și legislațiunile străine.

* Astfel în capitolul I se arată statele europene cari au legiferat în privința « pădurilor de protecțiune »; în capitolul II partea I se arată istoricul amenajamentului, începând din cele mai vechi timpuri, în special în Franța; iar în partea III se arată statele care au făcut legi pentru ameliorarea terenurilor neproductive, etc.

* Capitolul cel mai dezvoltat și mai pe larg tratat, e acel referitor la « delicta, penalități și urmăriri » pentru că ocupă jumătate din volum.

* Cele două părți în care e împărțit capitolul, corespund unei împărțiri științifice, în partea I fiind tratate problemele penale referitoare la legea penală de fond, pe când în partea II sunt problemele referitoare la legile penale de formă.

* Totuși trebuie să observ că autorii nu au respectat în totul aceste norme pentru că de foarte multe ori, chestiuni din ambele materii se găsesc tratate atât în primul capitol cât și în al II-lea.

* Autorii au făcut în această parte și foarte multe trimiteri la noile proiecte de cod și procedură penală.

* Jurisprudența Curții de Casație e mult utilizată dar nu întotdeauna indicată.

* Privită în totul lucrarea d-ilor Nedici și Zotta e o operă, care fiind dat că e primul tratat de acest fel și suficient documentată, deși nu totdeauna prea bine sistematizată, — merită să fie încurajată de Academia Română prin acordarea premiului « Șt. Dem. Vergu » de 10.000 la care se prezintă. *

5.000 lei d-lui D. A. Sburan pentru scrierea « Fabrici de cherestea. Instalarea și exploatarea lor », pe baza raportului d-lui N. Vasilescu-Karpen:

* *Fabrici de cherestea* de D. A. Sburan. Format 17 cm. × 25 cm.; 254 pagini; 162 figuri, 2 planșe și tabele.

* Este prima lucrare de acest gen în limba română și corespunde unei adevărate nevoi.

* D-l Sburan tratează cu competență întreaga chestiune a prelucrării și valorificării lemnului, în special din punctul de vedere al țării noastre, în care industria și comerțul lemnului ocupă un loc de frunte.

* În mod sistematic D. Sburan expune pe rând: modul de instalare a fabricelor de cherestea; mașinile-unelte folosite, preocupându-se de

raționalizarea și mecanizarea industriei cherestelei; fabricarea cherestelei; instalațiuni pentru uscarea lemnului; cheltuieli de producere.

♦ D. Sburan se ocupă și de comerțul lemnului, arătând normele și uzanțele comerțului internațional de lemne și comerțul de lemne al României, prezentând statistice relative la capacitatea de producție a țării, comerțul intern și extern de lemne, cantități exportate, piețe de desfacere, etc.

♦ În rezumat, o carte foarte folositoare, tuturor acelor care se ocupă de industria și comerțul lemnului.

♦ Merită cu prisosință acordarea unei părți însemnate din premiul *Șt. Dem. Vergu*.

17. *Premiul Contribuția Muncii*, de 10.000 lei, s'a acordat d-lui N. Săulescu, pentru lucrarea «Ameliorarea Plantelor Agricole», pe baza raportului d-lui Gh. Ionescu-Sisești:

N. Săulescu, *Ameliorarea Plantelor Agricole*. Cartea Românească, Cluj 1934 (324 pag.).

♦ Cartea despre care vorbim, este un tratat complet de ameliorarea plantelor, materie pe care autorul o predă, în calitate de Profesor la Academia de Inalte Studii Agronomice din Cluj. D-sa explică în introducere pentru ce întrebunțează expresiunea «ameliorare» și nu «selecțiune». Noțiunea de ameliorare este mai largă și cuprinde înlăuntrul ei noțiunea de «selecțiune», care nu e decât una din metodele de ameliorare. Expresiunea «ameliorarea plantelor» este preferabilă și pentru a se înlătura confuziunile. În adevăr, agricultorii și comercianții de semințe au luat obiceiul să denumească «sămânța selecționată», sămânța care a fost aleasă mecanic cu mașini numite selectoare, alegere care nu are nimic a face cu tehnica selecțiunii biologice, care e o aplicațiune a geneticei.

♦ Lucrarea d-lui Săulescu cuprinde trei părți principale: 1) Genetica; 2) Metodica și tehnica ameliorării plantelor; 3) Ameliorarea specială a diferitelor plante și o scurtă parte a 4-a, referitoare la organizarea ameliorării plantelor.

♦ În partea întâia, fundamentală, materia e împărțită în mod logic în cele două părți ale geneticei: a) Variabilitatea și b) Ereditatea. În capitolul despre variabilitate se tratează variabilitatea fluctuantă și discontinuă, modificațiunile, corelațiunile, mutațiunile și noile combinațiuni.

♦ În capitolul despre ereditate se vorbește despre epocala descoperire a lui Mendel, de mecanismul transmisiunii însușirilor la urmași, de legea separării factorilor, de colaborarea mai multor perechi de factori și de principiile de ereditate stabilite de genetistul american Morgan.

♦ În partea a doua, care privește metodica și tehnica ameliorării plantelor, autorul tratează alegerea în masă, selecțiunea individuală, consanguinizarea și încrucișarea. Apoi se ocupă într'un capitol special destinat cerealelor de examinarea rezistenței la ger, rezistența la boalele

criptogamice, rezistența la cădere și la scuturare și în sfârșit se ocupă de examinarea calității cerealelor. Un alt capitol tratează despre câmpul de ameliorare și laboratorul de analize.

* Partea a treia, denumită de autor ameliorarea specială, cuprinde tehnica ameliorării diferitelor plante cultivate. O atențiune cu totul specială este acordată în această parte cerealelor: grâul, orzul ovăzul, secara și porumbul.

* Cartea d-lui Săulescu e o lucrare gândită; nu este un manual de compilație. Autorul are o competență deosebită în materie. El este elevul marelui genetist și ameliorator Baur, în institutul căruia a lucrat timp îndelungat. Ca profesor de ameliorarea plantelor și șef al Stațiunii de Ameliorarea Plantelor și Controlul Semințelor din Cluj, d-l Săulescu a desfășurat o activitate științifică și practică foarte importantă în domeniul ameliorării plantelor. A creat, prin extracție din populații și mai ales prin hibridare, numeroase linii noi de cereale, a organizat câmpurile de experiență din Transilvania pentru stabilirea celor mai bune soiuri selecționate, a luat parte la recunoașterea gospodăriilor producătoare de sămânță selecționată și de sămânță superioară. D-sa a împletit astfel adânc sa pregătire științifică cu realitatea țării noastre. Acest lucru se vede în cartea pe care a scris-o și care prin aceasta capătă o deosebită valoare.

* Pentru selecționator o astfel de carte este un *vade mecum* ce nu trebuie să-i lipsească. Pentru cercetător este un îndrumător foarte prețios. Autorul este în curent cu cele mai noi descoperiri în domeniul specialității și după fiecare capitol urmează o foarte bogată indicațiune a literaturii ce se poate consulta.

* Materia tratată în partea întâia este, prin natura ei, mai aridă, totuși autorul o desvoltă cu o logică și cu o claritate, care face lectura nu numai folositoare dar și atrăgătoare. În partea a doua: metodica și tehnica ameliorării plantelor și în partea a treia: ameliorarea specială, se învederează calitatea remarcabilă de a sistematiza materia, de a reda esențialul în modul cel mai pedagogic și mai instructiv. Exemple numeroase de creațiuni de noi soiuri, cari au revoluționat producția agricolă în diferite țări, arată importanța deosebită a ameliorării plantelor ca disciplină științifică și ca ramură tehnică a agriculturii.

* În țară la noi s'a lucrat mult în domeniul ameliorării plantelor după războiu. S'au obținut creațiuni noi prețioase în stațiunile de ameliorare particulare și oficiale. S'au făcut progrese, mai ales în domeniul selecțiunii cerealelor. Soiuri ca porumbul « Regele Ferdinand » grânele: Cenad 117, Odvoș 241, A. 15, Todirești 32, etc., au intrat deja în practica agriculturilor. Dar de bună seamă este încă mult de făcut, în acest domeniu.

* Cartea d-lui Săulescu vine la timpul potrivit, pentru a călăuzi aceste eforturi de modernizare a agriculturii românești.

* E o carte care se întemeează pe o adâncă cunoștință a materiei din literatură și din lucrări proprii. O carte bine scrisă, limpede, sistematică, serioasă, folositoare în cel mai înalt grad.

* Merită să fie distinsă cu premiul la care a fost anunțată. *

18. *Premiul Dr. Victor Babeș*, de 20.000 lei, s'a acordat d-lui Dr. *Dimitrie Ionescu*, pentru lucrarea «*Turbarea la om și animale*», pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu*:

«*Turbarea la om și la animale* de Dr. Dim. Ionescu, Docent universitar. București, 1934.

«*Lucrarea conține 408 pagini cu 10 figuri în text, trei planșe afară din text cu figuri originale în culori, precum și grafice.*

«*Dela tratatul asupra turbării publicat în 1912 de prof. V. Babeș la Baillère, în care ilustrul savant rezuma starea cunoștințelor noastre la acea epocă și aducea contribuții importante care i-au asigurat un loc definitiv în studiul turbării, lucrare azi epuizată, se poate zice că nu s'a publicat în nicio limbă o monografie atât de completă și cu documente personale ca aceea a d-lui Docent Dr. D. Ionescu.*

«*Acest cercetător asiduu, fost colaborator al prof. V. Babeș, a adunat în monografia sa datele mai importante asupra turbării, precum și experiențele făcute în Institutul Babeș. El a consultat nu numai cărțile importante din acest domeniu, dar a ținut seama și de articolele publicate în diversele reviste străine.*

«*După o introducere asupra naturii și a caracterului virusului rabic, în care nu numai că citează toate experiențele făcute spre a determina neurotropismul lui, dar aduce și câteva cercetări experimentale, trece la corpusculii lui Negri. Această parte e împodobită de numeroase figuri în culori după preparării originale. Cu această ocazie autorul indică modul de recoltare al materialului, fixarea, incluzia și metodele de colorație. Lectorul va găsi în acest capitol amănunte utile de tehnică.*

«*Arată apoi leziunile diferitelor organe, modificările sângelui, ale l. c. r. și modul de transmitere al turbării. Analizează conștiințios diferite opinii emise asupra acestei transmisiuni, studiază apoi deosebiri între virusul de stradă și cel fix, precum și diversitatea virusurilor fixe și variațiile virusurilor de stradă. Cu această ocazie arată că identificarea unui virus rabic nu se poate face decât în Institute speciale antirabice căci diagnosticul diferențial reclamă specialiști și un mare număr de animale.*

«*Diagnosticul diferențial trebuie făcut în patologia umană cu virusul herpetic-encefalitic, cu virusurile rabice întărite, iar în patologia animală cu boala lui Aujewsky, cu boala lui Borna meningo-mielitele câinilor tineri.*

«*D-l Dr. Dim. Ionescu indică diferitele moduri de inoculare experimentală insistând mai ales asupra procedeei Prof. Proca.*

«*Semnele clinice în turbarea experimentală îi permit să vorbească de febra premonitoare a prof. V. Babeș, a prof. Remlinger și de turbarea experimentală la animalele hibernante, la păsări și ajunge apoi la turbarea spontană constatată la diferite specii de animale. Insistă asupra diagnosticului diferențial la acest animal precum și asupra boalei lui Aujewsky și asupra boalei lui Carré. În fine, consacră mai multe capitole turbării la om arătând formele ei precum și diagnosticul diferențial menționând chiar falșa turbare la om, de care autorul s'a ocupat altădată.*

* Ultimele capitole sunt consacrate măsurilor ce trebuiesc luate în caz de mușcătură, vaccinarea după mușcătură; se indică cu această ocazie tratamentele preconizate în diferite institute din țară și se arată importanța tratamentului preconizat de regretatul V. Babeș.

* Un capitol important se ocupă cu accidentele paralitice după tratamentul antirabic care, rău interpretate de Peter, inamic al lui Pasteur, ar fi putut compromite dela început geniala descoperire a acestuia dacă, în Academia de Medicină din Paris, savanți colegi și elevi ai lui Pasteur n'ar fi combătut aserțiunile răutăcioase ale lui Peter.

* În ultimele capitole se vorbește despre serul antirabic preconizat de regretatul V. Babeș și se indică cercetările asupra seroterapiei anti-rabice. În sfârșit se studiază de aproape imunitatea contra turbării, adică imunitatea naturală, rezistența la turbare la animalele sensibilizate cu ser neuro-toxic, spre a ajunge la vaccinarea antirabică la animale care reprezintă un interes istoric extraordinar, căci primele rezultate au fost obținute prin vaccinarea câinilor iar rezultatele încurajatoare precum și sfatul învățaților străini a condus pe Pasteur să întrebuinteze vaccinul antirabic la om care, alături de alte măsuri de poliție sanitară, poate fi preventiv și curativ la animale, cum se practică în Japonia.

* Autorul a reușit să prepare un vaccin fenicat cu virus fixat pe câine și care la 1 Decembrie 1934 ajunsese la 155 de pasagii. În sfârșit d-l Dr. Ionescu studiază profilaxia antirabică.

* În rezumat, lucrarea d-lui Dr. Dim Ionescu reflectează fidel nu numai cercetările creatorului bacteriologiei române V. Babeș în materie de turbare dar și cercetările și experiențele făcute de d-sa, fie cu prof. V. Babeș fie singur. Printre aceste din urmă, foarte numeroase, se pot cita: O erupție de tip micropapuloveziculos care poate apărea în cursul tratamentului antirabic, după aceea observațiile sale de falșă turbare la om, precum obsesiuni, fobii simulând chiar aspectul turbării.

* În materie de cercetări hematologice în perioada prodromică d-l Dr. D. Ionescu a constatat, cu două zile înainte de apariția simptomelor clinice, un tablou important pe care îl numește sindrom hematologic, de alarmă. A atras în urmă atenția asupra creșterii tensiunii venoase, a viscozității sângelui, asupra poliglobulinei concomitente precum și influența alcoolismului cronic în favorizarea izbucnirii turbării. A semnalat glicorahia lichidului cefalo rahidian și a adus contribuții interesante la studiul neutralizării virusului rabic.

* Considerăm că lucrările d-lui D. Ionescu asupra reversibilității virusului rabic la arici au o importanță deosebită.

* Lucrările d-lui Dr. Dim. Ionescu, publicate în bună parte în anele Inst. Pasteur, corespund unei dorințe a prof. V. Babeș exprimate în testamentul său.

* Considerăm dar că în vederea acestor numeroase cercetări originale, a muncii sale neobosite în domeniul turbării, a colaborării ce a avut cu regretatul V. Babeș, merită a se decerna d-lui Dr. Dim. Ionescu din premiul instituit de regretatul meu maestru și colegul nostru din Academie. *

19. Premiul V. Adamachi, de 5.000 lei (divizibil), s'a împărțit următoarelor scrieri:

1.500 lei d-lor Dr. Nicolae Minovici și Dr. M. Kernbach pentru lucrarea «Osteologia Medico-legală», pe baza raportului d-lui Dr. G. Marinescu:

• Prof. Dr. N. Minovici și Dr. Mihai Kernbach: «Osteologie medico-legală». București, 1932.

• Lucrarea conține VIII + 189 pagini, 70 ilustrații, în mare parte fotografii după preparații originale.

• Este o contribuție remarcabilă având drept scop studierea unui capitol nou de medicină legală care reclamă o competență deosebită, din cauză că temele medico-juridice relative la schelet sunt atât de variate, încât rareori se întâmplă, chiar pentru un medic legist cu o lungă carieră, să le întâmpine pe toate.

• Unele din problemele pe care le pune osteologia medico-legală se pot rezolva pe de-a-ntregul, altele numai cu o mică sau mare probabilitate și, în sfârșit, la unele știința nu poate da decât informații reduse. Aceasta depinde de starea osului examinat.

• Dar chiar în împrejurări prielnice când e vorba de omul viu, de cadavru sau de scheletul întreg, știința nu poate răspunde, cu precizie, la toate întrebările formulate de justiție.

• Lucrarea d-lui Prof. N. Minovici și Docent Universitar Mihail Kernbach cuprinde 9 capitole, în care se cercetează succesiv lovirile și răniurile oaselor, și fracturile din punctul de vedere etiologic și al regiunilor. Astfel se expun fracturile la copiii noi născuți, semiologia fracturilor craniului, vindecarea fracturilor, complicațiile lor precum și fracturile prin accidente de muncă ale capului, membrelor, etc., se trece apoi la studiul identității și a metodelor întrebuintate. Se studiază sexul, rasa și tipul etnic precum și diagnosticul speței cu metoda biologică și histologică.

• După ce medicina legală putuse diferenția origina petelor de sânge, era de sperat ca anatomia microscopică comparată și biologia, vor putea să determine speța în materie de oase și la această problemă a contribuit și cercetările d-lor Minovici și Kernbach. Ei indică erorile care se pot ivi când e vorba de talie, sex, etate. Expun anatomia patologică a scheletului și cauzele care expun la erori, deși există afecțiuni care dau indicii mai sigure asupra identității (deformațiile patologice și inflamațiile cronice specifice). Autorii trec apoi la studierea tumorilor-anomaliilor, afecțiunilor care denotă reacții vitale, afecțiunilor sau deformațiilor de origină profesională. Arată relația glandelor cu secreție internă și sistemului osos și dau o iconă a patologiei osoase în raport cu traumatismele.

• Se poate afirma că, în materie de speța cărei aparțin oasele, medicina legală a adus contribuția cea mai importantă.

• Anatomia patologică osoasă a trecut în domeniul medico-legal, când afecțiunea a imprimat individului un semn permanent.

• În capitolul IV, autorii studiază importanța razelor X în raport cu osteologia medico-legală. Aceste raze servesc la identificare, la diagnosticarea sarcinei și fracturilor. Se poate stabili aproximativ data unei fracturi, iar cu razele ultra violete se pot deosebi oasele vechi din cele noi, dinții falși de cei adevărați.

• De asemeni se poate stabili data morții sau îngropării prin studiul modificării oaselor. Autorii mai arată că în farmecele și descântecelul țiganilor e obiceiul de a lucra cu mâna de copil sau de om mort.

• Lucrarea valoroasă se termină printr'un rezumat în limbile română, franceză și germană. El permite cititorului să-și dea seama succint de conținutul lucrării, de metodele întrebuițate și rezultatele obținute.

• Referatul pe care îl facem arată suficient contribuția autorilor în studii și rezolvarea tuturor problemelor de osteologie medico-legală. Monografia reflectează nu numai o muncă intensă dar și o competență deosebită din partea unor cercetători cari s'au ocupat ani îndelungați cu subiectul pe care îl expun în lucrarea d-lor.

• Credem dar că li se poate decerna o mare parte din premiul Adamachi. *

1.500 lei d-lui Locotenent Colonel D. I. Vasiliu, pentru scrierea « Fortificația permanentă contemporană (1914—1934) », pe baza raportului d-lui General Radu Rosetti:

Locotenent Colonel D. I. Vasiliu, *Fortificația permanentă contemporană*. (1914—1934). 704 pagini, 80 figuri, 46 schițe, 17 planșe. București, 1934.

• Autorul arată care erau ideile asupra fortificației permanente și cum fusese realizată fortificația permanentă a țărilor în 1914. El expune apoi, detaliat, care a fost rolul fortificației permanente în marele războiu și cum s'a comportat aceasta sub loviturile artileriei de mare putere, folosind proiectile încărcate cu explosive din ce în ce mai puternice.

• După o primă fază de neîncredere în fortificațiunea permanentă și de afirmare chiar cum că rolul său nu mai era actual, studiul amănunțit al comportării fortificațiilor permanente de pe diferitele fronturi, a arătat folosul ce l-au adus și au făcut ca, după războiu, să se propună noi sisteme de fortificațiuni permanente. Autorul arată aceste fortificațiuni și descrie, clar, în ce constau.

• Volumul, care se cetește ușor — expunerea fiind clară — se termină prin arătarea ideilor și realizărilor de astăzi.

• Locotenentul colonel Vasiliu, care a făcut studii foarte frumoase (Școala superioară de războiu, Școala politehnică din București, Școala de geniu din Versailles), nu este la prima sa încercare și a tipărit studii și articole folositoare. Printre acestea țin să semnalez primul volum al unei lucrări intitulată: « Studii și Documente în legătură cu fortificațiile române din secolul al XIX-lea », o lucrare de foarte mare valoare și conținând o documentare inedită asupra fortificării Bucureștilor în a noua decadă a veacului trecut, lucrare de cel mai mare folos pentru acei cari se vor ocupa de istoria contemporană a României.

« Pentru temeiurile de mai sus, propun a se acorda premiul V. Adamache d-lui Locotenent colonel D. I. Vasiliu. »

1.000 lei d-lui *Petre Vancea* pentru scrierea « Introducere la Neurologia oculară », pe baza raportului d-lui Dr. *G. Marinescu*:

« Docent Universitar *Petre Vancea*, *Introducere în neurologia oculară*. Cluj, 1934.

« Lucrarea conține 248 pagini și 27 figuri.

« Lucrarea conține o parte din conferințele de neurologie oculară ținute de d-l docent *Petre Vancea* la Clinica oftalmologică din Cluj, în cursul anului 1934. După cum însuși autorul recunoaște, nu e vorba de un tratament de neurologie oculară ci de o punere la punct a unor din problemele care frământă actualmente, neurologia și oftalmologia.

« În cele X capitole ale lucrării sale d-l *Petre Vancea* studiază succesiv, după ce în Cap. I face o introducere la studiul neurologiei oculare, anatomia și fiziologia căilor optice, (Cap. II) localizările cerebrale în neurooftalmologie, centrul cortical al vederii (Cap. III).

« Trece apoi la staza papilară în hipertensiunea intracraniană, pe care o studiază din punct de vedere anatomic și fiziologic. Arată care este diagnosticul și pronosticul, precum și terapeutica stazei papilare (Cap. IV).

« Se ocupă de pronosticul paralizilor oculare în traumatismele închise ale craniului și ale feței (Cap. V), de sifilisul sistemului nervos și corelațiile sale oculare, dând probă că este bine orientat asupra chestiunii (Cap. VI), de turburările oculare în scleroza în plăci, care, după autor, este boala cea mai frecventă după sifilis a sistemului nervos. După aceea se ocupă de simptomatologia și leziunile căilor optice, și discută factorii etiologici (Cap. VII), trece în urmă la turburările asociate ale ochilor în encefalita letargică arătând formele clinice: paralizia acomodației, a convergenței sau a divergenței, paralizia mișcărilor de verticalitate și lateralitate (Cap. VIII).

« Penultimul capitol studiază sindromele circulatorii retiniene, arătându-se tehnica măsurii presiunii arteriale retiniene, raporturile dintre hipertensiunea retiniană și a lichidului cefalo-rachidian.

« Descrie, rând pe rând, tensiunea arterială retiniană în afecțiunile cardiovasculară, în sindr. mediostinal, în boalele renale, în sindr. emoțional, trece apoi la sindromul hipotensiunii arteriale retiniene, cercetează tensiunea arterială retiniană în graviditate, în endocrinii, în tuberculoză pulmonară. Definește sindromul instabilității circulatorii retiniene (Cap. IX).

« Ultimul capitol (X) este consacrat raporturilor dintre ochi și glandele cu secreție internă (hipofiza, tiroparatiroida, ficat, pancreas, suprarenalele, glande sexuale). Se arată în urmă care sunt mecanismele endocrino-oculare și tratamentul afecțiunilor al oftalmo-endocrinilor.

« Lucrarea d-lui *Petre Vancea* reprezintă, cu adevărat, o bună punere la punct, făcută de un muncitor competent și bazată pe o întinsă bibliografie pentru fiecare capitol. Pentru lămurire autorul dă un număr de 23

ilustrații împrumutate din lucrările cunoscute, trei microfotografii după preparatele de parasifilis și scleroză în plăci ale d-lui Prof. I. Minea (Cluj) precum și un desen original de stază papilară.

* Monografia d-lui Dr. Petre Vancea dovedește, din partea autorului, cunoștințe solide asupra neurologiei oculare. Ea este tratată foarte sistematic, este scrisă într'un stil limpede și mai cu seamă e folositoare nu numai pentru neurologiști dar în special pentru oftalmologiști, care au nevoie de cunoștințe de patologie sistemului nervos al ochiului. Pentru aceasta propunem a i se da o parte din premiul Adamachi. *

1.000 lei d-lui *Edgard Patin* pentru scrierea « *Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube* », pe baza raportului d-lui *Gh. Ionescu-Sișești*:

* *Le Commerce des Céréales dans le bassin du bas-Danube*, par *Edgar Patin*, docteur ès lettres de l'Université de Paris. Préface de *Emmanuel de Martonne*. Librairie Recueil Sirey, Paris 1933 (421 pages).

* Autorul începe studiul său cu descrierea geografică a teritoriului carpto-danubian: morfologia, climatul și natura solului. Capitolul acesta se vede că e în afară de specialitatea autorului, după unele stângăcii și scăpări din vedere, care nu ar fi îngăduite specialistului.

* În capitolul următor se urmărește evoluția comerțului de cereale în bazinul Dunării de Jos, din cele mai vechi timpuri și până în epoca modernă. Se descriu vechile colonii grecești și raporturile lor comerciale cu populațiile băstinașe, turburarea vechilor legături de comerț prin cucerirea romană și apoi năvălirile barbare, stabilirea unor noi legături sub stăpânirea bizantină, decadența din nou a producției și comerțului sub regimul de monopol al Imperiului Turcesc.

* Urmează un capitol unde se face o scurtă recapitulare a regimului agrar în Țările Românești, apoi o descriere a sistemului de producție și de comerț, înainte de războiu și de reforma agrară. În acest capitol, un paragraf este consacrat comerțului de cereale din celelalte țări vecine cu România în bazinul Dunărei de Jos, Bulgaria și Serbia.

* Autorul trece apoi, în capitolul IV, la examinarea târgului interior, unde face o recapitulare istorică și demografică privitoare la Țările Românești. Trecând la analiza situației contemporane, zugrăvește modul cum se adună cerealele în interior la oboare, căile de comunicație, finanțele și aspectul particular, pe care l-a avut comerțul de cereale în timpul războiului și care reprezintă prima experiență de « economie dirijată » la noi.

* Capitolul V tratează despre cerealele dunărene în târgul mondial, în epoca modernă. Acest comerț se dezvoltă dela 1830, când au fost desființate privilegiile Imperiului Turcesc și când a fost restabilită libertatea navigației pe Dunăre. Autorul trece în revistă câteva târguri importante pentru cerealele europene, dă un tablou al desvoltării câtorva firme de comerț de cereale în secolul al XIX-lea și termină acest capitol cu câteva observațiuni referitoare la monetă, preț și schimb.

* În ultimul capitol, care poate fi considerat ca o încheiere, autorul își pune întrebarea dacă România va deveni din nou grâнарul Europei. În acest capitol analizează evoluția autarhică a marilor țări din Occidentul Europei, cu toate neajunsurile ei pentru schimburile internaționale și prosperitatea lumii. Arată că România nu și-ar putea relua locul ei în comerțul mondial de cereale decât într'un regim de libertate comercială și printr'o modernizare a tehnicii agricole.

* Lucrarea d-lui Patin se referă aproape exclusiv la teritoriul României, deși titlul pare a voi să îmbrățișeze o regiune mai întinsă. E o lucrare de istorie economică. Inclinațiunii de istoric a autorului se datorește faptul că el insistă foarte mult asupra modului cum se făcea comerțul de cereale în Atena Veche sau în Bizanț. Ispitit de izvoarele ce a cercetat, d-sa face adesea digresiuni, care nu se leagă prea strâns cu subiectul ce și-a propus a trata. Tot din perspectiva istorică sunt tratate faptele mai noi: raporturile agrare, modul cum se făcea comerțul de cereale sub regimul mării proprietăți la noi, etc.

* Epocei mai noi dela războiul încoace autorul îi consacră numai ultimele două capitole. Cu oarecare greutate autorul se mișcă în domeniul măsurilor complicate și mereu schimbătoare, cari s'au aplicat comerțului nostru de cereale după război. Este contra * economiei dirijate * și contra comerțului de compensație. Aduce în sprijinul său, părerea Profesorului Rist. Dă ca exemplu de contract defavorabil de compensații contractul Schuller din 1920.

* Arată apoi cum măsurile restrictive aplicate comerțului de cereale au avut o influență rea asupra dezvoltării agriculturii. Printre aceste măsuri amintește prohibirile, taxele de export și prețurile maximale.

* Statul a fost ținut o bucată de vreme, din punct de vedere fiscal, aproape numai pe umerii agricultorilor. Agricultura a intrat slăbită în epoca de criză și de accentuare a autarhiei în aproape toate țările. Scăderea traficului pe Dunăre și scăderea exportului caracterizează această fază. Autarhia e moartea schimburilor.

* În capitolul ultim se exprimă nădejdea că libertatea schimburilor se va restabili, căci țările mari nu vor putea renunța la o politică de expansiune financiară și industrială. Protecțiunea exagerată și politica de prețuri agricole prea mari în țările occidentale duce la supraproducție și la greutatea cari nu se pot înlătura decât prin reglementarea producției agricole, ceea ce este cu neputință.

* Autorul a folosit în lucrarea sa informații felurite și o documentație bibliografică foarte bogată, pe care a tratat-o însă mai mult ca cronicar. O predilecție particulară pentru coloarea locală îl face să introducă în textul francez cuvinte românești, fără nicio explicație, sau cu o explicație neîndestulătoare ori nepotrivită: (moșie = proprietaire d'une terre au dessus de 300 Ha). Iată astfel de cuvinte: * moșie *, * moșier *, * boyar *, * obor *, * han *, * iarmaroc *, * kilă *, * bolte *, * zahare *, * rogojină *, etc.

* Lipsește acestei conștiințioase istorii economice sinteza, ideile conducătoare, personale ale autorului. Aceasta nu numai în partea istorică

unde mai greu s'ar putea formula idei generale, dar chiar în partea care tratează fenomenele contemporane. Iată de pildă, în paragraful despre prețuri, o serie de date și fapte înșiruite unele după altele — dar nu vedem nici liniile mari de fluctuație, nici factorii, cari determină aceste fluctuații.

* Cu această scădere * Le commerce des céréales dans le Bassin du Bas-Danube * rămâne totuși o carte destul de merituosă. Ea e scrisă clar, obiectiv și e clădită pe o informație și o documentație bogată. D-l Em. de Martonne, în prefața ce-i acordă, o consideră o lucrare de valoare.

* În caz că se va hotărî diviziunea premiului * Adamachi *, propun ca o parte din acest premiu să fie acordată pentru această lucrare. *

20. Din *Premiul Statului Gh. Lazăr*, de 50.000 lei, s'a acordat o parte de 25.000 lei d-lui Dr. D. Combiescu pentru lucrarea în manuscris tratând subiectul dat de Academie * Febra exantematică * (febra de Marsilia), pe baza raportului d-lor Dr. G. Marinescu și Dim. Voinov:

* Dr. D. Combiescu, *Cercetări experimentale asupra febrei butonoase*. Lucrare prezentată cu deviza * Prin muncă și răbdare frunza dudului devine mătase *.

* Este vorba de o lucrare scrisă cu mașina, având 70 de pagini, 17 fotografii foarte demonstrative și 46 de grafice și în care se descriu cercetările foarte de autori asupra unei boli noi, care a fost constatată în câteva țări mediteraniene. În țara noastră a fost întâlnită în 1910 în portul Constanța de Dr. Sarafide iar, în 1931, d-nii Dr. Bărzănescu și Vasiliu într'un articol din *Revista Științelor Medicale* cu titlu * O nouă febră în România, febra exantematică * descriu un număr mai mare de cazuri.

* După ce autorul face o descriere succintă a simptomelor acestei boale, trece la cercetările sale experimentale din care reiese că căpușele *Rhipicephalus sanguineus*, culese de pe câinii din Constanța, au putut să producă, la om și la animalele sensibile, afecțiunea butonoasă cu simptomele ei caracteristice.

* Căpușele adulte și nimfele sunt infectante chiar păstrate mai multe luni în laborator. Un fapt interesant este că febra butonoasă e ereditară la căpuși.

* Cobaii sunt sensibili la virusul butonos. Unii din cobaii inoculați cu suspensiunea pregătită cu căpușele aduse dela Constanța au făcut vaginalită asemănătoare vaginalitei descrise în tifosul exantematic murin.

* Prin experiențele făcute pe cobai, autorul a văzut că virusul febrei butonoase nu imunizează contra virusului tifosului exantematic, confirmând astfel cercetări făcute mai înainte de alți cercetători.

* De asemeni virusul tifosului exantematic nu vaccinează cobaii contra virusului febrei butonoase care se poate transmite dela om la om prin inocularea de sânge virulent. Conservarea virusului butonos prin trecere la om este foarte grea, dacă nu chiar imposibilă.

* Intrebuițând metoda descrisă de C. Ionescu-Mihăești, A. Ţupa, B. Wisner și I. Mesrobeanu, cu ocaziunea studiului virusului poliomyelitic,

a căpătat o exagerare a activității virusului febrei butonoase prin întrebuințarea amestecului de mai multe tulpini de virus butonos.

• A reprodus pentru prima oară leziunea cutanată cunoscută sub numele de « tache noire » și studiul făcut asupra acestei leziuni mă face să cred că pata neagră reprezintă șancrul de inoculare în febra butonoasă și că deci nu este vorba aci de o leziune banală, cum au afirmat alți autori.

• Infecțiunea butonoasă poate fi provocată, fie prin injecția cu virus pe cale subcutanată fie pe cale intradermică, fie în fine pe cale intravenoasă sau intraperitoneală.

• Se obțin rezultate pozitive, atât prin inoculare de sânge total, cât și de plasma sanguină sau de depozitul globular căpătat la centrifugare.

• Experiențele sale nu îl îndreptățesc pe autor să considere virusul butonos ca filtrabil.

• Maimuțele inferioare sunt sensibile la virusul butonos.

• Dintre animalele de laborator pe care a experimentat, insistă în special asupra câinelui.

• Pentru prima oară în știință lucrarea de față probează că febra butonoasă evoluează la câine sub forma unei boale inaparente. Cercetările aceste au fost confirmate în laboratorul lui Ch. Nicolla din Tunis de către P. Durand.

• Examinând serul sanguin al câinilor din Constanța a reușit să arate că, cel puțin 30% din acești câini, prezentau aglutinine de tip o față de bacilul proteu X₁₉.

• Aceste cercetări îi arată că o infecțiune spontană la câine este posibilă.

• Din punct de vedere epidemiologic acest lucru este important căci arată că în natură virusul se păstrează în bună parte pe câinii infectați. Boala deci este întreținută și răspândită prin ajutorul câinilor, căpușa Rhipicephalus sanguineus fiind agentul transmisor sau vector.

• Lucrarea prezentată este fără îndoială meritorie, ea este făcută cu o metodă experimentală foarte riguroasă și spre a încuraja pe autor în cercetările sale, suntem de părere a i se acorda o mare parte din premiul G. Lazăr. »

În ședință intimă, d-l Secretar General G. ȚIȚEICA comunică următoarea telegramă primită astăzi dela d-l coleg N. Titulescu:

« Foarte mișcat de comunicarea ce-mi faceți, rog a primi și a împărtăși Membriilor Academiei Române gratitudinea mea. Mă voi strădui să corespund înaltei aprecieri care mi-a făcut loc printre cei mai aleși reprezentanți ai culturii române. »

D-l Dr. EM. RACOVITĂ zice:

« Avem în țară un material de studii științifice care are o deosebită importanță atât pentru cunoașterea țării noastre cât și pentru deslușirea evoluției popoarelor europene. Acel prețios material este însuși poporul nostru băștinaș, care se studiază în unele privinți foarte activ, în altele

mai puțin, dar care din punctul de vedere antropologic și paleoetnologic a fost aproape complect neglijat.

* S'a uitat până acum că suntem răspunzători de păstrarea și cercetarea acestei zestre strămoșești, de neprețuită bogăție. Ori prin desrădăcinări, amestec rasial, schimbare de moravuri, uniformizare școlară și alți factori sociali, distrugerea și modificarea stărilor ancestrale se împlinesc uimitor de repede; m'am îngrozit, ca om de știință, de pierderile suferite de paleoetnologie, în unele din cele mai interesante regiuni ardelenene, în cursul unui singur deceniu.

* Mereu, de când am venit în țară, dar în van până acum, pe lângă cei ce pot să priceapă rostul vorbei mele, insist ca să-și dea seamă ce înseamnă pentru cunoștința istoriei omenești acele minunate relicvii, acele fosile vii, ale unei lumi miraculos păstrate în starea în care se afla acum multe milenii. Căci la începuturile obârșiei noastre nu stau numai două milenii ci acele timpuri care, probabil încă neolitice, duceau pe aceste meleaguri popoare care aveau toată firea, tot portul și toată gospodăria ce se găsesc, când știi să le cauți și să le vezi, la începutul oricărui soi de caracter specific românesc. Sunt sate pierdute prin văi muntoase ardelenene, care trăesc și azi vieți apuse pe aiurea de foarte multe veacuri; cu fior de însuflețire m'am văzut, eu biologul evoluționist, în mijloc de omenire fără fier, fără sticlă, poate chiar fără bronz, o omenire aflătoare în curățenia feciorească a unei rase necorcite ce ar părea că trebuie să fie în vremea de azi atât de departe și pe care totuși o simțeam așa de aproape lângă suflet; cât de mult mai aproape decât droaia amestecată ce se sbate agitată în orașele de azi.

* Văzând că nimeni nu mișcă, că vremea trece tot mai repede și mai distrugătoare, ne-am adunat câțiva tineri și bătrâni din Cluj să facem ce-om putea pentru conservarea și cercetarea acelei zestre băștinașe. Astfel, modest și fără nicio pretenție, și cu singurul angajament de a lucra conștiincios, cu stricta, desinteresată și obiectiva metoadă științifică, am înființat o Societate Română de Antropologie din Cluj, fără local, fără cotizație și fără formalități. Ne întrunim odată pe lună, Prof. Papilian fiind președinte și Dr. Făcăuarius fiind secretar. Cei mai bătrâni se silesc să evocae în tineretul de orice specialitate cu afinități antropologice și paleoetnologice gustul și interesul pentru aceste două specialități. Rezultatele obținute sunt încă modeste și rezumate în această broșură mică ce am onoarea de a oferi Academiei.

* Tot în legătură cu noua Societate am onoare de a prezenta Academiei și broșura intitulată: *Elemente de Antropologie* ce Dr. S. Făcăuarius a scris, la cererea Societății, pentru a da îndrumările indispensabile acelor ce voiesc să se ocupe cu Biometria antropologică. Alte broșuri de tehnică vor urma. »

La ordinea de zi fiind chestiunea recomandării Directorului Școlii Române din Roma, d-l Secretar general G. ȚIȚEICA arată că la 15 Octombrie viitor mandatul de Director al Școlii al d-lui Em. Panaitescu expiră.

Se ia în discuție recomandarea Directorului Școlii pentru o nouă perioadă de doi ani, cu începere dela 15 Octomvrie viitor.

După discuția, la care iau parte d-nii N. Iorga, Silviu Dragomir, Al. Lapedatu și Oct. Goga, d-l Președinte pune la votul cu bile recomandarea Directorului.

La despuierea scrutinului se constată că d-l Em. Panaitescu a întrunit 17 voturi, d-l Sauciuc-Săveanu 2 voturi, d-l Lambrino 1 vot, 6 voturi fiind albe.

— D-l Panaitescu întrunind majoritatea, va fi recomandat Ministerului Instrucțiunii pentru menținerea mandatului de Director al Școlii Române din Roma până la 15 Octomvrie 1937.

Ș E D I N Ț A G E N E R A L Ă

31 MAI 1935

Președinția d-lui L. MRAZEC.

D-l I. SIMIONESCU prezintă lucrarea d-lui Ing. Prof. Gh. Filipescu « *Statice și Rezistența* », București, 1935.

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA amintește că în ședința dela 15 Mai curent s'a făcut ratificarea delegațiunii date d-lui coleg General Radu Rosetti de Conservator al Bibliotecii și Colecțiilor Academiei și că ulterior, prin modificarea votată a art. 18 din Statute, s'a statornicit că Conservatorul se alege pe un termen de 5 ani. D-l Secretar general roagă plenul să aplice prevederile acestui articol votând pe 5 ani alegerea d-lui General R. Rosetti de Conservator al Bibliotecii și Colecțiilor Academiei.

— Propunerea se aprobă, d-l General R. Rosetti fiind aclamat Conservator al Bibliotecii și colecțiilor Academiei.

D-l Secretar General G. ȚIȚEICA face următoarea propunere:

« I. Delegațiunea este autorizată să aplice regulamentele ținând seamă de normele prevăzute în textele modificate din Statute.

« II. Delegațiunea este rugată să studieze împreună cu Comisia Financiară regulamentele serviciilor și al pensiilor, iar împreună cu Comisia Bibliotecii regulamentul acesteia precum și Regulamentul general, spre a putea fi puse în deplină concordanță cu Statutele modificate.

« După întocmirea propunerilor pentru modificarea regulamentelor, Delegațiunea va stăruii să fie convocată Academia în sesiune generală, spre a discuta aceste propuneri. »

— Propunerea se aprobă în unanimitate.

D-l I. SIMIONESCU citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Mihail David ca Membru corespondent la Secțiunea Științifică:

* D-l M. David este profesor de geografie la Facultatea de Științe din Iași.

* Doctor în geologie și-a îndreptat, ca geograf, activitatea sa științifică spre lămurirea formelor de teren din Moldova și Basarabia, în legătură cu substratul geologic. Împreună cu d-l Prof. Vâlsan, d-l M. David este reprezentantul direcțiunii științifice în interpretarea complexului geografic al unei regiuni, urmând cu vrednicie calea deschisă la noi de învățatul E. de Martonne.

* Nu este numai un cercetător metodic. A știut să adune în jurul său un mănunchi de tineri harnici și pricepuți, întemeind astfel la Iași, la Facultatea de Științe, în cadrul firesc al geografiei, o adevărată școală de geografie, în care antropogeografia se împletește în chip natural cu morfologia locului, la rândul ei bizuită pe datele Șt. Naturale.

* Rezultatele căpătate în domeniul geografiei cât și străduința ce și-o dă de a ține viața la elevii săi dorința cercetării țării noastre, ne îndreptățesc a-l propune pentru locul vacant de membru corespondent al Secțiunii Științifice.*

I. Simionescu.

— D-l M. David este ales cu 29 voturi, din 30 exprimate.

D-l I. PETROVICI citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Léon Brunschvicg ca membru onorar:

* Subsemnații membri ai Secției Literare luând astăzi 23 Mai 1935 în discuție propunerea de membri onorari străini, ne-am însușit următoarea propunere pentru a fi comunicată plenului Academiei:

* Subsemnații membri ai Secției Literare avem onoarea a vă propune alegerea ca membru onorar al Academiei Române pe filosoful *Leon Brunschvicg, membru al Institutului din Franța și Profesor la Sorbona.*

* L. Brunschvicg este unul din cei mai mari cugetători ai Franței contemporane și un filosof de valoare mondială. Este reprezentantul unei filosofii spiritualiste renovate, și al unei filosofii științifice, în strâns contact cu evoluția științei contemporane, ale cărei rezultate le fructifică în sinteza filosofică. De o vastă erudiție și de o critică extrem de ascuțită, Brunschvicg a explorat numeroase domenii ale cunoștinții, cristalizându-și investigațiile sale valoroase într-o lungă serie de opere, cunoscute în lumea intelectuală de pretutindeni.

* În primăvara aceasta Brunschvicg, invitat de Universitățile noastre, a fost în România, pentru o serie de conferințe, iar cu acest prilej a fost și oaspetele Academiei.

* Dat fiind că, oșebit de meritele sale, este și un cald prieten al țării noastre, socotim că există toate motivele care să legitimeze propunerea de mai sus.*

I. Petrovici, S. Pușcariu, C. Rădulescu-Motru, St. Ciobanu,
G. Murnu, I. Al. Brătescu-Voinești, Oct. Gogo.

— D-l Léon Brunschvicg este ales cu 28 voturi din 30 exprimate.

D-l ANDREI RĂDULESCU citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui F. Gény ca Membru de Onoare:

Domnilor Colegi,

* Subsemnații vă propunem să alegeți ca membru onorar pe d-l Fr. Gény, fost profesor și decan al Facultății de Drept din Nancy.

* Valoarea activității și lucrărilor acestui mare jurist este unanim recunoscută.

* În special cercetările sale profunde asupra metodei de interpretare reprezintă o necontestată originalitate, au creat un puternic curent în gândirea juridică și au contribuit, într'o largă măsură, la progresul științei Dreptului, în ultimele decenii.

* Influența operilor sale s'a resimțit aproape în toate țările; iar cele 3 volume omagiale, ce i s'au consacrat acum, arată oricui ce a însemnat Gény pentru Drept și în deosebi pentru partea cea mai delicată a lui, pentru interpretare

* Prin alegerea ce vă propunem, și Academia Română va aduce omagiul său unuia din cei mai de seamă juriști ai vremurilor noastre. *

*Andrei Rădulescu, Al. Lapedatu, S. Dragomir, I. Petrovici,
I. Luțaș, R. Rosetti. D. Gusti.*

— D-l Fr. Gény este ales cu 28 voturi din 31 exprimate.

D-l I. NISTOR citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Jaroslav Bidlo ca membru de onoare:

Domnilor Colegi,

* Am onoarea a propune proclamarea profesorului Jaroslav Bidlo dela Universitatea din Praga de membru onorar al Academiei Române.

* Este un scriitor de reputație și autor al mai multor opere din domeniul istoriei est-europene în care găsim atinse și probleme din istoria nordică. Remarcăm între lucrările sale mai importante: *Istoria Rusiei în sec. al XIX-lea, Evoluția Istoriei Slavilor, Almanah Slav (1912), Cultura bizantină (1917), Problema Istoriei Osteuropene 1934 ș. a.* D-l profesor Bidlo atinge în cursurile sale de Istorie la Universitatea din Praga, capitole întregi din Istoria Românilor. Pentru toate aceste considerațiuni proclamarea d-lui Prof. Bidlo ca membru de onoare al Academiei este binemeritată. *

*N. Iorga, I. Nistor, S. Dragomir, Andrei Rădulescu,
A. Lapedatu, S. Pușcariu, St. Ciobanu.*

— D-l J. Bidlo este ales cu 29 voturi din 30 exprimate.

D-l Dr. G. MARINESCU citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Nicola Pende ca membru de onoare:

Domnilor Colegi,

« D-l Prof. Nicola Pende, senator al Regatului Italian, este unul dintre creatorii Endocrinologiei și cel mai ilustru reprezentant al științei constituției și temperamentului omeneșc. D-sa este un învățat care ocupă un rol de primul plan în biotipologie și ameliorarea constituției umane, pentru care a fost invitat de Institutul de cultură italo-român să facă conferințe la diferitele Universități din România. Aceste conferințe au avut un succes imens, fiind dată personalitatea și talentul de care d-l N. Pende a dat dovada.

« Institutul de Biotipologie dela Genova, al cărei director este și care a fost creat în urma sugestiei date de ducele Mussolini, poate fi considerat ca primul de acest gen în Europa.

« Rezultatele obținute până acum din punct de vedere morfologic, fiziologic, intelectual și moral sunt din cele mai satisfăcătoare pentru ameliorarea rasei omenești.

« Ținând seama de calitățile deosebite ale d-lui Pende și de serviciile aduse științei universale, ne permitem a propune pe d-l N. Pende ca membru onorar al Academiei Române. În această calitate va contribui la strângerea relațiilor intelectuale dintre România și Italia, care sunt cele mai durabile dintre relațiile dintre popoare. »

D. Voinov, G. Marinescu, G. Murnu, G. Țișca, Al. Lapedatu, St. Ciobanu, I. Nistor, G. Rădulescu-Motru, P. Bogdan, N. Vasilescu-Karpen, Gr. Antipa.

— D-l Nicola Pende este ales cu unanimitatea de 32 voturi.

D-l Președinte L. MRAZEC citește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Sebastien Charléty ca membru de onoare:

« Propunem să fie ales membru de onoare al Academiei Române pe D-l S. Charléty, Rectorul Universității din Paris, fost profesor la Facultatea de Litere din Lyon.

« Charléty e membru al Institutului Franței, fiind ales în Academia de Științe Morale și Politice.

« La calitățile sale superioare de om de știință se asociază un talent excepțional de mare și prevăzător organizator în tot domeniul învățământului.

« Acestor calități rare se datorește succesul strălucit ce l-a avut în organizarea învățământului în unul din protectorate nord-africane ale Franței, de unde a fost chemat pentru a îndeplini sarcina grea și extrem de delicată de a reorganiza tot învățământul din provinciile reintoarse la patria franceză, după războiul mare. Rezolvarea fericită a acestor însărcinări, l-au

adus la cea mai înaltă situațiune în învățământul francez, la locul de Rector al Universității din Paris.

« D-l Charléty a venit în acest an în țară pentru a ține prelegeri la Universitățile române. El a fost proclamat « doctor honoris causa » al Universității București. »

*L. Mrazec, G. Marinescu, P. Bogdan, Emil Racoviță, D. Gusti,
N. Vasilescu-Karpen, D. Voinov, D. Pompeiu.*

— D-l Sebastian Charléty este ales cu 29 voturi din 32 exprimate.

D-l General R. ROSETTI cetește următoarea propunere pentru alegerea d-lui Tanner Voină ca membru corespondent la Secțiunea Istorică:

« Profesorul Tanner Voină, dela Universitatea din Helsingfors, e autorul a peste 50 de lucrări de geografie, geologie și etnologie asupra Finlandei și în deosebi a Laponiei, care e cunoscută în literatura științifică mai ales prin studiile acestui învățat. Fost Ministru al Finlandei la București, unde a fost decorat de Regele Ferdinand cu marea cruce a « Coroanei României », de câțiva ani membru de onoare al Soc. Reg. Rom. de Geografie, profesorul Tanner e un prieten convins al țării noastre pe care o face cunoscută în Finlanda. Asupra activității sale în folosul nostru, îmi permit să reproduc un fragment dintr'o scrisoare a Ministrului României în Finlanda:

« Prof. Tanner a publicat, cu câteva săptămâni în urmă, o broșură în limba suedeză, în care se oglindește dragostea autorului pentru poporul nostru. Tot acum câteva săptămâni, d-sa a ținut o conferință documentată, privitoare la țara noastră, într'o ședință festivă a Soc. finlandeze de Geografie. În sfârșit cu prilejul expoziției de artă populară românească din Helsinki, prof. Tanner nu s'a mărginit a ne pune la dispoziție unele exemplare remarcabile ale colecției sale de broderii și scoarțe vechi românești, ci a lucrat personal zile întregi la amenajarea Expoziției, colaborând și la organizarea serbării de inaugurare și a concertului românesc. »

« Avem atât de puțini prieteni printre străini, încât astfel de devotamente e bine să fie recunoscute. Propun pe prof. Tanner ca membru corespondent străin al Academiei Române. »

*Andrei Rădulescu, R. Rosetti, G. Vălsan, I. Lupaș, N. Iorga,
Preotul Nic. M. Popescu, S. Dragomir.*

— D-l Tanner Voină este ales cu unanimitatea de 30 voturi.

D-l N. IORGA zice: D. Andreades, membru corespondent al Academiei noastre care s'a stins acum la Atena, a fost unul din spiritele cele mai curioase de arătarea problemelor privitoare la Orientul bizantin și post-bizantin. Autor al unor studii despre economia politică bizantino-greacă, el și-a întins studiile asupra tuturor domeniilor vieții răsăritene. Nouă ni-a fost un bun și statornic prieten până în ultimul timp al vieții sale. Scrierile sale sunt de o erudiție migăloasă, dar în același timp și de o formă din cele mai plăcute, în limba sa maternă ca și în cea franceză. De sigur că Academia noastră se asociază la acest doliu al științei.

— Se procede la alegerea prin vot secret a Președintelui Academiei Române pentru anul academic 1935—1936, în conformitate cu art. 15 din Statute.

Votarea se repetă de patru ori, dând pe rând următoarele rezultate:

1. La întâiul scrutin: votanți 32. Majoritatea absolută cerută de statute 17 voturi.

D-l Oct. Goga întrunește 14 voturi, d-l Al. Lapedatu 8 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 6 voturi, d-l N. Iorga 3 voturi, d-l N. Titulescu 1 vot.

2. La al doilea scrutin: votanți 32. Majoritatea absolută 17 voturi.

D-l Al. Lapedatu întrunește 15 voturi, d-l Oct. Goga 14 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 2 voturi, d-l N. Titulescu 1 vot.

3. La al treilea scrutin: votanți 32. Majoritatea absolută 17 voturi.

D-l Al. Lapedatu întrunește 16 voturi, d-l Oct. Goga 15 voturi, iar d-l Dr. G. Marinescu 1 vot.

D-l OCTAVIAN GOGA, luând cuvântul mulțumește pentru voturile primite, dar declară că renunță la greaua sarcină de Președinte și roagă pe d-nii colegi cari l-au onorat cu voturile d-lor să și le îndrepte în altă parte.

4. La al patrulea scrutin: votanți 31. Majoritatea absolută cerută de Statute, 16 voturi. Din cele 31 voturi exprimate d-l Alex. Lapedatu întrunește 19 voturi, d-l Oct. Goga 10 voturi, d-l Dr. G. Marinescu 1 vot, 1 vot fiind alb.

D-l Președinte L. MRAZEC constată că d-l Al. Lapedatu a întrunit voturile cerute de Statute și-l proclamă ales Președinte al Academiei Române pe anul academic 1935—36, felicitându-l călduros pentru înalta încredere pe care i-a acordat-o Academia prin acest vot.

D-l Președinte AL. LAPEDATU, ocupând fotoliul prezidențial, mulțumește din inimă și cu toată recunoștința pentru marea încredere și onoare ce i s'a făcut. Niciodată, în viață, mărturisește d-sa, n'a cunoscut o emoție ca aceea pe care i-a pricinuit-o, acum, această alegere.

N'a dorit și, mai ales, n'a ambiționat această înaltă demnitate. Sunt printre noi — spune d-l Lapedatu — colegi cu autoritate și merite științifice atât de mari, că de mult ar fi trebuit să fie la acest loc. Apoi, societatea românească a avut bunăvoința să răsplătească prin atâtea demnități modestele și onestele servicii ce i-am putut aduce în viața culturală și cea publică, că ar fi fost, din parte-i, lipsă de modestie să pretindă altele mai mari.

Înțeleg bine rostul chemării mele în fruntea Academiei Române: unui din colegi au socotit că în împrejurările prin care trece azi Instituțiunea noastră, se cere la conducerea ei un om care să-i închine toată puterea sa de muncă și tot devotamentul său. Dacă acesta a fost într'adevăr gândul Domniilor lor, atunci țin să vă dau asigurarea că nu se vor înșela în aceste gânduri, în aceste nădejdi. Tot ce am mai bun în mine voi pune în slujba Academiei, ca să cinstesc acest loc la care m'a ridicat încrederea Domniilor Voastre și să mă pot face, în același timp, vrednic de marii predecesori ce l-au ocupat.

Procedându-se la alegerea Vicepreședinților Academiei pentru anul 1935—36, votul se repetă de trei ori, alegându-se d-nii C. Rădulescu-Motru,

din partea Secțiunii Literare, *Andrei Rădulescu*, din partea Secțiunii Istorice și Dr. *Gr. Antipa* din partea Secțiunii Științifice.

Se alege în locul d-lui *Andrei Rădulescu*, d-l *I. Nistor* în Comisiunea Financiară, iar d-l *Dim. Pompeiu* în Comisiunea Școlară.

D-l Secretar general *G. ȚIȚEICA* citește următorul raport despre lucrările efectuate în această sesiune:

Domnilor Colegi,

* Lucrările din această a 69-a sesiune au căpătat o deosebită însemnătate prin adaptarea Statutelor noastre la starea de fapt. Discuția largă și foarte interesantă care s'a desfășurat cu această împrejurare a dus la rezultatul că dela adaptarea propusă s'a pășit la o lărgire a cadrelor Instituțiunii noastre în care să fie cuprinsă activitatea din ce în ce mai bogată, pe toate tărâmurile, prin România întregită.

* Prin această lărgire, specialitățile, până acum nereprezentate în Academie, vor putea fi reprezentate și Domniile Voastre ați și hotărît modalitatea după care se vor alege membri în cele 9 locuri create acum.

* Pentru împlinirea lucrărilor din programa acestei sesiuni, ați consacrat un număr de 15 ședințe. Dintre acestea două s'au consacrat primirii solemne în Academia noastră a d-lor *Colegi General Radu Rosetti* și *I. Petrovici*, la care s'a adăogat ședința publică solemnă pentru proclamarea premiilor acordate în această sesiune de Academie. În alte două ședințe publice s'au ascultat comunicări științifice făcute de colegii noștri d-nii *N. Iorga* și *Dr. G. Marinescu*.

* În restul ședințelor intime, ați luat cunoștință de rapoartele despre înaintarea lucrării *Dictionarului limbii române*, despre mersul Fundațiunii *Dalles*, al Bibliotecii, al Școalelor întreținute de Academie, ați hotărît pentru viitorul an școlar bursele ce se dau de Academie și ați hotărît de asemenea și regiunea în care se vor distribui în toamna acestui an ajutoarele școlare din venitul Fondului I. Fătu.

* Ocupându-vă și de alte fonduri, nu ați admis a se vinde ferma *Berthelot*. Ați dat vot de acceptarea legatelor testate Academiei de generosul *Anastase Simu*, fost membru onorar al Instituțiunii noastre și de defuncta *Sofia Ștefan Popescu*, aprobând în același timp și regulamentul acestor fonduri, precum și a fondurilor primite în anul trecut dela defuncții *General Teodor Georgescu* și *Inginer Petre Antonescu*.

* Grijă de căpetenie, care v'a concentrat toată atenția, a fost problema finanțelor Instituțiunii noastre. Ba chiar ne-am emoționat profund de această grijă, când în chiar cursul lucrărilor noastre am făcut surprinzătoarea constatare că subvențiile pe care Statul ni le datorește, ne-au fost reduse, prin bugetul Ministerului Instrucțiunii, pe exercițiul în curs, cu nu mai puțin de 75%. Numai grație intervenției energice a colegilor noștri d-l *Președinte* și d-l *I. Nistor* la locurile în drept, ajutați de

solidaritatea noastră a tuturor, s'a putut repune Academia în drepturile sale, deschizându-se un credit extraordinar pe seama Instituțiunii pentru toată suma redusă. În ședința trecută am aflat, cu plăcere, din înștiințarea d-lui Coleg Nistor că în această privință s'a semnat un jurnal al Consiliului de Miniștri.

* Cu aceste preocupări, ați dat descărcare asupra gestiunii pe 1934—35 și ați aprobat proiectul de buget pe exercițiul bugetar dela 1 Iulie 1935 până la 31 Iunie 1936, autorizând Delegațiunea, ca necesară măsură de prudență, să-l modifice în cursul anului cum va crede de cuviință, după nevoi și după încasări. Ați aprobat și gestiunea și proiectul de buget al Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias, reelegând pe delegații titulari și supleanți din partea Academiei în Consiliul de conducere al Fundațiunii. Ați luat cunoștință cu satisfacție din relatările colegilor noștri dela această Fundațiune că construcția spitalului Elias, pentru care s'a adunat un fond de 114.000.000 lei, se face în cele mai mulțumitoare condițiuni, ajungându-se până în prezent la al 4-lea etaj.

* În altă ordine de idei, ținându-se seamă că mandatul de Director al Școlii din Roma, dat d-lui Prof. Em. Panaitescu, expiră în toamna acestui an, ați hotărât, împlinind îndatorirea ce avem prin legea de înființarea Școlii, ca mandatul d-lui Em. Panaitescu să fie prelungit pentru o nouă perioadă de doi ani.

* Trecând la alegerile de membri, ați ales pe ilustrul nostru diplomat, d-l N. Titulescu, Ministru de Externe, membru activ la Secțiunea Istorică, în locul regretatului coleg G. Balș și pe d-l Th. Capidan, cunoscutul filolog și Profesor la Universitatea din Cluj, membru activ la Secțiunea Literară, în locul regretatului coleg G. Bogdan-Duică.

* Este, socotim, aci locul de a aminti că, dând toată atenția cuvenită tezaurului nostru de colecții și Bibliotecii, ați ratificat însărcinarea de Conservator al lor, pe care colegul nostru d-l General Radu Rosetti, a primit-o dela Delegațiune, îndată după încetarea din viață a regretatului I. Bianu, alegându-l pentru această grea însărcinare și plină de răspundere, pentru o perioadă de 5 ani, conform noilor Statute.

* Printre membrii corespondenți ați chemat pe d-nii Tudor Vianu, publicist și profesor-conferențiar la Universitatea din Capitală și Cezar Papacoste, Profesor la Universitatea din Iași.

* În sfârșit, în ședința de azi ați ales ca membrii de onoare străini, pe d-nii Leon Brunschvicg, celebrul filozof francez, Membru al Institutului Franței și Profesor la Sorbona; Fr. Gény, fost Profesor și Decan al Facultății de Drept din Nancy; Jaroslav Bidlo, Profesor de Istorie la Universitatea din Praga; Profesor Nicola Pende, ilustrul endocrinolog italian și Profesor S. Charléty, Rectorul Universității din Paris și Membru al Institutului Franței.

* Printre Membrii Corespondenți străini ați chemat, la Secția Istorică pe d-l Tanner Vöinö, Profesor la Universitatea din Helsingfors; iar printre membrii corespondenți români pe d-l Mihail David, Profesor de Geografie

la Facultatea de Științe din Iași, ales la Secțiunea Științifică a Academiei noastre.

« Incheind această scurtă dare de seamă, adăugăm că în ședința de astăzi ați hotărît prin votul Domniilor Voastre Delegațiunea Academiei pentru anul academic 1935—1936, alegând ca Președinte pe d-l Coleg Alexandru Lapedatu și Vicepreședinți pe d-nii C. Rădulescu-Motru, din partea Secțiunii Literare, Andrei Rădulescu din partea Secțiunii Istorice și Dr. Gr. Antipa din partea Secțiunii Științifice. »

D-l Președinte AL. LAPEDATU declarând închisă sesiunea generală a Academiei, exprimă tuturor d-lor Colegi cele mai vii mulțumiri pentru interesul și zelul cu cari au urmărit lucrările ce au avut a rezolva.

CONCURSURI PENTRU PREMIILE ACADEMIEI ROMÂNE

PUBLICATE ÎN 1935

PREMII PENTRU CĂRȚI PUBLICATE

I. PREMII GENERALE

1. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru acest premiu, este până la 31 DECEMBRIE 1935.

NOTĂ. — În privința *Premiilor Năsturel* se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilul răposatului C. Năsturel-Herescu:

« In tot anul Societatea Academică Română va avea a premia din veniturile Fondului *Năsturel* o carte tipărită originală, în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului; însă aceste premii vor fi de două specii:

« 1. In trei ani consecutivi, de-a-rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei noi, No. 4.000 L. n., *minimum*, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat.

« 2. Iară în al patrulea an, se va decerne un premiu fix de douăsprezece mii Lei noi, No. 12.000 L. n., carele se va numi « *Marele Premiu Năsturel* », operei care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va putea decerna unei lucrări, care va fi obținut deja unul din premiile anuale, decât defalcând dintr'insul valoarea premiului precedent.

• Operele ce se vor recompensa cu această a doua serie de premii vor trata cu preferință despre materiile următoare:

• a) Scrieri serioase de istorie și de științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

• b) Scrieri de religie ortodoxă, de morală practică și de filosofie;

• c) Scrieri de științe politice și de economie socială;

• d) Tratamente originale despre științele exacte;

• e) Scrieri enciclopedice, precum și dicționare de istorie și de geografie, în care să intre și istoria și geografia României; dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arte și de meserii, de administrație și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

• f) Cărți didactice de o valoare însemnată ca metodă și ca cuprins;

• g) Dicționare lingvistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slavonă veche și altele;

• h) Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectura, sculptura, gravura, pictura și chiar opere muzicale serioase, pe care aceste toate Societatea Academică Română le va putea aprecia, atunci când își va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de bele-arte;

• i) Scrieri de pură literatură română, în proză și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu seamă aș dori să se acorde « *Marele Premiu Nașturel* », când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale ».

2. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 ¹⁾ Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai de seamă opere de compoziție: *Pictură* sau *Sculptură*, ce se va fi produs în cursul anilor 1931—1936.

Termenul înscrierii la concurs este până la 31 DECEMVRIE 1936.

3. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai de seamă *lucrări muzicale*, operă și simfonie, compusă și executată în cursul anilor 1932—1937.

Termenul înscrierii la concurs este până la 31 DECEMVRIE 1937.

4. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai de seamă *lucrări*

¹⁾ Premiile Hamangiu, trecute în actul de donație în sumă de 200.000 lei fiecare, au trebuit să fie micșorate la 100.000 lei din cauza reducerii veniturilor fondului Hamangiu.

juridice, de filosofie sau de doctrină a Dreptului român, — de preferință cu subiect din istoria vechiului Drept românesc public și privat.

Pot lua parte la concurs lucrări publicate în cursul anilor 1933—1938.

Se permite să se depună la concurs și lucrări în manuscris. În acest caz, din valoarea premiului se va tipări lucrarea premiată, autorul acesteia rămânând cu drepturile de autor și cu restul sumei neîntrebuințate pentru tipărire.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare a cărților propuse pentru concurs și într'un exemplar a manuscriselor, este până la 31 DECEMBRIE 1938.

NOTĂ. — În privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru *pictură* sau *sculptură* și pentru *lucrări muzicale* se pun în vedere concurenților următoarele recomandări, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrarea de pictură sau sculptură să fie expusă într'un salon oficial sau într'un local destul de accesibil publicului pentru a putea fi judecată de oricine.

2. Lucrarea muzicală să fie o lucrare superioară ca idee și concepție, de preferință inspirată de specificul sufletului românesc și să fi fost executată într'un concert public.

5. **PREMIUL ASOCIAȚIUNII CRAIOVENE** pentru dezvoltarea învățământului public, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o carte didactică, în limba română, apărută în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1937.

6. **PREMIUL N. CHRISOVELONI**, de 2.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938, prin comisiune specială de 7 membri, celor mai bune lucrări asupra comerțului, publicate în limba română, în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1937.

7. **PREMIUL «EUFIMIA și IOAN ANDREI PROFESORI»**, de 3.500 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1939 celei mai bune scrieri conținând *Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăsnuiți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă*, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decembrie 1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1938.

8. **PREMIUL DIMITRIE (MITIȚĂ) BĂRZEANU**, de 1.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, unei *publicațiuni didactice* de

curs primar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1933—1938.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1938.

II. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

9. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai de seamă lucrări de *critică literară*, printre cele publicate în cursul anilor 1930—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1935.

10. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1940 celui mai de seamă *roman*, printre cele publicate în cursul anilor 1933—1939.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMBRIE 1939.

11. *MARELE PREMIU C. HAMANGIU*, de 100.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1941, celei mai de seamă *lucrări dramatice* (dramă sau comedie) sau celui mai bun *volum de poezii*, printre cele publicate în cursul anilor 1935—1940.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1940.

NOTĂ.—Cu privire la *Premiile C. Hamangiu* pentru *roman*, *lucrări dramatice* sau *volum de poezii* și lucrări de *critică literară*, se pun în vedere concurenților următoarele recomandățiuni, în conformitate cu dorința întemeietorului premiilor:

1. Lucrările de roman să aibă de preferință subiectul lor luat din viața românească; să fie de o superioară înălțime morală și să fie scris în cea mai curată și frumoasă limbă românească.

2. Lucrările dramatice, în afară de recomandățiunile de mai sus, să fie și de o deosebită valoare literară pe lângă valoarea lor scenică.

3. Lucrările de critică literară să ajute la îndrumarea și însănătoșirea creațiunilor literare românești.

12. *PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca cea mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

13. **PREMIUL ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1936, pentru scrieri de *literatură* sau de *filologie* cu cuprinsul moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1933—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

14. **PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 celei mai bune publicațiuni asupra *Educației*, printre cele apărute în cursul anilor 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

15. **PREMIUL C. RĂDULESCU-CODIN**, de 3.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1936 unei lucrări de folklor cuprinzând fie material nou folkloristic adunat de autor, fie mai ales un studiu asupra materialului existent, lucrare care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anilor 1934—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

16. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru o scriere *literară* sau de *filologie*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1934—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

17. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 3.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri de *literatură*, *filologie* sau de *artă*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1935 până la 31 Decembrie 1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

III. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

18. **PREMIUL VASILE PĂRVAN**, de 30.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru lucrări tipărite sau descoperiri *arheologice*, cele mai însemnate, făcute în țară, printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs sau a relațiunilor despre descoperiri, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

19. **PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI**, de 25.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anului 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

20. **PREMIUL NEUSCHOTZ**, de 3.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru o scriere de *istorie, de filosofie sau juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1931 până la 31 Decembrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

21. **PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE**, de 3.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1936, pentru scrieri *sociale istorice*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

22. **PREMIUL STATULUI GHEORGHE ASACHI**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935 și 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

23. **PREMIUL GRIGORIE C. ANGELESCU**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru o scriere de *istorie, de filosofie sau juridică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

24. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri *istorice, economice, juridice, filosofice*, cu cuprins moral (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

25. **PREMIUL HAGI VASILE**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru scrieri privitoare la *comerțul român în trecut și în prezent*, publicate în timpul dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

26. **PREMIUL ECATERINA I. C. BOLINTINEANU**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 celei mai bune lucrări asupra *științii Dreptului*, dintre cele apărute în cursul anilor 1935—1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1936.

27. **PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ**, de 12.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938 pentru o scriere *istorică, economică, juridică, filosofică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1937.

IV. PREMII SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

28. **PREMIUL I. OROVEANU**, de 70.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai meritoase lucrări sau descoperiri în știința medicală, publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

29. **PREMIUL ȘTEFAN DEMETRESCU-VERGU**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru o scriere de *natură silvică*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

30. **PREMIUL ADINA și COLONEL PAUL STRĂȚESCU**, de 8.800 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări, scrisă în limba română, tratând o temă, prin care, datorită cercetărilor personale experimentale de ordin bacteriologic, fiziologic sau farmacodinamic, făcute la om sau animale, să se fi adus o contribuțiune etiologică, patogeniei, fizio-patogeniei sau terapeutice unei afecțiuni din

domeniul medicinei interne. Pot concura lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

31. **PREMIUL Dr. EM. RIEGLER**, de 11.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai meritoase lucrări din *clinica terapeutică* sau din *terapeutică generală*, publicată dela 1 Ianuarie 1934 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a lucrărilor propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

32. **PREMIUL DE ENTOMOLOGIE AL PROFESORULUI GH. N. FINȚESCU**, de 2.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări care va trata despre una din insectele care vatămă pomii roditori și fructele lor. Lucrarea va fi făcută sub formă de monografie și va fi tratată numai din punct de vedere biologic și cu aplicațiuni practice relative la stărpirea acestor insecte. Observațiile biologice vor trebui să fie făcute în țara noastră și relative la pomii cultivați de noi.

Se pot prezenta pentru concurs lucrări apărute dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

33. **PREMIUL STATULUI LAZĂR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 pentru o scriere cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935, sau pentru cea mai importantă *invențiune științifică* făcută dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decemvrie 1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

34. **PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ**, de 12.000 lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1936 pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1933—1935.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMVRIE 1935.

35. *PREMIUL DEMOSTENE CONSTANTINIDE*, de 3.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937, pentru scrieri cu *conținut științific*, care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1933 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

36. *PREMIUL GH. CHIȚU*, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru o scriere cu *conținut științific*, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1929 până la 31 Decembrie 1936.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1936.

37. *PREMIUL ADAMACHI*, de 5.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1938, pentru scrieri cu *conținut științific*, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științe aplicate în genere), care se vor judeca mai meritorii printre cele publicate în anii 1935—1937.

Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 DECEMBRIE 1937.

NOTĂ. — Se pun în vedere concurenților următoarele articole din *Regulamentul pentru premiile literare, istorice și științifice*, votat de Academie la 8 Martie 1906 cu modificările aduse la 27 Mai 1919, la 26 Mai 1924, 27 Mai 1930 și 16 Mai 1933:

* *Art. 4. Operele publicate* vor fi prezentate la concurs în câte 5 exemplare, depuse cu o cerere scrisă și semnată de autor sau de un Membru activ ori corespondent al Academiei, cerere în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

* Orice membru activ al Academiei poate propune spre premiare o lucrare apărută până la finele anului precedent, pe care o socotește că merită să fie luată în considerare. Propunerea, făcută cu adeziunea autorului, însoțită de un raport motivat scris și de 5 exemplare ale lucrării, va fi adusă la cunoștința tuturor membrilor Comisiunii respective sau Secțiunilor cel mai târziu în primele trei zile ale sesiunii ordinare a Academiei, arătându-se premiul pentru care se face propunerea.

* Un autor nu poate prezenta în același an aceeași scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

* O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea termenului de prezentare (31 Decembrie), fixat în art. 3. Această mutare se poate face însă prin deciziunea Secțiunii sau Comisiunii care decide asupra acordării premiilor.

* *Art. 5.* O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul aceluiași sau al altui premiu, numai dacă este preînnoită în părți esențiale în nouă edițiune, publicată de autor în viață.

* *Art. 6.* Operele publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De asemenea nu pot fi admise la concurs opere postume.

* *Art. 7.* La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr'o operă, cu condițiune ca această parte să fie completă.

* *Art. 9.* La premiile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; *la premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr, Adamachi, sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într'una din limbile latină, italiană, franceză, germană sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământul sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.*

* *Art. 10.* Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile învinse ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române, ori — prin anexarea de explicații și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi însușit meritele unei lucrări originale în limba română.

* *Art. 11.* Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vreunul din premiile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

* *Art. 12.* Operele publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autorii, spre a primi premiile acordate, vor trebui să probeze proprietatea lor *.

PREMII PENTRU LUCRĂRI PUSE LA CONCURS CU SUBIECTE DATE

I. PREMIILE SECȚIUNII LITERARE

1. **MARELE PREMIU C. HAMANGIU**, de 100.000 Lei (*indivizibil*), se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai reușite *traduceri în limba germană a operii poetice a lui Mihail Eminescu*, prezentate în manuscris.

Termenul prezentării manuscriselor la concurs, în două exemplare, este până la 31 DECEMBRIE 1935.

NOTĂ. — În privința *Premiilor C. Hamangiu* pentru traducerea operii poetice a lui Mihail Eminescu în limba franceză, engleză și germană, se pun în vedere concurenților următoarele dispozițiuni și dorințe arătate în actul de donațiune al def. Const. Hamangiu:

« În credința noastră că literatura română are și opere de valoare universală, care merită să fie îndrumate spre admirația întregii lumi culte, în mod cu totul excepțional, în primii trei ani: 1931, 1932, 1933, aceste premii de câte 200.000 Lei fiecare se vor acorda celor mai bune, mai perfecte și mai apropiate de original traduceri, în limba, franceză, engleză și germană, a volumului de poezii al marelui nostru poet Mihail Eminescu (de preferat după ediția lui Titu Maiorescu) împreună cu o parte din poeziile sale bune, publicate mai în urmă în revistele « Convorbiri Literare », « Floarea Albastră » și alte publicații. Traducătorii sunt rugați de a avea în vedere și observațiunile importante ale d-lui G. Ibrăileanu publicate în revista « Viața Românească », din Iași, numerele 2—3 din 1928 și 5—6 din 1929, prin care se atrage atențiunea asupra gravelor erori cuprinse în unele ediții ale acestor poezii. Traducătorii se vor sili să redea cât mai bine și mai exact cu puțință fondul și forma nepieritoare a operelor poetice. Traducerile se pot face și în colaborare de persoane care cunosc cât mai bine și cât mai adânc limbile respective.

« Aceste trei premii inițiale și cu caracter excepțional, de câte 200.000 Lei fiecare, se vor acorda în timpul și în modul următor:

* 1. În 1931, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba franceză a poeziilor lui Mihail Eminescu, în condițiunile specificate mai sus.

* 2. În 1932, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba engleză a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* 3. În fine, în 1933, premiul de 200.000 Lei se va acorda celei mai reușite traduceri în limba germană a poeziilor lui Mihail Eminescu.

* Traducerile respective se vor depune la Academia Română în două exemplare manuscrise sau scrise la mașină, în termenul ce-l va fixa Academia. Unul din manuscrise se va restitui autorilor, iar unul se va păstra la Academie.

* Academia Română sau traducătorii premiați (am prefera Academia, ca cea mai superioară instituție culturală) se vor adresa celor mai importante și mai răspândite edituri de traduceri a operelor străine din Franța, Anglia și Germania, pentru editarea și tipărirea într'un număr cât mai mare posibil de exemplare a traducerilor respective. Beneficiul dreptului de traducător (care se confundă după legea noastră din 1923, ca și după legile franceze, engleze și germane, cu dreptul de autor) va aparține, cum e și firesc, traducătorului sau traducătorilor.

* În caz când Comisiunea instituită de Academia Română pentru decernarea acestor trei premii inițiale și excepționale în anii 1931, 1932 și 1933 nu ar găsi în cursul acestor trei ani nicio traducere reușită și deci în stare să prezinte străinătății toate frumusețile acestei opere, Academia Română va da, numai în aceste cazuri, un nou termen de alți trei ani, publicând în același scop un nou concurs pentru traducerea în limba franceză, engleză și germană a operei poetice complete a lui Mihail Eminescu.

Potrivit dispozițiunii acestui ultim alineat, Academia publică, cu începere dela 1934, un nou concurs pentru traducerile în limba franceză, engleză și germană.

Se atrage atenția că, potrivit art. 9 din Regulamentul Premiilor C. Hamangiu, votat în ședința dela 24 Mai 1933, traducerea poeziilor lui Mihail Eminescu în limbile franceză, engleză și germană, premiate cu Marele Premiu C. Hamangiu, vor fi tipărite din suma acordată ca premiu, — autorul rămânând cu drepturile de autor și cu restul sumei neîntrebuințate pentru tipărire.

2. **PREMIUL NĂSTUREL**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Tipărituri românești în Basarabia sub stăpânirea rusească. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

3. **PREMIUL GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP**, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Titu Maiorescu, viața și opera lui. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

4. **PREMIUL STATULUI ELIADE RĂDULESCU**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Pictura română în sec. XIX-lea. — (Deciz. 25 Mai 1935).

5. **PREMIUL Dr. CORNEL NICOARĂ**, de 12.000 Lei (*divizibil*), se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare în manuscris despre:

Influențele culturale străine și românești asupra culturii din Ardeal în 1800—1850. — (Deciz. 26 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

6. **PREMIUL V. ADAMACHI**, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938 celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Elementul sârbesc în limba română. — (Deciz. 19 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

7. **PREMIUL GENERAL CONSTANTIN și MARIA BURGHELE**, de 4.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celui mai bun manuscris de compunere *literară, istorică* sau *didactică*, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. — (Deciz. 24 Mai 1929).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

II. PREMIILE SECȚIUNII ISTORICE

8. **PREMIUL ALEXANDRU IOAN CUZA**, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, sau în oricare sesiune următoare, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.

Punctele de căpetenie ale programului sunt cele următoare:

1. Teritoriul colonizațiunii romane în țările din dreapta și din stânga Dunării de jos.
2. Teoriile vechi și noi despre originea și locuințele Românilor în cursul evului mediu.
3. Migrațiunea popoarelor în țările dunărene și înrăuirile reciproce dintre barbari și elementul roman, dela părăsirea Daciei Traiane până la înființarea Imperiului bulgar.
4. Români și Bulgarii în timpul Imperiului bulgar și al celui româno-bulgar și relațiunile lor cu popoarele din stânga Dunării.
5. Originea Principatelor Române.

Lucrarea va fi întemeiată pe un studiu cât mai amănunțit și conștiincios al izvoarelor antice și medievale: autori, inscripțiuni, documente și orice resturi ale vechimii, utilizându-se și toponimia, limba, și în genere orice fântână ce ar putea contribui la lămurirea chestiunii.

— (Deciz. 5 Aprilie 1900 și 25 Martie 1904).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

9. **MARELE PREMIU REGELE FERDINAND**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare despre:

Vieața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

10. **PREMIUL FUNCȚIONARII C. F. R. DIN BUCUREȘTI**, de 9.500 Lei în efecte și 2.613 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări despre:

Drepturile funcționarilor publici față de Stat. — (Deciz. 7 Iunie 1921).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

11. **PREMIUL BASARABIEI ÎN MEMORIA LUI I. C. BRĂȚIANU**, în efecte, de nominal Lei 6.500 și 2.243 Lei în numerar, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare despre:

Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă. — (Deciz. 6 Iunie 1923).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

12. *PREMIUL GENERAL R. ROSETTI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Figuri mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78. (Deciz. 31 Mai 1928).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

13. *PREMIUL CAMEREI DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE, CIRCUMSCRIȚIA I-a, DIN TURNU-MĂGURELE*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Teleormanul economic. — (Deciz. 25 Mai 1932).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

NOTĂ. — Plata premiului, în cazul acordării, se va face în măsura sumelor ce Academia va încasa din venitul fondului.

14. *PREMIUL AT. TONCOVICEANU*, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Istoria unei mânăstiri din România. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

15. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cercetări istorice asupra unui oraș din România. — (Deciz. 16 Mai 1933).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

16. *PREMIUL STATULUI GH. ASACHI*, de 50.000 lei, se va da în sesiunea generală din 1936, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Studii pe bază documentară nouă asupra instituțiilor muntene în evu. mediu. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

17. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Boierii din Țara Făgărașului. — (Deciz. 25 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

18. **PREMIUL EPISCOPIEI ARGEȘULUI**, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria Episcopiei Argeșului. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

19. **PREMIUL MINISTERULUI CULTELOR ȘI ARTELOR**, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937 pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Biografii de ierarhi din sec. XVII. — (Deciz. 30 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

20. **PREMIUL SAN MARIN**, de 2.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Cultura inului și a cănepei. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

21. **PREMIUL PRINCIPESA ALINA ȘTIRBEI**, de 8.500 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Istoria mândririi Snagov. — (Deciz. 18 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

III. PREMIILE SECȚIUNII ȘTIINȚIFICE

22. **PREMIUL ANASTASIE FĂTU**, de 3.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

23. **PREMIUL AT. TONCOVICEANU**, de 1.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1936, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

Biologia generală a unei păduri. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1935.

24. *PREMIUL V. ADAMACHI*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Date și cercetări despre constituțiune în legătură cu ereditatea. — (Deciz. 30 Mai 1933).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

25. *PREMIUL STATULUI GH. LAZĂR*, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celui mai bune lucrări tratând subiectul:

Studiul microscopic al unui grup de roci sedimentare din România. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

26. *PREMIUL Dr. VICTOR BABEȘ*, de 20.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul:

Problema cancerului din România (Cercetări originale nepublicate). — (Deciz. 21 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

27. *PREMIUL NĂSTUREL*, de 5.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1938, celei mai bune lucrări tratând subiectul:

O problemă fundamentală de reprezentare conformă. — (Deciz. 25 Mai 1935).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1937.

IV. PREMII SPECIALE

28. *PREMIUL TOMA și IOAN N. SOCOLESCU*, de 10.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1937, celei mai bune lucrări despre:

Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene. — (Deciz. 21 Mai 1934).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1936.

29. **PREMIUL MILITAR GENERAL IOAN CARP și MARIA CARP**, de 7.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1939, celei mai bune lucrări prezentate în manuscris cu subiectul:

Problemele de ordin geo-politic, social, economic și tehnic ce trebuiesc avute în vedere pentru organizarea apărării naționale. — (Deciz. 29 Mai 1934 a Comisiunii speciale numite de Ministerul Apărării Naționale).

Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 DECEMBRIE 1938.

Concurenților la premiile cu subiecte date se pun în vedere următoarele articole din *Regulamentul* votat de Academie la 8 Martie 1906:

• *Art. 19.* Manuscrisele se vor prezenta la concurs în termenul fixat în art. 3 (până la 31 Decembrie), fără nume de autor, purtând o deviză sau *motto*; ele vor fi însoțite de un plic sigilat, pe care va fi reproducă deviza sau *motto* din fruntea manuscrisului și în care se va afla închis numele autorului. Acest plic se va deschide numai dacă lucrarea va fi premiată.

• Manuscrisele, care nu vor fi scrise curat și lizibil, nu vor fi luate în cercetare.

• *Art. 21.* Valoarea premiului acordat unei lucrări în manuscris se va număra autorului, numai după ce lucrarea va fi tipărită.

• *Art. 22.* Manuscrisele nepremiate vor fi restituite autorilor, cari le vor cere și își vor dovedi proprietatea la cancelaria Academiei prin deschiderea plicului cu numele lor; manuscrisele nereclamate în timp de un an dela pronunțarea rezultatului, vor rămânea proprietatea Academiei și vor fi încorporate în Bibliotecă, în colecțiunea manuscriselor.

* * *

NOTĂ. — Se atrage atențiunea eă, în conformitate cu deciziunea luată în ședința dela 22 Mai 1932 și cu deciziunea Delegațiunii Academiei dela 23 Iunie 1933, Academia Română nu va plăti premiile publicate în broșura de față decât după încasarea veniturilor dela fondurile respective.

PERSONALUL
ACADEMIEI ROMÂNE

LA 31 MAI 1935

MEMBRII ACTIVI ȘI OFICIILE ACADEMIEI

DELEGAȚIUNEA

Președinte . . . . . LAPEDATU AI.
Asesori (Vice-președ.): din Secțiunea Literară: RĂDULESCU-MOTRU C.
din Secțiunea Istorică: RĂDULESCU Andrei.
din Secțiunea Științifică: ANTIPA Gr.
Secretar general (pe 7 ani, 1929—1936) . . . . . ȚIȚEICA George.

SECȚIUNILE

I. SECȚIUNEA LITERARĂ

Președinte: SADOVEANU M. (Iași). — Ales la 1 Iunie 1921.
Vice-președinte: PETROVICI Ioan (Iași). — Ales la 24 Mai 1934.
Secretar: MURNU Gh. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.
BRĂTESCU-VOINEȘTI Ioan Al. (București). — Ales la 10 Oct. 1918.
CAPIDAN Theodor (Cluj). — Ales la 23 Mai 1935. 5
CIOBANU Ștefan (Chișinău). — Ales la 10 Octomvrie 1918.
DENSUSIANU Ovidiu (București). — Ales la 15 Octomvrie 1918.
ENESCU George (București). — Ales la 27 Mai 1932.
GOGA Octavian (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
PUȘCARIU Sextil (Cluj). — Ales la 19 Mai 1914. 10
RĂDULESCU-MOTRU C. (București). — Ales la 4 Iunie 1923.

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ

Președinte: GUSTI Dimitrie (București). — Ales la 4 Iunie 1919.
Vice-președ.: VĂLSAN Gheorghe (București). — Ales la 2 Iunie 1920.
Secretar (pe 7 ani 1927—1935): POPESCU Preot Nicolae (București). — Ales
la 5 Iunie 1923.

- DRAGOMIR Silviu (Cluj).— Ales la 25 Mai 1928.
 IORGA Nicolae (București).— Ales la 26 Mai 1910. 5
 LAPEDATU Alexandru (Cluj).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
 LUPAȘ Ioan (Cluj).— Ales la 17 Mai 1916.
 MEHEDINȚI Simion (București).— Ales la 19 Mai 1915.
 NISTOR Ioan (Cernăuți).— Ales la 19 Mai 1915.
 RĂDULESCU Andrei (București).— Ales la 2 Iunie 1920. 10
 ROSETTI G-ral Radu (București).— Ales la 24 Mai 1934.
 TITULESCU Nicolae (București).— Ales la 28 Mai 1935.

III. SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

- Președinte: MARINESCU Dr. G. (București).— Ales la 9 Aprilie 1905.
 Vice-președinte: VASILESCU-KARPEN N. (București).— Ales la 6
 Iunie 1923.
 Secretar (pe 7 ani: 1933—1940: ANTIPA Grigorie (București).— Ales la
 14 Mai 1910.
 BOGDAN Petre (Iași).— Ales la 4 Iunie 1926.
 CRAINICIANU General Gr. (București).— Ales la 18 Mai 1911. 5
 INCULEȚ Ion (Iași).— Ales la 10 Octomvrie 1918.
 MRAZEC L. (București).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 POMPEIU Dimitrie (București).— Ales la 24 Mai 1934.
 RACOVITĂ Emil (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1920.
 SIMIONESCU Ioan (Iași).— Ales la 18 Mai 1911. 10
 ȚIȚEICA Gheorghe (București).— Ales la 15 Mai 1913.
 VOINOV Dimitrie (București).— Ales la 1 Iunie 1927.

MEMBRII ACADEMIEI DECEDAȚI

- ALECSANDRI Vasile.— Numit la 2 Iunie 1867.— † la 22 August 1890.
AURELIAN Petre S.— Ales la 9 Septembrie 1871.— † 24 Ianuarie 1909.
BABEȘ Vicențiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Ianuarie 1907.
BABEȘ Dr. Victor.— Ales la 11 Martie 1893.— † 19 Octombrie 1927.
BACALOGLU Emanoil.— Ales la 29 Iunie 1879.— † 30 August 1891. 5
BALȘ GH.— Ales la 4 Iunie 1923.— † 22 Septembrie 1934.
BARIȚIU Gheorghe.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 Martie 1893.
BĂRSEANU Andrei.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 19 August 1922.
BENGESCU Gheorghe.— Ales la 4 Iunie 1921.— † 23 August 1922.
BIANU ION.— Ales la 3 Aprilie 1902.— † 13 Februarie 1935. 10
BOGDAN-DUICĂ GH.— Ales la 4 Iunie 1919.— † 21 Sept. 1934.
BOGDAN Ioan.— Ales la 29 Martie 1903.— † 1 Iunie 1919.
BRÂNDZĂ Dr. Dimitrie.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 3 August 1895.
BUNEA Augustin.— Ales la 28 Mai 1909.— † 18 Noembrie 1909.
CANTACUZINO Dr. Ioan.— Ales la 30 Mai 1925.— † 14 Ianuarie 1934. 15
CARAGIANI Ioan.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 13 Ianuarie 1921.
CHIȚU Gheorghe.— Ales la 27 Iunie 1879.— † 28 Octombrie 1879.
CIPARIU Timoteiu.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 22 August 1887.
COBĂLCESCU Grigorie.— Ales la 29 Martie 1886.— † 21 Mai 1892.
COȘBUC Gheorghe.— Ales la 20 Mai 1916.— † 26 Aprilie 1918. 20
COZACOVICI Dimitrie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 21 August 1868.
DELAVRANCEA B. Șt.— Ales la 19 Mai 1912.— † 30 Aprilie 1918.
DIMITROVICI Ambrozie.— Numit la 22 Aprilie 1866.— † 3 Iulie 1866.
ELIADE RĂDULESCU Ioan.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 27 Apr. 1872.
ERBICEANU Constantin.— Ales la 8 Aprilie 1899.— † 7 Martie 1913. 25
FĂLCOIANU Ștefan.— Ales la 13 Septembrie 1876.— † 22 Ianuarie 1905.
FĂTU Dr. Anastasiu.— Ales la 11 Septembrie 1871.— † 3 Martie 1886.
FELIX Dr. Iacob.— Ales la 30 Iunie 1879.— † 20 Ianuarie 1905.
FONTANINU Gheorghe M.— Ales la 10 Sept. 1870.— † 24 Aprilie 1886.
GANE Nicolae.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 16 Aprilie 1916. 30
GHICA Ion.— Ales la 13 August 1874.— † 22 Aprilie 1897.
GIURESCU Constantin.— Ales la 14 Mai 1914.— † 28 Octombrie 1918.
GRECESCU Dr. D.— Ales la 17 Aprilie 1907.— † 2 Octombrie 1910.
HARET Spiru C.— Ales la 31 Martie 1892.— † 17 Decembrie 1912.

- HASDEU Bogdan P.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 August 1907. 35
- HEPITES Ștefan.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 16 Septemvrie 1922.
- HODOSIU Iosif.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 28 Noemvrie 1880.
- HURMUZAKI Alex.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 8 Martie 1871.
- HURMUZAKI Eudoxie.—Ales la 2 August 1872.—† 29 Ianuarie 1874.
- IONESCU Nicolae.—Numit la 20 Iulie 1867.—† 24 Ianuarie 1905. 40
- ISTRATI Constantin.—Ales la 7 Aprilie 1899.—† 17 Ianuarie 1919.
- KALINDERU Ioan.—Ales la 13 Martie 1893.—† 11 Decemvrie 1913.
- KOGĂLNICEANU Mihail.—Ales la 16 Sept. 1868.—† 20 Iunie 1891.
- KRETZULESCU Nicolae.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 26 Iunie 1900.
- LAURIAN August Treb.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 Febr. 1881. 45
- MAIORESCU Titu.—Numit la 20 Iulie 1867.—† 1 Iulie 1917.
- MANIU Vasile.—Ales la 12 Septemvrie 1876.—† 10 Martie 1901.
- MARIAN Simeon Fl.—Ales la 26 Martie 1881.—† 11 Aprilie 1907.
- MARIENESCU At. M.—Ales la 26 Martie 1881.—† 7 Ianuarie 1914.
- MASSIMU Ioan C.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 2 Iunie 1877. 50
- MELCHISEDEC Episcop.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 16 Mai 1892.
- MOLDOVEANU Ioan M.—Ales la 11 Aprilie 1894.—† 7 Sept. 1915.
- MUNTEANU Gavril.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 17 Dec. 1869.
- NAUM Anton.—Ales la 11 Martie 1893.—† 28 August 1917.
- NEGRUZZI Constantin.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 25 August 1868. 55
- NEGRUZZI C. Iacob.—Ales la 26 Martie 1881.—† 6 Ianuarie 1932.
- NICOLAE Popea Episcop.—Ales la 8 Aprilie 1899.—† 26 Iunie 1908.
- ODOBESCU Alexandru.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 10 Noemvrie 1895.
- OLLĂNESCU Dimitrie C.—Ales la 11 Martie 1893.—† 20 Ian. 1908.
- ONCIUL Dimitrie.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 20 Martie 1923. 60
- PAPADOPOL-CALIMACH Alexandru.—Ales la 12 Septemvrie 1876.—
† 18 Iunie 1898.
- PAPIU-ILARIANU Alex.—Ales la 16 Sept. 1868.—† 11 Oct. 1878.
- PĂRVAN Vasile.—Ales la 15 Mai 1913.—† 26 Iunie 1927.
- PHILIPPIDE Alexandru.—Ales la 1 Aprilie 1900.—† 11
August 1933.
- POENARU Petre.—Ales la 10 Sept. 1870.—† 2 Octomvrie 1875. 65
- PONI Petre.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 2 Aprilie 1925.
- PORCIUS Florian.—Ales la 10 Martie 1882.—† 17 Mai 1906.
- PUȘCARIU Ioan.—Ales la 4 Aprilie 1900.—† 24 Decemvrie 1911.
- QUINTESCU Nicolae Gh.—Ales la 14 Sept. 1877.—† 12 August 1913.
- ROMAN Alexandru.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 15 Sept. 1897. 70
- ROSETTI Constantin A.—Numit la 2 Iunie 1867.—† 8 Aprilie 1885.
- SALIGNY Anghel.—Ales la 7 Aprilie 1897.—† 17 Iunie 1925.
- SBIERA Ioan.—Numit la 11 Iunie 1866.—† Octomvrie 1916.
- SION Gheorghe.—Ales la 16 Septemvrie 1868.—† 1 Octomvrie 1892.
- STAMATI Constantin.—Numit la 22 Aprilie 1866.—† 26 Mai 1876. 75
- STEFANELLI Teodor V.—Ales la 26 Mai 1910.—† 23 Iulie 1921.
- ȘTEFĂNESCU Grigorie.—Ales la 12 Sept. 1876.—† 20
Februarie 1911.

- STURDZA Dimitrie A.— Ales la 15 Sept. 1871.— † 8 Octombrie 1914.
 SUTZU C. Mihail.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iulie 1933.
 TECLU Nicolae.— Ales la 2 Iulie 1879.— † Iulie 1916. 80
 TOCILESCU Gr. G.— Ales la 22 Martie 1890.— † 28 Septembrie 1909.
 URECHIĂ Vasile A.— Numit la 2 Iunie 1867.— † 23 Noembrie 1901.
 VASICIU Dr. Paul.— Ales la 2 Iulie 1879.— † 20 Iunie 1881.
 VASILE Mangra, Mitropolit.— Ales la 27 Mai 1909.— † 1 Oct. 1918.
 VULCAN Iosif.— Ales la 30 Martie 1891.— † 26 August 1907. 85
 XENOPOL A. D.— Ales la 11 Martie 1893.— † 27 Februarie 1920.
 ZAMFIRESCU Duiliu.— Ales la 1 Aprilie 1908.— † 3 Iunie 1922.

MEMBRII ONORARI

M. S. CAROL II, *Regele României*,
Membru onorar 17 Mai 1921
Președinte onorar și Protector al Academiei Române
8 Iunie 1930.

M. S. MARIA, *Regina României*,
1 Mai 1915.

M. S. VICTOR EMANUEL III, *Regele Italiei*,
6 Martie 1890.

A. S. R. NICOLAE, *Principe al României*,
28 Mai 1929.

- ACHARD Charles (Paris).— Ales la 27 Mai 1932. 5
AVERESCU Al. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923.
ANGHELESCU Dr. Const. (București).— Ales la 24 Mai 1934.
BALDACCI Antonio (Bologna).— Ales la 29 Mai 1913.
BALTHAZARD Dr. V. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BÉDIER Joseph (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919. 10
BÉMONT Charles (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
BENEȘ Edouard (Praga).— Ales la 30 Mai 1934.
BERTHELOT Daniel (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
BRUNSCHVICG Léon (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
BOREL Emile (Paris).— Ales la 24 Mai 1934. 15
BORMANN Eugen (Viena).— Ales la 9 Aprilie 1897.
BIDLO Iaroslav (Praga).— Ales la 31 Mai 1935.
CAGNAT René (Paris).— Ales la 10 Iunie 1926.
CAPITANT H. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
CARADJA Aristide (Grumăzești).— Ales la 28 Mai 1930. 20
CARCOPINO Jérôme (Paris).— Ales la 8 Iunie 1926.
CARTAN Élie.— Ales la 27 Mai 1931.
CAULLERY Maurice (Paris).— Ales la 28 Mai 1928.
CHARLÉTY Sebastian (Paris).— Ales la 31 Mai 1935.
CICHORIUS Conrad (Bonn).— Ales la 29 Mai 1914. 25
CLARK Dr. Charles Upson (New Haven, U. S. A.).— Ales la 26
Mai 1923.

- COLLINET Paul (Paris).— Ales la 26 Mai 1933.
- COSTESCU Theodor. (Turnu-Severin).— Ales la 30 Mai 1934.
- CROCE Benedetto (Neapol).— Ales la 12 Iunie 1921.
- CUMONT Franz (Bruxelles).— Ales la 10 Iunie 1926. 30
- DE LA RONCIÈRE Charles (Paris).— Ales la 7 Iunie 1919.
- DELEHAYE Pr. Hippolyte (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
- DEL VECCHIO Giorgio (Roma).— Ales la 29 Mai 1933.
- DE MARTONNE Emmanuel (Paris).— Ales Corespondent la 26 Mai 1912, Onorar la 7 Iunie 1919.
- DE SANCTIS Gaetano (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924. 35
- DIEHL Charles (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- DONICI Nicolae (Dubosarii-Vechi).— Ales la 23 Mai 1922.
- DRĂGHICEANU Matei (Câmpulung).— Ales la 23 Mai 1933.
- DUMAS Georges (Paris).— Ales la 25 Mai 1933.
- FOCILLON Henri (Lyon).— Ales Corespondent la 1 Iunie 1922, 40
Onorar la 8 Iunie 1926.
- GASTER Moise (Londra).— Ales la 30 Mai 1929.
- GÉNY Fr. (Nancy).— Ales la 31 Mai 1935.
- GRIGNARD Victor (Lyon).— Ales la 11 Iunie 1925.
- GRIGORIE Comșa Episcop (Arad).— Ales la 28 Mai 1934.
- GUILLET Léon (Paris).— Ales la 27 Mai 1931. 45
- HARTLEY Sir Charles (Londra).— Ales la 16 Aprilie 1907.
- HURMUZAKI Constantin (Cernăuți).— Ales la 7 Iunie 1919.
- JANET Paul (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- KENYON Sir Frederic (Londra).— Ales la 12 Iunie 1924.
- KISCH Gustav (Cluj).— Ales la 25 Mai 1933. 50
- LACOUR-GAYET G. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.
- LACROIX Albert (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
- LANCIANI Rudolfo (Roma).— Ales la 10 Iunie 1920.
- LAVERAN Ch. L. A. (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
- LEBESGUE Henry (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923. 55
- LEVADITI Dr. C. (Paris).— Ales Corespondent la 24 Mai 1910, Onorar la 10 Iunie 1916.
- LUGEON Maurice (Lausanne).— Ales la 24 Mai 1934.
- MANIU Iuliu (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
- MARIE Pierre (Paris).— Ales la 28 Mai 1912.
- MARȚIAN Iuliu (Năsăud).— Ales la 27 Mai 1933. 60
- MASARYK Th. Garigue (Praga).— Ales la 28 Mai 1934.
- MAZURKIEVICZ Ștefan (Varșovia).— Ales la 24 Mai 1934.
- MEILLET A. (Paris).— Ales la 6 Iunie 1923.
- MEISNER C. (Iași).— Ales la 31 Mai 1934.
- MEYER-LUEBKE W. (Bonn).— Ales la 28 Martie 1906. 65
- MEYNIAL Dr. E. (Paris).— Ales la 11 Iunie 1919.

- MILLET Gabriel (Paris).— Ales la 12 Iunie 1921.
- MIRON Dr. Cristea, Patriarhul României (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
- MONTEL Paul (Paris).— Ales Corespondent la 22 Mai 1929, Onorar la 27 Mai 1932.
- MOROZEWICZ Iosef (Varșovia).— Ales la 28 Mai 1928. 70
- NEGULESCU P. P. (București).— Ales Corespondent la 19 Mai 1915, Onorar la 28 Mai 1928.
- NICODIM Arhiepiscop (Iași).— Ales la 15 Oct. 1918.
- NICOLAE Bălan, Mitropolit (Sibiu).— Ales la 10 Iunie 1920.
- NICOLAE Ivan Episcop (Cluj).— Ales la 28 Mai 1934.
- ORTIZ Ramiro (Padova).— Ales Corespondent la 10 Iunie 1920, Onorar la 24 Mai 1934. 75
- PAIS Hector (Roma).— Ales la 12 Iunie 1924.
- PANTAZI Emanuel (București).— Ales la 28 Mai 1929.
- PARIBENI Roberto (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
- PATERNO Em. (Roma).— Ales la 11 Iunie 1925.
- PATSCH Karl (Viena).— Ales la 25 Mai 1933. 80
- PENDE Nicola (Genova).— Ales la 31 Mai 1935.
- PERRIN Jean (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
- PERRONCITO Eduard (Torino).— Ales la 5 Iunie 1922.
- PICARD Emil (Paris).— Ales la 19 Mai 1911.
- PICK Behrendt (Gotha).— Ales la 29 Mai 1914. 85
- PICTET Amé (Geneva).— Ales la 26 Mai 1933.
- PIRENNE Henri (Bruxelles).— Ales la 12 Iunie 1924.
- PLOPU George (Oradea).— Ales la 28 Mai 1934.
- POPE William Jackson (Cambridge).— Ales la 11 Iunie 1925.
- PRESAN Const. Mareșal (București).— Ales la 7 Iunie 1923. 90
- PUAUX Gabriel (Viena).— Ales la 26 Mai 1933.
- PURKINE Dr. Cyril (Praga).— Ales la 1 Iunie 1928.
- RAMSAY Sir William (Edinburgh).— Ales la 12 Iunie 1924.
- RAYLEIGH Lord John William Strutt (Londra).— Ales la 22 Mai 1924.
- RICHEM Ch. (Paris).— Ales la 12 Iunie 1926. 95
- RIST Charles (Paris).— Ales la 28 Mai 1931.
- ROMAN Ciorogariu, Episcop (Oradea-Mare).— Ales la 12 Iunie 1921.
- ROTH Victor (Sebeșul-Săsesc).— Ales la 10 Iunie 1926.
- ROUSSY Dr. G. (Paris).— Ales la 24 Mai 1934.
- SABATIER Paul (Toulouse).— Ales la 11 Iunie 1925. 100
- SAINT-AULAIRE Comte (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
- SERGEANT EMILE (Paris).— Ales la 28 Mai 1930.
- SETON-WATSON R. W. (Londra).— Ales la 26 Mai 1923.
- SIERPINSKI W. (Varșovia).— Ales Corespondent la 27 Mai 1932, Onorar la 28 Mai 1934. 105
- SOMBART Werner (Berlin).— Ales la 28 Mai 1931.

- ȘTIRBEY Barbu (București).— Ales la 28 Mai 1929.
TIKTIN H. (Berlin). — Ales la 7 Iunie 1919.
VĂCĂRESCU Elena (Paris).— Aleasă la 11 Iunie 1925.
VOLTERRA Vitto (Roma).— Ales la 29 Mai 1913.
ZAVORAL Metodiu (Praga).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII ONORARI DECEDAȚI

M. S. CAROL I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Septembrie 1867,
Decedat la 27 Septembrie 1914.

M. S. FERDINAND I, *Regele României*,
Protector al Academiei Române,
Președinte onorar.

Proclamat la 15 Martie 1890,
Decedat la 20 Iulie 1927.

M. S. ELISABETA, *Regina României (Carmen Sylva)*
Proclamată la 31 Martie 1891,
Decedată la 18 Februarie 1916.

- ADRIAN General Gheorghe.— Ales la 13 Septembrie 1875.— † 15
Octombrie 1889.
- ANDREIU Șaguna, Mitropolit.— Ales la 7 Septembrie 1871.— † 16
Iunie 1873. 5
- APPEL Paul.— Ales la 22 Mai 1914.— † 24 Octombrie 1930.
- ARION C. C.— Ales la 12 Mai 1912.— † 27 Iunie 1923.
- ARRHENIUS Svante S.— Ales la 27 Mai 1913.— † Octombrie 1927.
- ASCOLI Graz. Isaia.— Ales la 13 Septembrie 1877.— † 21 Ianuarie 1907.
- ATANASIE Mironescu, Mitropolit Primat.— Ales la 25 Mai 1909.—
† 9 Octombrie 1931. 10
- d'AVRIL Baron Adolphe.— Ales la 7 Sept. 1871.— † 14 Octombrie 1904.
- BABELON Ernst.— Ales la 29 Mai 1914.— † 3 Ianuarie 1924.
- BACCELI Guido.— Ales la 22 Martie 1906.— † 10 Ianuarie 1916.
- BAILLON H.— Ales la 28 Martie 1887.— † 7 Iulie 1895.
- BAROZZI General C.— Ales la 9 Aprilie 1905.— † 15 Aprilie 1921. 15
- BARTHOU Louis.— Ales la 22 Iunie 1934.— † 9 Oct. 1934.
- BATAILLARD Paul.— Ales la 30 August 1872.— † 1 Martie 1894.
- BECHAMP A.— Ales la 28 Martie 1906.— † 18 Aprilie 1905.
- BEERNAERT August M. F.— Ales la 25 Martie 1906.— † 6 Oct. 1912.
- BENNDORF Otto.— Ales la 12 Aprilie 1894.— † 20 Ianuarie 1908. 20

- BERNAT-LENDWAY Dr. A. N.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 12 Fe-
vruarie 1924.
- BERTHELOT G-ral Henri Mathias.—Ales la 5 Iunie 1926.—† 28 Ia-
nuarie 1931.
- BERTHELOT M.—Ales la 28 Martie 1906.—† 5 Martie 1907.
- BIONDELLI Bernardino.—Ales la 7 Sept. 1871.—† 29 Iunie 1886.
- BJOERKMAN Goran.—Ales la 25 Mai 1922.—† 22 Decemvrie 1923. 25
- BLANCHARD Dr. Raphael.—Ales la 22 Mai 1914.—† 7 Fevruarie
1919.
- BLASERNA Pietro.—Ales la 27 Mai 1913.—† 27 Fevruarie 1918.
- BOCK Dr. Francisc.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 19 Aprilie 1899.
- BONAPARTE Principele Roland.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 15
Aprilie 1924.
- BOSIANU Constantin.—Ales la 30 Iunie 1879.—† 21 Martie 1882. 30
- BOUCHARD Dr. Charles.—Ales la 18 Mai 1911.—† 2 Martie 1915.
- BRANISCE Dr. Valeriu.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 1 Ianuarie 1928.
- BRĂTIANU Ioan C.—Ales la 19 Martie 1885.—† 4 Mai 1891.
- BRĂTIANU I. I. C.—Ales la 7 Iunie 1923.—† 24 Noemvrie 1927.
- BRĂTIANU I. Vintilă.—Ales la 28 Mai 1929.—† 22 Decemvrie 1930. 35
- BURY I. B.—Ales la 25 Mai 1913.—† 1 Iunie 1928.
- BUZDUGAN George.—Ales la 28 Mai 1929.—† 7 Octomvrie 1929.
- CĂMPEANU Petre.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 15 Aprilie 1893.
- CAPELLINI Cav. Ioan.—Ales la 7 Sept. 1871.—† 29 Mai 1922.
- CECCHETTI Bartolomeo.—Ales la 22 Martie 1890.—† 16 Martie 1890. 40
- CHASLES Philarète.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 18 Iunie 1873.
- CIHAC Alex.—Ales la 30 August 1872.—† 29 Iulie 1887.
- CIHAC Dr. Iacob.—Ales la 30 August 1872.—† 17 Noemvrie 1888.
- COMȘA Dimitrie.—Ales la 13 Iunie 1926.—† 15 Fevruarie 1931.
- CREȚIANU Gheorghe.—Ales la 22 Martie 1882.—† 6 August 1887. 45
- CROOKES William.—Ales la 27 Mai 1913.—† 4 Aprilie 1919.
- CUCIUREANU Dr. Gheorghe.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 10
Ianuarie 1886.
- DAHN Felix.—Ales la 22 Aprilie 1894.—† 3 Ianuarie 1912.
- DARBOUX Jean Gaston.—Ales la 27 Mai 1913.—† 23 Fevr. 1917.
- DE FLERS Robert.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 30 Iulie 1927. 50
- DESJARDINS Ernest.—Ales la 9 Sept. 1871.—† 9 Octomvrie 1886.
- DIEFENBACH Lorenz.—Ales la 15 Aprilie 1880.—† 16 Martie 1883.
- DIEZ Frederic.—Ales la 30 August 1872.—† 17 Mai 1876.
- DIMA Gheorghe.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 5 Iunie 1925.
- DOMASZEWSKI Alfred von.—Ales la 9 Aprilie 1897.—† 2 Iulie
1927. 55
- DUPARC Louis.—Ales la 29 Mai 1913.—† 21 Octomvrie 1932.
- EGGER Emil.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 18 August 1885.
- EHRlich Dr. Paul.—Ales la 18 Mai 1911.—† 20 August 1915.
- FISCHER Emil.—Ales la 27 Mai 1913.—† 14 Iulie 1919.
- FOERSTER Wilhelm.—Ales la 27 Mai 1913.—† 18 Ianuarie 1921. 60

- FOUGÈRES Gustav.— Ales la 11 Iunie 1919.—† 7 Decembrie 1927.
- FROEHNER Wilhelm.— Ales la 9 Septembrie 1871.—† 22 Mai 1925.
- GAUDRY Albert.— Ales la 23 Martie 1904.—† 27 Noiembrie 1908.
- GILLIÈRON J.— Ales la 6 Iunie 1923.—† 26 Aprilie 1926.
- GRIGORIE COMȘA Episcop.— Ales la 28 Mai 1934.—† 25 Mai 1935. 65
- GOLDIȘ VASILE.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 10 Februarie 1934.
- GONATA Ștefan.— Numit membru activ la 2 Iunie 1867.— Ales membru onorar la 22 Septembrie 1870.—† 18 Septembrie 1896.
- GORE Paul.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 8 Decembrie 1927.
- GRĂDIȘTEANU Grigorie.— Ales la 30 Iunie 1879.—† 28 Febr. 1892.
- GRĂDIȘTEANU Petre.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 27 Sept. 1921. 70
- GRANT DUFF Sir M.— Ales la 12 Sept. 1875.—† 12 Ianuarie 1906.
- GRECIANU Ștefan D.— Ales la 9 Aprilie 1905.—† 1 August 1908.
- GRIGORESCU Nicolae.— Ales la 8 Aprilie 1899.—† 21 Iulie 1907.
- GUBERNATIS Angelo de.— Ales la 28 Martie 1895.—† 14 Febr. 1913.
- GUILLAUME Baron.— Ales la 16 Aprilie 1907.—† 22 Aprilie 1918. 75
- GUYE Philippe.— Ales la 29 Mai 1913.—† 27 Martie 1922.
- HALLER Albin.— Ales la 28 Mai 1909.—† 29 Aprilie 1925.
- HAMANGIU Const.— Ales la 29 Mai 1930.—† 7 Ianuarie 1932.
- HANN Iulius de.— Ales la 22 Mai 1914.—† 1 Octombrie 1921.
- HASDEU Alexandru.— Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.— Ales membru onorar la 12 Septembrie 1870.—† 2 Noiembrie 1872. 80
- HAYNALD Cardinal Ludovic.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 4 Iulie 1891.
- HEAD Barclay.— Ales la 29 Mai 1914.—† 12 Iunie 1924.
- HENRY Louis.— Ales la 28 Mai 1909.—† 23 Februarie 1913.
- HIRSCHFELD Otto.— Ales la 13 Aprilie 1894.—† 27 Martie 1922.
- HOMOLLE Théophile.— Ales la 12 Iunie 1924.—† 14 Iunie 1925. 85
- HURMUZAKI Nicolae.— Ales la 2 Aprilie 1883.—† 19 Sept. 1909.
- IACOV Antonovici Episcop.— Ales la 7 Iunie 1919.—† 31 Dec. 1931.
- ILARION Pușcariu, Arhiepiscop.— Ales la 24 Mai 1916.—† 8 Septembrie 1922.
- IOANID Gheorghe.— Ales la 10 Sept. 1871.—† 27 Noiembrie 1888.
- IONESCU Ioan.— Ales la 1 Aprilie 1884.—† 17 Decembrie 1891. 90
- IONESCU Dr. Toma.— Ales la 5 Iunie 1925.—† 28 Martie 1926.
- IOSIF Gheorghian, Mitropolit Primat.— Ales la 24 Martie 1901.—† 24 Ianuarie 1909.
- IOSIF Naniescu, Mitropolitul Moldovei.— Ales la 16 Aprilie 1888.—† 26 Ianuarie 1902.
- JAGIC Vatroslav.— Ales la 23 Martie 1904.—† 5 August 1923.
- JARNIK Dr. Ioan Urban.— Ales corespondent la 28 Mai 1879, Onorar la 7 Iunie 1919.—† 12 Ianuarie 1923. 95
- JIRECEK Constantin.— Ales la 29 Mai 1914.—† 28 Decembrie 1917.
- JOUBIN Louis.— Ales la 28 Mai 1934.—†... (Mai?) 1935.
- KLEIN Felix.— Ales la 29 Mai 1913.—† 22 Iunie 1925.
- KLEINWAECHTER Friedrich.— Ales la 12 Iunie 1921.—† 12 Decembrie 1927.

- KONDAKOV Nicodem.—Ales la 12 Iunie 1924.—† 17 Fevr. 1925. 100
 KOTZEBUE Wilhelm de.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 24 Oct. 1887.
 KRETZULESCU Constantin.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 20
 Martie 1884.
 KRUMBACHER Karl.—Ales la 28 Martie 1906.—† 12 Dec. 1909.
 LAHOVARI Gheorghe.—Ales la 25 Martie 1901.—† 13 Iunie 1909.
 LAMPRECHT Karl.—Ales la 23 Mai 1913.—† 10 Mai 1915. 105
 LASTEYRIE Comte Ferdinand de.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—
 † 14 Mai 1879.
 LÉGER Louis.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 30 Aprilie 1923.
 LEPSIUS Richard.—Ales la 30 August 1875.—† 10 Iulie 1884.
 LINAS Charles de.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 14 Aprilie 1887.
 LIPPMANN Gabriel.—Ales la 28 Mai 1909.—† 31 Iulie 1921. 110
 LONGPERRIER Adrien de.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 14 Ia-
 nuarie 1882.
 LORENZ Antoon Hendrich.—Ales la 29 Mai 1913.—† 4 Fevr. 1928.
 LUDWIG Dr. Ernest.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 14 Octomvrie 1915.
 MANGIUCA Simeon.—Ales la 22 Martie 1890.—† 22 Noemvrie 1890.
 MARSY Comte de.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 16 Mai 1900. 115
 METCHNIKOFF I.—Ales la 24 Mai 1911.—† 18 Iulie 1916.
 MIKLOSICH Dr. Franz.—Ales la 15 Apr. 1880.—† 7 Martie 1891.
 MISSIR Petre.—Ales la 10 Iunie 1926.—† 10 Iunie 1929.
 MOCIONI Andrei.—Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.—Ales
 membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 23 Aprilie 1880.
 MOMMSEN Teodor.—Ales la 3 Iulie 1879.—† 19 Octomvrie 1903. 120
 MONLAU Filip.—Ales la 12 Septemvrie 1870.—† 16 Februarie 1871.
 MOUREU Charles.—Ales la 11 Iunie 1925.—† 13 Iunie 1929.
 MUELLER Max.—Ales la 12 Septemvrie 1875.—† 15 Octom-
 vrie 1900.
 MUREȘIANU Iacob.—Ales la 17 Septemvrie 1877.—† 17 Sept. 1887.
 NOAILLES Ana, Contesa de.—Alesă la 11 Iunie 1925.—† 30 Aprilie
 1933. 125
 NYROP Kristoffer.—Ales la 8 Iunie 1926.—† 13 Aprilie 1931.
 PETRUSZEWICZ A. S.—Ales la 22 Martie 1890.—† 11 Sept. 1913.
 PICOT Emil.—Ales la 31 Mai 1879.—† 13 Septemvrie 1918.
 PIMEN Georgescu, Mitropolit.—Ales la 15 Octomvrie 1918.—† 12
 Noemvrie 1934.
 POINCARÉ Jules-Henri.—Ales la 28 Mai 1909.—† 4 Iulie 1912. 130
 POINCARÉ Lucien.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 9 Martie 1920.
 POINCARÉ Raymond.—Ales la 27 Mai 1932.—† 15 Octomvrie 1934.
 POLIZU Dr. Gheorghe A.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 18 Oct. 1886.
 POPOVICIU Eusebie.—Ales la 4 Aprilie 1908.—† 28 Septemvrie 1922.
 POTTIER Edmond.—Ales la 10 Iunie 1926.—† . . Septemvrie 1934. 135
 QUINET Edgar.—Ales la 15 Septemvrie 1869.—† 27 Martie 1875.
 RADU Elie.—Ales la 5 Iunie 1926.—† 2 August 1931.
 RAMBAUD Alfred.—Ales la 28 Martie 1895.—† 10 Noemvrie 1905.

- RAMON Y CAJAL Santiago.—Ales la 4 Iunie 1923.—† 17 Oct. 1934.
- RAMSAY Sir William.—Ales la 29 Mai 1913.—† 1 August 1916. 140
- ROMNICEANU Victor.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 29 Noemvrie 1933.
- ROSETTI Teodor.—Ales la 26 Martie 1891.—† 27 Iulie 1923.
- ROUX Dr. Emile.—Ales la 24 Mai 1911.—† 3 Noemvrie 1933.
- SCHLUMBERGER G. L. (Paris).—Ales la 28 Martie 1906.—†
...Mai 1929.
- SCIALOJA Vittorio.—Ales la 23 Mai 1933.—† 19 Noemvrie 1933. 145
- SCHUCHARDT Hugo.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 21 Aprilie 1927.
- SELLA Quint'no.—Ales la 2 Aprilie 1883.—† 15 Martie 1884.
- SILAȘI Dr. Gr.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 5 Ianuarie 1897.
- SIMU Anastase.—Ales la 29 Mai 1933.—† 28 Februarie 1935.
- STANLEY OF ALDERLEY Lord Henry.—Ales la 7 Sept. 1871.—
† 10 Decemvrie 1903. 150
- STEENSTRUP J. Jap. Smith.—Ales la 12 Sept. 1870.—† 8 Iunie 1897.
- STRĂJESCU Ioan.—Numit membru activ la 22 Aprilie 1866.—Ales
membru onorar la 12 Septemvrie 1870.—† 4 Octomvrie 1873.
- STROESCU Vasile.—Ales la 24 Mai 1910.—† 13 Aprilie 1926.
- STURDZA-SCHEIANU Dimitrie.—Ales la 16 Aprilie 1907.—† 6 Fe-
bruarie 1920.
- SURUCEANU Ioan C.—Ales la 11 Aprilie 1888.—† 18 Noemvrie 1897. 155
- SZABO Dr. Iosif.—Ales la 30 August 1872.—† 15 Decemvrie 1874.
- TERMIER Pierre.—Ales la 28 Mai 1928.—† ... Octomvrie 1930.
- TEUTSCH Dr. Friederich.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 11 Februarie
1933.
- TOBLER Adolf.—Ales la 30 August 1875.—† 5 Martie 1910.
- TORMA Carol.—Ales la 22 Martie 1882.—† 17 Februarie 1897. 160
- UBICINI A.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† 15 Octomvrie 1884.
- UVAROFF Alexis S.—Ales la 9 Septemvrie 1871.—† Februarie 1885.
- VASILE Suci, Mitropolit.—Ales la 11 Iunie 1919.—† 25 Ianuarie
1935.
- VEGZZI-RUSCALA G.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Dec. 1885.
- VICTOR Mihalyi, Mitropolit.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 17 Ian-
uarie 1918. 165
- VIRCHOW Rudolf.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 23 August 1902.
- VLADIMIR de Repta, Mitropolit.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 24
Aprilie 1926.
- WALDEYER Wilhelm von.—Ales la 28 Mai 1912.—† 23 Ianuarie 1921.
- WHITE Sir William A.—Ales la 17 Martie 1885.—† 16 Dec. 1891
- WILAMOWITZ-MOELLENDORFF Ulrich.—Ales la 29 Mai 1914.—
† 25 Septemvrie 1930. 170

MEMBRII CORESPONDENȚI

I. LA SECȚIUNEA LITERARĂ

Români:

- ADAMESCU Gheorghe (București).— Ales la 12 Iunie 1921.
AGĂRBICEANU Ioan (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
BĂNESCU Nicolae (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920.
BĂRBULESCU Ilie (Iași).— Ales la 4 Aprilie 1908.
BASSARABESCU I. A. (Plocești).— Ales la 25 Mai 1909. 5
BEZA Marcu (Ierusalim).— Ales la 4 Iunie 1923.
CARTOJAN Nicolae (București).— Ales la 1 Iunie 1929.
DRĂGANU Nicolae (Cluj).— Ales la 4 Iunie 1923.
GHIBU Onisifor (Cluj).— Ales la 5 Iunie 1919.
GOROVEI Artur (Fălticeni).— Ales la 28 Mai 1915. 10
HALIPA Pantelimon (Chișinău).— Ales la 15 Octombrie 1918.
HODOȘ Enea (Cluj).— Ales la 23 Martie 1904.
JORDAN Iorgu (Iași).— Ales la 30 Mai 1934.
MANIU Adrian (București).— Ales la 31 Mai 1933.
PAPACOSTEA Cezar (Iași).— Ales la 29 Mai 1935. 15
PAPAHAGI Pericle (Siliștra).— Ales la 26 Mai 1916.
PROCOPOVICI Alexe (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
RĂDULESCU-POGONEANU Ioan (București).— Ales la 4 Iunie 1919.
SIMIONESCU-RIMNICEANU Marin (București).— Ales la 5 Iunie
1919.
VIANU Tudor (București).— Ales la 28 Mai 1935. 20

Străini:

- BARTOLI Mateiu (Turin).— Ales la 29 Mai 1914.
FRIEDWAGNER M. H. (Frankfurt pe Main).— Ales la 18 Mai 1911.
GAMILLSCHEG Ernst (Berlin).— Ales la 30 Mai 1929.
GASELEE Stephan (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
JOKL Norbert (Wien).— Ales la 30 Mai 1929. 5
ROQUES Mario (Paris).— Ales la 29 Mai 1914.
SANDFELD-JENSEN Kr. (Copenhaga).— Ales la 18 Mai 1911.

- SKOK Petar (Zagreb).— Ales la 30 Mai 1929.
 TAGLIAVINI Carol (Bologna).— Ales la 1 Iunie 1928.
 WEDKIEWICZ Stanislaw (Cracovia).— Ales la 30 Mai 1929. 10
 ZAUNER Ad. (Graz).— Ales la 29 Mai 1914.

II. LA SECȚIUNEA ISTORICĂ

Români:

- ANDRIEȘESCU I. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
 BRĂTESCU Constantin (Cernăuți).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BRĂȚIANU Gh. I. (Iași).— Ales la 2 Iunie 1928.
 CÂNDEA Romul. (Cernăuți).— Ales la 30 Mai 1929.
 CUZA A. C. (Iași).— Ales la 1 Aprilie 1903. 5
 DRĂGHICEANU Virgil (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 ERBICEANU Vespasian (București).— Ales la 30 Mai 1932.
 FILITTI I. C. (București).— Ales la 19 Mai 1915.
 GHIBĂNESCU Gh. (Iași).— Ales la 11 Aprilie 1905.
 IONESCU-DOLJ I. (București).— Ales la 26 Mai 1928. 10
 LAMBRINO Scarlat (București).— Ales la 28 Mai 1934.
 MARINESCU Const. (Cluj).— Ales la 2 Iunie 1928.
 METEȘ Preotul Ștefan (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1919.
 MOȘIL Constantin (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 PĂCLIȘANU Zenovie (București).— Ales la 5 Iunie 1919. 15
 PANAITESCU P. P. (București).— Ales la 28 Mai 1934.
 POPA-LISSEANU Gheorghe (București).— Ales la 7 Iunie 1919.
 RUSSO Demostene (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 TAȘCĂ Gheorghe (București).— Ales la 4 Iunie 1926.
 ZOTTA Sever (Iași).— Ales la 7 Iunie 1919. 20

Străini:

- ANCEL Jacques (Paris).— Ales la 27 Mai 1932.
 BONNECASE I. (Bordeaux).— Ales la 30 Mai 1934.
 CHAPUISAT Edouard (Genève).— Ales la 4 Iunie 1925.
 GHEDEON Emanuel (Atena).— Ales la 2 Aprilie 1891.
 GÓRKA Olgierd (Lwów).— Ales la 27 Mai 1932. 5
 GUETZEVITCH B. M. (Paris).— Ales la 27 Mai 1933.
 GUICHEN Vicomte de (Paris).— Ales la 28 Mai 1929.
 LASCARIS M. (Salonic).— Ales la 25 Mai 1933.
 LUGLI Giuseppe (Roma).— Ales la 8 Iunie 1926.
 ORSI Pietro (Veneția).— Ales la 31 Mai 1930. 10
 PERNICE Angelo (Florența).— Ales la 5 Iunie 1926.
 PROTIČ Andrei (Sofia).— Ales la 31 Mai 1930.
 PUIG Y CADAFALCH Ioseph (Barcelona).— Ales la 27 Mai 1931.
 RADONIĆ Iovan (Belgrad).— Ales la 29 Mai 1914.

- RIKER T. W. (Texas U.S.A.).— Ales la 31 Mai 1933. 15
 SISIC Ferdo v. (Zagreb).— Ales la 31 Mai 1930.
 SOTIRIU C. A. (Atena).— Ales la 31 Mai 1930.
 STANOJEVIĆ Stanoje (Belgrad).— Ales la 25 Mai 1933.
 STRZYGOWSKI Iosif (Viena).— Ales la 29 Mai 1914.
 TAMM Traugott (Ratzeburg).— Ales la 2 Aprilie 1891. 20
 TANNER Vöinö (Helsingfors).— Ales la 31 Mai 1935.
 TEMPERLEY Harold (Cambridge).— Ales la 25 Mai 1933.
 VULIĆ N. (Belgrad).— Ales la 31 Mai 1930.

III. LA SECȚIUNEA ȘTIINȚIFICĂ

Români:

- ATHANASIU Sava (București).— Ales la 10 Iunie 1920.
 BORCEA Ioan (Iași).— Ales la 5 Iunie 1919.
 BOTEZAT Eugeniu (Cernăuți).— Ales la 25 Mai 1913.
 CĂLUGĂREANU Dr. D. (București).— Ales la 10 Iunie 1910.
 CIUREA I. (București).— Ales la 6 Iunie 1927. 5
 CONSTANTINESCU Gogu (Londra).— Ales la 10 Iunie 1920.
 GEROTA Dr. D. (București).— Ales la 21 Mai 1916.
 HURMUZESCU Dr. Dragomir (București).— Ales la 21 Mai 1916.
 IONESCU Ioan (București).— Ales la 5 Iunie 1919.
 IONESCU-SISEȘTI Dr. Gh. (București).— Ales la 8 Iunie 1925. 10
 MACOVEI Gheorghe (București).— Ales la 28 Mai 1931.
 LONGINESCU G. G. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
 MIHAIL David (Iași).— Ales la 31 Mai 1935.
 MINOVICI Dr. Șt. (București).— Ales la 8 Iunie 1925.
 MOLDOVEANU Dr. I. (Cluj).— Ales la 10 Iunie 1920. 15
 PANAITESCU Scarlat General (Chișinău).— Ales la 7 Iunie 1919.
 PARHON Dr. C. (București).— Ales la 26 Mai 1928.
 SĂVULESCU Traian (București).— Ales la 27 Mai 1932.
 SPACU Gh. (Cluj).— Ales la 7 Iunie 1927.
 TEODORESCU Em. C. (București).— Ales la 25 Mai 1909. 20

Străini:

- DUBOIS Dr. Léon (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 FOURMARIER Paul (Liège).— Ales la 8 Iunie 1925.
 GUIART Jules (Cluj și Lyon).— Ales la 12 Iunie 1924.
 JEANNEL René (Cluj).— Ales la 26 Mai 1928.
 KELLY Dr. Howard A. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921. 5
 KETTNER Dr. Radomir (Praga).— Ales la 1 Iulie 1928.
 NICHOLAS Francisc C. (Baltimore, Maryland).— Ales la 12 Iunie 1921.
 PETCOVIĆ Vladimir (Belgrad).— Ales la 1 Iunie 1928.
 PITTARD Eugène (Geneva).— Ales la 7 Iunie 1919.

MEMBRII CORESPONDENȚII DECEDAȚI

- ANDREADES A. M.—Ales la 28 Mai 1929.—† 17 Aprilie 1935.
- ASSAKY Dr. G.—Ales la 20 Martie 1890.—† 22 Aprilie 1899.
- ASSER T. M. C.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 6 Iunie 1914.
- ATHANASIU I.—Ales la 24 Mai 1911.—† 20 Iulie 1926.
- BAMBERG Dr. Felix.—Ales la 2 Aprilie 1891.—† 31 Ianuarie 1893. 5
- BARCIANU Sava Popovici.—Ales la 15 Sept. 1869.—† 17 Martie 1879.
- BASTERRA Y ZABALA Ramon de.—Ales la 12 Iunie 1921.—† 17 Iunie 1928.
- BOGREA Vasile.—Ales la 10 Iunie 1920.—† 8 Septembrie 1926.
- BOIU Zaharia.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 24 Octombrie 1903.
- BOTEZ Eugen.—Ales la 8 Iunie 1922.—† 12 Mai 1933. 10
- BRĂȚIANU General C. I.—Ales la 10 Aprilie 1889.—† 6 Ian. 1910.
- BRȘTEANU Petre.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† Ianuarie 1920.
- BURADA Teodor.—Ales la 25 Martie 1887.—† 18 Februarie 1923.
- CLIMESCU C.—Ales la 31 Martie 1892.—† 6 August 1926.
- CODRESCU Teodor.—Ales la 2 Aprilie 1886.—† 22 Martie 1894. 15
- COSMOVICI Leon.—Ales la 17 Martie 1893.—† 21 Iulie 1921.
- CULIANU N.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 28 Noembrie 1915.
- DAN Dimitrie.—Ales la 23 Martie 1904.—† 25 Mai 1927.
- DEMETRIESCU Anghel.—Ales la 6 Aprilie 1902.—† 22 Iulie 1903.
- DENSUȘIANU Aron.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 4 Sept. 1900. 20
- DENSUȘIANU Nicolae.—Ales la 6 Aprilie 1880.—† 25 Martie 1911.
- DOBRESCU N.—Ales la 11 Mai 1911.—† 10 Iulie 1914.
- DOCAN Nicolae.—Ales la 26 Mai 1915.—† 25 Aprilie 1933.
- ELIAD Pompiliu.—Ales la 21 Mai 1912.—† 24 Mai 1914.
- ESARCU Constantin.—Ales la 1 Aprilie 1884.—† 8 Iunie 1898. 25
- FRĂȚIMAN Justin.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 23 Septembrie 1927.
- GOGU Constantin.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 30 Ianuarie 1897.
- GLOTZ Gustave.—Ales la 28 Mai 1929.—† 17 Aprilie 1935.
- GUILLOUARD Louis Vincent.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 26 Ianuarie 1925.
- HĂRJEU General C. N.—Ales la 27 Mai 1909.—† 24 Mai 1928. 30
- HERZOG Eugen.—Ales la 29 Mai 1914.—† 17 Decembrie 1928.
- IONESCU-GION G. I.—Ales la 1 Aprilie 1889.—† 29 Iunie 1904.
- IOSIF Goldiș, Episcop.—Ales la 22 Martie 1882.—† 23 Martie 1902.

- JANCA Victor.—Ales la 22 Martie 1882.—† 9 August 1890.
- JUNG Dr. Julius.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 1910. 35
- KADLEC Karel.—Ales la 7 Iunie 1919.—† 3 Decemvrie 1928.
- KALINDERU Dr. N.—Ales la 20 Martie 1890.—† 16 Aprilie 1902.
- KALUZNIACKI Dr. E.—Ales la 20 Martie 1890.—† 21 Iunie 1914.
- KANITZ August.—Ales la 22 Martie 1882.—† 30 Iunie 1896.
- LAMBRIOR Alexandru.—Ales la 2 Martie 1882.—† 20 Septemvrie 1883. 40
- LAURIAN D. Aug.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 25 Octomvrie 1906.
- LECOMTE DU NOUY A.—Ales la 25 Martie 1887.—† 11 Noemvrie 1914.
- LEGRAND Emil.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 15 Noemvrie 1902.
- LONGINESCU Ștefan.—Ales la 24 Mai 1910.—† 2 August 1931.
- MĂRGĂRIT Apostol.—Ales la 3 Aprilie 1889.—† 22 Iulie 1903. 45
- MEȘIOTA Ioan.—Ales la 13 Sept. 1877.—† 19 Ianuarie 1878.
- MIHALYI Ioan.—Ales la 25 Martie 1901.—† 14 Octomvrie 1914.
- MONTANDON A. L.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 3 Martie 1922.
- MONTESSUS DE BALLORE Conte Fernando.—Ales la 27 Mai 1913.—† ... Martie 1923.
- MURGOCI G.—Ales la 6 Iunie 1923.—† 5 Martie 1925. 50
- NEGREANU Dimitrie.—Ales la 11 Martie 1893.—† 30 Aprilie 1908.
- NEȚIȚESCU Ioan.—Ales la 18 Martie 1896.—† 23 Fevruarie 1901.
- NYS Ernest.—Ales la 1 Aprilie 1903.—† 4 Septemvrie 1920.
- OBEDENARU Dr. Mihail G.—Ales la 10 Sept. 1871.—† 9 Iulie 1885.
- ODHNER C. T.—Ales la 20 Martie 1890.—† 11 Iunie 1904. 55
- ONIȚ Virgil.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 21 Octomvrie 1915.
- PETRESCU Dr. Z.—Ales la 18 Martie 1885.—† 16 Decemvrie 1901.
- PETRINO Dimitrie.—Ales la 17 Sept. 1877.—† 29 Aprilie 1878.
- POP Gavril.—Ales la 7 Septemvrie 1871.—† 27 Mai 1883.
- POPESCU Ioan.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 3 Martie 1892. 60
- POPOVICI Gh.—Ales la 11 Aprilie 1905.—† 12 Iulie 1905.
- POPOVICI Gh.—Ales la 29 Mai 1909.—† 27 Decemvrie 1927.
- RIEGLER Dr. Em.—Ales la 23 Martie 1904.—† 31 August 1929.
- ROBESCU C. F.—Ales la 10 Septemvrie 1871.—† 1920.
- ROMAN Visarion.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 29 Aprilie 1885. 65
- ROMNICEANU Dr. Gr.—Ales la 20 Martie 1890.—† 1 Mai 1915.
- ROMNICEANU M.—Ales la 23 Martie 1904.—† 4 Octomvrie 1915.
- ROMSTORFER Karl.—Ales la 29 Mai 1914.—† 22 Noemvrie 1917.
- ROSNY Leon de.—Ales la 13 Septemvrie 1877.—† 28 August 1914.
- SALIGNY Alfons.—Ales la 3 Aprilie 1902.—† 4 Mai 1903. 70
- SANDU-ALDEA Const.—Ales la 5 Iunie 1919.—† 21 Martie 1927.
- SCHRADER Otto.—Ales la 30 Martie 1891.—† 21 Martie 1919.
- SCHUYLER Eugen.—Ales la 12 Martie 1885.—† 16 Iulie 1890.
- ȘERBĂNESCU Colonel T.—Ales la 12 Aprilie 1894.—† 2 Iulie 1901.
- SLAVICI Ioan.—Ales la 22 Martie 1882.—† 10 August 1925. 75

SPERANȚIA TEODOR D.— Ales la 30 Martie 1891.— † 9 Martie 1929.

ȘTEFĂNESCU Sabba.— Ales la 11 Martie 1893.— † 16 August 1931.

SUȚU Dr. Alexandru.— Ales la 11 Aprilie 1881.— † 1920.

TANOVICEANU Ioan.— Ales la 9 Aprilie 1897.— † 8 Aprilie 1917.

URSU Ioan.— Ales la 25 Mai 1910.— † 17 Octomvrie 1925.

VĂRGOLICI Ștefan.— Ales la 25 Martie 1887.— † 29 Iulie 1897.

VITZU Dr. Alexandru N.— Ales la 7 Aprilie 1897.— † 25 Decemvrie
1902.

WEIGAND Gustav.— Ales la 31 Martie 1892.— † 9 Iulie 1930.

80

COMISIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE
IN ANUL 1935—1936

- I. Comisiunea permanentă a Bibliotecii: MURNU G., Preot POPESCU N. M., ANTIPA Gr., Secretarii Secțiunilor.
- II. Comisiunea pentru premiul *Năsturel*, de 4.000 lei, din 1936:
din Secțiunea Literară: CAPIDAN Th., CIOBANU Șt., MURNU G., PETROVICI I.
din Secțiunea Istorică: IORGA N., LUPAȘ I., POPESCU Pr. N. M., ROSETTI General R.
din Secțiunea Științifică: BOGDAN P., POMPEIU D., SIMIONESCU I., VOINOV D.
- III. Comisiunile pentru lucrările intrate la concurs pentru premiile cu subiecte date din 1936:
- a) Premiul *Alexandru Ioan Cuza*, de 20.000 lei, despre *Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor*:
IORGA N., LAPEDATU Al., NISTOR I.
- b) Marele Premiu *Regele Ferdinand*, de 10.000 lei, despre *Viața și faptele lui Tudor Vladimirescu și starea socială și culturală din timpul său*:
IORGA N., LUPAȘ I., RĂDULESCU Andrei.
- c) Premiul *Funcționarii C. F. R. din București*, de 9.500 lei, în efecte, despre *Drepturile funcționarilor publici față de Stat*:
GUSTI D., NISTOR I., RĂDULESCU Andrei.
- d) Premiul *General R. Rosetti*, de 5.000 lei, despre *Figurile mai caracteristice din Războiul Independenței din 1877—78*:
IORGA N., NISTOR I., LAPEDATU Al.
- e) Marele Premiu *C. Hamangiu*, de 100.000 lei (indivizibil), din 1936 pentru *traducerea în limba germană a operei poetice a lui Mihail Eminescu*:
GOGA Oct., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.
- f) Premiul *Năsturel*, de 5.000 lei, despre *Tipărituri românești în Basarabia sub stăpânirea rusească*:
CAPIDAN Th., CIOBANU Șt., PUȘCARIU S.
- g) Premiul *General Ioan Carp și Maria Carp*, de 7.000 lei, despre *Titu Maiorescu, viața și opera lui*:
GOGA Oct., PETROVICI I., RĂDULESCU-MOTRU C.

- h) Premiul *Basarabiei în memoria lui I. C. Brătianu*, în efecte, de nominal lei 6.500 și 2.243 lei în numerar, despre *Istoria apărării drepturilor României asupra Basarabiei și rolul oamenilor de Stat ai României în această luptă*:
CIOBANU Șt., INCULEȚ I., NISTOR I.
- i) Premiul *Camerei de Comerț și Industrie, Circumscripția I-a, din Turnu-Măgurele*, de 20.000 lei, despre *Teleormanul economic*:
GUSTI Dim., MEHEDIȚI S., RĂDULESCU Andrei.
- j) Premiul *V. Adamachi*, de 5.000 lei, despre *Cercetări istorice asupra unui oraș din România*:
MEHEDIȚI S., NISTOR I., ROSETTI General R.
- k) Premiul *Statului Gh. Asachi*, de 50.000 lei, despre *Studii pe bază documentară nouă asupra instituțiilor muntene în evul mediu*:
DRAGOMIR S., NISTOR I., RĂDULESCU Andrei.
- l) Premiul *Anastase Fătu*, de 3.000 lei, despre *Studiul geologic și petrografic al regiunii Văii Jiului*:
MRAZEC L., SIMIONESCU I., ATANASIU Sava.
- m) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, despre *Biologia generală a unei păduri*:
ANTIPA Dr. Gr., RACOVITĂ Em., SĂVULESCU Traian.
- n) Premiul *At. Toncoviceanu*, de 1.000 lei, din 1936, despre *Istoria unei mânăstiri din România*:
DRAGOMIR S., IORGA N., Pr. POPESCU N. M.
- IV. Comisiunea financiară: POPESCU Preot N. M., RĂDULESCU-MOTRU C., NISTOR I., VASILESCU-KARPEN N.
- V. Comisiunea Fundației *Adamachi*: BOGDAN P., SIMIONESCU I., ȚIȚEICA G.
- VI. Comisiunea Școlară: GUSTI D., MEHEDIȚI S., RĂDULESCU-MOTRU C., RĂDULESCU Andrei.
- VII. Comisiunea Fondurilor *I. Fătu și I. Scorșeanu*: GOGA O., GUSTI D., LAPEDATU Alex., POPESCU Preot N. M.
- VIII. Comisiunea Dicționarului: ANTIPA Dr. Gr., GUSTI D., LAPEDATU Al., RĂDULESCU Andrei, SADOVEANU M., SIMIONESCU I.
- IX. Comisiunea pentru localul Academiei: ANTIPA Gr., GUSTI D., LAPEDATU Alex., MURNU G., RACOVITĂ Em.
- X. Comisiunea pentru reorganizarea Academiei: ANTIPA Gr., GUSTI D., MEHEDIȚI S., PUȘCARIU S., RĂDULESCU-MOTRU C.
- XI. Comisiunea pentru concentrarea burselor acordate de Academie: BRĂTESCU-VOINEȘTI I., SIMIONESCU I.
- XII. Comisiunea pentru modificarea regulamentelor fondurilor cu venituri mici: ANTIPA Gr., RĂDULESCU Andrei, ȚIȚEICA G.
- XIII. Comisiunea pentru unificarea limbii cărților bisericești: GOGA O., MURNU G., SADOVEANU M.
- XIV. Delegați în Consiliul de conducere și administrație al *Fundațiunii Familiei Menachem H. Elias*:

Titulari: ANTIPA Gr., MARINESCU Dr. G., SIMIONESCU I., VOINOV D.

Supleanți: MURNU G., MEHEDIŢI S., VASILESCU-KARPEN N., PUŞCARIU S.

XV. Comisiunea pentru premiul de *Virtute Mavroyeni in Bucureşti*:

Preşedinte: LAPEDATU Alex., Preşedintele Academiei Române.

Membri din Secţiunea Literară: GOGA Oct., RĂDULESCU-MOTRU C.

* * * Istorică: LUPAŞ I., (Loc vacant).

* * * Ştiinţifică: ANTIPA Gr., INCULEŢ I.

CUPRINSUL

PARTEA I

ȘEDINȚELE ORDINARE

1 Iunie 1934—10 Mai 1935

	Pag.
1. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 Iunie 1934.	
D-1 G-ral R. ROSETTI despre: <i>Problema militară alaltăieri, ieri și azi</i>	3
Prezentarea volumelor: Al. Cretzianu, <i>Din Arhiva lui D. Brătianu</i> și Th. Văscăuțeanu, <i>Formațiunile siluriene din malul românesc al Nistrului</i>	"
2. ȘEDINȚA DELA 8 Iunie 1934.	
D-1 Președinte L. MRAZEC comemorează urcarea pe tron a M. Sale Regelui Carol II	"
D-1 I. BIANU despre întemeierea Academiei Bulgare	5
D-1 I. SIMIONESCU despre ms-ul cu cântece românești al lui Miculi, aflător în Polonia	"
D-1 G. BALȘ prezintă fotografia unui orar al lui Radu Paisie	"
D-1 G-ral R. ROSETTI prezintă condica de socoteli a lui Mihail Cantacuzino-Pășcanu	"
3. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 15 Iunie 1934.	
D-1 AL. LAPEDATU prezintă scrierea: C. Kirîțescu, <i>La Roumanie dans la guerre mondiale 1916—1919</i>	6
D-1 AL. LAPEDATU despre: <i>Doi misionari scoțieni în Țările Române acum o sută de ani</i>	"
D-1 I. BIANU prezintă scrierea: <i>Le Accademie e le Biblioteche d'Italie nel sessennio 1926—27, 1931—32</i>	"
Dela Uniunea Academică Internațională scutire de restul cotizațiilor până în 1934	"
Delegația d-lui C. Rădulescu-Motru la al VIII-lea Congres Internațional de Filosofie	"

4. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 22 IUNIE 1934.	
D-1 Președinte L. MRAZEC salută pe d-l Louis Barthou	6
D-1 Louis Barthou mulțumește	8
Proclamarea d-lui Louis Barthou ca membru onorar	9
D-1 N. IORGA despre: <i>Memoriile unui vechiu dascăl</i>	"
D-1 AL. LAPEDATU despre: <i>Evreii în țările noastre acum o sută de ani</i>	"
D-1 Președinte L. MRAZEC salută pe d-nii Oscar Niculescu și Scarlat Lambrino	"
5. ȘEDINȚA DELA 29 IUNIE 1934.	
D-1 AL. LAPEDATU prezintă publicațiunea Marelui Stat Major: <i>România în Războiul Mondial 1916—1919</i>	10
D-1 I. BIANU prezintă: N. Iorga, <i>Scrisori vechi de studenți și mss-ele cu genealogiile familiilor Paianu și Măldărești</i>	"
Prezentarea scrierilor: Al. Bărcăcilă, <i>Monumentele religioase ale Drubetei</i> , G-ral C. S. Dumitrescu, <i>Fotogrametria în România</i>	"
Dela <i>Academia Asiatică</i> din Teheran diplomă de membru de onoare a Academiei Române	"
Prelungirea mandatului d-lui G. Murnu în Consiliul de Administrație al Teatrului Național	"
Scrisori de mulțumire pentru alegeri de membri onorari și corespondenți	"
6. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 5 OCTOMVRIE 1934.	
D-1 AL. LAPEDATU anunță moartea colegilor Gh. Bogdan-Duică și Gh. Balș	"
Nota d-lui G-ral R. Rosetti despre G. Balș	12
D-1 N. IORGA despre: 1. <i>Mănăstirile Meteorele din Tesalia</i> și 2. <i>Știri noi despre Axinte Uricariul</i>	13
D-1 M. Beza despre: <i>Trei săbii moldovenești din vremea lui Ștefan-cel-Mare</i>	"
D-1 G-ral R. ROSETTI prezintă: R. W. Seton-Watson, <i>A History of the Roumanians</i>	"
D-1 I. BIANU prezintă discursul rostit la inaugurarea statuei lui M. Eminescu la Constanța și volumul <i>Omagiu lui Eminescu</i>	"
D-1 Dr. GR. ANTIPA anunță aprobarea planurilor spitalului Fundațiunii Elias	15
7. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 12 OCTOMVRIE 1934.	
D-1 AL. LAPEDATU anunță asasinarea Regelui Alexandru I al Jugoslaviei și a colegului onorar Louis Barthou	"
Telegrame de condoleanță Academiei sârbe și franceze	"

	<u>Pag.</u>
D-1 I. PETROVICI despre: <i>Activitatea filosofică în lumina Congresului dela Praga</i>	17
Dela d-1 coleg S. Mehedinți o scrisoare a d-lui Gh. Bogdan-Duică	"
Dela d-1 V. Rosetti-Filipeni în dar documente de moșii	"
 8. <i>ȘEDINȚA DELA 19 OCTOMVRIE 1934.</i>	
D-1 G. ȚIȚEICA anunță moartea colegului onorar R. Poincaré	18
D-1 Dr. G. MARINESCU anunță moartea colegului onorar Ramon y Cajal	"
D-1 D. GUSTI prezintă <i>Arhiva pentru Știința și Reforma Socială</i> și volumul <i>Un an de activitate la Ministerul Instrucțiunii</i>	21
Prezentarea a 2 fascicule din <i>Dicționarul limbii române</i> și a vol. Dr. J. Rypka, <i>Diplomatische Miscellen</i> , I	"
Mulțumiri pentru condoleanțele exprimate la moartea regelui Alexandru al Jugoslaviei și a lui Louis Barthou	"
D-1 G. ȚIȚEICA anunță moartea savanților: Don Frane Bulić, Preot G. Gianfranceschi și B. Baillaud	"
Dela președintele Cehoslovaciei G. T. Masaryk mulțumiri pentru alegerea sa ca membru onorar	"
Alte mulțumiri pentru alegeri de membri onorari și corespondenți	"
 9. <i>ȘEDINȚA DELA 26 OCTOMVRIE 1934.</i>	
D-1 Președinte L. MRAZEC prezintă ca omagiu 2 volume de poezii de Dr. I. Calinciuc, medic în Marienbad	22
 10. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 2 NOEMVRIE 1934.</i>	
D-1 I. LUPAȘ despre: <i>Împăratul Iosif II și răscoala lui Horia</i>	"
D-1 N. IORGA despre <i>Regina Elisabeta și societatea germană a tineretii sale</i>	"
 11. <i>ȘEDINȚA DELA 9 NOEMVRIE 1934.</i>	
D-1 Președinte L. MRAZEC salută pe d-nii miniștri Dr. C. Angelescu, membru onorar al Academiei și Victor Slăvescu	"
D-1 Dr. C. Angelescu mulțumește și înmânează membrilor Academiei insignele ordinului « Meritul Cultural » conferit de M. Sa Regele	24
D-1 V. Slăvescu mulțumește și anunță intențiunea guvernului de a pune la dispoziția Academiei 100.000.000 lei	"
D-1 Președinte L. MRAZEC mulțumește pentru decorațiile conferite de M. Sa Regele și pentru darul guvernului	"
Dela d-1 Ioan P. Papp dosarul procesului Memorandumul	"

12. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 16 NOEMVRIE 1934.

D-l Președinte L. MRAZEC anunță moartea membrului onorar I. P. S. S. Pimen, mitropolitul Moldovei	24
D-l Președinte salută pe d-l Iuliu Marțian, prezent la ședință	26
D-l G. MURNU: despre: <i>Elada și România</i>	"
D-l I. NISTOR despre: <i>Tratatulele lui Mihaiu - Viteazul cu Polonia</i>	"
D-l G. ȚIȚEICA anunță moartea membrului onorar Ed. Pottier	"
D-l G-ral R. ROSETTI atrage luarea aminte asupra greșelilor din Atlasul Quillet, referitoare la România	"
Delegarea Preotului H. Delehaye la aniversarea Centenarului Comisiunii Regale de Istorie din Bruxelles	"

13. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 23 NOEMVRIE 1934.

D-l Președinte L. MRAZEC salută pe d-l S. Charléty	"
D-l S. Charléty mulțumește	29
D-l N. IORGA despre: <i>Mitropolitul Antim Ivireanul în luptă cu Ierusalimul</i>	"
D-l G-ral R. ROSETTI despre: <i>O mică întregire la istoria lui Ștefan-cel-Mare</i>	"
Felicitări la inaugurarea Casei Chimiei din Paris	"
Delegarea d-lor C. Purkine și R. Kettner la serbarea de 150 ani dela înființarea Soc. de Științe a Boemiei	"
Dela D-l I. Marțian, în dar un <i>Catavasiariu</i> din 1759	"
D-l I. SIMIONESCU prezintă lucrarea d-sale: <i>Les vertébrés pliocènes de Berești</i>	"

14. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 30 NOEMVRIE 1934.

D-l Dr. C. Parhon despre: <i>Contribuțiuni la studiul metabolismului apei în raport cu funcțiunile endocrinene</i>	"
D-l Dr. G. MARINESCU prezintă: Dr. I. Nanu-Muscel, <i>Travaux cliniques</i>	30
D-l G-ral R. ROSETTI dăruiește hărți, atlase, fotografii	"
Se prezintă: J. Bonnacase, <i>La pensée juridique française</i>	"

15. ȘEDINȚA DELA 7 DECEMVRIE 1934.

D-l Dr. G. MARINESCU prezintă: <i>Volumul jubiliar în onoarea Prof. Dr. C. I. Parhon</i>	"
D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă traducerea unei lucrări a d-sale: <i>Az Alduna haltermelésének biologiai alapja és mechanizmusa</i>	"
Cuvântarea d-lui Președinte la serbarea Unirii	"

	<u>Pag.</u>
16. <i>ȘEDINȚA DELA 14 DECEMBRIE 1934.</i>	
Dela d-l Ștefan Capșa în dar colecția sa numismatică	31
D-l G-ral R. ROSETTI prezintă: Roger Vercei, <i>Capitaine Conan</i> ..	"
D-l I. BIANU prezintă tabele lancasteriene din 1819 și Tomul I din <i>Revue Internationale des Etudes Balkaniques</i>	"
17. <i>ȘEDINȚA DELA 21 DECEMBRIE 1934.</i>	
D-l N. IORGA despre: <i>Testamentele Domniței Elina</i>	"
Cuvântarea d-lui Al. Lapedatu la comemorarea de 25 dela moartea lui Aug. Bunea	32
D-l Dr. GR. ANTIPA prezintă: I. C. Fițescu, <i>Urbanistica</i> , I, II și Em. Ciomac, <i>Viața și opera lui R. Wagner</i>	34
18. <i>ȘEDINȚA DELA 11 IANUARIE 1935.</i>	
D-l AL. LAPEDATU propune organizarea unei expoziții de come- morare a răscoalei lui Horia	"
Delegarea d-lui N. Iorga în Comitetul permanent al congreselor bizantine	35
Lista concurenților la premiile Academiei	"
19. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 18 IANUARIE 1935.</i>	
D-l N. IORGA despre: <i>Bucureștii de acum un veac</i>	41
Primirea d-lui G. Macovei, membru corespondent	"
D-l G. Macovei prezintă cărți	"
20. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 25 IANUARIE 1935.</i>	
D-l Dr. G. MARINESCU despre: <i>Congresul de Electro-Radiobiologie și colaborarea oamenilor de știință</i>	42
21. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 1 FEBRUARIE 1935.</i>	
D-l Președinte L. MRAZEC anunță vestea morții Mitropolitului Dr. V. Suci, membru onorar al Academiei	"
D-l N. IORGA despre: <i>Influențele românești și germane în opera literară a reginei Elisabeta</i>	43
D-l N. IORGA despre readucerea tezaurului Academiei dela Mos- cova	"
22. <i>ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 8 FEBRUARIE 1935.</i>	
D-l N. Cartoian despre: <i>Poema Cretană Erotocrit în Literatura românească și izvorul ei necunoscut</i>	"

23. ȘEDINȚA DELA 15 FEBRUARIE 1935.

D-l Președinte L. MRAZEC anunță moartea colegului Ion Bianu,
Vicepreședinte și Bibliotecar al Academiei 43

24. ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 22 FEBRUARIE 1935.

D-l P. P. Panaitescu despre: *Mihai Viteazul în lumina unor noi
documente* 44

D-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă cuvântările rostite la
înmormântarea colegului I. Bianu . . . . . "

Delegarea d-lui G-ral R. Rosetti de a conduce Biblioteca Academiei
Participarea Academiei la al treilea centenar al Muzeului Național de
Istorie Națională din Paris . . . . . "

Dela d-na Iosefina Stoicescu în dar o colecție numismatică 55

Dela d-l N. Titulescu înștiințare despre readucerea arhivelor Academiei
evacuate în timpul războiului la Moscova . . . . . "

25. ȘEDINȚA DELA 1 MARTIE 1935.

D-l Președinte L. MRAZEC anunță moartea colegului onorar A.
Simu . . . . . "

D-l G-ral R. ROSETTI prezintă un document dela M. Eminescu și
fotografii din succesiunea colegului Ion Bianu . . . . . "

26. ȘEDINȚA DELA 8 MARTIE 1935.

D-l D. GUSTI prezintă: *Sociologia militans* 56

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă scrieri de-ale colegului Andrei
Rădulescu . . . . . "

D-l N. IORGA anunță că Inst. Sud-Est European a cumpărat
Arhiva Domnilor fanarioți . . . . . "

Dela d-l Al. Bianu 1106 cărți din Biblioteca răposatului coleg I.
Bianu . . . . . "

27. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 15 MARTIE 1935.

D-l Președinte salută pe d-l E. Gamillscheg, membru corespondent . . . . . "

D-l E. Gamillscheg despre: *Contactul cel mai vechiu între Ro-
mano-Români și popoarele romanice* 57

D-l N. IORGA despre: *Scrisori de familie ale vechilor Brâncoveni* . . . . . "

D-l Președinte L. MRAZEC prezintă lucrări ale colegului corespon-
dent O. Ghibu . . . . . "

28. ȘEDINȚA DELA 22 MARTIE 1935.

D-l G-ral R. ROSETTI prezintă romanele lui Peter Neagoé și o notă
despre: *La crise européenne et la grande guerre* de P. Renouvin 58

29. ȘEDINȚA DELA 29 MARTIE 1935.

- D-l Președinte L. MRAZEC despre: *Academia de Științe din România* 58
 D-l AL. LAPEDATU despre: *Academia de Științe din România* . . . . . „

30. ȘEDINȚA DELA 5 APRILIE 1935.

- Decizie de a se face apel împotriva denumirii noii Academii de Științe din România 62

31. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 12 APRILIE 1935.

- D-l Președinte salută pe d-nii Léon Brunschvicg și Giulio Bertoni . . . . . „
 D-l Léon Brunschvicg mulțumește 65
 D-l Giulio Bertoni mulțumește și vorbește despre: *Probleme de lingvistică italo-române* 66
 D-l N. IORGA despre: *Practica domnească a unui ideolog: Dimitrie Cantemir* . . . . . „
 Dela d-l G-ral R. ROSETTI în dar 1535 volume . . . . . „
 Delegații la Congrese și solemnități științifice internaționale . . . . . „
 D-l C. RĂDULESCU-MOTRU prezintă scrierea d-lui D. Draghicescu: *Vérité et Révélation* . . . . . „

32. ȘEDINȚA PUBLICĂ DELA 19 APRILIE 1935.

- D-l SILVIU DRAGOMIR despre: *După răscoala lui Horia, situația de drept a Românilor din Ardeal până la 1848* . . . . . „
 D-l G. ȚIȚEICA anunță moartea colegului corespondent G. Glotz . . . . . „

33. ȘEDINȚA DELA 10 MAI 1935.

- D-l Președinte L. MRAZEC glorifică ziua de 10 Mai 67
 D-l Secretar general G. ȚIȚEICA prezintă o scrisoare autografă a lui V. Alecsandri, împreună cu prima redactare a imnului național și un portret al compozitorului Ed. Hübsch . . . . . „

PARTEA II
SESIUNEA GENERALĂ

15 MAI—31 MAI 1935

1. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 15 MAI 1935.	Pag.
D-I Președinte L. MRAZEC deschide sesiunea generală	68
D-I Secretar general G. ȚIȚEICA: <i>Raportul despre lucrările Academiei în anul academic 1934—35</i>	86
Programa lucrărilor Sesiunii Generale	86
Delegarea d-lui G. Țițeica la inaugurarea statuei lui Spiru Haret	90
Delegarea d-lui N. Iorga la comemorarea lui M. Kogălniceanu	"
D-I Dr. G. MARINESCU dăruiește un portret al D-rului V. Babeș	"
D-I Dr. GR. ANTIPA comunică moartea colegului onorar L. Joubin	"
D-I Dr. GR. ANTIPA prezintă: <i>Despre Muzeele sâtești</i>	"
Ratificarea delegării d-lui G-ral R. Rosetti la conducerea Bibliotecii	"
2. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 16 MAI 1935.	
D-I Președinte L. MRAZEC prezintă publicațiuni de d-l N. Iorga	91
Ratificarea alegerii de membru onorar a lui Louis Barthou	"
Decizia de a nu se vinde ferma Berthelot	"
<i>Raportul comisiei financiare pentru cercetarea conturilor din exercițiul bugetar 1934</i>	"
<i>Proiectul de buget pentru exercițiul bugetar 1935/36</i>	93
<i>Bugetul General al Academiei pe exercițiul bugetar 1935/36</i>	95
3. ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 17 MAI 1935.	
D-I N. IORGA despre: <i>Două diplome de închinare a mânăstirii Mărgineni la Muntele Sinai</i>	109
<i>Raport despre funcționarea Fundațiunii Dalles</i>	"
D-I ANDREI RĂDULESCU despre mărirea terenului Fundațiunii Dalles	110
Despre reducerea subvenției Statului cu 75%	"
4. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 18 MAI 1935.	
D-I Președinte L. MRAZEC despre completarea subvențiilor Statului	111

	Pag.
D-1 Secretar general G. ȚIȚEICA despre nevoia de a se modifica Statutele Academiei	111
<i>Raportul Comisiunii Dicționarului limbii române</i>	"
D-1 Președinte L. MRAZEC propune să se mulțumească d-lui Stelian Popescu pentru tipărirea dicționarului	112
<i>Raportul Comisiunii pentru împărțirea cărților didactice</i>	"
Acceptarea legatului defunctului coleg onorar At. Simu	"
Acceptarea legatului defunctei Sofia St. Popescu	113
Descărcare asupra gestiunii financiare pe exercițiul trecut	"
<i>Raportul despre activitatea Bibliotecii Academiei în 1934</i>	"
5. ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 20 MAI 1935.	
D-1 Dr. G. MARINESCU despre: <i>Progresele și metodele eugeniei</i>	124
<i>Raportul despre bursele date în 1934—35</i>	"
Comisiunea burselor pentru anul 1935—36	"
Secțiunea Literară propune membri activi pe d-nii Th. Capidan și I. A. Bassarabescu	126
<i>Raport asupra activității Cabinetului numismatic în 1934</i>	"
<i>Raportul Comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în 1934—35</i>	127
<i>Raportul Comisiunii Școlilor Academiei</i>	128
Comisiunea Școlilor Academiei	"
6. ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 21 MAI 1935.	
Cuvântarea d-lui Președinte L. Mrazec la deschiderea « Săptămânii Cărții »	129
7. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 22 MAI 1935.	
D-1 Președinte L. MRAZEC prezintă scrieri ale d-lui N. Iorga și N. Cartoian	131
Regulamentarea fondurilor: Sofia Ștefan Popescu, Petre Antonescu, Anastasie Simu, G-ral Georgescu Tudor	"
D-1 Dr. GR. ANTIPA prezintă: <i>L'Organisation générale de la vie collective des organismes... dans la biosphère</i>	134
Despre modalitatea alegerii membrilor corespondenți	"
8. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 23 MAI 1935.	
Alegerea d-lui Th. Capidan ca membru activ	"
Propunere pentru alegerea d-lui I. A. Bassarabescu ca membru activ	136
Modificarea art. 1 din Statute	137
9. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 24 MAI 1935.	
D-1 Președinte L. MRAZEC salută pe d-l Th. Capidan ales membru activ	"

	<u>Pag.</u>
D-1 TH. CAPIDAN mulțumește	137
D-1 EM. RACoviȚĂ prezintă vol. VI al Lucrărilor laboratorului de chimie anorganică al Universității din Cluj	138
Modificarea art. 2, 7, 3, din Statute	139
Colegiu extraordinar de candidare la Secția Istorică	140
Propunere de alegerea d-lui N. Titulescu ca membru activ	"
Continuarea modificării articolelor din Statute	141
Secțiunea Literară propune membri corespondenți pe d-nii Tudor Vianu și Cezar Papacostea	142
10. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 25 MAI 1935.	
D-1 EM. RACoviȚĂ despre Comisiunea Monumentelor Naturii "	"
Modificarea art. 7—17 Statute	147
11. ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ DELA 27 MAI 1935.	
D-1 G-ral R. ROSETTI, discursul de recepție: <i>Gânduri despre vitejie în trecutul românesc</i>	151
D-1 AL. LAPEDATU citește <i>Răspunsul</i>	"
D-1 Președinte L. MRAZEC anunță moartea colegului onorar Episcop Gr. Comșa	"
D-1 AL. LAPEDATU delegat la înmormântarea Episcopului Gr. Comșa	"
D-1 N. Titulescu acceptă să fie ales membru activ	"
Secțiunea Științifică propune pe d-1 Prof. Mihail David membru corespondent	"
Decizii în legătură cu legatele Nevrouz, Năsturel și Ing. Chiru	152
Modificarea art. 18—29 din Statute	"
12. ȘEDINȚA GENERALĂ SOLEMNĂ DELA 28 MAI 1935.	
D-1 I. PETROVICI, discursul de recepție: <i>Al. Philippide</i>	155
D-1 C. RĂDULESCU-MOTRU: <i>Răspunsul</i>	"
Alegerea d-lui N. Titulescu ca membru activ	"
Alegerea d-lui T. Vianu ca membru corespondent	156
13. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 29 MAI 1935.	
D-1 Dr. G. MARINESCU dăruște publicații de-ale d-sale	157
Alegerea d-lui Dr. G. Marinescu ca membru onorar al Academiei de Medicină din Londra	"
D-1 Dr. EM. RACoviȚĂ prezintă Anuarul Universității din Cluj anul 1933—34	158
Votarea art. 23, 30—43 din Statute	159
Alegerea d-lui Cezar Papacostea ca membru corespondent	161
Prelungirea Sesiunii Generale	163

	Pag.
Votarea bugetului pe 1935—36	163
Report despre gestiunea Fundațiunii Elias	"
Bugetul Fundațiunii Elias pe 1936	164
Delegații Academiei în Consiliul de Conducere al Fundațiunii Elias	165
D-l Dr. GR. ANTIPA despre construirea spitalului Elias	"

14. ȘEDINȚA GENERALĂ PUBLICĂ DELA 30 MAI 1935.

D-l Președinte L. MRAZEC despre premii	"
D-l Secretar general G. ȚIȚEICA despre premiile acordate	"
Report despre: N. Firu, <i>Monografia Bisericii Sf. Adormiri</i>	166
" " G. Breazul, <i>Carte de cântece p. cl. IV secundară</i>	168
" " M. Pizanty, <i>Statistica</i>	"
" " Toma Chiricuță, <i>Cunoști tu calea?</i>	"
" " Ioan Iliescu, <i>Gânduri în liniște</i>	169
" " <i>Opera poetică și dramatică a lui Lucian Blaga</i>	"
" " Eug. Speranția, <i>Papillons de Schumann</i>	181
" " G. Lesnea, <i>Cântec deplin</i>	182
" " Al. Ciorănescu, « <i>Al. Depărășeanu</i> »	184
" " Șt. Pașca, <i>Nume de persoane și de nume din Țara Oltului</i>	185
" " <i>Revista « Istros »</i>	187
" " Victor Ion Popa, <i>Floare de oșel</i>	188
" " G. Popa-Liscanu, <i>Izvoarele Istoriei Românilor</i>	"
" " G. Moroianu, <i>Les luttes des Roumains</i>	190
" " D. D. Roșca, <i>Existența tragică</i>	191
" " Aurelian Sacerdoțeanu, <i>Marea invazie tâtară</i>	192
" " B. Scodărescu, D. Devesel și C. Duma, <i>Lege asupra proprietății literare și artistice</i>	"
" " C. Cutcutache Râmnicăneanu, <i>Societatea Națiunilor</i>	"
" " Al. Cretzianu, <i>Din arhiva lui D. Brătianu</i>	195
" " I. Ionașcu, <i>Biserici, chipuri și documente din Olt</i>	198
" " Dr. Mircea Georgescu, <i>Criteriul biologic în Drept</i>	"
" " Dr. R. Manguirea, <i>Tuberculoza, mijloace de combatere</i>	199
" " Dr. Hațieganu și Dr. Goia, <i>Tratat elementar de Semiologie și Patologie medicală</i>	201
" " Dr. Gh. Popovici și Dr. Gr. Benetato, <i>Elemente de Fiziologie medicală</i>	202
" " Dr. Valer Cinoacă, <i>Formularul terapeutic al Clinicelor Facultății de Medicină din Cluj</i>	203
" " Dr. A. Radovici și O. Meller, <i>Encefalo-Myelografia richizândă</i>	204
" " Al. D. Rădulescu, <i>Mica chirurgie</i>	205
" " Dr. Gh. Nedici și Gr. C. Zotta, <i>Tratat de Drept silvic român</i>	206
" " D. A. Sburlan, <i>Fabrici de cherestea</i>	207

	<u>Pag.</u>
Raport despre: N. Săulescu, <i>Ameliorarea plantelor agricole</i>	208
" " Dr. D. Ionescu, <i>Turbarea la om și la animale</i>	210
" " Dr. N. Minovici și Dr. M. Kernbach, <i>Osteologia medico-legală</i>	212
" " Lt. Col. D. I. Vasiliu, <i>Fortificația permanentă contemporană</i>	213
" " P. Vancea, <i>Introducere la Neurologia oculară</i>	214
" " E. Patin, <i>Le commerce des céréales dans le bassin du Bas-Danube</i>	215
" " Dr. D. Combiescu, <i>Febra exantematică</i>	217
Dela d-l N. Titulescu telegramă de mulțumire	218
D-l Dr. EM. RACOVIȚĂ despre Soc. Română de Antropologie din Cluj și broșura d-lui Dr. Făcăuariu, <i>Elemente de Antropologie</i>	"
Realegerea d-lui Em. Panaitescu ca director al Școlii Române din Roma	219
15. ȘEDINȚA GENERALĂ DELA 31 MAI 1935.	
D-l I. SIMIONESCU prezintă: Ing. Prof. Gh. Filipescu, <i>Statistica și Rezistența</i>	220
Confirmarea d-lui G-ral R. Rosetti în calitate de Conservator al Bibliotecii și Colectiilor Academiei	"
Autorizarea Delegației de a aplica regulamentele după normele Statutelor modificate și de a pregăti modificarea regulamentelor	"
Alegerea d-lui Mihail David ca membru corespondent	"
" " Léon Brunschvicg ca membru onorar	221
" " F. Gény ca membru de onoare	222
" " Jaroslav Bidlo ca membru de onoare	"
" " Nicola Pende ca membru de onoare	223
" " Sebastian Charléty ca membru de onoare	"
" " Tanner Voinö ca membru corespondent	224
" " Al. Lapedatu ca Președinte al Academiei Române	225
D-l L. MRAZEC felicită pe d-l Al. Lapedatu	"
D-l Președinte AL. LAPEDATU ocupă fotoliul prezidențial mulțumind pentru alegere	"
Alegerea d-lor C. Rădulescu-Motru, Andrei Rădulescu și Dr. Gr. Antipa ca Vicepreședinți ai Academiei	"
Alegerea d-lui I. Nistor în Comisiunea Financiară și a d-lui Dim. Pompeiu în Comisiunea Școlară	226
<i>Raportul Secretarului general despre lucrările sesiunii generale</i>	"
D-l Președinte AL. LAPEDATU închide Sesiunea Generală	228
Concursurile pentru premii	229
Personalul Academiei Române la 31 Mai 1935	247
Comisiunile Academiei Române în anul 1935—36	267

PUBLICAȚIUNILE ACADEMIEI ROMÂNE

- Seria I: ANALELE SOCIETĂȚII ACADEMICE ROMÂNE. Tom. I—XI (1867—1878), Secț. I: *Seriumi*; Secț. II: *Memorii și notițe*.
- Seria II: ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE, *Dezbateri*: Tom. I—XLI (1879—1920/21).
Memoriile Secțiunii Literare: Tom. XII—XL (1889/90—1919/20).
Memoriile Secțiunii Istorice: Tom. IX—XL (1886/87—1916/19).
Memoriile Secțiunii Științifice: Tom. IX—XL (1886/87—1919/20).
- Seria III: *Anale* (Ședințe): Tom. XLII—LV (1921/22—1934/35).
Memoriile Secțiunii Literare: Tom. I—VII (1922/23—1934/35).
Memoriile Secțiunii Istorice: Tom. I—XVII (1922/23—1934/35).
Memoriile Secțiunii Științifice: Tom. I—X (1922/23—1934/35).

PUBLICAȚIUNI DIVERSE

- I. BULETINE:
Bulletin de la Section Historique, I—XIX (1912/13—1935).
Bulletin de la Section Scientifique, I—XVII (1913—1935).
- II. DISCURSURI DE RECEPȚIUNE: I—LXVI (1869—1935).
- III. AUTORI CLASICI TRADUȘI: (1871—1915).
- IV. PUBLICAȚIUNI BIBLIOGRAFICE:
Biblioteca Academiei Române, *Creșterea colecțiilor*, anii 1903—1919.
Bianu I., *Catalogul manuscrisurilor românești din Biblioteca Academiei Române*, Tom. I; Tom. II (în colaborare cu R. Caracas); Tom. III (în colaborare cu G. Nicolăescu).
- Bianu I. și Nerva Hodoș, *Bibliografia românească veche*; Tom. I (cărțile tipărite între 1508 și 1716); Tom. II (cărțile tipărite între anii 1716 și 1808); din Tom. III fasc. 1, 2 (cărțile tipărite între anii 1809 și 1817).
- Hodoș Nerva și Al. Sădi-Ionescu, *Publicațiuni periodice românești*; Tom. I (1820—1906).
- Litzica C., *Catalogul manuscrisurilor grecești din Biblioteca Academiei Române*.
- V. PUBLICAȚIUNI ECONOMICE: (1905—1912).
- VI. PUBLICAȚIUNI ETNOGRAFICE. În această serie și colecția:
Din viața poporului român. Culegeri și studii. Tom. I—XL (1908—1931).
Anuarul Arhivului de Folclor, I, 1932, —II, 1933.
- VII. PUBLICAȚIUNI FILOLOGICE. În această serie:
Dictionarul Limbii Române. Tom. I. Partea I (A—B), 1913; Tom. I, Partea II, fasc. 1—8 1914—1934; Tom. II, (F—Izvrăți) 1910—1934 (C.—Cojocică).
Texte de limbă din secolul XVI: I. Întrebare Creștinească, tipărită de Diaconul Coresi, Brașov, 1560; II. Pravila Sfinților Apostoli, tip. Diaconul Coresi, Brașov 1570—80; III. Manuscris delat leud. Maramureș; IV. Lucrul Apostolesc, tip. Diaconul Coresi, Brașov, 1563. (1923—1930).
- VIII. PUBLICAȚIUNI ISTORICE. În această serie și colecția:
Hurmuzaki, *Documente privitoare la istoria Românilor*. Vol. I—XIX (1887—1922).
- IX. PUBLICAȚIUNILE FONDULUI «ALINA ȘTIRBEI». No. I—XI (1896—1916).
- X. PUBLICAȚIUNI ȘTIINȚIFICE. În această serie:
Publicațiunile Fondului «V. Adamachie». Tom. I—IX (1898—1930).
- XI. STUDII ȘI CERCETĂRI: Tom. I—XXV (1919—1935).
- XII. ÉTUDES ET RECHERCHES: Tom. I—VI (1923—1935).
- XIII. VARIA. În această serie și:
Iorga N., *Războiul pentru Independența României*.